

كرده وه كاني دن

نووسيني:

پروفيسور د. خالد محمد صالح

ئەم پەرتووكە دەقفە بۇ گىانى پاكى مامۇستاي دىئسۆزۈ خواناس و
خۆشەويست (بەرزان ئەبوبەكر) كە ئەركى ھەئەچنىي ئەم پەرتووكەي
گرتە ئەستۆ، بەلام بەداخەوہ مەرگ مۆلەتى نەدا تەواوى بكات، خوى
گەورە بىكاتە تويشوى قىامەتى ئەو و ھەر بەرپىزىكى تر كە پىوہى
ماندوو بووہ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

(يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ)

سورة الشعراء ٨٨-٨٩.

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ

الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ).

رواه البخاري ومسلم.

كرده وه كاني دل

پروفيسور

د. خالد موحه ممد صالح

۲۰۲۰

پيشهكى

الحمد لله، رب العالمين، والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، سيدنا محمد ﷺ وعلى آله وصحبه أجمعين.

بەريزان، دل ھەستيارترين ئەندامى جەستەى مرۇفە، چ لە رووى جەستەى، چ لە رووى شەرعىيەو، ھەربۆيە نەخۇشكەوتنو لاوازبوونى، لە ھەر روويەكيانەو، ژيانى مرۇف دەخاتە مەترسييەو.

جا من ليرەدا بەھوكمى تايبەتمەندى و پسپۆرىي خۆم، زياتر مەبەستە قسە لەسەر لايەنە شەرعىيەكەى بکەم، كە مەترسىي زۆر لە لايەنە جەستەيەكەى زياتر خراپترە، بەلام بەداخەو، ئيمە وا لىي ناروانين و بەپيچەوانەى نەخۇشيه جەستەيەكانەو، بەرامبەر نەخۇشيه شەرعىيەكانى دلمان زۆر خەمساردين، بىناگا لەوہى كە دلە جەستەيەكەمان چەند خزمەتيشى بکەين و ھەموو ژيانى خۇشمانى بۆ تەرخان بکەين، ئەمرۆ، يان سەبى، ھەر لەكار دەكەويتو دەمریتو دەرپزیتو ژيانى دونيا بەھەموو خۇشى و ناخۇشيهكانيهو كۆتايى پى دیتو لەبىر دەچیتەو، بەلام دلە شەرعىيەكەمان، لە گشت قۇناغەكانى بوونماندا، بەردەوام لەگەلماندا دەبیتو ھەرگيز بۆ ساتيکيش ليمان جيا نابیتەو ھەر ئەويش بريار لە چارەنووسمان دەدات.

ھەر بۆيە ئەگەر بەوردى سەرنجى دەفەكانى قورئان و سوننەت بەدەين؛ دەبينين بەگشتى جەخت لەسەر ئەو دەكەنەو، كە ھۆكارى ھەرچى خراپە و لادانە، سەرچاوەكەى دلئى مرۇفەكانە، مەبەستى سەردەگىي ئەو دەقانش ئەوہيە، كە سەرنجى ئيمە، بەلاى دلەكانماندا رابكيشن؛ تا ئاگامان لىيان بىتو نەھيلىن تۆوى خراپە، تىياندا چەكەرە بکات.

خۇشەويستان، دل کاتيک لەرووى جەستەيەو نەخۇش دەكەويت، دەکریت چارەسەر بکريت، ئەگەر ھەر سووديشى نەبوو؛ دەکریت فرى بدریت و بگۆردريت،

بەلام كاتىك لەرپووى شەرعىيەو نەخۇش دەكەوئىت؛ بەدواى خۇيدا، ھەموو ئەندامانى تىرى جەستە نەخۇش دەخاتو لەكارىيان دەخاتو پەيوەندىيان لەگەل خوادا دەچرپىنئىت، تاكە رېگەش بۇ چارەسەرى، پىش لەدەستدان و مردنى، تەوبەو بەخۇداچوونەو ھەو گەرانەو ھەبە بۇ لاى خواى گەورە، ئەگىنا ھەنگا و بەھەنگا و، دلەكە سست دەبئىت و دەمرئىت، دواترىش ھىچ شتىك بەھاناي خاوەنەكەى نايەت. پالئەرى قسەكردن لەسەر ئەم باسە، جگە لە گىرنگى خودى باسەكە لە رپووى بابەتییەو، بەھەلە مامەلەكردن لەگەل چەمك و رەھەندەكانىەتى.

ئەمپۇ خەلكانىكى زۆر ھەن، ئەووى گوپى پى نادەن، دلە شەرعىيەكانىيان و خەمى قىامەت و دوارپۇژيانە، ھەموو ژيانىيان بۇ جەستەيان تەرخان كىردو و لە پىناوى خزمەتكردنى ئەودا، ساتەكانى بەخەرج دەدەن.

خەلكانىكى تر ھەن، راستە رپو لە خوان، بەلام ئەوانىش دلە شەرعىيەكانىيان پشتگوئى خستوو و ھەكو پىويست گىرنگى پى نادەن، ئەوئەندە سەرقالى روالەت و رپووكەشى كارەكانىيان، نىو ئەوئەندە گىرنگى بە كرۇك و ناوەرپۇكى كارەكان و مەبەستەكانى شەرع و نىەتى دلەكانىيان نادەن و پرسىارىيان لە بارەو ناكەن.

ھەشمانە وا تى گەشتوو، كە تەنھا دل گىرنگە، ئىتر كىردەو ھەر چۆن بئىت، كىشە نىيەو كاتىك بەناگىيان دەھىنئىتەو لە كىردنى حەرامەكان، دەلئىن: دل گىرنگە، ئەمەش ھەلەتەگەشتە لە كىردەوكانى دل؛ چونكە ئەگەر راستە، دلئان پاكەو ساغە لەگەل خوا، ئەى چۆن ئەو دلە كارىگەرى لەسەر كىردەوكانمان درووست نەكردوو و ناتوانئىت ئاراستەيان بكاتو لە شتە قەدغەكراوكان بىانگىرپتەو؟!

بۇيە تىگەشتنى درووست لە كىردەوكانى دل بە ئاوتەبوون و كاراكردنى ھەردوو بۇچوونەكە دەبئىت لەگەل يەك.. دەبئىت گىرنگى تەواو بەدل و كىردەوكانى بدرىت، لە بەرامبەرىشدا گىرنگى بە كارىگەرى دل لەسەر كىردەوكانى جەستە بدرىت.

ئەم بابەتە قسە و وردەكارىي زۆر ھەلدەگرئىت، بۇيە بە پىويستەم زانى، ئەم

زنجیره باسەى بۆ تەرخان بکەین و تێیدا ھەئۆیستە لە سەر وردو درشتی ئەم بابەتە بکەین؛ تا بەئاگاوە مامەتە لەگەڵ کردەوێ دڵەکانماندا بکەین.

پێم خۆشە، ھەر لە پێشەکیی باسەکەشماندا، زۆر سوپاسی ھەموو ئەو بەرپێزانە بکەم، کە بەم بەرھەمەوێ ماندوو بوون بەتایبەت:

- کەنالی ئاسمان پەیام، کە بەردەوام پردیکی پتەوی نیوان من و بینەرانی بەرپێزی کەنالەکیان و جەماوەری ئیسلامدۆستی کوردستان بوون و پەخشی ئەم زنجیرەباسەشیان کە لە (۱۸) ئەلقە پیک ھاتبوو، لەئەستۆ گرت.

- باریانی بەرپێزم مامۆستا (بەرزان ئەبوبەکر) و (پشتیوان عبدالرحمن) و (ئەسکەندەر رەحیم) و (ھێمن قادر) کە ئەرکی نووسینەووە ھەڵچنکردن و دیزاینی ئەم پەرتووکیان لەئەستۆ گرت.

خوای گەورە پاداشتی ھەموو لایەک بەداتەووە بیکاتە توێشوووی قیامەتی ئێمە و ئێوێ بەرپێزیش.

لە دوواو نزای بەخێرتان بێبەشمان مەکەن.

پروڤیسۆر

د. خالد موحەممەد صالح

رۆژی سێشەممە: ۱/ ذو القعدە/ ۱۴۳۸ کۆچی، بەرامبەر ۲۵/۷/۲۰۱۷

کاتژمێر ۲۵-۱۱ خولەکی پێش نیوەرۆ.

باسى يەكەم

گرنگى كردهوهكانى دل

گرنگى كارەكانى دل لە دوو رووئەوئە:

يەكەم: لەرووى جەستەيەوئە.

دووئەم: لەرووى شەرئەيەوئە.

جا لێرەداو لە دەستپێكى باسەكەماندا، قسە لەسەر ئەو دوو تەوئەرە دەكەين:

يەكەم: گرنگى كردهوهكانى دل لەرووى جەستەيەوئە:

خۆشەويستان، ھەموان دەزانين، كە دل ھەستيارترين ئەندامى جەستەيەو (۴۰،۰۰۰) دەمارەخانەى تێدايەو لە ھەر خانەيەكيشيدا، مېشكېكى زۆر وردو ئالۆز ھەيە. ئەو خانانە ئيش لەسەر رېكخستنى ليدانى دل و رژاندنى ھۆرمۆناتو ھەلگرتنى زانيارى دەكەن، پاشانيش ئەو زانياريانە رەوانەى مېشك دەكرين، بە مەبەستى ھەلگرتنو پاراستنيان.

لە حالەتى سرووشتيدا، كيشى دل لە نيوان (۲۵۰-۳۵۰) گرام دەبيتو قەبارەشى ھيندەى مستى دەست دەبيتو لە ھەر خولەكېكى حالەتى ئاساييدا، (۵) پينج ليتر خوين ھەلئەداتو دەتوانيت ھيزى ھەلئەدانى لە حالەتى ئاساساييدا ھەشت ھيندە زياد بكاتو بيگەيەنيئە (۴۰) چل ليتر لە خولەكېكدا، بەم پيەش لە رۆژيكدە زياتر لە (۷۰۰) ھەوت ھەزار ليتر خوين ھەلئەداتو (۱،۰۰۰،۰۰۰) جار لئ دەدات، بەو ھۆيەشەوئە (۳،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) سېسەد مليار خانە دەتوانيت بژى. ئەو شادەمارو مولوولەخوينانەى كە دل رۆژانە خوينيان بۆ دەنيريت، ئەگەر بدرينە دەمى يەك، رېگايەك پيەك دەھينن، كە دريژايەكەى (۱،۰۰۰،۰۰۰) كەم دەبيت، واتە: دل دەتوانيت، تەنھا لە رۆژيكدە (۱،۰۰۰،۰۰۰) كەم خوين پەخش بكات.

زياد لەمانەش، دل تۆرپكى كارەبايى گەورەى تېدايە كە (۱۰۰) قاتى تۆرى

كارهبايى مېشك گهوره ترو له هه موو ليدانىكى دالدا، هيزىكى موگناتيسى درووست دهبيت، (۵۰۰۰) هيندهى موگناتيسى مېشك زياتره.

دلئى مروؤف، ههر له قوناعى كورپه له يى و له تهمه نى (۲۱) رۇزيبه وهو بهر له درووستبوونى مېشك به مانگيك دهكه وپته كارو دست به ليدان دهكات، به بيئ هوهى كهس بزانيئ هه و كارهبايهى دل له كوپوه سهرچاوه دهگريئو چؤن دهكه وپته كارو تهنها له نؤ مانگى تهمه نى كورپه له ييدا دلئى مروؤف (۵۴,۰۰۰,۰۰۰) په نچاوه چوار مليؤن جار لئى ده دات.

ئهو خانانهى دلئى مېشك پيك دههين، به پيچه وانهى سهرجه م خانه كانى ترى جهسته وه، زؤر به خاوى دهمرن و نوئى دهبنه وه؛ چونكه له پرووى زانستيه وه، هه موو خانه كانى لهش، له ماوهى پينج سالدا گؤرانكارى ته واويان به سهردا ديتو نوئى دهبنه وه، بؤ نمونه: خانه كانى ريخؤله كه مترين سوورى ژيانيان هه يه و زؤر به زوويى و له ماوهى (۴۸) كاترميردا نوئى دهبنه وه، خانه كانى پيست دريژترين تهمه نيان هه يه، به لام ئه وانيش له ماوهى پينج سالدا نوئى دهبنه وه، واته: ئهو مروؤفهى كه ئهمرؤ دهيبينين، دواى پينج سال هيج كام له خانه كانى جهستهى خانه كانى ئهو مروؤفه نين، كه پيش پينج سال هه بوون، به لام خاوى په روره دگار له م ياسايه دلئى مېشكى ريزپه ر كردوه كه خانه كانيان زؤر به خاوى دهگورپين، به شيوازيك كه هيج كارىگه رى نه رينى له سهر ئهو زانيارىيانهى كه تياندايه درووست ناكات، خؤ ئه گهر خانه كانى ئه مانيش به هه مان خيراىى خانه كانى تر بگورپايه؛ ئهو كات مروؤف هه موو ئهو زانيارىيانهى كه به دهستهى هيناوه له ماوهى پينج سالدا له دهستهى دهاو له ناو ده چوون و ده بوو سهرله نوئى دهستهى بكردايه ته وه به كؤكردنه وهى زانيارى و به مەيش له هه موو تهمه نيدا ههرچهند دريژ بوايه فيرى هيج نه ده بوو، ههرگيزيش پيشكه وتنى به خؤيه وه نه ده بينى.

ئهمانه تنؤكيكن له ده رىاى نه ينييه كانى ئهم ئه ندامه زؤر هه ستياره، جا دل چهند له پرووى جهستيه وه گرنگو هه ستياره، له پرووى مەعنه وى و مەعريفى و

شهر عیش‌شوه، هزار هیئده گرنگترو هستیارتیه.

به‌لام به‌داخه‌وه، سه‌ره‌رای نه‌وه هم‌وو گرنگییه‌ی زوریک له باوه‌پداران له دله‌کانیان ته‌واو بیئاگان، به‌تایبه‌تی له‌م سه‌رده‌مه‌دا، که مادیه‌تو پیروژکردنی جه‌سته‌وه خویندنه‌وه‌ی رووکه‌شی شته‌کان ته‌واو خه‌لکی سه‌رقال کردوه‌وه دله‌کان له‌بهر په‌نه‌انبوون و شاراو‌ه‌بیان که‌متر ده‌بنه‌ جیی بایه‌خو گرنگیپیدان، نه‌م پشتگو‌یخستن و په‌راویزخستن‌ش، زورچار ده‌بنه‌ مایه‌ی نه‌خوشکه‌وتنی دله‌کان و زور کات له‌کارکه‌وتن و له‌ده‌ستدانیان.

دووه‌م: گرنگی کرده‌وه‌کانی دل له‌رووی شهرعییه‌وه:

هه‌روه‌ک چۆن له‌رووی جه‌سته‌ییه‌وه دل گرنگترین نه‌ندامی جه‌سته‌یه، له‌رووی شهرعیشه‌وه هه‌ر وایه، هه‌ر بویه‌ خوی په‌روهردگار له‌ قورئاندا له (۱۰۰) جیگه‌دا ناوی بردوه‌وه گشت نه‌ره‌ک و به‌رپرسیاریتییه شهرعییه هه‌ستیاره‌کانی له‌ هه‌ردوو حاله‌تی نه‌رینی و نه‌رینیدا رووبه‌رووی دل کردوه‌ته‌وه و هیئده‌ی باسی دلی کردوه‌وه، باسی هیچ نه‌ندامیکی تری جه‌سته‌ی نه‌کردوه‌وه.

هۆکاری نه‌م گرنگیپیدانه‌ش، بۆ نه‌م چه‌ند خاله‌ی لای خواره‌وه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه: **یه‌که‌م:** ژیری و عه‌قلی مروّف له‌ دل‌یاده، نه‌ک می‌شک و ده‌ماغی و هه‌ر دل‌یش به‌رپرسیاری یه‌که‌مه‌ له‌ وه‌رگرتنی هه‌لوپست و ناراسته‌کردنی مروّف و برپاردان له‌ چاره‌نووسی، نه‌ک می‌شک، هه‌ر نه‌ویش به‌رپرسیاره له‌ سه‌رجه‌م نه‌خوشییه ده‌روونییه‌کانی وه‌کو: ده‌مارگیری، دل‌ره‌قی، دووروی، ئیره‌یی، بی‌باوه‌ری.

بۆ نمونه: خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾^(۱). واته: ئایا نه‌وانه به‌زه‌ویدا ناگه‌رپین و دل‌انیکیان نییه که بیری پی بکه‌نه‌وه‌وه به‌هۆیه‌وه په‌ند له‌ به‌سه‌ر هاتی نه‌ته‌وه‌کانی تر وه‌ر بگرن و باوه‌ر به‌پین،

۱- سورة الحج: الآية ﴿ ٤٦ ﴾.

يان گوييه‌كيان نيه به‌هويه‌وه ببستن و تى بگهن؛ چونكه نه‌وهى نابينا ده‌بيت
چاوى سهر نيه، به‌لگو دلّه‌كانه كه له ئاستى حهق نابينا ده‌بن و داده‌خريين.

له سوره‌تى نه‌عرفيشدا، له و باره‌يه‌وه ده‌فه‌رموييت: ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا
وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾^(۲). واته: نه‌وانه دلان‌يكيان هه‌يه بيري پى ناكه‌نه‌وه
چاوان‌يكيان هه‌يه راستيه‌كاني پى نابين.

كه‌واته: خواى په‌روه‌ردگار، ليره‌دا نه‌ركى بينينى راستيه‌كان و بيركرده‌وه
برپاردان له‌باره‌يان ده‌داته پال دل، نه‌ك ميشك و چاو؛ چونكه چاو ته‌نها وه‌كو
كاميرايه‌ك وايه و نه‌ركى گرتن و بينينى ديمه‌نه‌كاني له نه‌ستويه، نه‌ك هه‌سه‌نگاندن و
برپاردان له‌باره‌يانه‌وه، دواتر نه‌وهى برپار له‌باره‌يانه‌وه ده‌دات و هه‌سه‌نگانديان بو
ده‌كات دلّه، نه‌ك چاو، بويه هه‌ركات دل داخرا، ئيتر بينينى چاو بيسووده و راسته
مروّف ديمه‌نه‌كان ده‌بينيت، به‌لام ناتوانيت برپارى درووستيان له‌باره‌وه بدات و
ره‌ش و سپى لى تيكه‌ل ده‌بيت.

ئيمامى غه‌زالى له‌باره‌ى گرنگى دل ده‌فه‌رموييت: **(هو المدرك، العالم، العارف من
الإنسان، وهو المخاطب، والمعاتب، والمطالب)**^(۳). واته: دل نه‌ندام‌يكي ژيرو زانايه و تواناي
ناسينه‌وهى شته‌كاني هه‌يه له مروّفدا، هه‌موو نه‌رك و داواكارى و گله‌بيه‌كانيش هه‌ر
رو و له‌وه ده‌كه‌ن.

تا ماويه‌ك له‌مه‌وبه‌ر روژئاوايه‌كان نه‌م زانسته‌يان نه‌ ده‌سه‌لماند كه خواى
گه‌وره له‌قورئاندا باسى كردووه، كه دل سهرچاوه‌ى هه‌سه‌نگاندن و برپاردانه له
مروّفدا، به‌لام ئيستا گه‌شتوونه‌ته نه‌و راستيه‌ى كه نه‌وهى قورئان له‌وه باره‌وه
باسى ده‌كات ته‌واو راسته، ئيستا بو خويان چه‌ندين تويزينه‌وه‌ى زانسته‌يان
له‌سه‌ر كردووه، به‌تاييه‌تى دواى په‌ره‌سه‌ندنى نه‌شته‌رگه‌رى گواسته‌نه‌وه‌ى دل و

۲- سورة الأعراف: الآية ﴿١٧٩﴾.

۳- الغزالي (أبو حامد محمد بن محمد الغزالي الطوسي)، إحياء علوم الدين، ج ۳، دار المعرفة،
بيروت، ص ۳.

ئەو گۆرۈنكارىيانەي كە لە پاش گۆرۈنۈ دلى نەخۇشەكان، بەسەر نەخۇشەكاندا دىن لە شىۋازى مامەلەكردن و حەزلىكردن و بىرکردنەو و زۆر شتى تر، كە پاش لىكۆلىنەو و بۇيان دەرکەوتو و، ھەموو ئەو گۆرۈنكارىيانە، ھۆكارەكەي بۇ گۆرۈنۈ دلەكان دەگەرپتەو.

ھەر لەم رۇژانەدا، توپۇنەو ھەيەكەم كەوتە بەرچا، كە باس لەم بابەتە دەكات و چىرۆكى گۆرۈنۈ دلى مندالىك بەنموونە دەھىنپتەو، كە لە تەمەنى ھەشت سالىدا دەكوژرپت و پزىشكەكان دلەكەي دەگوزنەو بۇ مندالىكى تر كە دلى نەخۇشە، ئەم مندالىكى كە دلەكەي بۇ گۆرۈ، شەوانە بەگريان خەبەرى دەپتەو، لە حالەتلىكى دەروونى زۆر خراپدايە، كاتىك كە لىي دەپرسن ھۆكارى ئەم بىزاربوونەت چىيە؟ لە وەلامدا دەلپت: كەسەك ھەيە دەپەوېت بىكوژپت، لە كاتىكدا ئەم مندالە بە ھىچ شىۋەپەك ئاگاي لەو نىيە، كە ئەو دلەي بۇ دانراو دلى مندالىكى كوژراو، دلى ئەو مندالە كوژراو، چى ترسەيكى تپدا بوو لە دوا ساتەكانى تەمەنىدا و لەسەرۈبەندى كوشتنەكەيدا، ھەموو لەگەل دلەكەي گوزراو تەو بۇ ئەم مندالە، دواترو بەھۇي ئەو وەسفانەي كە مندالەكە دەيدات لەسەر بكوژەكە كە لە خەويدا دەپپىنپت، بكوژى راستەقىنەي مندالى يەكەم دەدۇزنەو⁽⁴⁾.

زىاد لەمەش، پزىشكەكان تىپىنى ئەو ھىان كروو ئەو كەسانەي كە دلى دەستكرديان بۇ درووست دەكەن، تووشى زۆر گرفتى دەروونى دەبن؛ چونكە ھەست بە ھىچ خۇشەويستى و سۆزو بەزەپپەك ناكەن و خالى دەبنەو لە ھەموو ئەو ھەستانەي كە مرۇقىكى ناسايى لە دلدا درووست دەپت.

ئەمانەو چەندان بەلگەي تر، ئەو راستىيەمان بۇ دەسەلمىن، كە ئەو قورئان لەبارەي دل باسى دەكات كە سەرچاۋەي ھەموو باش و خراپىيەكى مرۇقە تەواو درووستەو ھەر لەبەرئەو ھەشە كە خواي گەورە دەفەرموېت: ﴿سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي

<http://www.kaheel7.com/ar/index.php/2010-02-02-22-17-58/132-2010-۴>

.03-22-23-54-11

الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ﴿٥٠﴾. واته: ئيمه به لنگه‌ی گه‌وره‌ی دهسه‌لاتی خویمانان نیشان دده‌دین له خویمان و له گه‌ردوون و چوارده‌وریاندا؛ تا ته‌واو بویمان روون بیته‌وه، هه‌موو ئه‌وه‌ی که خوا دهیغه‌رموویت له و قورئانه‌دا حه‌ق و راسته.

دووهم: هه‌ر له‌به‌ر خالی یه‌که‌میشه، که خوی گه‌وره له‌نیو هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌دا دلی هه‌لبێژاردوو به‌ئه‌وه‌ی قورئان و فه‌رموو‌ده‌کانی ئاراسته‌ بکات: له‌و باره‌یه‌شه‌وه به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ * عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾^(٦). واته: جویره‌ئیل ئه‌و قورئانه‌ی هیناوه‌ته خواره‌وه بو سهر دلت؛ تا بیته‌هه‌ر فروستاده‌ی خواو خه‌لکی ئاگادار بکه‌یته‌وه.

ئهمه‌ش شه‌ره‌فو گه‌وره‌یه‌کی تری دل، خو ئه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌ندامی‌کی تری جه‌سته له‌و به‌نرخ‌ترو به‌رپێزتر بوایه؛ ئه‌وا به‌دلنیا‌یه‌وه ئه‌و شه‌ره‌فه به‌و ده‌پرا، به‌لام دیاره، له‌ به‌نرخ‌و به‌رپێزیدا، دل یه‌که‌مینی بی‌رکابه‌ره، هه‌ر له‌به‌ره‌وه‌شه که خوی گه‌وره، چه‌ند جارێک و له‌ چه‌ند قوناغی‌کی جیاوازی ته‌مه‌نی موباره‌کی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ فریشته‌ی ناردوو؛ تا دلی بشو‌نه‌وه له‌ هه‌ر شتێک که له‌گه‌ل گه‌روه‌یی پایه‌و په‌یامه‌که‌ی ئه‌ودا یه‌ک ناگریته‌وه و تا زه‌مینه‌سازی بکات بو‌ئه‌وه‌ی قورئانی بو‌ دابه‌زی‌نیت.

سییه‌م: دل لانکه‌و ئارامگای بیروباوه‌رو خونا‌سییه: قورئان، دل به‌ سه‌رچاوه‌ی خونا‌سی و ته‌قواو باوه‌ر له‌قه‌له‌م ده‌دات و کاتی‌ک باسی هه‌لو‌یست و باوه‌ری عه‌ره‌به ده‌شته‌کییه‌کانمان بو‌ ده‌کات، که ده‌هاتنه‌ خزه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و باسی باوه‌رداری خویمان بو‌ ده‌کرد خوی گه‌وره به‌رپه‌رچی قسه‌که‌یان ده‌داته‌وه و پێیان ده‌فه‌رموویت: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾^(٧).

واته: عه‌ره‌به ده‌شته‌کییه‌کان ده‌یانگوت ئيمه باوه‌ردارین، بلی ئيوه باوه‌ردار نین،

٥- سورة فصلت: الآية ﴿٥٣﴾.

٦- سورة الشعراء: الآيات ﴿١٩٣-١٩٤﴾.

٧- سورة الحجرات: الآية ﴿١٤﴾.

به لکو بلین موسلمانین؛ چونکه هیشتا باوهر له دلتاندا دانه مه زراوه.

کهواته: ئەم نایه ته جیاوازی نیوان چه مکی باوهر داری و مسوولمان بوونمان بو روون دهکاته وه^(۸) و تیگه شتنی هه له ی خه لکی له و باره یه وه رهت دهکاته وه و نه وه دهسه لمینیت، که باوهر داری راسته قینه نه وانن که باوهر دهکاته یان له دلیاندا رهگی داکوتاه و چه سپاوه و ههر کاریک، یان گوفتاریک که دهیکه ن، هه لقولای و نه و باوهری ناخیا نه و له و یوه سه رچاوه ی گرتوه.

ههر بۆیه پیغه مبهری خوایش ﷺ کاتیک باسی ته قوا و له خواترسان دهکات دهفه رمویت:

۸- (ئیمان) و (ئیسلام) دوو زاراون نه گهر به جیا به کار هاتن به یه ک و اتا دین، بۆ نموونه: نه گهر گوتمان (ئیمان) به واتی (ئیسلام) یش دیت و به پیچه وانه شه وه ههر وایه، به لام نه گهر پیکه وه به کار هاتن و گوتمان (ئیمان) و (ئیسلام) نه و ههر یه که و واتای تابه تی خو ی دهیت، بۆ نموونه: (ئیمان) بۆ باوهری ناخ و قه ناعه تی دل و شته معنه و یه یه کان به کار دیت، وه کو باوهر بوون به خوی گه و ره و په یامبه ریتی پیغه مبه ر ﷺ و سه رجه م پیغه مبه ران و په رتو که ناسمانییه کان و فریشته کان و رۆزی دوا یی و قه زار و قه دهر که هه موو نه مانه شتانیکن په یوه ندی یان به باوهری ناخه وه هه یه و که متر له رپو که شدا هه ستیان یی ده کریت. به لام (ئیسلام) بۆ په رستشه رپو که شه کانی وه کو نوپزو رپو زوو و زه کات و چه ج و نه و شتانه به کار دیت، که نه ندانه کانی چه سته ده یکه ن و به رپو که ش دیارن و هه ستیان یی ده کریت. ئەم جیاوازییه ش به رپو و نی له م فه رموده یه دا بۆمان دهر ده که ویت، که پێشه و عومه ر خوی لی رازی بیت بۆمان ده گپرتیه وه و ده فه رمویت:

بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتُحَاجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا}. قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ: {أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ، خَيْرِهِ وَشَرِّهِ}. قَالَ: صَدَقْتَ.

{التَّقْوَى هَاهُنَا، التَّقْوَى هَاهُنَا، التَّقْوَى هَاهُنَا، وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ} (۹).

واته: تهقواو لهخواترسان نا ليرهدايه، تهقواو لهخواترسان نا ليرهدايه، تهقواو لهخواترسان نا ليرهدايه، سى جار ناماژهى بؤ سنگى كرد.

چوارهم: لهبهرامبهر خالى چوارهمداو بهپيچهوانهشهوه دل نهگهر پاريزگارى

لى نهكريت؛ دهبيته سهرچاوهى ههرچى نهخوشى و تاوانو دوودلى و بيباوهپيه.

بؤ نموونه: كاتيك قورئان باسى دوورووو مونافيقهكان دهكات، هوكارى

دوورووويهكهيان بؤ دلهكانيان دهگيرپيتهوهو دهفهرمويت: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَّادَهُمْ

اللَّهُ مَرَضًا﴾ (۱۰) واته: نهوانه دلهكانيان نهخوشه، خواى پهروهردگاريش زهمينهسازى

كردوهو؛ تا زياتر لهبيباوهپى و نهخوشيهكهياندا رپوچن.

يان لهبارهى بيباوهپى جوولهكهكانهوه دهفهرمويت: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ

بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ (۱۱) واتا پاش نهوه دلهكانتان رهق بوو، ههتا

وهك بهردى ليها، يان له بهرديش رهقتر، كهواته: هوكارى گومرايى نهمانيش

ديسان رهقى دلهكانيان بووه، يان لهبارهى هوكارى مايهپووجى بيباوهپان له

قيامهتدا دهفهرمويت: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۲). واته: نهخير

نهوانه بههوى بهدكردارى خويان و رپوچونيان له تاوانهكانياندا خوا دلهكانى

مؤركردبوون و ههقيان پى نهدهبينى.

پينجهم: دل وهكو رپوچ وايه بؤ كارهكانى نهندامانى جهسته، جا ههرچهنده

نهندامهكانى جهستهى مرؤف شتيكى جوانو و سوودى باشيشيان لى دهبينريت،

بهلام نهگهر جهسته رپوچى تيدا نهبوو؛ نهوانه نه جوانيان دهمينيتو نه سوود،

۹- مسلم (مسلم بن الحجاج ابن مسلم القشيري)، صحيح مسلم (الجامع الصحيح)، ج ۸، دار

الفكر، بيروت، ص ۱۱.

۱۰- سورة البقرة: الآية ﴿ ۱۰ ﴾.

۱۱- سورة البقرة: الآية ﴿ ۷۵ ﴾.

۱۲- سورة المطففين: الآية ﴿ ۱۴ ﴾.

کردهوهکانی دلئیش رۆحی هه‌موو کردهوهکانی تری جهسته‌ی مرۆفن؛ ئەگەر دل باش بوو؛ ئەوا کردهوهکان رۆحیان تێدایه‌و جوانییه‌کی زۆریشیان ده‌بیت، خۆ ئەگه‌ریش دل تێک چوو، ئەو کات سه‌رجه‌م ئەندامه‌کانی جهسته تێک ده‌چیت.

شه‌شه‌م: دل پادشاو فه‌رمانه‌روای مه‌مله‌که‌تی جهسته‌یه‌و سه‌رجه‌م ئەندامانی جهسته وینای خواسته‌کانی دل ده‌که‌ن له‌ رواله‌تدا، بۆیه ئەگه‌ر دل‌ه‌کان رێک و باش بن؛ ئەوا سه‌رجه‌م ئەندامه‌کانی تر رێک و باش ده‌بن، به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه هه‌ر وایه؛ چونکه مرۆف هیج کاریک ناکات، هه‌تا دل لێکدانه‌وه‌و زه‌مینه‌سازی بۆ نه‌کات و په‌سه‌ندی نه‌کات و فه‌رمانی پێ دهر نه‌کات، جا کاره‌که باش بیت، یان خراپ، که‌واته: هه‌رکات ویستمان خۆمان چاک بکه‌ین، یان خه‌لکی تر؛ ئەوا ده‌بیت خالی سه‌ره‌تا له‌ دل‌ه‌کانه‌وه ده‌ست پێ بکه‌ین، بۆ نموونه: که‌سیک دز بیت، یان درۆزن، یان داوینپیس ئیمه کارمان به‌ چاکردنی زمان و ده‌ست و داویننی نییه، به‌لکو کارمان به‌چاکردنی دلئیتی؛ چونکه ئەوانه ته‌نها داروده‌سته‌ی دل‌نو گوزارشتیان له‌ ویست و خواسته‌کانی ئەو کردوووه هه‌ر ئەویش به‌رپرسیاره له‌ کردهوه‌کانیان؛ چونکه دل وه‌کو موه‌لیده‌یه‌ک وایه، گه‌ر به‌درووستی کار بکات؛ پێویسته وزه‌ی خواناسی ته‌واو په‌خش بکات به‌سه‌ر هه‌موو ئەندامانی جهسته‌دا، خۆ ئەگه‌ر نه‌یکردو ئەندامه‌کانی جهسته‌ی پێ پابه‌ند نه‌کرا؛ ئەو کات بزانه، ئەو دل‌ه‌ کێشه‌ی هه‌یه، بۆیه کاریگه‌ری به‌سه‌ر ئەندامانی جهسته‌وه نه‌ماوه.

سه‌باره‌ت به‌گرنگی ئه‌م خاله‌ش پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: **{أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ}** ^(۱۳). واته: له‌ ناو لاشه‌ی مرۆفدا پارچه‌ گوشتی‌ک هه‌یه، ئەگه‌ر باش بوو؛ هه‌موو ئەندامانی تری جهسته، به‌شوین ئەودا باش ده‌بن، خۆ ئەگه‌ریش خراپ بوو؛

۱۳- البخاری (محمد بن إسماعيل البخاري)، صحيح البخاري، ج ۱، ط ۱، دار طوق النجاة، ۱۴۲۲، تحقيق: محمد زهير ناصر، ص ۲۰. مسلم (مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري)، صحيح مسلم (الجامع الصحيح)، ج ۵، دار الفكر، بيروت، ص ۵۱.

ھەموو ئەندامانى جەستە، بەشويىن ئەودا خراپ دەبن، ئەو پارچە گۆشتەش دالە. ھەر لەبەرئەو دەپھەر شەيخ ھەسەنى بەصرى دەفھەرموئیت: **(لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالْتَّمَنِّي وَلَا بِالْتَّحَلِّي، وَلَكِنْ مَا وَقَرَفِي الْقَلْبَ وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ)**^(۱۴). واتە: باوەردارى بەخۆزگەو برىا، يان رپووكەشو پۆشاك نىيە، بەلكو باوەر ئەو دەپھەر ئەو دەپھەر دەبىت و كردهوھەكان پشتراستى دەكەنەوھ.

ھەوتەم: ساغى و يەكلا بوونەوھى دالەكان بۆ خواى گەورە مەرجى سەرھەكى وەرگرتنى ھەر كارىك، يان پەرسەشەيكە كە مرؤفەكان ئەنجامى دەدەن.

ھەشتەم: كردهوھەكانى دل و پەرسەشەكانى ھەمىشەيىن و كاتى ديارىكراويان بۆ نىيە، ھەر وەكو باوەرپوون بە خواى گەورەو سەرھەم بنەماكانى ترى باوەر، نايىت مرؤف بۆ تەنھا ساتىكىش لىيان بىئاگا بىت، بەلام كردهوھەكانى ترى جەستە كاتى ديارى كراوى خۇيان ھەپەو مەرج نىيە ھەمىشە بوون و بەردەواميان ھەبىت، لە نموونەى نوپۆر و رۆز و زەكات و ھەج و جىھاد و ھتد... بگرە زۆر جار وا ھەلدەكەوئىت كە كات يەكەيكە لە بنەما، يان مەرجەكانى پەرسەشەكەو ھەتا كاتى ديارىكراوى خوى نەبەت پەرسەشەكە بشكرىت خواى گەورە وەرى ناگرىت ھەرودەك نوپۆر و رۆزوى مانگى رەمەزان، يان ھەج.

نۆيەم: لە كۆتايىشدا دل تاكە ئەندامىكى جەستەيە، كە دەكرىت بىتە فرىادپەرسى مرؤفەكان لە قىامەتدا بەپىچەوانەشەوھە ماپەى لەناوچوون بەدبەختەردنەيان: خواى گەورە لەو بارەيەوھ دەفھەرموئیت: **﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾** **﴿إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾**^(۱۵). واتە: رۆزىك كە نە مال نە مندال، ھىچى بەكەلكى مرؤفەكان نايەت و بەفرىاى ناگات، جگە لە دلىك نەبىت كە ساغ و پاك و راست بوو لەگەل خوادا، تەنھا ئەو دالە بەھاناي خاوەنەكەيەوھ دىت و رزگارى دەكات.

۱۴- ابن القيم (محمد بن أبي بكر بن أيوب الزرعي الدمشقي)، حاشية ابن القيم على سنن أبي داود، ج ۱۲، دار الكتب العلمية، بيروت، ط، ۱۴۱۵، ص ۳۹۴.

۱۵- سورة الشعراء: الآيات ۸۸-۸۹.

له فەرموودەیهکی تردا پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموویت: **{يَغْزُو جَيْشُ الْكَعْبَةِ فَإِذَا كَانُوا بِبَيْدَاءِ مِنَ الْأَرْضِ يُخَسَفُ بِأَوْلِيهِمْ وَأَخْرِهِمْ قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يُخَسَفُ بِأَوْلِيهِمْ وَأَخْرِهِمْ وَفِيهِمْ أَسْوَأُهُمْ وَمَنْ لَيْسَ مِنْهُمْ؟!} قَالَ يُخَسَفُ بِأَوْلِيهِمْ وَأَخْرِهِمْ ثُمَّ يُبْعَثُونَ عَلَى نِيَاتِهِمْ** ^(١٦). واتە: سوپایەك دەیهوویت بدات بەسەر كەعبەدا، له هەندێك رێواپەتدا هاتووێ كە حەفتا هەزار چەكداری لهگەڵه، كاتێك بەدەشتاییهكدا تیپەر دەبن، خوای پەرورەدگار هەموویان دەبات بەناخی زهویداو لهناویان دەبات. خاتوو عائیشە خوای لای رازی بێت ئەووی پێ سەیر دەبیتو دەفەرموویت: ئەوی پێغەمبەری خوا ﷺ چۆن خوا هەموویان دەبات بەناخی زهویدا، له كاتێكدا خەلكانیكیان لهگەڵ هاتوون لهوان نینو بۆمەبەستی ئەوانیش نەهاتوون، بەلكو بە مەبەستی بازرگانی هاتوون؟! یان رێبوار بوون لەرێ لهگەڵیان كەوتوون، یان بەزۆر هیناویانن، یان بەناچاری و بۆنان پەیداكردن هاتوون ^(١٧). خۆ ئەوانە هیچیان بە نیهتی تێكدانی كەعبە نەهاتوون، چۆن خوای گەورە هەموویان لهناو دەبات؟! پێغەمبەری خوا ﷺ له وەلامدا فەرمووی: هەموویان وەك یەك لهناو دەبات، بەلام دواتر له قیامەتدا بەجیاواز زیندوو دەكرێنەوهو هەركەسەو بەپێی نیهتەكەهی دلی مامەڵەیی لهگەڵدا دەكریت.

كەواتە: ئەمانە هەرچەنده رۆالەتو رۆوكەشیان وەك یەك بووه، بەلام جیاوازی نیهتەكەیی دلیان چارەنوسیان دەگۆریت.

١٦- البخاري، صحيح البخاري، ج ٣، ص ٦٦.

١٧- له هەندێك رێواپەتی فەرموودەكەدا باسی ئەوانە دەكات.

باسی دووهم

نیهت

نیهت سه رهتایترین و گرنگترین کردهوی دله، که کاریگه‌ریی راسته و خووی له‌سه‌ر کردهوی سه‌رجه‌م ئەندامانی جه‌سته‌ی مرؤف؛ له هه‌ردوو پرووی ئەرینی و نه‌رینییه‌وه هه‌یه، بۆیه جیی خۆیه‌تی، که گرنگی ته‌واوی پی بدریت و پروونکردنه‌وه‌ی ته‌واوی له‌سه‌ر بدریت له‌م چه‌ند خاله‌دا:

پیناسه‌ی نیهت:

ئیبنو لقه‌ییم به‌شیوه‌یه‌کی گشتی پیناسه‌ی نیهت ده‌کات و ده‌لایت: (بریتیه له کرده‌وه و مه‌به‌ستی دَل) ^(۱). ئەمه‌ش واتایه‌کی گشتگیره‌و خه‌لکی دیندارو بیدین و کرده‌وه‌ی باش و خراپیش ده‌گرپته‌وه. قه‌رافیش له‌پیناسه‌ی نیه‌تدا ده‌لایت: (مه‌به‌ستی دلی ئەوه بیت که ده‌یه‌ویت به کرده‌وه ئەنجامی بدات) ^(۲). پیشه‌وا به‌یزاوییش به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تتر پیناسه‌ی ده‌کات و ده‌لایت: (ئاراسته‌کردنی خواسته‌کانی مرؤفه به‌ره‌و کردنی کاریک له پیناو ده‌ست خستنی ره‌زامه‌ندیی خوای گه‌وره‌و جیبه‌جیکردنی فه‌رمانه‌کانی) ^(۳).

شیوازی نیهت:

زانینی نیهت بۆخووی چه‌ند گرنگه، ئەوه‌نده‌ش گرنگه بزانی که شیوازی نیه‌ته‌ینان چۆنه، ئایا نیهت به‌ده‌م ده‌گوتریت، یان ته‌نها به‌دل؟ یان به‌هه‌ردوکیان؟ بۆچوونی په‌سه‌ندی زانایان له‌م باره‌یه‌وه ئەوه‌یه که نیهت ته‌نها به‌دل ده‌گوتریت و پێویسته کاتی نیه‌ته‌ینان بۆ په‌رسته‌ش‌ه‌کان، یان ده‌ستپیکردنیان دَل

۱- ابن‌القیم (محمد بن‌أبي بكر أيوب الزرعي الدمشقي)، بدائع الفوائد، ج ۳، ط ۱، مكتبة نزار مصطفى الباز، مكة المكرمة، ۱۴۱۶-۱۹۹۶، تحقیق: هشام عبد‌العزیز وآخرون. ص ۷۱۰.
۲- القرافي (شهاب‌الدین أحمد بن‌إدريس بن عبد‌الرحمن المالكي)، الذخيرة، ج ۱، ط ۱، دار الغرب الإسلامي، بيروت، ۱۹۹۴، تحقیق: محمد حجي وآخرون، ص ۳۴۰.
۳- ابن‌نجيم الحنفي (زين‌العابدين بن‌إبراهيم بن‌نجيم)، الأشباه والنظائر، ط ۱۹۸۰، دار‌الکتب العلمیة، بيروت، ص ۲۹.

ته‌واو به‌ئاگا بئیتو بزانیٔت مه‌به‌ستی له‌و کاره‌ چیه‌؟ چۆنی ده‌یکات؟ بۆ کچی ده‌کات؟ ئیتر پئویست ناکات ئه‌و نیه‌ته‌ی که له‌ دلیدا هه‌یه‌تی بیخاته‌ سه‌ر زار؛ چونکه‌ هیج به‌لگه‌یه‌کی درووست له‌به‌رده‌ستا نییه‌ که پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ دم نیه‌تی هینابیت، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک په‌رستش که ده‌نگی به‌رزکردوو ته‌وه‌ له‌ کاتی ئه‌نجامدانی وه‌کو **{بِسْمِ اللّٰهِ، اللّٰهُ اَكْبَرُ}** له‌ کاتی سه‌ربرپندا، یان **{لَبَّيْكَ اللّٰهُ حِجَاؤُ عَمْرَةَ}** زانایان ده‌لین: ئه‌وانه‌ نیه‌ت نین، به‌لکو وه‌کو (الله اکبر) کاتی ده‌ستپکردنی نوێژ وایه‌و نیشانه‌ی چوونه‌ ناو په‌رستشه‌که‌وه‌یه‌، نه‌ک نیه‌ت بئیت.

فه‌رمووده‌ی: {إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ}:

دیارترینی ئه‌و ده‌فانه‌ی که باسی نیه‌ت ده‌کهن ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌یه‌ که پئشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوی لئ بئیت بۆمان ده‌گیرپته‌وه‌و ده‌فه‌رمووت: گویم لئ بوو پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: **{إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَىٰ، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَىٰ دُنْيَا يُصِيبَهَا أَوْ إِلَىٰ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِيَ هِجْرَتُهُ إِلَىٰ مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ}**^(٤). واته‌: هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی مرؤف به‌گویره‌ی نیه‌تی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی —ئه‌گه‌ر نیه‌تی باش بوو کرده‌وه‌که‌شی باش ده‌بئیت، ئه‌گه‌ریش خراپ بوو کرده‌وه‌که‌ش به‌هۆی نیه‌ته‌که‌یه‌وه‌ تیک ده‌چئیت و خراپ ده‌بئیت— و هه‌ر مرؤفیکیش به‌گویره‌ی نیه‌تی خۆی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کرئیت و سزاو پاداشت و هه‌ر ده‌گرئیت، جا هه‌ر که‌س له‌به‌ر ده‌سه‌که‌وتنی دنیا، یان هاوسه‌رگیری ئافره‌تیک کۆچی کردبئیت —له‌ مه‌که‌ بۆ مه‌دینه‌؛ ئه‌وا پاداشتی کۆچی نییه‌و ته‌نهما ئه‌وه‌ی پئ ده‌برئیت که له‌ پئناویدا کۆچی کردوو. وشه‌ی (إنما) یش له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا بۆ حه‌صره‌ واته‌: هه‌موو کرده‌وه‌کان به‌بئ جیاوازی..

هاوه‌لان له‌باره‌ی هۆکاری هاتنی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ ده‌لین: پیاویکی باوه‌ردار هه‌بوو له‌ مه‌که‌ ئافره‌تیک خۆش ده‌ویست، ئافره‌ته‌که‌ کۆچی کردبوو بۆ مه‌دینه‌، کاتیک ئه‌م پیاوه‌ داوای لئ کرد هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل بکات، ئافره‌ته‌که‌ مه‌رجی

٤- البخاری، مصدر سابق، ج ١، ص ٦. مسلم، مصدر سابق، ج ٦، ص ٤٨.

ئەوھى لەسەر دانا، كە دەبىت كۆچ بىكات بۇ مەدینە، ئەوجا ھاوسەرگىرى لەگەل دەكات، ئەم پىاوش لەبەر ئافرەتەكە كۆچى كرد بۇ مەدینە.

كەواتە: ئەم پىاوش، ھەرچەند باوەردارە، بەلام كۆچەكەى لە پىناوى خوا سەرخستنى پەيامەكەى ئەو نەبوو، بەلكو تەنھا مەبەستى رەزامەندىي ئافرەتەكە بوو، ھەر بۇيە پىغەمبەر ﷺ لە فەرموودەكەدا بەروونى ئامازەى پى دەكاتو دەفەرموویت: **{فمن كانت هجرته لدنيا يصبها أو امرأة ينكحها فهجرته على ما هاجر عليه}**. واتە: ھەر كەسك كۆچەكەى بۇ بازىرگانى و دەست خستى دنيا بىت، يان ھاوسەرگىرى و گەشتن بەئافرەتەك بىت؛ ئەوا پاداشتى كۆچەكەى ئەوھىە كە كۆچى بۇ كر دووھو لای خوا ھىچ پاداشتى نىيە.

جا سەرنج بەدن خۆشەوىستان، ئەم ھاوئە بەرپىزە لەو قۇناغە سەختەى مەككە باوەردى بە پىغەمبەرى خوا ﷺ ھىناوھو بەرگەى ئەو ھەموو ئازارو ئەشكەنجەپەى بىباوەردانى گرتووھو ئەو رىگە دژوارو پىرمەترسى و نەھامەتییەى مەدینەى گرتۆتە بەر، بەلام ھىچ كام لەوانە شەفاعەتى وەرگەتنى كارى كۆچەكەى بۇ نەكر دووھو، خۇ ئەگەر لەبەر خوا كۆچى بكردايە؛ ئەوا ھەم پەرسەتسى كۆچەكەى قەبوول دەبوو ھەم ئافرەتەكەشى دەست دەكەوت، بەلام بەداخەوھ، بەھۆى نىتەكەپەوھ، پاداشتى ئەو پەرسەتە گەورەپەى لەدەست دا.

ئەم فەرموودەپە، يەككە لەبنەما گىرنگەكانى ئىسلامو پاپەكانى خواناسى. ھەر بۇيە پىشەوا شافىعى لەبارەپەوھ دەفەرموویت: **(هذا الحديث ثلث العلم، ويدخل في سبعين باباً من الفقه)**^(۵). واتا ئەم فەرموودەپە يەك لە سەر سى ھەموو زانستەكانى شەرەو لەحەفتا بابەتى شەرعى سەرەكیدا ئىشى پى دەكرىتو پىشتى پى دەبەستىت. پىشەوا ئەھمەدیش لەبارەپەوھ دەفەرموویت: **(أصول الإسلام**

۵- النووي (أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي)، المجموع شرح المذهب، ج ۱، دار الفكر، بيروت، ص ۳۱۱.

على ثلاثة أحاديث^(٦) . واته: بنجینه کانی ئیسلام له سه ر سئ فهرمووده دامه زراوه، به کیک له وهرموودانه نه م فهرمووده یه^(٧) .

ئیبنو لقه ییم له باره ی گرنگی نیه ته وه ده فه رمویت: **(ما من فعلة وان صغرت**

٦ - ابن رجب الحنبلي ﴿زين الدين عبد الرحمن بن أحمد بن رجب بن الحسن﴾، جامع العلوم والحكم، ج ١، ط ٧، مؤسسة الرسالة، بيروت، ٢٠٠١، تحقيق: شعيب الأرنؤوط - إبراهيم باجس، ص ٦١ .

٧- فهرمووده ی دو وه مېش نه وه فهرمووده یه یه، که خاتوو عائشه ره زای خوی لئ بیت، رپوایه تی ده کاتو ده فه رمویت، پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: **{من احدث فی امرنا هذا ما لیس منه فهو رد}** . واتا هه رکه سیک شتیکی له دینی ئیمه زیاد کرد؛ نه وا کاره که ی ره ت ده کریته وه وه ده دریتته وه به سه ر وچاوی خاوه نه که یدا .

فهرمووده ی سییه مېش نه وه فهرمووده یه یه، که نوعمانی کوری به شیر رپوایه تی ده کاتو ده فه رمویت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: **{الحلال بین والحرام بین و بینهما أمور مشتبهات لا یعلمهن کثیر من الناس}** . واته: هه لال و هه رامه کانی دینی خوا رپوون و ناشکران، له نیوان هه رامو هه لاله کانی شدا کومه ئیک بابه تی نالۆز هه ن، زۆرئیک له هه ئکی نایزانن .

به یوه ندی نیوان نه وه سئ فهرمووده یه ش نه وه یه: که کوی پرسی ئایین بریتییه له وه ی که مرؤف کاری چاکه بکاتو واز له شته هه رامو قه دهغه کراوه کان به ینیت و خوی له و شتانه ش بپاریزیت که گومانیان تیدا یه . وه ک نه وه ی له فهرمووده که ی نوعمانی کوری به شیردا هاتوو، دواتر هه رکارئیکشی کرد، یان نه یکرد له بهر خوا بیت و هه یچ مه به سئیک تری پئی نه بیت وه ک له فهرمووده که ی پیشه وا عومه ردا هاتوو . وه به و شیوازه ش په رستش و خواناسی بکات که له دهقه کانی قورئان و سوننه ته کانی پیغه مبه ردا هاتوو وه ﷺ که مو زیاد ی تیدا نه کات، وه ک له فهرمووده که ی خاتوو عائشه دا هاتوو، هه ر کاتیکش مرؤف نه م سئ فهرمووده یه ی جیبه جئ کرد؛ نه وکات دینی سه لامه ت ده بیت و قیامه تیشی مسؤگه ر .

إلا ينشر لها يوم القيامة ديوانان: لم فعلت؟ وكيف فعلت؟^(٨). واته: هیچ کرده ویه کی مرؤف

نییه، با بچوو کیش بیت، ئیلا خوی پهروردگار دوو پرسپاری له باره وه دهکات:

یه که میان: بۆچی و بهج مه بهستیک ئه و کرده ویه ت کرد؟

دووهمیشیان: چۆنت کرد؟

جا پئویسته مرؤفی باوهردار، بهر له وهی ههر کاریک بکات، وهلامی ئه م دوو

پرسپاره بۆ لای خوا ناماده بکات.

گرنگی نیهت:

ههر چهنده گرنگی نیهت قسهی زۆر هه لده گریت، بهلام ئیمه لیره دا هه ول

دهدهین، له م چه ند خاله دا کورتی بکه ی نه وه:

یه که م: خوی گه وه ره زۆر پئغه مبه ره و په یامی بۆ سه ر زه وی و گره وی مرؤفایه تی

ره وانه کرده وه و له لایه نی ته شریعه وه حیا وازی زۆریش له زۆر ره وه وه له

نیوانیاندا هه بو وه، بهلام تا که شتیک که به درپژایی میژووی مرؤفایه تی و حیا وازی

په یامه کانی خوا گۆرانکاری به سه ر نه هاتو وه له ته شریعه دا بابه تی نیه ت بو وه، که له

په یامی ئاده م هه تا په یامی کۆتا پئغه مبه ره که محمه ده ﷺ سه رجه م ئایینه کان

جه ختیان له سه ر نه وه کرده وه ته وه، که یه کلا بوونه وهی نیه ت و مه به سه تی دل بۆ

خوی گه وه ره، مه رجه و ده رگرتنی ههر کاریکه که مرؤفه کان نه نجامی ده ده ن.

دووهم: له ئیسلامدا ئه رک و په رسته شه شرعییه کان زۆر جۆرن، هه ره که شیان

تایبه ته مندی خۆی هه یه، بهلام نه وهی جیی سه رنج و تیرامانه نه وه یه که کۆلکه ی

هاوبه شی نیوانی هه موویان بوونی نیه ته وه هیچ کامیان به بی نیه ت وه رنا گیرین و

نیه تیش کاری دلّه، نه ک هیچ نه ندامیکی تری جه سه ته.

سپیه م: نیه ت کاریگه ری ته واوی هه یه له سه ر پژه ی نه و پاداشته ی که

مرؤفه کان له سه ر کرده وه کانیان وه ری ده گرن و هه تا نیه ته کان ساغو پاک بن بۆ

٨- ابن القيم (محمد بن أبي بكر أیوب الزرعی)، إغاثة اللفهان من مصائد الشيطان، ج ١، ط ٢، دار

المعرفة، بیروت، ١٩٧٥، تحقیق: محمد حامد الفقی، ص ٨.

خوای گهوره، پاداشتی کرده و دهکان زیاد دهکهن و گه ورهتر دهن، گهرچی کرده و دهکان له خودی خویشیاندا بچووک بن.

پیغهمبهری خوا ﷺ له هندیك فهرمودهیدا باسی کومه لیک کاری چاکه دهکات، که له رواله تدا زور گه وره نین، به لام خوای په روهردگار به هوئی نیه تپاکی خاوه نه گانیانه وه لیان خویش ده بیت له وانه:

فهرمودهی یه کهم: **{يُصَاحُ بِرَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ فَيُنشَرُ لَهُ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ سِجِلًا كُلُّ سِجِلٍ مَدُّ الْبَصْرِ، ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: هَلْ تُنْكِرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا؟ فَيَقُولُ: لَا يَا رَبِّ. فَيَقُولُ: أَظْلَمَكَ كَتَبْتِي الْحَافِظُونَ؟ فَيَقُولُ: لَا يَا رَبِّ ثُمَّ يَقُولُ: أَلَاكَ عَذْرُ؟ أَلَاكَ حَسَنَةٌ؟ فَيَهَابُ الرَّجُلُ فَيَقُولُ: لَا. فَيَقُولُ: بَلَى إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَةً، وَإِنَّهُ لَا ظُلْمَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ، فَتُخْرَجُ لَهُ بِطَاقَةٌ فِيهَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. فَيَقُولُ: يَا رَبِّ مَا هَذِهِ الْبِطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السِّجَلَاتِ؟! فَيَقُولُ: إِنَّكَ لَا تَظْلَمُ. فَتُوضَعُ السِّجَلَاتُ فِي كِفَّةٍ وَالْبِطَاقَةُ فِي كِفَّةٍ فَطَاشَتِ السِّجَلَاتُ وَثَقُلَتِ الْبِطَاقَةُ}{^(۹)**

واته: له قیامه تدا به پیش چاوی هه موو خه لکیه وه بانگ له پیاویک ده کریت له نوممه تی من نه وه دونو په پروای لیوان لیو له خراپه ی ده خه نه به رده ستو ههر په پراویکیش تا چاو برکات گه وره یه.

- خوای گه وره لئی ده پرسیتو ده فهرموویت: نکولی هیچ کام له م تاوانانه ده که پیت که کردووتن؟

- ده لیت: نه خیر، نه ی په روهردگارم.

- پی ده فهرموویت: نه و فریشتانه ی که نه م کرده وانه یان تو مار کردووه سته میان لی کردوویت؟

- ده لیت: نه خیر، نه ی په روهردگارم.

- پی ده فهرموویت: هیچ پاساویکت هیه که بیلیت نه مانه ت بو کردوون؟

۹- ابن ماجه (محمد بن یزید أبو عبدالله القزويني)، سنن ابن ماجه، ج ۲، دار الفكر، بیروت، تحقیق: محمد فؤاد عبد الباقي، ص ۱۴۳۷. وقد صححه الألباني في السلسلة الصحيحة برقم ﴿۱۳۵﴾.

یان هیج چاکه یهکت هه یه له بهرام بهر ئەمانه دا؟

- پیاوه که سام دهیگریت و ترسی لئ دەنیشیت و دەلیت: نه خیر.

- خوای گه وره پیی دهفه رموویت: با ئەمرۆ یهک چاکهت لای ئیمه هه یه و
که سیش ستهمت لئ ناکات. ئەوجا کارتییکی بۆ دههینن، که لئی نووسراوه: شایهتی
دهدم که جگه له خوا هیج په رستراویکی تر به حهق نییه و محهمه دیش بهنده و
فروستادهی خواجه رحمته الله علیه.

- پیاوه که پیی سهیر ده بیته و دهلیت: ئەی په روهردگارم ئەو کارته بهرام بهر
به و هه موو په راوی تاوانه چی پئ دهگریت؟!

- خوای گه وره پیی دهفه رموویت: دئنیایا به کهس ستهمت لئ ناکات.

- ئەوجا هه ر نه وهدو نو پپه راوه که ی بۆ دهخه نه تاپه کی ته رزازه که و کارته که شی
بۆ دهخه نه تاکه ی تر، کارته که هه موو پپه راوه کان ده بات به ئاسماندا و له وان
فورستر ده بیته و خوای گه وره لئی خووش ده بیته.

فه رمووده ی دووم: **{بَيْنَمَا كَلْبٌ يُطِيفُ بِرَكِيَّةٍ كَادَ يَقْتُلُهُ الْعَطَشُ، إِذْ رَأَتْهُ بَغِيٌّ مِنْ بَغَايَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ فَنَزَعَتْ مَوْحَا فَسَقَّتَهُ فَعَفَرَ لَهَا بِهِ}**^(۱۰). واته: له کاتی کدا سه گیگ به ده وری
بیره ئاو پیکدا هه ر ده سووراپه وه، خه ریک بوو له تینوان ده خنکا، ئافره تییکی
له شفرۆش له به نی ئیسرا ئیل چاوی پیی که وت، پیا لوه کانی داکه ندو ئاوی بۆ
ده رهینا، تا تیراوی کرد، خوای گه وره به هۆی نه وده لئی خووش بوو.

فه رمووده ی سییه م: **{بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ وَجَدَ غُصْنَ شَوْكٍ عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخْرَهُ،
فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ}**^(۱۱). واته: له کاتی کدا پیاوێک به ریگادا ده رپویشته، چلێکی
درکاوی له سه ر ریگه دا بی نی هه ئیگرت هه وده لای دا، خوای گه وره پا داشتی ئەو کاره ی
دایه وه و به و هۆیه وه لئی خووش بوو.

جا به ریزان، ئەم سئ کرده وه یه له رواله تدا زۆر گه وره نین؛ چونکه زۆر

۱۰ - البخاری، صحیح البخاری، ج ۴، ص ۱۷۳. مسلم، صحیح مسلم، ج ۷، ص ۴۵.

۱۱ - البخاری، صحیح البخاری، ج ۱، ص ۱۳۲. مسلم، صحیح مسلم، ج ۶، ص ۵۱.

باوهردار له ژيانى خویدا کارى لهو شیوانه دهکات، به لām لیخو شېبونی خوای پى دهسته بهر ناکات، به لām خوای گه وره هه به هوى نه وانوه لهو که سانه خو ش بوو؟! ئیینو ته یمیه له باره ی نه م پرسه ده فه رمو یت: (فأهل الكبائر الذين دخلوا النار کلهم كانوا يقولون لا إله إلا الله، ولم يترجح قولهم على سيئاتهم، كما ترجح قول صاحب البطاقة... وهذه سقت الكلب بإيمان خالص كان في قلبها فغفر لها، وإلا فليس كل بغى سقت قلبا يغفر لها، وكذلك هذا الذي نحى غصن الشوك عن الطريق فعلة إذ ذاك بإيمان خالص وإخلاص قائم بقلبه فغفر له بذلك، وليس كل من نحى غصن شوك عن الطريق يغفر له)^(۱۲). واته: خو ئه و پروادارانیه که تاوانی گه وره یان کردوو ده چنه دۆزه خه موویان گوتویانه (لا إله إلا الله)، به لām هیچیان به هوى نه و شه یه وه چاکه کانیان زال نه بوو به سه ر خراپه کانیاندا، وه ک ئه و پیاوه ی خاوه ن کارته که که فه رموو ده که باسی دهکات، یان نه و ئافره ته داوین پیسه ی که ته نها له بهر خواو له دلئیکى پر له باوه رده و ئاوی دا به سه گه که و خوا لیى خو ش بوو، خو هه ر داوین پیسیک ئاو بدات به سه گیک خوا لیى خو ش نابیت، هه روه ها نه و پیاوه ش که درکه که ی لا برد له سه ر ریگه که، به دلئیکى پاک و باوه رپیکى ته واوه و، ته نها له بهر خوای گه وره نه و کاره ی کرد، بویه خوا لیى خو ش بوو، خو هه رکه سیک درکیک له سه ر ریگه لابات خوای گه وره لیى خو ش نابیت.

که واته: نه مانه به هوى نیه تی پاکى دلئیان، خوا لییان خو ش بووه، نه ک به هوى نه وه ی کرده وه کانیان زور گه وره بووه که سی تر وه ک نه وانى نه کردوو.

نه بو دهر داء ده فه رمو یت: (يا حبذا نوم الأکیاس وفطرهم کیف یغبنون به قیام الحمقى وصومهم، والذرة من صاحب تقوى أفضل من أمثال الجبال عبادة من المغترين)^(۱۳). واته: خو زگه به خه وى پیاو چاکان و به وکاتانه شیان که تییدا رۆزووی سوننه ت ناگرن،

۱۲- ابن تیمیة (أحمد بن عبد الحليم بن محمد ابن تیمیة)، منهاج السنة النبوية في نقض كلام الشيعة القدرية، ج ۶، جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية، ط ۱۹۸۶، ص ۲۲۰.
 ۱۳- ابن القيم، الفوائد، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۱۹۷۳، ص ۱۴۱.

چۆن له شه نوپۆزی گیل و رۆژوووه سوننه ته كانیشیان باشتن، يهك گهرد چاكه ی
خواناسیك، له شاخیک چاكه ی لووتبهرزو له خۆبايیه كان گهره تره.

چوارهم: نیه تی باش، چه ند گرنگه بۆ وه گرگرتنی کاروپه رستشه كان، له به رامبه ریشدا
نیه تی خراب نه وه نده هه ستیارو مه ترسیداره؛ چونكه، نهك ته نها كرده وه باشه كان
هه لده وه شینیته وه، به لكو خاوه نه كه شی تووشی سزاو لپیچینه وه دهكاتو مرؤف به ره و
شیرك و هاوه لبرپادان بۆ خوی گه وه ده بات، هه ر بۆیه خالی جیاكه ره وه ی نیوان مرؤفی
باوه ردارو مرؤفی دووروو، ته نها نیه ته كانی دلیانه؛ چونكه هه ردووکیان له رپواله تدا هه مان
كارو په رستش ده كن، به لام له نیه تی دلیاندا جیاوازی هه یه، هه ر نه و نیه تو مه به سه ته
شاراوه یه یشه، نه وانه دهكات به دووروو خه لگی تریش به باوه ردار.

پینجه م: ده بیته ناگامان له وه بیته، كه کاری پاكردنه وه ی دل و یه كلا بوونه وه ی
نیه تیش بۆ خوی گه وه ره، هه روا ئاسان نییه، هه تا سه رزاره کی به ری بگریته، به لكو
هه ول و ماندو بوونو په رستش و زانستی زۆری ده ویت، خواناسانی پشین زیاتر له
هه ر كارو په رستشیکي تر به نیه ته وه زۆر ماندو بوون.

سوفیانی سه وری ده لیت: **(ما عاجت شیئا أشد علي من نيتي؛ لأنها تنقلب علي)** (۱۴)
. واته: هیچ شتیك كه ویستبیتم چاره سه ری بكه م، هینده ی نیه تی دلم سه رقالی
نه كرده وم؛ چونكه لیم ده گۆریت.

نه م قسه یه ش زۆر ته واوه؛ چونكه مرؤف زۆر جار ده به ویت له به ر خوا كارێك
بكات، به لام كاتی كردنی كاره كه نیه ته كه ی ده گۆریت، بۆ نموونه: ده ته ویت له به ر
خوا پاره یه ك، یان چاكه یه ك له گه ل هه زاریك بكه یته، به لام كاتیك پاره كه ی پی
ده ده یته؛ ده بینیت كه سیک ناگای لییه تی تۆیش نه مه ته پی خۆشه، به مه ش یه كسه ر
نیه ته كه تیک ده چیته و شتی تری تیکه ل ده بیته.

شه شه م: یه کیکی تر له به هره و گه وه رییه كانی نیه تپاکی نه وه یه كه هه ندیچار
جیی كاره كانو په رستشه كانی نه ندامانی جه سه ته ده گرنه وه و پر ده كه نه وه، بۆ

۱۴- ابن رجب الحنبلي، جامع العلوم والحكم، ج ۱، ص ۷۰.

نمونه: كه سيك نيه تي هيناوه، ثم سال حه ج بكات، به لام قهدهري خوا وا بوو مرد، يان بپياره بوو، نهيتواني حه ج بكات، نهو كهسه خوا به نيه تي دلي دهكاتو نه گهر نيه ته كه ي پاك بوو بيت؛ نهوا ان شاء الله خوا حه جه كه ي قه بوول كر دووه نه گهر جي به جهسته ش هيچ كام له نه ركه كاني حه جي جيبه جي نه كر دبيتو يهك ههنگاويشي به ره و نهو شوينه پيروزه نه نابيت.

پيغهمبهري خوادا ﷺ له فهرمووده يه كي قودسيديا ده فهرمويت: **{ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا هَمَّ عَبْدِي بِحَسَنَةٍ وَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبْتُهَا لَهُ حَسَنَةً فَإِنْ عَمِلَهَا كَتَبْتُهَا عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ }**^(۱۵). واته: خواي گه وره فهرموويه تي نه گهر بهنده يهك نيه تي كردي چا كه يه كي هيناو نه يكرد؛ نهوا پاداشتي چا كه كه ي بو دهنوسم، خو نه گهر كردي به ده به رامبه ر بو ي دهنوسم، تا كه وت سه د فات.

له يه كي له غه زا كاندا باسي خه لكان يكيان بو پيغهمبه ر ﷺ كر، كه له مه دينه جي مابوون و نه يان تواني بوو له خزمه ت پيغهمبه ردا ﷺ بچن بو غه زا، پيغهمبه ري خوا ﷺ له پاداشتي نه واندا فهرمووي: **{ مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا وَلَا قَطَعْتُمْ وَاذِيًا إِلَّا شَرِكُوكُمْ فِي الْأَجْرِ }**^(۱۶). واته: به هيچ ريبه كدا نارون و هيچ شيوو دوليك نابرن نيلا نه وانيش هه مان پاداشتي نيويهان بو دهنوسري ت.

له فهرمووده يه كي تردا ده فهرمويت: **{ مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهٖ نَفْسَهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِّنْ نَّفَاقٍ }**^(۱۷). واتا هه ر كه سيك بمري ت و له پيناو خوادا تي نه كو شابيت و غه زاي نه كر دبيت، وهه ر نيه تيشي نه بووبيت كه كاري له و جو ره بكات؛ نهوا كاتي ك دهمري ت به شيك له دوو رووي تي دايه. كه واته: نه گهر كه سه كه غه زاي شي نه كر دبيت، به لام نيه ت و بهرنامه ي هه بووبيت كه بيكات؛ نهوا وهك نه وه وايه كر دبيت و نه ستوپاك ده بيت له دوو رووي.

يان ده فهرمويت: **{ مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ**

۱۵ - مسلم، صحيح مسلم، ج ۱، ص ۸۷.

۱۶ - البخاري، صحيح البخاري، ج ۶، ص ۸. مسلم، صحيح مسلم، ج ۶، ص ۴۹.

۱۷ - مسلم، صحيح مسلم، ج ۶، ص ۴۹.

عَلَىٰ فِرَاشِهِ^(۱۸) واته: هەر کهسێک راستگۆیانەوهو له ناخی دلێیهوه داوا له خوا بکات که له پێناو رێبازەکهی ئەودا شەهید بێت و خوینی برژرێت؛ ئەوا خوای گەوره پلهی شەهیدی پێ دەدات، ئەگەر لەسەر جیی نووستنەکهشی بمرێت. ئەم فەرموودانەو چەندان فەرموودە تری درووستمان هەن، که جهخت لەسەر ئەو راستییه دهکهنهوه، که مرۆفهکان تهنه به نیهتی ساغی دلێان پاداشتی کردهوه چاکهکانیان بۆ دهنوسریت، با نهشیانکردبیت.

نهك هەر ئەوهنده، بگره ههنديجار نيهتی ساغی دلێکان گهورهتر دهبيت له کردنی کردهوه چاکهکان، بۆیه زانایان فەرموویانه **(نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ)**^(۱۹). واته: نیهتی دلی مرۆفی باوهردار، له کردهوهکهی باشتره؛ چونکه کهسهکه بهر لهوهی کارهکه بکات، هیچ مهبهستیکی تری نییه جگه پهزنامهندی خوا نهبيت، بهلام کاتیک جیبهجی دهکاتو به هۆکاریک له هۆکارهکان، نیهتهکهی دلی دهگۆرێت، بۆ نمونه: دهزانیت خه لکی چاویان لێیهتی و بهو هۆیه شهوه تووشی ریا رووپامایی دهبيت، یان تووشی لهخوباییبوون دهبيت، یان بهکهم سهیرکردنی بهرامبهرهکهی، که چاکه لهگهڵ کردوو، یان هەر شتیکی تر که کردهوهکه بهتال دهکاتهوه، یا له پاداشتهکهی کهم دهکاتهوه.

یهحیای کوری ئەبی کهسیر دهلیت: **(تَعَلَّمُوا النَّيَّةَ فَإِنَّهَا أْبْلَغُ مِنَ الْعَمَلِ)**^(۲۰). واته: فیری نیهت بن؛ چونکه ئەو له کردهوه گهورهتره. ئیبنو ئەبی جهمرهش دهلیت: **(وَدِدْتُ أَنَّهُ لَوْ كَانَ مِنَ الْفُقَهَاءِ مَنْ لَيْسَ لَهُ شُغْلٌ إِلَّا أَنْ يَعْلَمَ النَّاسَ مَقَاصِدَهُمْ فِي أَعْمَالِهِمْ، فَإِنَّهُ مَا أَتَىٰ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِنَ النَّاسِ إِلَّا مِنْ تَضْيِيعِ ذَلِكَ)**^(۲۱). واته: به ئاواتهوه بووم،

۱۸- مسلم، صحیح مسلم، ج ۶، ص ۴۹.

۱۹- البيهقي (أبو بكر أحمد بن الحسين البيهقي)، شعب الإيمان، ج ۵، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۱،

۱۴۱۰، تحقيق: محمد سعيد البسيوني، ص ۳۴۳.

۲۰- ابن رجب الحنبلي، جامع العلوم والحكم، ج ۱، ص ۷۰.

۲۱- ابن الحاج (محمد بن محمد بن محمد العبدري)، المدخل إلى تنمية الأعمال بتحسين النيات

هەندىك له زانايان هيچ كاريكيان نه كرايه جگه له وهى خهلكيان فيرى نيه تهينان بكردايه له كرده وه كانياندا؛ چونكه زوربهى نهو به لايانهى به سهر خهلكى دين، به هوى خراپو له دهستدانى نيه ته كانيانه وهيه.

هەر بۆيه زانايان دهلێن: پيناخوشبوونى خراپه وهه ولى گوپىنى فهپزى عهينه وهه سهر هه موو كه سيك پيوسته بيكات؛ چونكه نزمترين پلهى جيبه جيكردى نه م نهركه شه رعييه نه وهيه، كه تو خراپه كهت له دلوه پى ناخوش بيت، نه گهر چى به دهست، يان زمانيش هيچت پى نه كريت، به لام خو ده توانيت به دل بيت ناخوش بيت، خو نه گهر به دل خراپه كهت پى ناخوش نه بوو؛ نهوا تاوانبار دهبيت و دهبيت به شدار لهو خراپه يه دا، بو نمونه: تو ده بينيت، يان ده بيستت كه سيك كو فريك دهكات، سه رها پيوسته، نه گهر توانيت به دهست ريگه لى بگريت و نه هيليت كو فركه لى بكات، نه گهر نه كرا؛ به زمبان ناموژگارى بكهيت و به گز كو فركه لى بچيته وه، نه گهر ههر نه ده كرا؛ به دل بيت ناخوش بيت، خو نه گهر به دل بيت ناخوش نه بوو؛ نهوا وانا توپش پى رازيت و له بهر شانته قورس نيه، به ممش مرؤفى موسلمان، مالمويران ده بيت.

كه واته: پيوسته باوهرداران، زور له م خاله به ناگا بن و هه ميشه نيه ته باشيان هه بيت خو نيه ته پاك و باش هيچى تى ناچيت، به لام پاداشته لى خوا زوره جى كردنى كار كه ده گريته وهو بگه زياتر يش.

كاريگه رى نيه ته خراپ له سهر كرده وه كانى مرؤف:

نه مه بابه تىكى گرنگه و زور جار پرسىارى له سهر دروست ده بيت، كه ئايا ته نها به نيه ته خراپ مرؤفه كان گونا هبار ده بن؟ هه ول ده ده ين له م چهنه خاله دا نهو بابته روون بكه ينه وه:

أ- كه سيك نيه ته كردنى تاوانىكى هه بيت و دواتر له بهر خواى گه و ره نه يكات و وازى لى به ينيته؛ نهوا نهك تاوانيار نابيت، به لكو خواى گه و ره چا كه لى نه كرده كه لى

والتنبيه على كثير من البدع المحدثه والعوائد المنتحله، ج ١، دار التراث، ص ٦.

بؤ دهنووسیت؛ چونکه دهیتوانی بیکاتو له بهر خوا وازی لی هیناوه. وهك له
 فهرموودهیهکی قودسیدا دهفهرمویت: **{إِذَا هُمْ عَبْدِي بِحَسَنَةٍ وَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبْتُهَا لَهُ
 حَسَنَةً، فَإِنْ عَمَلَهَا كَتَبْتُهَا عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ، وَإِذَا هُمْ بِسَيِّئَةٍ وَلَمْ يَعْمَلْهَا، لَمْ
 أَكْتُبْهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمَلَهَا كَتَبْتُهَا سَيِّئَةً وَاحِدَةً}**^(۲۲). واته: ئەگەر بهندهیهك نیهتی کردنی
 چاکهیهکی هیناو نهیکرد؛ ئەوا پاداشتی چاکهکهی بؤ دهنووسم، خو ئەگەر کردی
 به دهبهرامبهه بؤی دهنووسم تا حهوت سه د قات، خو ئەگەر نیهتی هینا تاوانیک
 بکاتو نهیکرد لهسههری نانووسم ههتا ئەنجامی نه دات، که ئەنجامی دا وهك خوئی
 یهك تاوانی لهسهه دهنووسم.

ب- کهسیک نیهتی کردنی تاوانیک هه بیته، دواتر خوئی تاقهتی لیی نه بیته، یان پیویستی
 پیی نه مینیته، یان بیرى بجیته وه؛ ئەوا هیچی بؤ نانووسریت؛ نه چاکه نه خرابه.
 ج- کهسیک نیهتی کردنی تاوانیکی هه بیته، به لام له بهر خه لکی نه یکات بؤئه وهی
 پیی بلین پیاوی چاکه و خواناسه، ئەو کهسه تاوانه کهی لهسهه دهنووسریت؛
 چونکه له بهر خه لکی نه یکردوه، نهك له بهر خوا.

د- کهسیک نیهتی تاوانیکی هه بیته وهوئی بؤ بداتو بیهویت بیکات، به لام
 بؤی پیک نه یهتو بؤی دهست نه دات، ئەم کهسهش تاوانه کهی لهسهه دهنووسریت؛
 چونکه هه موو ریوشوینی کردنی تاوانه کهی گرتوته بهر، به لام بؤی جیهه جی
 نه بووه. به لگه ی ئەم حاله تیش ئەو فهرموودهیهی پیغه مبه ره که ئەحنه فی کوری
 فهیس بؤمان دهگیرپته وهو دهفهرمویت: **{إِذَا تَقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ
 فِي النَّارِ}**. فقلت: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بِالِ الْمَقْتُولِ؟! قَالَ: **{إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى
 قَتْلِ صَاحِبِهِ}**^(۲۳). واته: ئەگەر دوو موسلمان به چه که وه رووبه رووی یهك وه ستانه وه؛
 ئەوا بکوژو کوزراوه که شیان له ناگردایه. ده لیت گوتم: ئەی پیغه مبه ری خوا ﷺ؛
 ئەوا بکوژه که زانیمان بؤ له ناگردایه، ئەی تاوانی کوزراوه که جیهه؟ فهرمووی:

۲۲- مسلم، صحیح مسلم، ج ۱، ص ۸۷.

۲۳- البخاری، صحیح البخاری، ج ۱، ص ۱۵.

چونکه نهویش نامادهباشی تهواوی ههبوو بۆ کوشتنی بهرامبهردهکی.

بهم شیوهیهش نهو فهرموودیهه رافه دهکریت که دهفهرمویت: **{إِنَّمَا الدُّنْيَا لَارِزْقَةٍ**
نَفْرٍ: عَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَعِلْمًا فَهُوَ يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَيَصِلُ فِيهِ رَحِمَهُ، وَيَعْلَمُ لِلَّهِ فِيهِ حَقًّا،
فَهَذَا بِأَفْضَلِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ عِلْمًا، وَلَمْ يَرْزُقْهُ مَالًا فَهُوَ صَادِقُ النِّيَّةِ، يَقُولُ: لَوْ أَنَّ
لِي مَالًا لَعَمِلْتُ بِعَمَلِ فَلَانٍ، فَهُوَ بِنَيْتِهِ، فَأَجْرُهُمَا سَوَاءٌ، وَعَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا، وَلَمْ يَرْزُقْهُ عِلْمًا
فَهُوَ يَخْبِطُ فِي مَالِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ، لَا يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَلَا يَصِلُ فِيهِ رَحِمَهُ، وَلَا يَعْلَمُ لِلَّهِ فِيهِ حَقًّا
فَهَذَا بِأَخْبَثِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٌ لَمْ يَرْزُقْهُ اللَّهُ مَالًا وَلَا عِلْمًا فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ
بِعَمَلِ فَلَانٍ، فَهُوَ بِنَيْتِهِ فَوِزْرُهُمَا سَوَاءٌ} (۲۴).

واته: دونیا بۆ جوارکسه:

- کهسیک خوا مال و زانستی پی داوه، نهویش ههست به منتهی خوا دهکاتو له ترسی نهوو له پیناو رهمهندیی نهودا، کاری پی دهکاتو خزمو کهسوکاری پی بهسهر دهکاتهوه، نهو کهسه باشتترین پلهی ههیه لای خوا.

- کهسیک خوا زانستی پی داوهو مالی پی نهداوه، نهویش بهنیهتیکی پاکهوهو پر بهدلی ناوات دهخواریتو دهلیت: نهگهر خوا مال و سهروهتی پی ببهخشیمايه وهك فلان كهس له پیناوی خوادا دهمبهخشی، نهو دووانه وهك يهك پاداشتیان ههیهو خوا نیهتهکهی بهکردهوه بۆ نهژمار دهکات.

- کهسیک خوا مال و سهروهتی پی داوه، بهلام زانستی پی نهداوه، نهویش ههچ منته له خوا نازانیت بهراستو چهپو لهبی فهرمانی خواو له تاواندا خهرجی دهکات، نهخزمیکی پی بهسهر دهکاتهوهو نهمافی خوایشی لی دهوات؛ نهوه خراپترین جیگهی ههیه لهلای خوا.

- کهسیک خوا نهمال و پارهو نهزانیاریشی پینهداوهو له دلی خوئی بهنیهتیکی تهواوهوه دهلیت: نهگهر پارهو مالم دهبوو وهك فلان كهس بهراستو چهپدا بی دلی خووم لی نهدهکرد، نهو دوو کهسهش وهك يهك تاوانبارن.

بهم شیوهیهه مروقهکان لهسهر نیهته خراپهکانیان مامهلهیان لهگهل دهکریت.

۲۴ - الترمذي، سنن الترمذي، ج ۴، ص ۵۶۲. قال الترمذي: هذا حديث حسن صحيح. وقال الألباني: صحيح.

باسى سېيەم

دلسۆزى و يەكلا بوونەوہ بۇ خواى گەورہ (الإخلاص):

لە باسى پېشتردا قسەمان لەسەر گرنگىي نىەت کرد، بەلام تەنھا بوونى نىەت بەس نىيە بۇ وەرگرتنى کردەوہکان، بەلکو دەبیت ئەو نىەتە تەواو بۇ خواى گەورہ يەكلا بووبیتەوہو کەسەکە جگە لە رەزامەندىي خواى گەورہ، هېچ مەبەستىكى تری بەکردەوہکانى نەبیت، بەمەش دەگوتريت (إخلاص) و ھەول دەدەين لەم باسەدا، ھەندىك تيشكى بخەينە سەر:

پېناسەي ئىخلاص:

زانايان لەبارەي پېناسەي دلسۆزى و ئىخلاصەوہ دەفەر موون: برىتییە لەوہي کارى پەنھان و ئاشکراي مرؤفى باوہردار وەکو يەك بېتو تەنھا لەبەر خوا بېت، واتە: لەپېش چاوى خەلک گوفتارو رەفتارى چۆنەو باسى چى دەکات، کاتى پەنھان و تەنبايى و نەينيشى ھەروا بېت.

بۇ نموونە: ئەگەر کەسەيک چاوو دەمو دەستو داوینى لەحەرام پاراست لە پېش چاوى خەلکى، دەبیت لە کاتى نەينى و پەنھانیشدا ھەر وا بېت، يان ئەگەر دوو رکعات نوپژى کرد لە شوپنەيک کە خەلکى دەبىبن، دەبیت نوپژى تەنبايى و نەينيشى لەرووى رواللەتى وەستانى نوپژو ملکہچى ناخو دل و دەروونىدا ھەروا بېت. ئەگەر وابوو؛ ئەوا ديارە ئەو کەسە راستگوپەو تەواو خوى يەكلا کردووەتەوہ بۇ خواى گەورہ. خۇ ئەگەريش خوا نەکردە وا نەبوو؛ ئەوکات ديارە پپوہرى نىەتو دلسۆزىيەکەي درووست نىيەو پپويستە بەخۇيدا بچیتەوہو چارەسەرى دل و دەروونى بکات.

شیخ حەسەنى بەصرى دەفەر مویت: (إن من النفاق اختلاف السر والعلانية واختلاف اللسان والقلب واختلاف المدخل والمخرج ومن الذي يخلو عن هذه المعاني بل صارت هذه

الأمر مألوفة بين الناس معتادة^(۱). واته: نیشانه‌ی دوو رووی‌ی ئه‌وه‌یه، که مرؤف حالتی په‌نهان و ناشکرای، یان دلو زمانی، یان هاتنو چوونی جیاواز بیټ، جا کیش و نییه؟! ئیستا ئه‌و شتانه زور ئاسایین له‌ناو خه‌لکیدا.

گرنگی ئیخلاص:

خوای په‌روه‌ردگار له‌چه‌ندان ده‌قی قوررئاندا باس له‌گرنگی ئیخلاص ده‌کاتو نموونه‌ی پیغه‌مبه‌ران ده‌هینیته‌وه‌بو باوه‌رداران که‌چه‌ند دلسۆزو بۆخواسوئحو بوون. بۆ نموونه:

- له‌باره‌ی موسا پیغه‌مبه‌ر دروودو سه‌لامی خوای لی بیټ، ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾^(۲). واته: باسی موسایان بۆ بکه؛ که‌پیایکی دلسۆزو له‌هه‌مان کاتیشدا پیغه‌مبه‌رو فروستاده‌بوو.

- له‌باره‌ی یوسف پیغه‌مبه‌ر دروودو سه‌لامی خوای لی بیټ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾^(۳). واته: ئه‌و یه‌گیك بوو له‌به‌نده‌دلسۆزه‌کان.

دواتر ئامۆژگاری باوه‌رداران ده‌کات که‌دلسۆزانه‌کارو په‌رسته‌شکانیان بۆ خوا ئه‌نجام بده‌نو له‌و باره‌یه‌وه‌ده‌فه‌رمویت: ﴿فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾^(۴). واته: به‌و په‌ری دلسۆزیه‌وه‌داوا له‌خوا بکه‌نو لئی بیارینه‌وه‌و با‌مه‌به‌ستی خواناسیتان ته‌نها ره‌زاهه‌ندی ئه‌و بیټ.

له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾. واته: ئیمه‌ته‌نها فه‌رمانمان به‌وه‌پی کردوون، که‌خوا به‌تاکو ته‌نها بپه‌رستنو هیچ هاوه‌لی بۆ بریار نه‌ده‌ن.

۱- الغزالی، إحياء علوم الدين، ج ۴، ص ۱۷۳.

۲- سورة مريم: الآية ﴿ ۵۱ ﴾.

۳- سورة سف: الآية ﴿ ۲۴ ﴾.

۴- سورة غافر: الآية ﴿ ۶۵ ﴾.

پیغمبهری خوایش ﷺ به هه‌مان شیوه گرنگی به ئیخلاص و یه‌کلابونه‌وه‌دی نیه‌ته‌کان بو خوی گه‌وره داوه. هه‌ر بویه کاتیک ئه‌و نایه‌ته هاته خواره‌وه که ده‌فه‌رمویت: ﴿إِذَا جَاءَ كُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاْمَتَّحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ﴾^(۵). واته: نه‌گه‌ر ئافره‌تانی باوه‌ردار له مه‌ککه‌وه کۆچیان کرد بو مه‌دینه‌وه هاتن بو لاتان، هه‌رچه‌ند خوا خوی باوه‌رپی ناخیان ده‌زانیت، به‌لام ئیوه تاقییان بکه‌نه‌وه عه‌بدوئلا‌ی کورپی عه‌بباس ده‌فه‌رمویت: کاتیک ئافره‌تیکی باوه‌ردار کۆچی ده‌کردو ده‌هاته خزمه‌ت پیغمبهر ﷺ لئی ده‌پرسی و سویندی ده‌دا: بلی سویند به خوا له رقی می‌رده‌که‌م نه‌هاتووم، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش نه‌هاتووم که شاری مه‌دینه‌م له مه‌ککه‌ پئ خوشتریبیت، وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ش نه‌هاتووم پارو سامانه‌م ده‌ست بکه‌ویت، سویند به خوا ته‌نها له پیناو ره‌زامه‌ندی خوی گه‌وره‌وه پیغمبهره‌که‌ی ﷺ کۆچم کردوه.

جاریکیان پیاویک دیته خزمه‌تی و لئی ده‌پرسیت: **أَرَأَيْتِ رَجُلًا غَزَا يَلْتَمِسُ الْأَجْرَ وَالذُّكْرَ مَا لَهُ؟ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {لَا شَيْءَ لَهُ}. فَأَعَادَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، يَقُولُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ {لَا شَيْءَ لَهُ}. ثُمَّ قَالَ: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا، وَابْتِغَى بِهِ وَجْهَهُ}**^(۶). واته: بیهینه پیش چاوی خوت که‌سیک بروات بو غه‌زا مه‌به‌ستی ره‌زامه‌ندی خواو ئه‌وه‌ش بیت که خه‌لکی باسی مه‌ردایه‌تی و نازیه‌تی بکه‌ن ئایا ئه‌م که‌سه چ پاداشتیکی بو دنوو‌سریت؟ پیغمبهری خوا ﷺ فه‌رموی: هیچی بو نانووسریت. پیاوه‌که سی جار پرسیاره‌که‌ی دووباره کرده‌وه، پیغمبهری خوا ﷺ هه‌ر هه‌مان وه‌لامی دایه‌وه، دواتر پیغمبهری خوا ﷺ پپی فه‌رمو: خوی گه‌وره هیج کاریک وهرناگریت، نه‌گه‌ر ته‌نها له پیناو ره‌زامه‌ندی ئه‌ودا نه‌کراییت.

۵- سورة المتحنة: الآية ﴿ ۱۰ ﴾.

۶- النسائي (أحمد بن شعيب أبو عبد الرحمن النسائي)، سنن النسائي الكبرى، ج ۳، ط ۱، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۹۹۱، تحقيق: د. عبد الغفار سليمان البنداري، سيد كسروي حسن، ص ۱۸.

ئېستا خەلکانیک هەن، خواناسییەکیان تەنھا ئامرازە، نەك ئامانج؛ چونکە تا ئەو کاتە خواناسی دەکەن کە ئیش و کارەکانیان جۆر دەبیت، ئیتر پشەت دەکەنە خواو هەر نایناسن وەك ئەووی جاریکی تر ئیشیان نەکەوئیتە خوا. دەیان کەسمان بینووە خواناس بوووە هاتوچۆی مزگەوتیان کردوووە بالا پۆش بوو، بەلام تا ئەو کاتە کە هەژار بوو، یان هاوسەرگیری کردوو، یان خوا مندالی پێ داو، یان لە نەخۆشییەکی چاک بووئەتەو، یان هەر کارو مەبەستیکی تری هەبوو، دواتر خوای هەر نەناسیوو پەيوەندی لەگەڵ پچراندوو.

کەواتە ئەم خواناسی و پەرسشەش بۆ خوا نییەو تەنھا بۆ دونیایەو بۆ قیامەت هیچی ئی نا پێچیتەو، وەك خوای گەورە لە قورئاندا دەفەرموئیت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ﴾^(۷). واتە: هەر کەس مەبەستی بەدەستەئینانی ژینای دونیاو جوانییەکانی بیت؛ ئەوا هەر لە دونیا پاداشتی کردووەکانیان دەدەینەووەو هیج ستەمیکیان ئی ناکەین.

هەر لەم روانگەشەوویە کە نەزرکردن لەشەرعدا کاریکی باش نییە؛ بۆیە کاتیک پرسیاریان لە پێغەمبەری خوا ﷺ کرد لەبارە نەزر لە وەلامدا فەرمووی: ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِخَيْرٍ وَإِنَّمَا يُسْتَخْرَجُ بِهِ مِنَ الْبَخِيلِ﴾^(۸). واتە: نەزرکردن خیری تیدا نییە، بەلام بەخششیکە خوا بەزۆر لە گیرفانە ی رز دو رەزێلەکانی دەردەکات؛ چونکە بیروکە ی نەزر، بریتییە لە خیرکردنیک بەرامبەر دانانی مەرجیک لەسەر خوای گەورە، وەك ئەووی بلاییت خوای گەورە ئەگەر تۆ ئەو کارەم بۆ بکەیت؛ منیش فلان خیر، یان پەرسشەش بۆ دەکەم، بەلام ئەگەر مەرامەکەت نەهاتە دی تۆیش کارەکە بۆ خوا ناکەیت.

ئەم جۆرە هەلوێستانە دەبیت کووی بۆ خوا بیت و خوای گەورەش چ منەتیکی بەو کارە ی ئیمە هەبیت؛ ئەوانە تەنھا ئامرازو ئامێرن بۆ گەشتن بە ئامانجیک کە

۷- سورة هود: الآية ﴿ ١٥ ﴾.

۸- مسلم، صحيح مسلم، ج ٥، ص ٧٧.

رەزامەندیی خوا نییە، بەلکو رەزامەندی و خواستەکانی خۆمانە.

بۆیە ئیخلاص بریتییە لە بێنیازبوون لە هەرچی شت هەیە جگە لە رەزامەندیی خوا نەبێت، مالیکی کوری دینار لەبارەى ئیخلاص دەلێت: **(قولوا لمن لم يكن صادقاً؛ لا تتعب)**. واتە: بۆ ئێوە بەهەرکەس کە لەگەڵ خۆی گەورە راستی نەدەکردو تەواو دلی بۆ ئەو یەکلای نەکردبوو: خۆت ماندوو مەکە؛ چونکە خۆی پەروردار کارو پەرستشەکانت لێ وەرناگرێت.

ئەبو سلیمانی دارانی دەلێت: **(طوبى لمن صحت له خطوة واحدة، لا يريد بها إلا الله تعالى)**^(٩). خۆزگە بەوەی کە خۆی گەورە یەك هەنگاوی لێ وەرگرتوو، کەجگە لە رەزامەندیی ئەو هیچ مەبەستیکی تری پێی نەبوو.

هەندیکی تریان گوتویانە: **(من سلم له في عمره لحظة واحدة خالصة لله تعالى نجا)**^(١٠). هەر کەس یەك سات لە تەمەنی دڵسۆزانەو لێپراوانە بۆ خوا ژیا بێت؛ ئەو کەسە سەرفراز دەبێت.

لە پێشەوا ماوەردی دەگیرنەو.. دەلێن: کاتێک هەستی کرد پیر بوو و کاتی مەرگی نزیکە، هاوێشکی زۆر نزیکى هەبوو بانگی کردو پێی گوت: کۆمەلێک کتیی زۆرم هەیە نووسیومن، بەلام نەموپراو بەلایان بکەمەو، لە ترسی ئەوەی نەوێک ناوبانگ پەیدا بکەم و نەتەم بۆ خوا بگۆرێت، جا هەرکات زانیت مەرگم نزیکەو لە دواستەکانی مالاواییدام، دەستت بخەرە ناو دەستمەو، ئەگەر دەستم گووشیت کتیبەکان بوەستینەو بیانە بە دەم ئاوو، چونکە ئەو نیشانەى ئەوەیە کە خوا قەبوولی نەکردوو، ئەگەر دەستیشم کرایەو نەتوانی دەستت بگوشم؛ ئەوا ئومێد دەکەم خوا قەبوولی کردبێت و دواى مردنی خۆم بەلایان

٩- الصفوري (عبد الرحمن بن عبد السلام الصفوري)، نزهة المجالس ومنتخب النفائس، ج ١، المطبعة الكاستلية، مصر، ط ١٢٨٣، ص ٥.

١٠- ابن قدامة المقدسي (أحمد بن عبد الرحمن بن قدامة المقدسي)، مختصر منهاج القاصدين، دار البيان، دمشق، ط ١٩٧٨، ص ٣٦٦.

بکەرەوہ؛ چونکہ ئەو کات پێویستە بەناو شۆرەت نەماوێ و لەوەش ناترسم نیهتێ دڵم بگۆرێت. ئەو پیاوێ دەلیت: راسپاردەکەیم وەک خوێ جیبەجی کردو لە دواساتەکانی مالاواپیدا دەستم لە دەستیدا بوو دەستی کرایەو، کە وەفاتی کرد کتیبەکانیم بلأو کردەو^(۱۱).

لە سەھلی کورپی عەبدوڵلای تەستوریان پرسی: چ شتێک زۆر لەسەر دڵ و دەروونی مرۆف قورسە؟ لە وەلامدا گوتی: (الإخلاص. لآنه لیس لها فيه نصيب)^(۱۲). واتە: دلسۆزی و یەکلایبوونەو بۆ خوا؛ چونکہ بەشی نەفسی تیدا نییە. مەبەستی ئەوێە هەمیشە مرۆف حەز دەکات، کارێک بکات خەلک ستایشی بکەن و ناوی بەین و پێیدا هەلەن و پاداشت و خەلات بکریت لەسەری، بەلام نیەتبوون بۆ خوا دەقاودەق پێچەوانە ی ئەوێەو مرۆف دەبیت تەنھا خواو قیامەتی مەبەست بێت و تا ئەو کاتیش چاوەرپێ پاداشت نەکات، ئەوێەش بۆ دەروونی مرۆف قورسە.

یوسفی کور حسینی رازی دەلیت: (أعز شيء في الدنيا الإخلاص، وكم أجتهد في إسقاط الرياء عن قلبي، وكأنه ينبت فيه على لون آخر)^(۱۳). واتە: بەھادارترین شت لە دنیادا خۆ یەکلایکردنەوێە بۆ خوا ی گەرە، من چەند هەول دەدەم ریاو رووپامایی لە دڵم دەر بکەم، کەچی بەشیوازیکی تر خوێ دەگۆرێت و سەرھەلەدات و لێم پەیدا دەبیتەو.

دەگێرپنەو: داودی کورپی ئەبی هیند (۴۰) سأل بهرؤزوو بووه، بهبی ئەوێ بەھیلێت مال و مندالەکە ی بزانی کە بەرؤزوو، بەیانیان کە دەچوو بۆ سەر کارەکە ی بە خیزانەکە ی دەگوت، خواردنم بۆ نامادە بکەن و توێشەبەرە ی نانەکە ی دەبرد لەگەڵ خۆیدا لە رێگە خواردنەکە ی دەدا بەخەلکی هەژار و نەدار^(۱۴).

۱۱- محمد نصر الدين محمد عويضة، فصل الخطاب في الزهد والرقائق والآداب، ج ۲، ۵۴.
۱۲- ابن القيم، مدارج السالكين بين منازل إياك نعبد وإياك نستعين، ج ۲، ط ۲، دار الكتاب العربي، بيروت، ۱۹۷۳، تحقيق: محمد حامد الفقي، ص ۹۲.
۱۳- عبد العزيز بن محمد بن عبد المحسن السلیمان، موارد الظمان لدروس الزمان، ج ۲، ط ۳، ۱۴۲۴، ص ۲۰.
۱۴- أبو العلاء محمد بن حسين بن يعقوب السلفي المصري، أصول الوصول إلى الله تعالى، المكتبة

دەگىرپنەۋە: جارىك پادشا دەبىستىت پياوچاكتىك ھەيە خەلكى زۇر باسى دەكەن، پادشا دەروواتو دەلىت: دەبىت بزىنم ئەم پياوچاكتە كىيە، كاتىك ئەم پياو ھە دوورە دەبىنەت، پادشا ئەم ھەموو خەلكەى لەگەلەو روو ھەو ئەو دىن، دەلىت نام بۇ بەينو زۇر چايسانە دەكەۋىتە نانخوران، كاتىك پادشا دىت پرسىار دەكاتو دەلىت: كوا پياوچاكتەتەن؟ دەلىن ئەۋىيە كە نان دەخوات. پادشا تەماشای دەكات ئەمە بەھەردوو دەستى نان دەخوات، ھەموو سەرو چاۋى ناۋەتە خوارنەكە، دەلىت ئەم چايسە عابىدەكتەنە؟! پادشا زۇر بەكەم دىتە پىش چاۋى دەرووات، كە پادشا دەرووات خواناسەكە دەست بەرز دەكاتەۋە بۇ ئاسمانو لە خوا دەپارپتەۋە دەلىت: خوايە سوپاس بۇ تۆ كە رووسوورى لای خۆتو رووزەردى لای پادشات كىردم.

زۇررىك لەمانە ھەتا ئىستايىش كەس نازانىت كى بوونو ناويان چىيە؛ چونكە نەيانەشتوۋە خەلك ناۋەكەيان بزانىت، تەنھا رىگەيان داۋە كارەكەيان لەناو خەلكىدا بىمىنەتەۋە، بەلام رىگەيان نەداۋە كە خەلك خۇيان بناسىت.

جا بەرپىزان، ئەمە قسە ھەلۋىستى ئەو پياوچاكتو بۇخواسولخاۋانەن كە ۋەكو مانگى چواردە، لە دونىاي دىندارىدا دەرووشىنەۋەو ئىمە لە پووناكى خواناسىيان بەھەرمەند دەبىن، ئەگەر ئەۋانە ئاۋھا لە نىتەو دىسۆزىيان ترسا بنو بەدەستىيەۋە داما بن، ئەى دەبىت حالى ئىمەومانان چۆن بىت؟! ديارە ئەۋان زۇر لەگەل دلۋ درەروونىيان ماندوبوون، ھەتا گەشتوونەتە ئەو ئاستە، بۇيە ھەندىكىان گوتويانە: ماۋەى بىست سالى بەدلمەۋە سەرقال بووم؛ تا فىرى خواناسىو دىسۆزى بىكەم، پاش بىست سالى ئەۋكات تۋانىم لەسايەى كىردەۋەكانىدا ئاسوۋدە بىم.

باسى چوارەم

رووپامايى (الرياء)

پېشىتر گوتمان كە دەبىت مرۇف خۇي بۇ خۇاي گەورە يەكلا بىكاتهو و جگە لە رەزامەندىي ئەو، هيچ مەبەستىكى تىرى بەكردەو وەكانى نەبىت، بەلام ئەمە كارىكى ئاسان نىيە؛ چونكە سرووشتى مرۇف وايە، كە ھەميشە ھەز دەكات بەزوويى بەرھەمى كارو چاكەكانى بچنپتەو و ھەميشە ھەزى لە ستايش و ناوبانگو پياھەئدانەو پىي خۇشە خەلكى بەچاوى گەورە لىي بىروان.

ئەم جۇرە ھەستو خواستەش، پىي دەگوتريت: (رياء) و تەواو دژە بە يەكلا بوونەو بۇ خۇاي گەورەو نەخۇشپىيەكى كوشندەو ئاگرىكى بىئامانە بۇ كەردەو وەكانى مرۇفو تەواو تىكىان دەداتو لەناويان دەبات.

لەم باسەدا، قسەيەك لەسەر ئەم نەخۇشپىيە كوشندەيە دەكەين و سەرەتا لە پىناسەكەيەو دەست پى دەكەين:

پىناسەي رپا:

بريتييه لەوہى كەسەك پەرسەشەك، يان كارىك ئەنجام بەدات مەبەستى پىي رەزامەندىي خۇاي گەورە نەبىت، يان لە نيەتەكەيدا ھاوہل بۇ خۇاي گەورە بىرپار بەداتو خەلكانىكى تر بەينىتە رىزى خواو بىەوئيت جگە لە رەزامەندىي خوا، رەزامەندىي ئەوانيش بەدەست بەينىت.

پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەم جۇرە نيەتە بە ھاوہل بىرپاردانى نەينى (الشرك الخفى) ناو دەباتو لە چەندان بۇنەو بابەتدا ھۇشدارى داوہتە ھاوہلەكانى؛ تا لىي بەئاگا بنو نىزىكى نەكەون.

مهترسیی ریا:

ئەبو هورەیرە بۆمان دەگێڕێتەو دەفەر موویت، گویم لئ بوو پیغەمبەری خوا
ﷺ فەر مووی: **«إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُفْضَى فِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةٌ: رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ فَاتِي بِهِ
فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا. فَقَالَ: وَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى قُتِلْتُ. قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ
قَاتَلْتَ لِيُقَالَ هُوَ جَرِيءٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أَمَرَ بِهِ، فَيُسْحَبُ عَلَيَّ وَجْهَهُ، حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ.
وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ، فَاتِي بِهِ لِيُعَرِّفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا. فَقَالَ: مَا عَمِلْتَ فِيهَا؟
قَالَ: تَعَلَّمْتُ فِيكَ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ، وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ. فَقَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ لِيُقَالَ هُوَ
عَالِمٌ فَقَدْ قِيلَ. وَقَرَأْتُ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ هُوَ قَارِئٌ، فَقَدْ قِيلَ. ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَيُسْحَبُ عَلَيَّ وَجْهَهُ حَتَّى
أُلْقِيَ فِي النَّارِ.»**

وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ، فَاتِي بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا. فَقَالَ: مَا
عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ. قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ
فَعَلْتَ ذَلِكَ لِيُقَالَ هُوَ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ. ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَيُسْحَبُ عَلَيَّ وَجْهَهُ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ»^(۱).

واتە: یەگەمینی ئەو کەسانە ی کە خوای گەورە لە قیامەتدا حوکمیان دەکات و
چارەنووسیان دیاری دەکات سێ کەسن:

یەگەم: کەسێک لە گۆرەپانی شەرداو - بەرووکەش- لە پێناوی خوادا شەهید
بوو و کوزراو: لە پێش خوای گەورە راپدەگرن و هەموو نیعمەت و بەخششەکانی
خوای دەخاتەو پێش چاوی و ئەویش هەمووی بیر دیتەو دەیناسیتهو، پاشان
خوای گەورە پێی دەفەر موویت: چیت لەو هەموو بەخششە کرد؟ چۆنت بەکار
هینا؟ دەلیت: خوای گەورە لە پێناوی تۆدا جەنگام، تاکو کوزرام. خوای گەورە پێی
دەفەر موویت: درۆت کرد، تۆ بۆیە جەنگایت؛ تا خەلکی پیت بلین: نازاو بەجەرگەو
خەلکیش لە دنیا وایان پێ گوتیت- واتا ئەوێ لە پێناویدا خۆت بەکوشتدا، هەر

۱- مسلم، صحیح مسلم، ج ۶، ص ۴۷. حمد بن حنبل، مسند الإمام أحمد بن حنبل، ح ۱۴، ط ۲،
مؤسسة الرسالة، بيروت، ۱۹۹۹، تحقیق: شعيب الأرنؤوط وآخرون، ص ۲۹. واللفظ له. وقال الشيخ
الأرنؤوط في تخريجه: إسناده صحيح على شرط مسلم. النسائي، سنن النسائي الكبرى، ج ۳، ص ۱۷.

له دنیا دهستت كهوت، ئیتر پاداشتی قیامهتت نییه- ئەوجا خوای گهوره فه‌رمان ده‌کاتو به‌سه‌ر دهموچاویدا رای ده‌کیشن، هه‌تا فرپی دده‌نه ناو ئاگره‌وه.

دووهم: که‌سیکه زانستو زانیاری باش فر بووه‌و خه‌لکیشی فر کردوووه قورئان خوینیکی به‌توانایش بووه. له‌پیش خوای گه‌وره رایده‌گرنو هه‌موو نیعمه‌تو به‌خشه‌گانی خوی ده‌خاته‌وه پیش جاوی و نه‌ویش هه‌مووی بیر دپته‌وه‌و ده‌یناسپته‌وه، پاشان خوای گه‌وره پیی ده‌فه‌رموویت: چیت له‌و هه‌موو به‌خشه‌ کرد؟ چونت به‌کار هیئا؟ ده‌لئیت: من له‌ پیناوی تودا فری زانستو زانیاری بوومو خه‌لکیشم فر ده‌کردو قورئانیشم ده‌خویند. خوای گه‌وره پیی ده‌فه‌رموویت: دروت کرد، تو بویه فری زانستو زانیاری بوویت؛ تا خه‌لکی پیت بلین زاناو بلیمه‌ته، خه‌لکیش له‌ دنیا وایان پی گوتیت. بویه‌ش قورئانت ده‌خویند؛ تا خه‌لکی پیت بلین قورئانخوینیکی به‌توانایه، خه‌لکیش له‌ دنیا وایان پی گوتیت - واتا نه‌وهی له‌ پیناویدا هه‌ولت دا، هه‌ر له‌ دنیا ده‌ستت كهوت، ئیتر پاداشتی قیامهتت نییه- ئەوجا خوای گه‌وره فه‌رمان ده‌کاتو به‌سه‌ر دهموچاویدا رای ده‌کیشن، تا فرپی دده‌نه ناو ئاگره‌وه.

سپیه‌م: که‌سیکه خوای گه‌وره زوری رشتوو به‌سه‌ریداو له‌ هه‌رچی جوری مال هه‌یه به‌شی داوه: له‌پیش خوای گه‌وره رای ده‌گرنو هه‌موو نیعمه‌تو به‌خشه‌گانی خوی ده‌خاته‌وه پیش جاوی و نه‌ویش هه‌مووی بیر دپته‌وه‌و ده‌یناسپته‌وه‌و ئەوجا پیی ده‌فه‌رموویت: چیت له‌و هه‌موو به‌خشه‌گانه کرد که له‌گه‌لم کردیت؟ ده‌لئیت: کاریک نییه که زانیبیم تو پیت خۆشه ئیلا به‌شداریم تیدا کردوووه پارم تیدا خه‌رج کردوووه. خوای گه‌وره پیی ده‌فه‌رموویت: دروت کرد. تو بویه نه‌و کاره‌ت کرد؛ تا خه‌لکی پیت بلین به‌خشنده‌و میهره‌بانیتو خه‌لکیش له‌ دنیا وایان پی گوتیت - واتا نه‌وهی له‌ پیناویدا به‌خشیت، هه‌ر له‌ دنیا ده‌ستت كهوت، ئیتر پاداشتی قیامهتت نییه- ئەوجا خوای گه‌وره فه‌رمان ده‌کاتو به‌سه‌ر دهموچاویدا رای ده‌کیشن، تا فرپی دده‌نه ناو ئاگره‌وه.

کاتیک ئەبو هوریرە ئەم فەرموودەییە بۆ پێشەوا موعاویەیی کورپی ئەبو سوفیان دەگێرێتەو (خوایان لئ رازی بیت) دەئین: موعاویە ئەوەندە گریا هەتا بوورایەو، کاتیک هۆشی هاتەو گوتی: خوای گەورەو پێغەمبەری خوا ﷺ راستیان فەرموو (۲). جا خۆشەوێستان سەرنج بەدەن پەنا بە خوا، دۆزەخ بە کئ خۆش دەکریت؟! بەو کەسانەیی کە ئیمە پیمان وایە لەمانە گەورەتر، کاریکی تر نییە مرۆف بیکات، تەنھا بەهۆی چی؟! بەهۆی ئەوێ کە دئیان لەگەل خوا ساغ نەبوو و مەبەستی تریان بەکارەکانیان هەبوو.

بۆیە زۆر گرنگە مرۆفی باوەردار ناگای لە کردەو چاکەکانی بیت و بەو جۆرە رازونیاژە بێسوودانە پاداشتەکانیان لەدەست خۆی نەدات و جگە لە خواو پاداشتی قیامەت هەموو شتیکی تر لە دئی خۆی دەربکات و جگە لە خوای گەورە، چاوەروانیی هیچ شتیکی، لە هیچ کەس نەکات.

یەحییای کورپی موعاز دەئیت: (عجبت من ثلاث: رجل یرائی بعمله مخلوقا مثله، ویترک أن یعمله لله. ورجل یبخل بماله، وربہ یستقرضه منه فلا یقرضه شیئا. ورجل یرغب فی صحبة المخلوقین ومودتهم، والله یدعوه الی صحبته ومودته) (۳).

واتە: لەسئ شت سەرم سوورماو و لئی تئ ناگەم:

یەکەمیان: کەسئیک کار بۆ خەلکیکی وەک خۆی بکات و بیهوئیت ئەوان لە خۆی رازی بکات، بەلام بۆ خوای گەورە نەکات و بیر لە رەزامەندیی ئەو نەکاتەو.

دووهمیان: کەسئیک خوای گەورە داوای قەرزی لئ بکات، کەچی بەرامبەری ریشدو رەزێل بیت و قەرزی پئ نەدات.

سێیەمیان: کەسئیک خوای گەورە داوای لئ بکات ببیت بە خۆشەوێست و هاو دەمی، کەچی ئەو حەز بەهاو ئەلی و هادەمی خەلکی تر بکات.

۲- ابن رجب الحنبلي، جامع العلوم والحکم، ج ۳، ص ۲۸.

۳- ابن القيم، الفوائد، ص ۱۱۹.

ھۆکارەکانى رىيا:

زۆر ھۆكار ھەن بۇ درووستبوونى رىيا لە كردهوھەكانى مرؤفدا لەوانە:

يەكەم: نەزانى: خۆ ئەگەر باوھەرداران راستىيەكانى ژيان وەكو خۆى تى بگەن ئەوكات ھەر گىز تووشى رىيا نابن؛ چونكە ئىمە بۇ دەمانەوئىت خەلكى لە خۆمان رازى بكەين، ئەوان چيان بۇ ئىمە كردهو، تا لە پىناو رەزامەندىي ئەوان كار بكەين؟! ئاخىر ژيان و تەمەن و لەشساغى و رۆزى و سەر جەم بەخششەكانى تر ھەمووى ھى خوايە، ئىتر بۆجى دەبىت ئىمە بيانخەينە پىناو خزمەتى خەلكەو؟! بۆجى دەبىت رەزامەندىي خوا بگۆرپىنەو بە رەزامەندى خەلكى؟! ئاخىر ئەوان بۇ ژيانى خۆيان، چيان بەدەستە، ھەتا بۇ ئىمە ھەيانبىت؟! ئەى ئەگەر بۇ ژيان ھىچيان بەدەست نەبىت، ئاخۇ بۇ دواى مردن و قىامەتەمان چيان لەدەست دىت؟!

ھەموو ئەوھى خەلك بۇ ئىمە پى دەكرىت، تەنھا باسئىكى باشەمانە، ئەوئىش ئەگەر بىكەن!! قسەى باشىش بكرىت، يان نا دەبىت چ سوودئىكى ھەبىت؟! بەتايبەتى ئەگەر نرخەكەى توورپەى خواى گەورەو بەھەدەردانى كردهوھەكانى خۆمان بىت.

خۆ ئەگەر ئەو كەسانە تى بگەن؛ ئەوا دەبىت ئەو راستىيە بزەنن كە بەدەستەئىنانى رەزامەندىي خەلكىش ھەر لەرپى بەدەستەئىنانى رەزامەندىي خواو دەبىت، بۆيە ئەگەر ئەوان رەزامەندىي خوا بكەنە ئامانج؛ ئەوا ھەم خوا لە خۆيان رازى دەكەن، ھەم خەلكىش، بەلام ئەگەر بەپىچەوانەو رەزامەندىي خەلكى بكەنە ئامانج؛ ئەوا ھەم خوا لە خۆيان توورە دەكەن، ھەم خەلكىش.

جارئىكان خاتوو عائىشە (رەزاي خويان لى بىت)، نامەيەكى بۇ موعاويە نووسى، كە گوئىم لە پىغەمبەرى خوا بووہ ﷺ فەر موويەتى: **{مَنْ التَّمَسَ رِضَا اللّٰهِ بِسَخَطِ النَّاسِ كَفَاهُ اللّٰهُ مَوُوتَةَ النَّاسِ، وَمَنْ التَّمَسَ رِضَا النَّاسِ بِسَخَطِ اللّٰهِ وَكَلَهُ اللّٰهُ إِلَى النَّاسِ}** ^(۳). واتە: ھەر كەس لە پىناو بەدەستەئىنانى رەزامەندىي خوا، خەلكى لە

۴- ابن حبان (محمد بن حبان بن أحمد أبو حاتم التميمي)، صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان، ج ۲،

خۇى توورە بىكات؛ ئەوا خوا لىي پازى دەبىتو خەمى خەلكىشى لەكۆل دەخات. ھەركەسىش لە پىناو رەزامەندىي خەلكى، خواى گەورە لە خۇى توورە بىكات؛ ئەوا خواى گەورە رادەستى خەلكى دەكات.

ئەمە ئەو راستىيە كە دەبىت خەلكى باوەردار تىيى بگەن، كە جگە لە زاتى اللە ھىچ كەسى تر شايەنى ئەوە نىيە، مرؤف بىكاتە ئامانجى كردهوكانى و ژيان و پەرسشەكانى خۇى بۇ تەرخان بىكات.

دووم: خۇشويستنى پيا ھەلدان: خەلكانىكى تر بەھۆى ئەووە تووشى رپا دەبن كە ھەز دەكەن خەلكى بەشان و بالياندا ھەلبدەن و باسى جوامپىرى و ژىرى و بوپىرى و رەوانبىژى و چاكە كارى و بانگخوازى و خواناسيان بگەن، ئەمە دەردىكى ترى كوشندەى خەلكانى موسولمانە، كە ھەز دەكەن بەكردەوكانيان ناوو ناوبانگ پەيدا بگەن.

لە كاتىكدا ئىمە دەتوانىن بەو كردهوانە، ناوو ناوبانگ لە لای خواو لەناو فرىشتەكان لە ئاسمان تۆمار بگەين، دەتوانىن قىامەتو بەھەشتيان پى بەدەست بەيىنن، كە چى ئىمە، تالانفرۇشيان دەكەين، ئىمە لای خوا بەخەلكى و ئاسمان بەزەوى و قىامەت بەدونىاو بەھەشت بەدۆزەخ دەگۆرپىنەو؟!

سەيەم: وەرگرتنى پۇستو پايە: خەلكانىكى تر ھەن خولىي پۇستو پلەو پايەن و ھەر ئەو خولىيەش سەريان دەخواتو بئەرزىيان دەكات، بۇيە دىندارى دەكەن، يان خۇيان وا نىشان دەدەن كە دىندارن؛ تا خەلكى متمانەيان پى بگەن و لە پاشماوہى سفرەى خۇيان فەرمووہىەكيان لى بگەن و شتىكيان پى بەدەن، يان بە مەبەستى ئەوہى عەيبو عارەكانى خۇيانى پى داپۇشنو دىن بگەنە رەشمائىك و لەژىرىدا خەرىكى دونىادارى و كارى نابەجىي خۇيان بن.

ئەمرو خەلكانىكى زۆرى بەناو دىندار دەبىنن، واز لە دىندارى و خواناسى

مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ۲، ۱۹۹۳، تحقيق وتعليق: شعيب الأرنؤوط، ص ۱۵. وقال في تخریجه: إسناده حسن.

دەھىنن؛ تا لە كەلاكى دونىاي خەلگانى دونىاويست پشكئىكيان پى بېرپىت، چەندان كەس ھەن، لە ناخى خۇياندا ھەز بە خواناسى دەكەن، بەلام لەبەرئەوھى دەسەلاتى ئەمپرۆ ھەزى بەم جۆرە خەلگانە نىيەو كارو پۇستيان پى نادەن، ئەمان بۇ رازىكردنى ئەوان، واز لە دىندارى و مزگەوتو كۆمەلى موسلمانان دەھىنن؛ تا متمانەى ئەوان بەدەست بىنن؛ چونكە ئەوانە بەلاى دەسەلاتەو، ھەموويان تۆمەتنو پىويستە ئەمان لەملى خۇيانى دامالن. بەداخەو زۆر كات ئەم جۆرە كەسانە، سەرەراى ئەم ھەموو سازشو خۇبەدەستەو دانەش، كەچى ھەر متمانەيان پى ناكەن و ھىچيان پى نادەن و سەرەنجام دەبنە كوردەكەى لە ھەردوو جەژنە بوو؛ ھەم دونىاو ھەم قىامەتەيشيان لەدەست دەچىت.

دەگىرپنەو: جارئىكيان عەبدوئلاى كورپى مەسعوود (رەزاي خواى لى بىت) لە مالەكەى چوو دەروە، كۆمەلئىك لەو كەسانەى كە خۇشيان دەويستو بە زانستو كەسئىتئىيەكەى سەرسام بوون، شوئىنى كەوتن^(۵)، ئەويش كە ھەستى كرد، وەستاو گوتى: كارئىكتان پىم ھەيە لەگەلم دىن؟ گوتيان نەخىر. فەرمووى: دەى بگەرپنەو؛ چونكە ئەم جۆرە شوئىنكەوتنە دەبئتە ماىەى فرىودان و لەخۇبايىبوونى شوئىنكەوتووەكان و لە رپزى شوئىنكەوتەكانى وەكو خۇشتان كەم دەكاتەو^(۶).

بزانن ئەم ھەلئوئىستەى عەبدوئلا، چەند خواناسانەيە؛ چونكە دەترسئت ئەم شوئىنكەتنو پىداھەلدانە، تووشى رپاو لەخۇبايىبوونى بكاتو نىەتى بگۆرپتو لە پاداشتى كرددەوەكانى كەم بكاتەو.

ئىستائىش ھەر ئەم جۆرە خەلئو ھەلئوئىستانەن، كە كەسانى خۇسەپىنو ستەمكار درووست دەكەن، ھەمىشە ھەلئوئىستى خەلئكانى خۇ بەكەمزان و چەوساوە، لووتبەرزو ملھورەكان درووست دەكات، بۆيە خواى گەورە، لە قورئاندا كە **ياسى سىفەتى (كبر) دەكات، لەگەل سىفەى (ضعف) ھەمىشە (ألف، سىن، تاء)**

۵- ھەمىشە خەلئ ھۆكارئىكى سەرەكئىيە بۇ درووستكردنى رپا؛ چونكە وەسفت دەكەن موەجەبن پئت بە شان و بائتا ھەلدەدن تا لە خشتەت دەبەن.

۶ - ابن الجوزي، صفة الصفة، ج ۱، ص ۴۰۶.

ی داخوازیان دهخاته سهرو به (استکبار) (استضعاف) دهیانهنیت، نهک به (کبر، ضعف)؛ چونکه ئەو دوو سیفته له راستیدا بوونیان نییه و خوی گهوره هه موو مرۆقهکانی لهیهک ئاستدا درووست کردوو و کەسی به خوار دەست و کۆیلە ی کەسی تر درووست نه کردوو، به لام ئەو هه لوێستی مرۆقهکان خۆیانە، دواتر دهیانکات بهو دوو بهروهو هه ندیکیان ئەوانی تر دهچەوسیننهو، هه ر له بهرئهوهیه خوا ههردوو بهرکه پیکهوه له دۆزهخدا کۆ دهکاتهوه؛ چونکه ئەگه ر بههاوکاری و دهستباری ئەو کۆیلە و شوپینکهوتانه نهبوايه؛ ستهمی ستهمکاران نهدهچوو هه سه ر.

پلهکانی ریا:

به شیوهیهکی گشتی ریا دوو پلهی ههیه:

پلهی یهکهم: ئەم پلهیه ههستیارتر و مهترسیدارتره و ئەو ریاپهیه که له بنهماکانی دیندا درووست دهبیت و مرۆف پپی کافر دهبیت، وهک ئەوهی دووروو ههکان له سهردهمی پیغه مبهردا ﷺ دهیانکردو خوی گهوره له قورئاندا تۆماری کردوو و دهفهرمویت: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ﴾^(٧). واته: کاتیک ئەو دووروو ههکان باوهردارهکانیان دهبینی؛ دهیانگوت: ئیمهش باوهردارین و لهگه ئتانین، کاتیکیش لهگه ل شهیتانهکانی هاوشیوهی خۆیان و له په نهانیدا بهیهک دهگهشتن؛ دهیانگوت: ئیمه لهگه ل ئیوهین و گالته مان بهعهقلی ئەوانه دیت، که شوینی محهمهد ﷺ و په یامه کهی کهوتوون. له نایهتیکی تردا دهفهرمویت: ﴿اتَّخَذُوا آيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾^(٨). واته: ئەوانه ئیسلام و باوهرده کایان کردبووه قه لغانیک بۆ په رده پۆشکردنی کوفرو دهسته بهرکردنی بهرزه وهندییه دونیاییهکانی خۆیان و بهو شیوهیهش له رپی خواناسی لایان دابوو، گومرا بوون.

٧ - سورة البقرة: الآية ﴿١٤﴾.

٨ - سورة المنافقون: الآية ﴿٢﴾.

کاتیکیش باسی کردهوو په رستشه کانیان دهکات، دهفه رمویت: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَأَوْنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾^(۹). واته: کاتیک هه لدهسان بۆ نوپژکردن، زۆر به سستی نوپژریان دهکردو تهنها له بهر قسهی خه لکی و به پروالته نوپژریان دهکردو زۆر به دهگمه نهبوایه، یادی خویان هه ر نه دهکرد.

له شوینیکی تر داو هه ر له باسی نه واندا دهفه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾^(۱۰). واتا نهی گروهي باوه پرداران چاکه و به خششه کانتان پووچه ل مه که نه وه، وهک نه و که سانهی که پارو مائیان له پیش چاوی خه لکی ده به خشن و له ناخیشدا باوه رپیان به خواو رۆزی دواپی نییه.

سوفیانی سه وری کاتیک نه و نایه تهی دهخوینده وه، دهیگوت: وهیل بۆ رپاکاران، وهیل بۆ رپاکاران، نه وه چیرۆکه که یانه، نه وهش چاره نووسی خویمان و کرده وه کانیا نه^(۱۱).

له باره ی سزاو پاداشتی قیامه تیشیان دهفه رمویت: ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ مِنَ اللَّتِّ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾^(۱۲). واته: خوا به شیوه یه که مامه له یان له گه لدا دهکات، که هه رگیز پیشبینیان نه دهکردو چاوه پروانیا ن نه دهکرد؛ چونکه نه وان پپیان وابوو که خوا ناگای له ورده کاریبه کانی ناخیا ن نییه و نه تهی دلپان نازانیت،

نه م جوړه خه لکانه، له ئیستاشدا زۆرن و که دهیانبنیت خویمان وهکو موسلمان نیشان ددهنو و له وان هه شه هه ندیچار موزایه دهی دینداریش له سه ر موسولمانان بکه ن، به لām له ناخو به رنامه ی خویندا، خوانه ناس و مولحیدن.

پله ی دووه می رپا: هاوه لپیراردانی بچووک (الشرك الأصغر):

۹- سورة النساء: الآية ﴿١٤٢﴾.

۱۰- سورة البقرة: الآية ﴿٢٦٤﴾.

۱۱- القرطبي (محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري القرطبي)، الجامع لأحكام القرآن، ج ۱۵، دار عالم الكتب، الرياض، تحقيق: هشام سمير البخاري، ص ۳۶۵.

۱۲- سورة الزمر: الآية ﴿٤٧﴾.

ئەم جۆرەيان بۇ خەلکی باوەردار درووست دەبیت، بەتایبەتی کاتیک کاریک دەکەن و جگە لە ڕەزامەندیی خوا مەبەستی تریان بەکار دەکەیان دەبیت و نیەتەکانی دلیان تەواو بۆ خۆی گەورە یەکلای ناکەنەو، پێغەمبەری خوا ﷺ ئەم جۆری لە ڕیا، بە هاوئەبەرپاردان ناو بردوووە لەبارەییەو فەرموویەتی: **{إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشِّرْكَ الْأَصْغَرُ}**. واتە: ئەوەی کە زۆر لێی دەترسم تووشی بن، هاوئەبەرپاردانی بچوووە، هەرچەندە پێغەمبەر ﷺ دەزانیت ئەمانە برۆادارن، بەلام لەو دەترسیت ڕیا لە ناو دلیاندا چەکەرە بکات. هاوئەلان گوتیان: **(وَمَا الشِّرْكَ الْأَصْغَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟)**. واتە: هاوئەبەرپاردانی بچوووە چییە ئەی پێغەمبەری خوا ﷺ؟ چونکە ئەوان تا ئیستا شتیکیان بەو ناووە نەبیسوووە، ئەویش لە وەلامدا فەرمووی: **{الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا جُزِيَ النَّاسُ بِأَعْمَالِهِمْ أَذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَاءُونَ فِي الدُّنْيَا فَاَنْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً؟}**^(۱۳). واتە: ڕووپامایی، خۆی گەورە لە قیامەتدا پاش ئەوەی خەلکی پاداشتی کردووەکانیان وەردەگرن بە ڕیاکاران دەفەرمویت: برۆن بۆ لای ئەوانە کە لە دنیادا ڕووپاماییتان بۆ دەگرن، بزنان هیچ پاداشتیان لا دەست دەکەوێت.

لە فەرموودەییەکی تردا، پێغەمبەر ﷺ راشکاوانەترو ڕوونتر لەم بابەتە دەدوێت و ڕاڤەیی ڕیا بۆ هاوئەلەکانی دەکاتو دەفەرمویت: **{مَنْ صَلَّى يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ، وَمَنْ صَامَ يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ، وَمَنْ تَصَدَّقَ يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: أَنَا خَيْرُ قَسِيمٍ لِمَنْ أَشْرَكَ بِي، مَنْ أَشْرَكَ بِي شَيْئًا فَإِنَّ حَشْدَهُ عَمَلَهُ قَلِيلُهُ وَكَثِيرُهُ لِشَرِيكِهِ الَّذِي أَشْرَكَ بِهِ وَأَنَا عَنْهُ غَنِيٌّ}**^(۱۴). واتە: هەرکەس بۆ ڕووپامایی نوێژی کرد؛ ئەوا هاوئەلی بۆ خوا بریار داوە، هەرکەس بۆ ڕووپامایی ڕۆژووی گرت؛ ئەوا هاوئەلی بۆ خوا بریار داوە، هەرکەس بۆ

۱۳ - الهیثمی (نور الدین علی بن ابی بکر الهیثمی)، مجمع الزوائد ومنبع الفوائد، ج ۱، دار الفکر، بیروت، ط ۱۴۱۲، ص ۲۹۰. وقال في سنده: رواه أحمد ورجاله رجال الصحيح. والحديث صححه الألباني في

السلسلة الصحيحة وفي صحيح وضعيف الجامع. (صحيح الجامع، رقم ۱۵۵۵).

۱۴ - الإمام أحمد ابن حنبل، المسند، ج ۲۸، ص ۳۶۵.

رووپامای پاره‌ی به‌خشی؛ ئەوا هاوئەلی بۆ خوا بریار داوه‌و خۆی گه‌وره له پۆژی قیامه‌تا ده‌فهرموویت: من باشترین هاوبه‌ش ده‌بم بۆ که‌سیک هاوبه‌شم بۆ بریار بدات^(۱۰) وه‌هرکه‌سیک هاوبه‌شی بۆ من بریاردا، هه‌موو کرده‌وه‌کانی، گه‌وره‌و بچووکی، باش و خراپی، زۆرو که‌می هه‌مووی بۆ ئەو که‌سه جی ده‌هیلّم که کردووێه‌تی به‌هاوبه‌شی من و من پێویستم پێی نییه‌و با بروات ئەو پاداشتی بداته‌وه.

خۆی گه‌وره هه‌رگیز هاوبه‌شی قه‌بوول نییه له هه‌یج شتیکدا، بۆیه هه‌رکه‌سیک له هه‌ر کاریکدا هاوبه‌شی بۆ بریار بدات ئەو له‌کاره‌که دیته‌ دهره‌وه‌و به‌جی ده‌هیلّیت بۆ هاوبه‌شه‌که‌ی تری و ئەویش بێگومان هه‌یجی له‌ده‌ست نییه‌و نایه‌ت و که‌سی خاوه‌ن کاریش، ته‌نها ماندوبوون و ما‌ئویرانی بۆ ده‌مینیته‌وه.

ئیسحاقی کوری حه‌نبه‌ل ده‌لّیت: چووم بۆ لای پێشه‌وا ئەحه‌مدی کوری حه‌نبه‌ل، ده‌ستی خستبوو ژیر چه‌ناگه‌ی و به‌بیتاقه‌تی دانیشتبوو، پێم گوت: چی بیتاقه‌تی کردوویت؟ گوتی: خۆزگه‌م به‌و که‌سه‌ی که‌س نایناسی‌ت و خوا ناو ناوبانگی کپ کردۆته‌وه. دیاره پێی ناخۆش بووه، که‌ خه‌لکی ناسیویانه. گوتی به‌ عبد الوهاب بڵین: ناوی خۆت دهرمه‌خه‌ من تووشی به‌لّای ناوداری بووم^(۱۱).

که‌واته: مه‌رج نییه ته‌نها خه‌لکی سادو نه‌خوینده‌وار رووبه‌رووی رووپامای ببنه‌وه، به‌لکو مه‌ترسیی ئەم جوّره تاوانه، له‌سه‌ر زانیان زیاتره.

بۆیه پێویسته مرۆقی باوه‌ردار، به‌تایبه‌تی زاناو بانگخاوه‌کان، زۆر ناگاداری دلیان بن له‌م به‌لّا مه‌ترسیداره؛ چونکه ئەمه شتیک نییه زۆر دیار بێت و بزانیته که‌ی و له‌کوێوه بۆت دیت، به‌لکو کاتیک هه‌ست به‌خۆت ده‌که‌یت، که پاداشتی

۱۵- مه‌به‌ستی ئەوه‌یه چۆن دوو که‌س ده‌بن به‌هاوبه‌ش له‌کاریکدا و یه‌کێکیان سینه‌فراوانترو به‌خشنده‌تره‌و منه‌تی نییه مافی خۆی بچیت به‌لّای هاوبه‌شه‌که‌یدا، خۆی گه‌وره‌ش ده‌فهرموویت: هه‌رکه‌س هاوبه‌شم بۆ بریار بدات من واز له‌ به‌شه‌که‌ی خۆم ده‌هینم له‌کاره‌که‌یدا و هه‌مووی ده‌دم به‌و که‌سه‌ی که‌ کردوێه‌تی به‌هاوبه‌شی من و بابروات ئەو پاداشتی بداته‌وه.

۱۶- أبو یعلی (أبو الحسین ابن أبي یعلی محمد بن محمد)، طبقات الخنابلة، ج ۱، دار المعرفه، بیروت، تحقیق: محمد حامد الفقی، ص ۱۲.

كرددهكانت لهدهست داوهو تهنها ماندوئيتيت پئ براوه.

يهكئك له ئامؤزگاربييهكانى پئغهمبهر عيسا -سهلامى خواى لئ بيئت- بؤ شوئىنكهوتوانى ئهوه بووه: ئهگهر له رؤژئىكدا بهرؤزوو بوون، قزتان شانهو چهور بكهن، چاوهكانتان رهش بكهن، جلهكانتان باپاك و جوان بن؛ تا ماندوئيتيتان پئوه ديار نهبيئتو خهئلك ههست نهكات بهرؤزوون.

بؤيه خواى گهوره بهتايبهت له سيفهتى رؤزوودا دهفرموويئت: ههموو كرددهكانى مرؤف بؤ خؤيهتى، جگه له رؤزوو نهبيئت، ئهوه تهنها بؤ منهو ههر خؤيشم دهزانم چؤن پاداشتى خاوهنهكهى ددهمهوه^(٧٧).

چونكه رؤزوو شتئيكه ئهگهر خؤت دهري نهخهيت كهس پئيت نازانئيت. ههر بؤيه خواناسان گوتويانه: خواناسى و پهراستشى بيئاگايان عادهتهو خووهو خووى خواناسانىش پهراستشو عيابهته^(٧٨)؛ چونكه بيئاگايان كاتئك عيابهت دهكهن هيچ ئاگايان له عيابهتهكانيان نئيهو لئى بههرهمنه نابنو هيچ كاريگهرييهكيان لهسهر درووست ناكات، بؤيه ههر وهكو خوويهك وايهوه دهقيان پئوه گرتووه، بهلام خووه عادهتى خهئلكى خواناسو زير عيابهته؛ چونكه ئهوان ههميشه دئيان به خواوه پهيوهستهو بؤ ساتئيكيش لئى بيئاگا نابنو ئهمش كرؤكى پهراستشه.

بؤ نموونه: كاتئك سهردانى نهخؤشئىك دهكهين، ههر يهكهوه له قهدهر نئيهتى دئى خؤمان خئيرمان پئ دهبرئيت، كهسئىك لهبهر خواى گهوره سهردانى كرديئتو مهبهستى بووبئيت دئنهوايى بكاتو كهمئىك له نازارهكانى كهم بكاتوه؛ ئهوا سهردانهكهى به پهراستش بؤ ئهژمار دهكرئيت، كهسئىكيش تهنها له بهر ناسياوى وهك دهستياو سهردانى كرديئت؛ ئهوا تهنها ئهوهى پئ دهبرئيتو لاي خوا هيچى بؤ ئهژمار ناكريئت.

١٧- الترمذى (محمد بن عيسى أبو عيسى الترمذى)، سنن الترمذى (الجامع الصحيح)، ج ٥، دار إحياء التراث العربى، بيروت، تحقيق: أحمد محمد شاكر وآخرون، ص ١٧٥. وقال الألبانى فى تخريجہ: صحيح.

١٨- ابن الجوزى (جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد)، صيد الخاطر، ط ١، دار القلم، دمشق، ٢٠٠٤، ص ٤٠٩.

ئەمىرۇ ئەم دىيائى سىياسەتە، كۆمەللىك بەلاۋ كىشەى گەورەى بۇ درووست
 كىرووین، مەملانىي سىياسى زۇر چەمكى ئايىنى شىۋاندوۋە، پېشپىركىيى دونىيائى
 ھەئىژاردن و كورسىي پەرلەمان زۇرىك لە چاكەكانمانى داۋە بەدەم باۋە، بۇيە
 ئىستا ئىمە ھەر كارىكى چاكە بىكەين، دەبىت لە كەنالەكانى راگەياندەنەۋە پەخشى
 بىكەين، كە فلان كەس ئەۋەندەى كىروۋە بەخىر، يان ئەۋ چاكەيەى كىروۋە، ئاخىر
 ئىمە بۇ دەبىت و ابىن؟! بۇچى چاۋ لە خەلكانى تر بىكەين، ئايا ئەم فۇرمە لە
 چاكەكارى و سىياسەت كىردن پىچەۋانەى دەقە شەرىئەكان نىيە؟! بەتايبەتى ئەگەر
 كەسك بەكارەكە ھەستا بىت و باسى خۇى بىكات و بىەۋىت پۇلى خۇى زەق بىكاتەۋە،
 خۇ ئەگەر لايەنىك، يان رىكخراۋىك كىردىتى؛ ئەۋا لەۋانەيە كىشەى كەمتر بىت؛
 چونكە ناچىتە گىرفانى كەسكى دىيارى كراۋەۋە، بەلام لەگەل ئەۋەش دەبىت ھەر
 ئاگامان لەۋە بىت كە بۇ لايەن و رىكخراۋەكانىش دەبىت نىتەكە بۇ دەرخستنى
 پۇلى خەلكانى مۇسلمان بىت و بەرزراگرتنى ھەلۋىستى دىسۇزانەى ئەۋان بىت لە
 بەرامبەر خەلكانى دزو جەردەۋ مۇفتەخۇرى بەناۋ بەرپىرسى ئەم ھەرىمە، ئەۋ
 كات لەۋانەيە بوارى شەرىئەۋونى گونجاوتر بىت؛ چونكە پىغەمبەرى خۇا ﷺ لە
 فەرمۇدەيەكىدا كە باسى ھەۋت دەستە دەكات كە خۇاى گەورە لە قىيامەتدا - و
 كاتىك خۇر لە دوورى مىللىكەۋە لەسەرى خەلكى دەدات- لەژىر سىبەرى خۇيدا
 ھەشرىان دەكات و تىشكى ئەۋ خۇرە بەتىنە، ھىچ بىزىريان ناكات لە باسى يەكىك
 لەۋانەدا دەفەرمۇىت: **{وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ مِمَّنْهُ}**
 (۱۹). واتە: كەسك شىك بەخشىت، ئەۋەندە بەنەپنى بىبەخشىت كە دەستى
 چەپى ھەست نەكات و نەزانىت راستى چى بەخشىۋە.

ئەى ئەگەر ئىمە ھاتىن و لە كەناللىكى ئاسمانىيەۋە باسما كىرو دىيامان لى
 تىگەپاند ئەۋ كات دەبىت خىرى چى بىت؟!

بەداخەۋە ھەندىك لە ۋانەى ئەم كارانە دەكەن بانگخۇازان، كە پىۋىستە

۱۹ - البخارى، صحيح البخارى، ج ۲، ص ۱۱۱. مسلم، صحيح مسلم، ج ۳، ص ۹۴. واللفظ للبخارى.

بانگخوزان نه که ونه ئەم هه‌له‌یه‌وه‌و خۆیان له‌م مەملانی سیاسیانە دوور بگرن؛ چونکه دواتر خه‌لکی وا تی ده‌گات که کاری بانگخوزایش وه‌ک هه‌ر پرۆژه‌یه‌کی سیاسی تر، مه‌به‌ست لێی کۆکردنه‌وه‌ی ده‌نگو زیادکردنی کورسیی په‌رله‌مانه‌، خۆ ئەگه‌ر ئەم قسه‌یه‌ وا بێت؛ ئەوا خۆیشمان ئەو که‌نالانه‌ش که لێیان‌وه‌ دهرده‌که‌وین، مالکول ده‌بین، ئیمه‌ مه‌به‌ستی سه‌ره‌تاو کۆتاییمان ده‌بیت خه‌مخۆری و مشورخۆری و دلسۆزیی بێت بۆ خه‌لکی، تا به‌فریای قیامه‌تی خۆیان بکه‌ون و هه‌ولێ بۆ بدن. هه‌ر ئەمه‌ش په‌یامی پیغه‌مبه‌ران بووه‌ سه‌لامی خویان لێ بێت، پیغه‌مبه‌ری خۆیشمان ﷺ کاتی‌ک باسی نمونه‌ی خۆی و ئوممه‌ته‌که‌ی ده‌گات، ئوممه‌ته‌که‌ی وه‌ک کۆمه‌لێک په‌پوله‌ وینا ده‌گات که‌ رووناکی ناگریک ده‌بین و هه‌ولێ ئەوه‌ ده‌ده‌ن لێی نزیک ببنه‌وه‌و بچه‌ ناوی بێناگا له‌وه‌ی که‌ بلیسه‌ی ناگره‌که‌ ده‌یانسووتینیت و ئەویش هه‌ول ده‌دات بمانگیریته‌وه‌، تا نه‌که‌وینه‌ ناوی، به‌لام هه‌ندی‌ک له‌ ئیمه‌ هه‌ر خۆمانی تی فری ده‌ده‌ن^(۲۰).

پیشه‌وا غه‌زالی سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو خواناسی و دینداری و زانسته‌ی که‌ هه‌یبوو، په‌کی‌ک بووه‌ له‌ به‌رکه‌وتوو ده‌کانی ئەم چه‌که‌ کوشنده‌یه‌ی شه‌یتان و باسی چیرۆکی‌کی خۆی له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌گیریته‌وه‌و ده‌لێت: جاریکیان بیستبووم ئەگه‌ر که‌سی‌ک (٤٠) رۆژ به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکات، ئەو که‌سه‌ دواتر که‌ قسه‌ ده‌گات زمانی پاراو ده‌بیت و ته‌کانی له‌ وه‌ی خه‌لکی ناسایی ناکات، ده‌لێت: (٤٠) رۆژ خه‌لوه‌تم کیشاو به‌ندایه‌تیم ده‌کرد، دواتر که‌ قسه‌م ده‌کرد بۆ خه‌لک، قسه‌کانم نه‌گۆرا‌بوو، هه‌ر قسه‌ ناساییه‌کانی جاران بوو، ده‌لێت: لای هه‌ندی‌ک له‌ عاریفه‌کان باس‌م کردو سکالام کرد، ئەوانیش گوتیان: تۆ (٤٠) رۆژ خه‌لوه‌تت کیشاوه‌و به‌ندایه‌تیت کردوووه‌ بۆئه‌وه‌ی ببیت به‌ که‌سی‌کی داناو ره‌وانبێژ، نه‌ک خواناس، بۆیه‌ خۆی گه‌وره‌ نه‌ په‌رسته‌شه‌کانی وه‌رگرتوووه‌و نه‌ بوویشیت به‌دانا^(۲۱).

۲۰- مسلم، صحیح مسلم، ج ۷، ص ۶۴.

۲۱- ابن تیمیة (أحمد بن عبد الحليم بن تيمية الحراني)، النبوات، ج ۱، ۱، أضواء السلف، الرياض، ط ۱،

جوړه‌کانی رپا:

پيشه‌وا غه‌زالی دواى نه‌و نه‌زموننه‌ی شي‌کردنه‌وه‌يه‌کى و وردو گرنګ بو نه‌م بابه‌ته ده‌کاتو (رياء) ده‌کات به‌چهنډ به‌شي‌که‌وه، که گرنګتري‌نيان نه‌مانهن:

يه‌که‌م: رپاو روپامايي‌کردن به‌جه‌سته: بو نمونه: ده‌بيني که‌سيک قورئان ده‌خوښت و که‌سيکى تر له‌و لاهه گويى بو هه‌لخستووه و چاو دهنووقينيت و سه‌ر ده‌له‌قينيت و خوښت ده‌هه‌ژينيت؛ تا خه‌لکى وای تى بگهن که که‌سيکى زور له‌خواترسه و چوته قوولايى قورئانه‌که‌وه.

پياوچاكيك ده‌لئت: لای ماموستايه‌کى خواناس ده‌مخوښند، هه‌نديك جار که نايه‌تيك يان فه‌رمووده‌يه‌کى ده‌خوښنده‌وه، يه‌کسه‌ر ناو به‌چاويدا ده‌هاته خواره‌وه، ني‌مه ده‌مانزانی که له‌ژير کاريگه‌ريى فه‌رمووده‌که‌دا ده‌گرى، که‌چى نه‌و رووى ده‌کرد به‌و لاهه و چاوى ده‌سپرى ده‌يگوت نه‌م هه‌لامه‌ته چ به‌لايه‌کى گه‌وره‌يه.

دووه‌م: روپامايي‌کردن به‌جلو به‌رگو و روا‌لت (هيئت): وهک نه‌وهى که‌سيک جليکى دراو له‌ به‌ر کاتو ريش و قزيکى بي‌خزمه‌ت به‌ر بداته‌وه و ته‌سبي‌چيکى گه‌وره بگريت به‌ده‌سته‌وه؛ تا خه‌لکى وای تى بگهن که ته‌واو ته‌رکى دونياى کردووه و خوښت بو خوا يه‌کلا کردوته‌وه.

نه‌وهى چيى پرسياړه لي‌رده‌دا نه‌وه‌يه که که‌هى خواناسى به‌روا‌لت بووه، يان که‌هى به‌جلى دراوو پيسى و چلکنى بووه، مه‌گه‌ر پيغه‌مبه‌رى خوا ناهه‌رمويت: **{إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ}** (۳۳). واته: خواى گه‌وره جوانه‌و جوانيى پى خوشه.

ته‌نانه‌ت جاريکيان پياويکى بينى جليکى خراپى له‌ به‌ردابوو بى خزمه‌ت ديار بوو، پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بانگى کردو پيى فه‌رموو: پاره‌ت هه‌يه؟ گوتى: به‌لئ قوربان. فه‌رموى: **{فکل، واشرب، والبس، وتصدق في غير سرف ولا مخيلة،**

۲۰۰۰، تحقيق: عبد العزيز بن صالح الضويان، ص ۵۳-۵۴. ابن تيمية، الفتاوى الكبرى، ج ۶، دار المعرفة، بيروت، ط ۱، ۱۳۸۶، تحقيق: حسنين محمد مخلوف، ص ۲۷۲.

۲۲- مسلم، صحيح مسلم، ج ۱، ص ۶۶.

فإن الله يحب أن يرى أثر نعمته على عبده {^(۲۳)}. واته: دهی باشه خواردنی باش بخۆو خواردنه وهی باش بخۆروه وه جلی جوان له بهر بکه وه ببه خشه، به لام ده ستبلاو مه به وه شتیکیش مه که لووتبه رزی و خۆبه زلانی پیه دیار بیت؛ چونکه خوی گه وره پیه خۆشه شوینه وهاری نیعمه ته کانی خۆی به سهر بهنده کانیوه ببینیت.

ده بیت که سیتی باوه ردار له ناو خه لکیدا له هه موو روویه که وه پشه نگو ناوازه بیت، هه ندیک شت هه یه به سوننه تی ده زانین، به لام به هه له جیه جی و وینای ده که یین، بۆ نمونه: جلی کورت بۆ پیاوان سوننه ته، باشه هه رچهند نه مه قسه ی زۆر هه لده گریت له پرووی نیه تو شیوازی نه و جله ی له بهر ده کریت و که لتووری نه و کۆمه لگایه ی جله که ی تیدا له بهر ده کریت، به لام با واز له وانه هه مووی به یینین: بۆچی هه ندیک که س تا ناوه راستی قاچیان جله کانیان کورت ده که نه وه، له کاتیکدا سوننه ته که به سهر و قوله پیه جیه جی ده کریت، ئایا نه مه بۆ سه رنچراکیشانی خه لکی نییه، تا پیه بلین که سیکی سوننه تی و له خواترسه؟! ئایا نه و دیمه نه به و شیوازه و بۆ جلی کوردی سوننه ته؟! نه مه جی پرسیاره و ده بیت نه وانه به یینی خۆیان و خوا نیه ته کانیان یه کلا بکه نه وه، نه گینا به بئ نه وهی به خۆیان بزانی ده که ونه نه م به شه ی رپا و روپاماییه وه که خوا حهرامی کردوه.

بۆیه ده بیت که سانی خواناس، له هه موو که س زیاتر ئاگیان له خۆیان بیت؛ چونکه شه یتان به ئینی نه وهی داوه که له سهر رپی خواناسی بۆ باوه رداران داده نیشتی و بۆسه یان بۆ ده نیته وه و گوتوویه تی ﴿لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ {^(۲۴)}. **سییه م:** رپا و روپاماییکردن به گوفتار: نه م جوړه له رپا له کاتی قسه کردندا دهرده که ویت، وه ک نه وهی لیوه کانی بجوو ئینییت؛ بۆته وهی خه لکی و ابزانی یادی خوا ده کات، یان فه رمان به چاکه بکات و خۆی نه یکات و نه هی له خراپه بکات و

۲۳ - البیهقی، شعب الایمان، ج ۵، ص ۱۶۱. عبد الرزاق (أبو بکر عبد الرزاق بن همام الصنعاني)، مصنف عبد الرزاق، ج ۱۱، المكتب الإسلامي، بیروت، ط ۲، ۱۴۰۳، تحقیق: حبيب الرحمن الأعظمي، ص ۲۷۰.
 ۲۴ - سورة الأعراف: الآية ﴿۱۶﴾.

خۇى بىكات، يان بەكزۇلى قسه بكات؛ تا خەلكى واى تى بگەن كە شوپنەوارى تەقوايە لەسەرى، يان باسى بەتوانايى و زانايى خۇى بكات، يان خۇ نزيكردنەوہ لە خەلكى باش و پياوچاكان؛ تا خۇيان پيوہ هەلبكىشيت، يان رەخنەگرتن لە قسەى زانايان؛ تا واى بەخەلك نيشان بدات، ئەميش زاناو بليمەتە، ئەمانەش بەتايبەتى مەترسى لەسەر بانگخوازو گوتاربىژەكان هەيە، بەتايبەتى كە دەبين خەلكانىك گوپيان لى دەگرن و پپيان سەرسامن، نيەتەكانيان دەگوپيت و تووشى لەخۇبايىبوون دەبن و نيتەر ئەوہندەى مەبەستيانە خۇيان دەرخەن و جەماوەر بۇ خۇيان و پەيجەكانيان زياد بگەن، ئەوہندە مەبەستيان نيە بەرگرى لە دىنى خا بگەن و بانگەوازی بۇ بگەن..

چوارەم: رپاو رپو پامايىكردن بەكردەوہ: وەك ئەو رپايەى كە لە نوپژو حەج و بەخشيندا درووست دەبپت و لەپيش چاوى خەلكى نوپژەكەى برازينپتەوہ و زۆر لەسەر خۇ ئەنجامى بدات؛ تا خەلكى بزائن كە زۆر لەخواترسەو كەسەكە بەهۇى سەرقالى بە روالەتى كارەكەيەوہ كە خەلكى تەماشای دەكەن و چاويان لپيەتى، نيتەر ناگای لە نيەتى دلى نەماوہ كە گوپاوه و تەوا و پپچەوانە بوودتەوہ.

جابرى كورى عەبدوλλά بۆمان دەگپريتەوہ و دەلپت: **كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ، فَرَأَى زِحَامًا وَرَجُلًا قَدْ ظَلَلَ عَلَيْهِ. فَقَالَ: {مَا هَذَا؟} فَقَالُوا: صَائِمٌ. فَقَالَ: {لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصَّوْمُ فِي السَّفَرِ}** (٢٥). واتە: پپغەمبەرى خوا ﷺ لە سەفەرپكدا بە لای كۆمەلپك خەلكدا رپوشت لە دەورى كەسپك كۆ بووبوونەوہ و سيبەريان بۇ كردبوو و فپنكيان دەكردەوہ، فەرمووى: ئەوہ چپيە، بۇ واى لى هاتووه؟ گوتيان: قوربان بەرپژووہ. فەرمووى: خپر نيە مرفف لە سەفەردا بەرپژوو بپت، بەلام ئەم حوكمە رها نيە، بەلكو تەنها ئەو كەسانە دەگپريتەوہ، كە وا نارەحەت دەبن و دەبنە ئەرك بەسەر كەسانى ترەوہ، بەلام ئەگەر كەسپك پپى نارەحەت نەبپت و كەس لە خۇى تپنەگەيەنپت؛ ئەوا ناساييە لە سەفەردا بەرپژوو بپت..

٢٥ - البخاري، صحيح البخاري، ج ٣، ص ٣٤٤. مسلم، صحيح مسلم، ج ٣، ص ١٤٥.

پېنجەم: رپاۋ روپاماييكردن بەدۇستان و ھاۋەلانەوہ: وەك ئەوہى كەسپك بانگھيشتى خەلگانى خواناس بكات، يان سەردانىان بكاتو وپنەيان لەگەل بگرپتو قسەكانيان بگپرتەوہ، يان لە بەرچاۋى خەلكى تەلەفۇنيان بۇ بكاتو خۇيان پيوہ هەلكيشيتو بليت دەپانناسەم برادەريانم؛ تا خەلكى بە چاۋى ئەوان لەميش بروانن، ديارە ئەم دۇستايەتى و ھاۋەلپوونەش لەبەر خوا نپيە، بەلكو لەبەر خۇهەلكيشان و خۇپيوہبادانە.

زياد لەمانەش پيشەوا غەزالى هەندپك وردەكارى و حالەتى تر لە خانەى رپا باس دەكات كە لەوانەپە ئيمەومانان هەستى پى نەكەين لەوانە:

شەشەم: ئەم جۇرەيان لەجۇرەكانى تر پەنھانترە؛ چونكە كەسانپك هەن پپيان ناخۇشە خەلك بەچاكەو پەرسشەكانيان بزائو ئاشكرائ ناكەن، بەلام حەز دەكەن بەھۇپەوہ خەلكى بيانناسن و رپزيان لى بگرن و دەستپشكەر بن لە سەلاملپكردنپان و كارو فەرمانەكانيان بۇ راببەرپنن و لاى سەروى خۇيانەوہ دايان بنپن، ئەمەش هەر جۇرپكى ترە لە رپا؛ چونكە چاۋەرۋانى ئەوہ دەكەن خەلك پاداشتى كردەوہ چاكەكانيان بدەنەوہ، لە كاتپكدا دەبوو تەنھا چاۋەرپى پاداشتى كردەوہكانيان لە خوا بكرداپە.

دەگپرنەوہ: جارپك ئپبنو محەپرىز چوو بۇ لاى دوكانپك هەندپك پپوئپستى لى بكرپت، خاۋەن دوكانەكە نەپدەناسى، بەلام پپاۋپكى لا بوو، ديارە ناسپوئپەتى و بەخاۋەن دوكانەكەى گوت: ئەم پپاۋە نانسى؟ گوتى: نەخپر. گوتى: ئەمە ئپبنو محەپرىزە خاترى بگرە. ئپبنو محەپرىز توورە بوو گوتى: واللە لپى ناكرم، من بە دپنم شت ناكرم، بە پارەكانم دەپكرم، من لە پپناۋى خوادا قسە بۇ خەلكى دەكەم، نەك بۇئەوہى شتى پى بكرم^(۳۶).

فوزەپلى كورپ عپازپش دەفەرموئپت: ئەگەر دەھۇلپك بخرمە بن دەستەم و شارەو شار بگەرپمەو بە دەھۇل كوتى پارە پەپدا بكەم، ئەوہم بەلاۋە خۇشتر و ئسانترە،

۲۶-أحمد بن ناصر الطيار، حياة السلف بين القول والعمل، ط ۱، دار ابن الجوزي للنشر والتوزيع، الدمام، ۱۴۳۳، ص ۳۵۶.

نەك بە دین و خواناسی پاره پەیدا بکەم^(۲۷).

حەوتەم: ھەندێجار کەسانیک زەمی خۆیان دەکەن لەناو خەتکیداو خۆیان دەشکێنن و باسی خراپەکانی خۆیان دەکەن، بەلام مەبەستی راستەقینەنیان خۆشکاندن نییە، بەلکو پێچەوانەکەپەتی؛ تا باسیان بکەن و بەشان و بالیاندا ھەلبەدەن و بلّین ماشاء اللہ چەند خاکی و سادەو خۆ بەکەمزانن، ئەمەش دیسانەو ھەلبەدەن؛ چونکە ویستووینە باس بکړین و ناوبانگی چاکەیان بپروات.

ھەشتەم: جوړیکی تر لە ریا ئەوویە، کە مرۆف بەپەنھانی کارە چاکەکانی ئەنجام بدات و ھەول بدات کەس پێی نەزانیت، بەلام لە ناخووە ھەز بکات خەلک بەو پەنھانییە بزانیت و بزانی کە چەند کاری لەگەڵ خوا سازو چەند بۆ خوا سوڵحاو، ئەمەش بەھەمان شیوہ جوړیکی ترە لە رووپامایی.

بۆیە بابەتی ریا ئەوئەندە وردو ئالۆزە ھەتا نەرۆیتە قوولایی باسەکەو تێ ناگەیت، کە چەند دەردیکی کوشندەو مەترسیدارە، ھەر بۆیە زانیانی پێشین ئەوئەندە لێی ترساو و لەبەری ھەلھاتوون و ھەمیشە بەشوین پەنھانی و تەنھاییدا گەراو و لە جیگەیک زانیبیتیان دەناسرین بەجیان ھیشتووہ.

وھبسی قەرەنی ئەو پیاوہ بەرپزەدی کە پێغەمبەر ﷺ باسی کردووہ و عەباکەی بە دیاری بۆ ناردووہ و فەرموویەتی کە مژدە بەھەشتی پێ بدن، کاتیک پێیان زانی و ناسییانەو ئەو جیگەپەیی خۆی بەجی ھیشتووہ و کەس نازانیت بۆ کوئ سەری خۆی ھەلگرتووہ^(۲۸).

موترەفی کوړی عەبدووللا کە دوای دەکرد دەیگوت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا تَبْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ، ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ، وَأَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا جَعَلْتَهُ لَكَ عَلَى نَفْسِي، ثُمَّ لَمْ أَفِ لَكَ بِهِ، وَأَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا زَعَمْتُ أَنِّي أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ، فَخَالَطَ قَلْبِي مِنْهُ مَا قَدْ عَلِمْتَ)^(۲۹).

۲۷- ابن الجوزي، صفة الصفوة، ج ۱، ص ۳۰.

۲۸- الغزالي، إحياء علوم الدين، ج ۳، ص ۲۹۷-۳۰۹.

۲۹- ابن رجب الحنبلي، جامع العلوم والحكم، ج ۱، ص ۸۴.

واته: خوای گهوره داوای لیخۆشبوونت لی دهکەم له هەر کاریک که لئی پەشیمانبووم تهوبەم لی کردووو دواتر دووبارەم کردۆتەوه، داوای لیخۆشبوونت لی دهکەم له هەر بەئینیک که داومە پیتو دواتر نەمبەردووته سەر، داوای لیخۆشبوونت لی دهکەم له هەر کاریک له لای خۆم له پیناو رەزامەندیی تۆدا کردووومەو دواتر شتانیکی تری تیکەل بوو که خۆت باشتەر دەیانزانیت چۆن و چی بوون.

حوکمی ئەو کردەوانە ی روپامایی و رپایان تیدا درووست دەبیت:

زانایان لەبارە ی حوکمی ئەو کردەوانە ی رپایان تیدا درووست دەبیت دەئین: ئەگەر سەرەتا پالنهرو مەبەستی کردەوهکه رپا بوو؛ ئەوه خوای گهوره وهی ناگریتو کردەوهکه بەتال دەبیتەوهو پپووسته کهسهکه به نیهتیکي پاک جاریکي تر بیکاتهوه، ئەگەر بیهویت خوای گهوره لئی وهربگریت.

ئەگەریش سەرەتا مەبەستی رەزامەندیی خوای گهوره بوو، پاشان له کاتی کردەوهکه دا نیهتی گۆرا، ئەو کات سەیر دەکەین ئەگەر هەستی رپاکردنەکه تەنها بەدئا تپه رپوون بوو، زۆر له دئا نەمایهوهو کاریگەری لهسەر دل و دەروونی درووست نەکرد؛ ئەوا هیچ کیشە ی نییهو کردەوهکه ی درووسته.

بەلام ئەگەر له دئیدا جیکه ی گرتو نیهتەکه ی گۆرا ئەو کات زانایان بۆچوونیان لەسەر درووستی کردەوهکه جیاوازه:

پیشهوا ئەحمەدو حەسەنی بەصری پپیان وایه کردەوهکه هەر درووسته و بەتال نابیتەوه؛ چونکه سەرەتا نیهتو پالنهری کارهکه بۆ خوا بووه.

هەندیکیش دەئین: ئەم حوکمه بۆ ئەو جۆره کارانهیه که سەرەتا که ی تا کۆتاییهکه ی یهک پەرستشه و ناگریت لیک دابپریت وهکو نوپۆرو رۆژو حەج، بەلام ئەگەر سرووشتی پەرستشه که وابوو که په یوهندی له نیوان برگهکانیدا هه بوو وهکو قورئان خویندن ئەو کات گۆرینی نیهتەکه ی کارهکه ی بەتال دەکاتهوهو پپووسته

نيه تيكي تازە بەيئيتەوہ بۆئەوہى پەرستشەكەى قەبوول بىت.

خۇ ئەگەر پەش گۆرپىنى نيه تەكە بەھۆى رپاوە نەبوو، بەلكو جگە لە بەدەستەيىنانى رەزامەندىي خواى گەورەو دەستكەوتنى پاداشتى قيامەت نيه تى دەستكەوتنى شتېكى دونيايشى تېكەل بوو وەك مەبەستى دەستكەوتنى غەنيمەت لە غەزادا، يان بازرگانى لە حەجدا، زانايىن دەلېن ئەو مەبەستە لاوہكەيە كردهوہكە بەتال ناكاتەوہ، بەلام لە خېرو پادشائى كەم دەكاتەوہ، بەبەلگەى ئەو فەرموودەيەى كە پيغەمبەرى خوا ﷺ دەفەر مويت: **{ مَا مِنْ غَازِيَةٍ تَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُصِيبُونَ الْغَنِيمَةَ إِلَّا تَعَجَّلُوا ثُلثِي أَجْرِهِمْ مِنَ الْآخِرَةِ وَيَبْقَى لَهُمُ الثُّلُثُ وَإِنْ لَمْ يُصِيبُوا غَنِيمَةً تَمَّ لَهُمْ أَجْرُهُمْ }** ^(۳۰). واتە: ھەر كۆمەلېك لە پېناوى خوادا برۆن بۆ غەزاو غەنيمەتو دەستكەوتى شەپو مالى دونيايان دەستكەوت؛ ئەوا دوولەسەر سېي پاداشتى غەزاكەيا دەپرواتو تەنھا يەك لەسەر سېيان بۆ قيامەت دەمىنيتەوہ، خۇ ئەگەر پەش ھيچ غەنيمەتو دەستكەوتى شەپريان دەست نەكەوت؛ ئەوا پاداشتى غەزاكەيان لاى خواو لە رۆزى دوايى بەتەواوى وەردەگرن.

۳۰ - مسلم، صحيح مسلم، ج ۶، ص ۴۷.

باسی پینجهم

دامه زراوی دَلّ (الیقین)

یه کیکی تر له کردهوه گرنه گه کانی کانی دَلّ نه وهیه، بهردهوام دَلّیاو دامه زراو بیت بهرامبهر به پرسه کانی باوهر و خواناسی و له هیچ کاتو له ژیر کاریگه ری هیج شتیکدا نه گوریتو باوهره که ی لهق نه بیت، له م باسه ماندا هه ولّ ددهین تیشک بخهینه سهر ورده کاریبه کانی نه م زاراوهیه و له پیناسه که یه وه دست پی ده کهین:

پیناسه ی (یقین):

زانایان له باره ی پیناسه ی دامه زراوی دَلّ (الیقین) ده لّین:
بریتییه له: (سُكُونُ الْفَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ)^(۱). واته: بریتییه له ئارامی بیرو جیگیری باوهر به وهی نه م حوکه م، یان کاره گورانکاری به سه ردا نه هاتووه و ناشیه ت. واته: که سه که نه و برپاره ی له باره ی نه و بابه ته داویتی، ئیتر قابیلی پید اچوونه وه و هه لوه شان دنه وه نییه و نه گوره بو نمونه: بابه تی باوهر و بنه ماکانی ئیمه باوهری ته و او مان پیمان هه یه و هه رگیزیش له ئاستیاندا دوو دَلّ نین و نه گه ری پید اچوونه وه یان نییه.

له پیناسه یه کی تری (یقین) دا هاتووه: (هو ارتفاع الريب في مشهد الغيب)^(۲). واته: بریتییه له لاجوونی هه موو دوو دَلّ و گومانیک به رامبهر به و شتانه ی که لیمان په نهان و نایان بینین.

واتا (یقین) بریتییه له بوونی باوهری ته و او به هه موو نه و شتانه ی که لیمان

۱- الراغب الأصفهاني (أبو القاسم الحسين بن محمد المعروف بالراغب الأصفهاني)، المفردات في غريب القرآن، دار القلم والدار الشامية، دمشق، بيروت، ط ۱، ۱۹۹۲، تحقيق: صفوان عدنان الداودي. ص ۸۹۲.

۲- الجرجاني (علي بن محمد بن علي الزين الشريف الجرجاني)، التعريفات، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۱، ۱۹۸۳، ضبطه وصححه جماعة من العلماء بإشراف الناشر، ص ۳۵۹.

پەنھانن بە رېژەيەكى زۆر زياتر لەو شتانەى كە بەرجەستەن و دەيانبىنين؛ چونكەى ئەوەى دەيبىنين بەچا، يان بەهەستەوەرەكانى تر هەستيان پى دەكەين ئەوانە ئىمە لەرېگەى توانا سنووردارەكانى خۆمانەو دەيانسەلمىنين، كە لەوانەيە لەژىر كاريگەريى هەندىك شتدا زانيارى هەلەمان پى بەدن وەك لە كاتى بوونى جادوو، يان نەخۆشى، يان هەرشتيكى تر، وەك ئەوەى خواى گەورە لە چيرۆكى موسا لەبارەى جادووى جادووگەرەكانى فيرەون دەفەرموويت: ﴿فَلَمَّا أَتَقُوا سَحْرًا أَعْيَنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ﴾^(۳). واتە: كاتىك پەتو گۆچانەكانيان فرى دا، جادووويان لە چاوى خەلكى كردو تۆقاندیانن، كەواتە: ئەوەى كرديان لە راستيدا بوونى نەبوو، بەلام چاوبەستيان لە خەلكەكە كرديو ئەوان وایان دەيبىنى.

لەبارەى موسايش دەفەرموويت: ﴿فَإِذَا جِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى﴾^(۴). واتە: كاتىك پەتو گۆچانەكانيان فرى دا، وا دەهاتە پيش چاوى موسا كە ئەمانە بوونەتە مارو ئەژدېها. كەواتە: ليرەشدا خواى پەروەردگار جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو كە موسا واى دەهاتە پيش چا، نەك لە راستيدا وابوون. بۆيە ئەو چاوى ئىمە كر دوومانە بە سەنگى پىوانەى راستىيەكان ئەكرىت فىلى لى بكرىت، بەلام ئەوەى خواى گەورە دەيفەرموويت؛ ئەو حەق و راستىيى رەهايو هيج جىيى گومان و دوودلى نىيو لە هيج كاتىكىشداو لەژىر كاريگەريى هيج شتيكدا خواى گەورە زانيارى هەلە ناداتە بەندەكانى، ئىتر عەقل و هەستەوەرەكانى ئىمە بيسەلمىنين، يان نا؛ ئەو ئەرزشيكى ئەوتوى نىيو بەمەرچىك لەشەرعو فەرموودەى خوادا سەلمابىت.

هەر بۆيە ئەوەى خواى گەورە دەيفەرموويت لەبارەى زاتى خوى، يان قىامەت، يان بەهەشت و دۆزەخ، يان هەرشتيكى ترى پەنھانى پاش مردن، ئەوانە بەلای ئىمەى باوهردارەو زياتر لەو شتانەى كە لەم دنيا بەچاوى سەر دەيانبىنين

۳- سورة الأعراف: الآية ﴿١١٦﴾.

۴- سورة طه: الآية ﴿٦٦﴾.

راسترن و زیاترچیگهی متمانه پیکردن.

باوهری دامه زراویش بهو شیوهیه بالاترین پلهکانی باوهره و له قوئانغی ئیسلامو ئیمان هه لده کشتیت بۆ قوئانغی ئیحسان که پیغمبهری خوا ﷺ له بارهیه وه دهفهرموئیت: **{الإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ}**^(۵). واته: ئیحسان ئه وهیه که به شیوهیه که خوا په رستی بکهیت که خوی گه وره ده بینیت، خو ئه گهر تو ئه وه نه بینیت ئه و ئه و تو ده بینیت.

واتای یه قین له قورئاندا:

خوی گه وره له قورئاندا له نزیکه ی (۲۰) سوره تداو به (۱۴) شیوه وشه ی (یقین)ی به کار هیناوه.

زانایان له باره ی رافه کردنی وشه ی (یقین) ده ئین: ئه م وشه یه له قورئاندا به دوو واتا به کار هاتوو:

یه که م: به واتای باوهریکی دامه زراوو پته و، وه که ئه وه ی خوی گه وره ده فه رموئیت: **{إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ}**^(۶). واته: ئه وه راستی ته واوه که هیچ گومانی تیدا نییه.

دووهم: به واتای مردن به کار هاتوو وه که ئه وه ی خوی گه وره به پیغمبهر ﷺ ده فه رموئیت: **{وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ}**^(۷). واته: له سه ر برپواداری و خواناسی خۆت به رده وام به هه تا مردن ریگه ت پئ ده گریتو زیان به جئ ده هیئت.

ئه و دوو واتایه ی (یقین) یش نا کریت به هیچ شیوهیه که تیکه ل به یه کتر بکرین؛ چونکه دژ به بنه ماکانی باوهرپداری ده وه ستنه وه، وه که ئه وه ی هه ندیک له خه لکانی کالفامو فریودهر ئه و نایه ته ی دووم به دلنیایی و دامه زراوی رافه ده که نو ده ئین ئه گهر مروف له په رستن و خواناسیدا گه شته قوئانغی دلنیایی، ئیتر بۆی هه یه هیچ په رستشیک ئه نجام نه دات؛ چونکه خوی گه وره ده فه رموئیت: تا ئه وکاته خواناسی

۵- البخاری، صحیح البخاری، ج ۱، ص ۱۹. مسلم، صحیح مسلم، ج ۱، ص ۲۹.

۶- سورة الواقعة: الآية ﴿ ۹۵ ﴾.

۷- سورة الحجر: الآية ﴿ ۹۹ ﴾.

بكه كه دهگه‌يته قوئاغى دئنايى، كه‌واته: نه‌گه‌ر گه‌شتينه نه‌و قوئاغه بوئا، هه‌يه واز له خواناسى بهيئين، نه‌مه‌ش نه‌و په‌رى نه‌فامى و بى دينييه؛ چونكه، نه‌ك ته‌نها له‌م نايه‌ته‌دا، به‌لكو له هه‌نديك شوينى تريشدا وشه‌ى (يقين) به‌واتاى مردن هاتوو وه‌ك نه‌و نايه‌ته‌ى كه خواى په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر زمانى دانىشتووانى دۆزه‌خ ده‌گيريه‌وه، كاتيك فريشته‌كان لىيان ده‌پرسن بو واتان به‌سه‌ر خوټان هينا؟! بوچى ليره نيشته‌جين؟ له وه‌لامدا ده‌لئين: ﴿قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ * وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمُسْكِينِ * وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ * وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ * حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ﴾^(۸). واته: نيمه له دونيا نوپژمان نه‌ده‌كرد، ده‌ستگيرويى خه‌لكى هه‌ژارو برسيمان نه‌ده‌كردو خواردنمان بى نه‌ده‌دان، له‌گه‌ل خه‌لكانى گومراو سه‌رليشيواو دوستانه‌تيمان ده‌كرد؟ تا له‌ناكاو مردن يه‌خه‌ى بى گرتين.

ئيبنو كه‌سير له رافه‌ى نه‌م نايه‌ته‌دا ده‌لئيت: (وَيُسْتَدَلُّ بِهَا عَلَىٰ تَخَطُّةٍ مِّنْ ذَهَبٍ مِنَ الْمَلْحَدَةِ إِلَىٰ أَنْ الْمَرَادَ بِالْيَقِينِ الْمَعْرِفَةُ، فَمَتَىٰ وَصَلَ أَحَدُهُمْ إِلَىٰ الْمَعْرِفَةِ سَقَطَ عَنْهُ التَّكْلِيفُ عِنْدَهُمْ!!! وَهَذَا كُفْرٌ وَضَلَالٌ وَجَهْلٌ)^(۹). واته: نه‌م نايه‌ته ده‌كريته به‌لكه له‌سه‌ر به‌هه‌له‌داچوونى نه‌و خوانه‌ناسانه‌ى كه ده‌لئين (يه‌قين) له نايه‌تى پيشودا^(۱۰) به‌واتاى زانيارى و زانسته‌و هه‌ركات يه‌كيكيان گه‌شته نه‌و قوئاغه، ئيتر نه‌رك و فه‌رمانه شه‌رعييه‌كانى له‌سه‌ر لاده‌چيئيت، نه‌مه‌ش بيدينى و گومراى و نه‌زانويه.

جگه له‌وه‌ش نه‌گه‌ر نه‌و قسه‌يه راست بوايه‌و بو كه‌سيك ده‌ستى بدييه ده‌بوو نه‌و كه‌سه پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بوايه‌و نه‌و به‌پيى نه‌و نايه‌ته له قوئاغيك له قوئاغه‌كاندا وازى له خواناسى به‌ينايه‌و بيوتايه من گه‌شتومه‌ته (يقين)، به‌لام به‌پيچه‌وانه‌وه نه‌و له هه‌موو خه‌لك زياتر خواناسى و په‌رستشى كردوووه و رۆژ

۸- سورة المدثر: الآيات ﴿٤٣-٤٧﴾.

۹- ابن كثير (أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي)، تفسير ابن كثير (تفسير القرآن

العظيم)، ج ٤، دار طيبة للنشر والتوزيع، ط ٢، ١٩٩٩، تحقيق: سامي بن محمد سلامة، ص ٥٤٥.

١٠- مه‌به‌ستى نايه‌تى: ﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾.

بەرپۇزۇش زياتر له خواوه نزيكتر بووه. خو ئەگەريش بو ئەو دروست نه بووبيت و دەستی نه دابيت؛ ئەوا بو غەيرى ئەو هەر نابيت و هەرکەسيش بانگەشەى ئەوه بکات؛ ئەوا ئەک هەر پياوچاک نييه، بەئکو وهکو ئيبنو کەسير دەئيت موسلمانيش نييه و له بازنهى باوهر دەرواته دەرەوه.

کەواته: ئەو يەقينهى ئيمه دهمانهويت، ليردها قسهى له سههر بکهين بهواتاى يهکهمه، ئەک دووهم.

قۇناغهکانى گەشتن به يەقين:

خۆشهويستان هەلويستی مروقهکان له بارهى شتهکان، تا گەشتن به برپاردان للهەريان بهسى قۇناغدا تپپەر دهبيت:

قۇناغى يهکهم: دوو دلئى (شک): بریتيه له بوونى دوو ئەگەر، هيچ کاميان به سههر ئەويترياندا زال نينو خالى يهکلاکهروهش له نيوانياندا نييه، خواى گهوره که باسى هەلويستی بيباوهران دهکات بهرامبەر به پهيامهکهى خواى گهوره له بارهيانهوه دهفهرمويت: ﴿وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٌ﴾^(۱۱). واته: ئەوانه له دوودئيهكى زۇردانو به گومانهوه دەروانه پهيامهکهى پيغمبەر ﷺ.

قۇناغى دووهم: گومان (ظن): لهم قۇناغەشدا هيشتا ئەگەرەکان تهواو يهکلا نه بوونه تهوه، بهلام هەنديک نامازه پيمان دلئين که يهکيکيان لهوانى تر بههيز تره، بويه مروف دلئى بهلاى ئەوهياندا زياتر دهچيت. خواى گهوره که باس له بيروباوهرى بيباوهران بهرامبەر به پيرۇزى و پهراوهکانيان دهکات دهفهرمويت: ﴿إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾^(۱۲). واته: ئەوانه تهنه شويني گومانو ئارەزوەکانى خويان کهوتوون، کەواته: دلنيا نه بوون و نين له وهى ئەو بتو بيردۆزه دروشمانهى دهپهرستن هيچ سوودیکيان ههيه، يان نا؟!

بيروباوهرى خەلکانى دوور له خوا هه ميشه لهم دوو قۇناغه داخراوهدا

۱۱- سورة هود: الآية ﴿ ۱۱۰ ﴾.

۱۲- سورة النجم: الآية ﴿ ۲۳ ﴾.

سووراپووتهوهو ههرگيز نهگهشتووته كهنارى نارامى و دنيا بوون، چ سهبارت بهو درووشمو ئايديا پووجانهى بهپيرؤزيان داناوهو كاربان له پيناودا كردووهو ژيانو تهمهنيان بو تهرخان كردووهو خهلكيان له پيناودا بو فريو داوه، چ سهبارت بهو راستى و پيرؤزيبه راستهقينانهى كه سهنگهريان لى گرتووهو دزايهتبان كردووهو شهمشه كوير ئاسا چاويان بهرووناكى راستيبهكانيدا ههئنههاتووه، ههر لهبهرئهوهشه ههرگيز ئاسووده نهبوونو كهسييتيهكى جيگيرودامهزراويان نهبووهو لهسهر بيروباوهريكى ديارى كراو ئوقرهيان نهگرتووهو ههر روزه به باى لايهكو لهسهر پهتيك ياريبان كردووهو ههميشه له خولگهى ئارموزووهكانى خويانو بهرزهوهندييهكانى خهلكيدا بوون، رۇژيك چهپ بوونو رۇژيك راستو رۇژيك لهگهله رۇژهلاتو رۇژيك لهگهله رۇژئاواو به وينهى تهلهفونى سهر جاده ههركس پارهى تيكردين، ئيتر له دهستى ئهوا بوونو كارو بهرنامهى ئهويان راپى كردووه. خواى گهرهش لهبارهى بيروباوهرى ئهوانه دهفهرمويت: ﴿وَمَثَلُ

كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾^(۱۳). واته: نمونهى بيروباوهرى خرابو دوور له راستى خواناسى، وهكو دارىكى پيسى ههلكهئراو له زهوى وايهو ئوقرهو نارامى لى ههئدهگيريتو بهدهم باوه دهرواتو ههر روزه با لهلايهكدا فريى دهوات.

قوناغى سييهم: قوناغى دنيايى (يقين): مرؤف لهم قوناغهدا دنيايى تهواوى بو درووست دهبيتو بههوى بههيزى بهلگهكانو بهدواداچوونى بهردهوامهوه راستيبهكانى بو يهكلا دهبيتوهو، ههر بوئه زانايان دهئين: ههموو يهقينيك زانسته، بهلام ههموو زانستىك يهقين نييه.

كهواته: گهشتن بهم قوناغهو بهدنياى تهواو پيويسى به بهلگهى زانستى و لؤژيكى بههيز ههيه، ههر بوئهشه زانستى خواى گهره وهسف ناكريت به يهقين؛ چونكه راسته ئهو زانايه بهههموو شت، بهلام ئهو زانستو زانياريبانهى كه

۱۳- سورة إبراهيم: الاية ﴿ ۲۶ ﴾.

ههیهتی له دهرهنجامی بهلگه و بهدواداچوونه وه دهستی نهکه وتوو، بهلگو ههر له نهزه له وه نهو زانستی هه بو وه زانستی خوی گه وره زیادو کهم ناکات. نه وه ئیمهین بو گه شتن به راستیه کان پئویستیمان به بهلگه و بهدواداچوون ههیه. ئهم قوناغهش تاییه ته به برواداران و هیج په یام و به نامه په کی تر وهك ئیسلام و په یامه که ی خوا بهلگه ی راستی و زانستی نییه، یان بهلگه کانی نه وهنده به هیزو یه کلاکه ره وه نین؛ تا بیگه یه نیته که ناری ئارامی له باوه ره که یدا.

پله کانی یه قین:

ئهم قوناغی یه قین و دئنیاییهش سی پله ی ههیه که نه مانه ن:
یه کهم: بوونی زانستیکی دئنیاکه ره وه (علم الیقین): واتا مرؤف له پرووی تیوری و فیکرییه وه بهلگه ی ته وای بو درووست ده بیته، که نه وانیه ی باوه ری پئییه تی هه مووی راستن و دئنیاکه ره وه ن.

مرؤفی باوه ردار بو نه وه ی بگاته ئهم قوناغه به چهند بازنه یه کدا گوزهر ده کات: بازنه ی یه کهم: بازنه ی ئیسلامه، ئیسلام بازنه یه کی فراوانه و هه مو و نه و خه لکانه ده گریته خوی که خویان رادهستی فه رمانه کانی خوی گه وره کردوو و جیبه جیی ده که ن، جا تا چهند نه وه ی به پروو کهش ده یکه ن له ناخیاندا جیگیر بووه، یان نا، نه وه جیی پرسیاره و بو وه لامدانه وه ی پئویستمان به بازنه ی دووم ههیه که بازنه ی باوه ره.

بازنه ی دووم: بریتییه له ئاویته بوونی نه و کارو کرده وانیه ی مرؤف له پروو کهشدا ده یکه ن له گه ل باوه ری ناخی دئیان و ئاویته بوونی سه رجه م نه ندامانی لهش به تاییه تی دل له گه ل کرده وه کانی جهسته و هه رکات مرؤف گه شته ئهم قوناغ و بازنه یه؛ نه وکات باوه ره که ی به ته وای داده مه زریت، به لام مانه وه له بازنه ی یه کهم جیی متمانه نییه و که سه که هه میشه له مه تر سیدایه و نا کریت متمانه به باوه ره که ی بکریت.

پاش بازنه ی دووم هه یه یه کی ته سه کتر ههیه له و دوو بازنه یه ی پیستر که

بازنهی ئیحسانه و مروّف که دهگاته ئەم بازنهیه باوهڤی تهواوی بهراستی په یامو بهرنامه که ی بۆ درووست ده بیّت وهك ئەوهی هه موو شته نه بینراو غه بییه کانیش لای ئەم بینراو بهرجهسته بن.

بهلام به داخه وه که من ئەو باوهڤدارانهی که دهگانه ئەم بازنهیه و زۆربهی باوهڤداران ههر له بازنه یه که مو دووهم دهمیننه وه و ناگه نه بازنه ی سێیه م. هه موو ئەم بازنه و قوناغانه ییش که باسمان کرد، هێشتا ههر قوناغی زانستی تیۆریه (علم الیقین) و نه گه شتووته قوناغی دووهم.

دووهم: قوناغی بینینی راستیه کان (عین الیقین): له م قوناغه دا راستیه کان بازنه ی تیۆری ده ترازین و ده چنه بازنه ی کرداری و مروّف به چاوی سه ر راستیه کان ده بینیت، داواکه ی چه زره تی ئیبراهیم علیه السلام ده چیته ئەم بازنه و قوناغه وه کاتیک داوا له خوی گه وره ده کات نیشانی بدات که چۆن مردوو زیندوو ده کاته وه، خو ئیمه دلنیا ین له دامه زراوی باوهڤی ئیبراهیم؛ چونکه ئەم داوایه ی له سه ره تای پیغه مبه رایه تییه که یدا نییه؛ تا بلین داوا ی دلنیا یی ده کات، به لکو کاتیک ئەم داوایه ده کات چه ند قوناغیکی سه ختی له گه ل گه له که ی بریوه و ته نانه ت خوی گه وره پاش گه فگو گو که ی له گه ل نه مروود ئەم داوایه ی باس ده کات و له باره یه وه ده فه رمو یت: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولِمُ تُوْمِنَ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾^(۱۴). واته: کاتیک ئیبراهیم گو تی: ئە ی په روه ردگارم نیشانم بده چۆن مردوو زیندوو ده که یته وه. ئەم داوایه ی ئیبراهیم وهك داواکه ی موسا وایه دروودو سه لامی خویان له سه ره بیّت که داوا له خوی گه وره ده کات و ده فه رمو یت: ﴿رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ﴾^(۱۵). واته: ئە ی په روه ردگارم رینگه م بده بتبینم. پیغه مبه ران له شه وق و خو شه ویستیان بۆ خوی گه وره، چه زیان

۱۴- سورة البقرة: الآية ﴿۲۶۰﴾.

۱۵- سورة الأعراف: الآية ﴿۱۴۳﴾.

کردووه زۆر لێی نزیك ببهوهو خوای گهوره ههندیك بهخششیان لهگهڵ بکات که لهگهڵ خهڵکانی تری نهکردوو، داواکهی ئیبراهیمیش ههر لهم روانگهیهوهیه. خوای گهورهش پێی دهفهرمویت: بۆ هیشتا باوهرت دانهمهزراوه؟ ههرچهندهی خوای گهوره خۆی باشتر دهزانیت که باوهری چهند پتهوو دامهزراوه، بهلام ئەمه تهنها بۆ دواندنی ئیبراهیمه، ههروهک چۆن پرسیار له موسا دهکاتو دهفهرمویت:

﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى﴾^(۱۶). واته: ئەهه ئهوه چیه بهدهستی راستهوه ئەهه موسا؟ له کاتیکیدا خوای گهوره دهزانیت گۆچانهو بۆچیشی بهکار دههینیت، بهلام تهنها بۆ دواندنی موسا پرسیارهکه دهکات. لێرهشدا پرسیارهکه ههر بۆ ههمان مهبهسهته. ئیبراهیمیش له وهلامدا دهفهرمویت: بهلێ باوهرم تهواو دامهزراوه، بهلام دهمهویت زیاتر دلنیا بمو زیاتر گهورهی دهسهلاتت ببینم.

بۆیه ئیبراهیم دهیهوویت له قوناغی باوهری تیۆری بهراستییهکان (علم الیقین) بترزیت بۆ بینینی راستیهکان (عین الیقین)، ئەم قوناغهش تاییهته به پێغهمبهرانو لهوانهشه ههندیك له پیاوچاکان بهشیکه کهمیان لهم بهخشه گهورهیه بههرمهندن.

سێیهم: قوناغی بهرجهستهبوونو ژیان لهناو راستیهکان (حق الیقین):

لهم قوناغهدا مرؤف بهشیوهیهکی بهرجهستهبوو، ئاویتیه راستیهکان دهبیتو لهگهڵئاندا دهژیو هیچ بواریك بۆ ئینکاریکردن، یان باوهر نهبوون نامینیتهوه بۆ نمونه: ههموو ئەو شتانهی که له دنیا لێمان پهنهانو خوای گهوره داوا لێ کردووین باوهرمان پێیان ههبیت لهپاش مردن دهبه واقیعو مرؤف تهواو له بوونیان دلنیا دهبیتهوه؛ چونکه ههستهوهرهکان ههستی پێ دهکهن، ئیتر لهو کاتانهدا باوهر هیچ هونهرو گرنگیهکی نامینیت؛ چونکه بیهویت، یان ناشتهکان راستنو بوونیان ههیه.

ئهمهش خالی جیاکهروهی نیوان مرؤفی باوهردارو بیاوهره؛ چونکه ئیمه

۱۶- سورة طه: الآیة ﴿ ۱۷ ﴾.

ھەر لە دونیاو بەر لەوہی ھیچ شتیک بەچاوی سەر ببینین، باوەرمان وایە ھەموو ئەو شتانەى کە خوای گەورە خۆی راستەوخۆ لە قورئاندا، یان لەسەر زاری پیغمبەرەکەى ﷺ باسى کردوون و فەرموونى ھەمووی راستن و بۆ یەك ساتیش لە بوونى بچووکتىرینى ئەو شتانە دوو دل نین، بەلام ببواوەرمان باوەرپیان پێیان نییە، پاش مردن ئیمەو ئەوانیش ھەموومان وەك یەك راستییەکان دەبینین، بەلام بەداخەوہ ئەو کات کاتى تاقیکردنەوہکان کۆتایى ھاتووہو باوەرپوون ھیچ سوودیکى نامیئیت.

ھۆکارەکانى درووستبوونى یەقین:

بۆ گەشتن بەم قۇناغانەش مرؤفى باوەردار پێویستى بە دوو ھۆکارو ھاوکارى سەرەكى ھەيە ئەوانیش:

یەكەم: پێویستى بە زانستى دلە.

دووہم: پێویستى بەوہیە كە ئەو زانستەى لە واقعو ژيانى رۆزانەيدا رەنگدانەوہى ھەبێتو بەرجەستەى بکات.

خوای گەورە لە قورئاندا کۆمەلێك دیمەنى دامەزراوى پتەوى باوەرى پیغمبەرانمان بۆ باس دەکات؛ تا ئیمەش لێیانەوہ فێر بینو چاویان لى بکەینو ھاوشیوہى ئەوان فەرمانبەردارى فەرمانەکانى خوای گەورە بین لەوانە:

دیمەنى ئیبراھیم کە چۆن نامادە بوو ھەر لە سەرەتای لاوتییەوہ گیانى خۆى بەخشیتە خوای گەورەو لە پێناوى ئەودا بخریتە ئاگرەوہو بسووتینریت، یان دواتر چۆن نامادەبوو خیزانو کۆرپەلە تاقانەکەى لە بیابانیکى وشكو چۆلدا جى بەیئیت، کە بەپێى ھەموو پێوہرەکان ئەو جیھیشتنە رادەستکردن بوو بە مەرگ، دەلێن: کاتیک ئیبراھیم دروودو سالوى خوای لى بى، خاتوو ھاجەر و ئیسماعیلی دانا، خاتوو ھاجەر شوینى کەوتو سى جار بانگى کردو دەیگوت: ئەى ئیبراھیم تو خوا خوا فەرمانى پى کردوویت لێردەدا فەرمان بەدەیتو جیمان بەیئیت؟ ئەویش قورگى پر بووبوو لە گریان، نەیدەتوانى وەلامى بداتەوہ، دواجار ئاوری

دایه‌وهو فەرمووی: بە ئۆ خۆی گەوره فەرمانی پێ کردووم. ئەوجا خاتوو ھاجەر فەرمووی: کەواتە: برۆ جێمان بەیڵە خۆی گەوره دەمانپاریزیت^(۷).

ئەوهی زۆر جیی سەرنجە لەم دیمەنەدا جگە لە ھە ئۆیستی ھەزرەتی ئیبراھیم دروودو سەلامی خۆی لێ بیت ھە ئۆیستی خاتوو ھاجەرەدی خیزانیتی کە پیغەمبەریش نییە، بەلام ئەو باوەرە پتەو و دامەزرادەدی بە خۆی گەوره ھەبوو، کە ئەگەر ئەمە فەرمانی ئەو بیت، ئیتر ترسی نییەو ئەو خۆی دەیانپاریزیت.

یان دیمەنی موسا پیغەمبەر دروودو سەلامی خۆی لێ بیت کاتیک خۆی گەوره فەرمانی پێ دەکات لە ژێر بالی رەشی شەودا خۆی و گەلەکەدی میسر بە جێ بەیڵن، ئەو بوو کاتیک فیرعون پێی زانین شوینیان کەوتو لە کەنارەکانی دەریادا پێیان گەشت و موساو گەلەکەدی کەوتنە نیوان بەرداشی دوو ھیزەو، ھیزی دەریاو

ھیزی سوپاکەدی فیرعون، لەو کاتانەدا گەلەکەدی ھاواریان کردو گوتیان: ﴿إِنَّا لَمُدْرِكُونَ﴾^(۸). واتە: ئەو فیرعون پیمان گەیشتەو تیاچووین، بەلام موسا لەو

پەری متمانەبوونەو بە خۆی خۆی ھاواری کردو فەرمووی: ﴿كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾^(۹). واتە: نەخیر من خۆی گەورەم لەگەڵەو ئەو رزگارمان دەکات، خۆ

ئەو کاتەدی موسا قسەکە دەکات: خۆی گەوره ھیچ بە ئینیکی پێ نەداو کە رزگاری بکات، بەلام متمانەدی موسا بە خۆی گەوره ئەو دنیاییەدی پێ دەبەخشیت، کە خۆی گەوره رزگاریان دەکات.

یان دیمەنی پیغەمبەری ئیسلام ﷺ لەو کاتەدی لەگەڵ ئەبوبەگری ھاوئەیدا، لە ئەشکەوتەکەدا خۆیان ھەشار دابوو، بیباوەران گەشتنە بەردەمی ئەشکەوتەکەو ئەبوبەگر بە ترسیکی زۆرەو دەیچپاند بەگوێی پیغەبەردا ﷺ و دەیگوت: (ئەگەر

۱۷- ابن أبي زمنين (أبي عبد الله محمد بن عبد الله بن أبي زمنين)، تفسير القرآن العزيز، ج ۲، دار الفاروق الحديثة، القاهرة، ط، ۲۰۰۲ تحقیق: حسين بن عكاشة، محمد بن مصطفى الكنز، ص ۳۷۳.

۱۸- سورة الشعراء: الآية ﴿ ۶۱ ﴾.

۱۹- سورة الشعراء: الآية ﴿ ۶۲ ﴾.

یه کیکیان سهیری بهر پیی خوئی بکات دهمانبینیتو دهماندوزنهوه، به لام پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لهو په ری نارامی و متمانه بوونهوه به خوی گه وره پیی فهرموو: **{ مَا ظَنُّكَ يَا أَبَا بَكْرٍ بِإِنِّي لَأَلَّهُ تَالِثُهُمَا }** ^(۲۰). واته: نهی نه بو به کر گومانت به دوو کهس چونه که خوی گه وره سییه میان بیت، دلته نگ مه به؛ خوامان له گه له. نهوه بوو خوی گه وره رزگاری کردنو بیباوهران نه یانتوانی زه فهریان پی ببهن.

جابری کوری عهبدو لالا ده گپر پته وهوه ده لیت: **كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِذَاتِ الرَّقَاعِ، فَإِذَا أَتَيْنَا عَلَى شَجَرَةٍ ظَلِيلَةٍ تَرَكْنَاهَا لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، وَسِيفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُعَلَّقٌ بِالشَّجَرَةِ، فَاخْتَرَطَهُ فَقَالَ: تَخَافُنِي؟ قَالَ: { لَا }. قَالَ: فَمَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قَالَ: { اللَّهُ }. قَالَ: فَسَقَطَ السَّيْفُ مِنْ يَدِهِ، فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ السَّيْفَ فَقَالَ: { مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ }. قَالَ: كُنْ خَيْرًا أَخَذَ، فَقَالَ: { تَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ؟ }. قَالَ: لَا، وَلَكِنِّي أَعَاهِدُكَ أَنْ لَا أَقَاتِلَكَ، وَلَا أَكُونُ مَعَ قَوْمٍ يُقَاتِلُونَكَ، فَخَلَى سَبِيلَهُ ^(۲۱).**

واته: له خزمه تی پیغه مبهری خوادا بووین صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له غه زای (ذات الرقاع)، ریمان کهوته داریک سیبهری هه بوو جیمان هیشت؛ تا پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که میك پشوی لی بدات، لهو کاته نه دا یه کیك له بیباوهران دزه ی کردبووه ناو سه ربازگه ی موسلمانان و گه شتبووه پیغه مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و نه ویش راکشابوو شمشیره که شی کردبوو به داره که دا، پیاو که شمشیره که ی هه لکیشاو گوتی: نهی محهمه د لیم دهرسیت؟ پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: نه خیر. گوتی: نیستا کی له دهستم رزگارت دهکات؟! پیغه مبهری خوایش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بهو په ری نارامی و دلنیا ییه وه فهرمووی: خوی گه وره. کابرا که گوئی له ناوی الله بوو شمشیره که ی له دهست کهوته خواره وهوه نه و جا پیغه مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شمشیره که ی گرت به دهستییه وهوه فهرمووی: نهی نیستا کی تو ده پاریزیتو رزگارت دهکات؟! پیاو که دهستی به پارانه وه کردو گوتی: نهی

۲۰ - البخاری، صحیح البخاری، ج ۵، ص ۴. مسلم، صحیح مسلم، ج ۷، ص ۱۰۸.

۲۱ - البخاری، صحیح البخاری، ج ۵، ص ۱۱۴. مسلم، صحیح مسلم، ج ۲، ص ۱۱۶.

محەممەد من کردم، تۆ نەیکەیت، تۆ براگەرە دەستپۆشیتووێهەکی باش بە. پێغەمبەر ﷺ پێی فەرموو: باوەر بەینەو بلی: باوەرم وایە کە جگە لە خۆی گەرە پەرستراویکی تر بەحەق نییەو محەممەدیش پێغەمبەری خۆیە، نازادت دەکەم. پیاوەکە گوتی: باوەر ناھینم، بەلام بەئینت پێ دەدەم کە ھەرگیز شەرت لەگەڵ نەکەم، لەگەڵ کەسانیکیش نەبم کە شەرت لەگەڵ دەکەن، پێغەمبەری خوا ﷺ نازادی کرد.

بزانن بەپێزان، ئەم ئارامی و دنیایی و لەگەڵ خاوەنە ج بەرھەم و دەرھەجامیکی گەرە ناوازی ھەبەو چۆن خۆی گەرە ھاتوو بەدەم بەندەکانییەو. جگە لە پێغەمبەرانیش خەڵکانیکی خۆناسی تری زۆر ھەبوون کە ھاوشیوەی ئەوان باوەرپیان دامەزراو بوو و متمانەیی تەواویان بە خۆی خۆیان ھەبوو و خۆشی و ناخۆشییەکانی ژیان چەند زۆر و سەخت و دژوار بووبن ھەرگیز نەبەھەژاندوون. ئیبنو لقەیم باسی ژبانی ئیبنو تەیمیەیی مامۆستای دەکات و دەئیت: ئەم پیاو زۆر نارەحەتی بینی، لە گرتن و زیندان و دەر بەدەری، بەلام ھیچ کەس نەبینیوە، ژبانی ھیندەیی ئەو خۆش و ئاسوودە بێت، دەئیت ھەموو جار گویم لێبوو دەیگوت: خوا لە دنیا دا بەھەشتیکی ھەبە^(۲۲) ھەرکەس تێیدا نەژی و ھەست بەخۆشییەکانی نەکات، ناچیتە بەھەشتی دواوژو قیامەت.

کاتیک دەیان برد بو زیندان ئەو ئایەتە دەخویندو دەیگوت: ﴿فَضْرِبَ بَيْنَهُمْ سُورًا لَّهُ بِابٍ بَاطِنَةٍ فِيهِ الرِّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾^(۲۳). واتە: دیواریکمان لە نیوانیاندا درووست کرد، بەشی ناوەوەی سۆزو میھرەبانی خۆی گەرەوێهەو بەشی دەرەوێ سزاو نارەحەتیە.

جا ئەو زیندانەکەیی خۆی بە سۆزو میھرەبانی و پەھەت دەھاتە پێش چا، بەناو نازادی ئەوانەیی دەرەوێ بە سزاو نازارو نارەحەتی؛ چونکە ئەو پێی وابوو

۲۲- دیارە مەبەستی بەھەشتی ئیسلام و خۆناسی باوەرداری بوو.

۲۳- سورة الحدید: الآیة ۱۳ ﴿﴾.

ژیان له گه‌ل سته‌م و نادادپه‌روه‌ری و بیده‌نگبوون له ئاستیان سزاو نارپه‌حه‌تییه و زیندان و ته‌نهایی و راستگویی له گه‌ل خوا ئازادی و سه‌ربه‌زی و به‌خته‌وه‌رییه.

هه‌موو کاتیش له زیندانه‌که‌یدا سه‌ره‌رای نه‌و هه‌موو ئازارو ئه‌شکانجانه‌ی ده‌یاندای ده‌یگوت: نه‌گه‌ر پراوپری نه‌م فه‌لایه‌ زی‌ر به‌خشم ناتوانم سوپاسی نه‌م نیعمه‌ت و به‌خشش و خوشیانه‌ بکه‌م، که خوا له‌گه‌لی کردووم.

ده‌لێت جارێکیان پێی گوتم: زیندانی نه‌و که‌سه‌یه که دلی له خوا ترازاوو زیندانی گراوه‌و یه‌خسیریش نه‌وه‌یه یه‌خسیری کرده‌وه‌ی تاوانو به‌دخووی بووه^(٢٤).

یه‌که‌یکی تر له‌وانه‌ صارمی کورپی عه‌بدو‌ل‌لایه‌ که ده‌گه‌رپه‌نه‌وه: جارێکیان هیشامی کورپی عه‌بدو‌لمه‌لیک له‌وه‌زی هه‌جکردندا به‌ لایدا تیپه‌رده‌بیت و به‌لای سه‌ره‌یوه ده‌وه‌ستیت و پێی ده‌لێت: چیت پێویسته‌ بۆت بکه‌م؟ نه‌ویش ده‌لێت: من شه‌رم ده‌که‌م له‌ مائی خوادا بم، به‌لام داوای شتیک له‌غه‌یری نه‌و بکه‌م. هیشامی کورپی عه‌بدو‌لمه‌لیک بیده‌نگ ده‌بیت، کاتیک هه‌ج ته‌واو ده‌بیت و ده‌گه‌رپه‌نه‌وه له‌ ریگه‌ ده‌بینه‌یت و پێی ده‌لێته‌وه: ئیستا شتیکم پێ بلێ بۆتی بکه‌م، صارم ده‌لێت: پێویستی دونه‌یاییت پێ بلیم، یان هی قیامه‌ت تا بۆم بکه‌یت؟ هیشام ده‌لێت: هی دونه‌یا؛ چونکه‌ من ده‌سه‌لاتی قیامه‌تم نییه‌. صارم ده‌لێت: من داوای دونه‌یا له‌ خاوه‌نی راسه‌ته‌قینه‌ی خۆی نه‌کردووه‌ که خوای گه‌وره‌یه، ئیستا چۆن له‌ که‌سیکی داوا ده‌که‌م که خاوه‌نی نییه‌^(٢٥).

جا خوشه‌ویستان با به‌راوردیکی نه‌و باوه‌ره‌ی نه‌وان له‌گه‌ل باوه‌ری خۆمان بکه‌ین و بزانی نێمه‌ له‌کوی و کام پله‌ی خواناسیداین.

پیاویک له‌ پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانی و لاتی ئیمارات، له‌ یه‌که‌یک له‌ چاو پێکه‌وته‌نه‌کان یه‌سه‌یاری لێ ده‌که‌ن: چیت بینیه‌وه، زۆر سه‌یر بووه‌ به‌لاته‌وه‌؟ ده‌لێت: شه‌ویکیان ٢٤- ابن‌ القیم، الوابل‌ الصیب من‌ الکلم‌ الطیب، دار‌ الکتاب‌ العربی، بیروت، ط ١، ١٩٨٥، تحقیق: محمد عبد‌ الرحمن‌ عوض، ص ٦٧.

٢٥- الدینوری (أبو بکر أحمد بن مروان بن محمد الدینوری)، المجالسة وجواهر العلم، دار ابن حزم، بیروت، ط ١، ص ٢٣.

بیتاقەت بووم پياسەم دەکرد، مزگەوتىكىم بىنى چوومە مزگەوت، بىنىم كابرايەك زۆر بە كۆل دەگىياو دەپارپىتەو، منىش كاتىك نزاكانى تەواو كرد چووم بەلايەو دەو گوتەم كاكە لە وانەيە پىيوستىيەكى زۆرت ھەبىت وا بەم كاتەو بەم شىوہيە بەكۆل دەگىتو دەپارپىتەو؟ گوتى: بەئى قەرزارى خەلكەم قەرزەكەم پى نادىتەو. پىم گوت: قەرزەكەت چەندە پىم بلى؟ گوتى: (۴۰۰۰) درھەمە، منىش پارەم پىبوو چوار ھەزار درھەمەم دايەو پىش ئەوہى بەجىي بەئىلم كارتيكىم پىداو گوتەم: ئەمە كارتى خۆمەو ھەركات پىويستت بەشتىك بوو پەيوەندىم پىو بەكە بۆتى جىبەجى دەكەم. دەئىت كە وام گوت: پىاوەكە زەردەخەنەيك گرتىو گوتى: كاكە مائت ئاوا بىت، كارتەكەت ھەئىگرە، من ھەركات پىويستت بە شتىك ھەبىت، دىم لىرەدا لە خوای داوا دەكەم خۆى جىبەجىي دەكات، من داوا لە كەس ناكەم جگە لە خواو پەيوەندىش بە كەسەو ناكەم جگە لەو. دەئىت: بەراستى قسەكانىو ھىزى باوەرپو متمانەى بە خوای گەورە سەرسامو سىرى كردم.

ئەم باوەرپو متمانەبوونەش بە خوای گەورە ھەروا درووست نابىتو كارو پەرسشى زۆرى دەوئىت، بۆ بەردەوامىشى دىسانەو دەلسۆزىو لىبىرانى دەوئىت، ئىمە بۆ بەردەوامى ژيانو تەندرووستىمان گىرنگىيەكى زۆر بە جەستەمان دەدەينو ھەمىشە لە خزمەتيدىن، چەندان خواردىن خۆش لە خۆمان ھەرام دەكەين بەھۆى ئەوہى كە زيانى بۆ جەستەمان ھەيە، بەلام ھىچ گىرنگىيەك بەلايەنى رۆحى نادەينو خەمىيان لى ناخۆين، ھەرامەكان رۆحمان تىك دەشكىننو دلەكانمان دەكەنە وىرانە، بەلام كۆئىيان لى نادەينو دەستبەردارىيان نابىن.

جا چۆن گوتمان رىا فايرۆسى ئىخلاصو نىەتپاكىيەو سەرى كردەو باشەكان دەخواتو لەناوى دەبات، ئاوا يەقىنىش كۆمەئىك دەردو نەخۆشى ھەيە لىي دەدەنو لاوازى دەكەنو لەناوى دەبەن؛ چونكە وەكو پىشترىش گوتمان ئەم ژيانە ھۆئىكى گەورەى تاقىكردنەو ھەيەو مەرۇف تىيدا بەردەوام لەژىر چاودىرىو تاقىكردنەو ھەدايەو وىستگە چۆراوچۆرەكانى ژيان باوەرپو مەرۇف لەسەنگى مەھەك

دهدند؛ تا راستی و ساغی باوه‌رکه‌ی دهربخهن، ئەم و یستگانه‌ی ژیانیش ئافه‌ته‌کانی دامه‌زراوی باوه‌رو دیندارین.

خوای گه‌وره له‌باره‌ی ئەم تافیکردنه‌وه‌و و یستگانه ده‌فه‌رموویت: ﴿أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾^(۳۶). واته: ئایا خه‌لکی وا ده‌زانن هه‌ر ئەوه‌نده‌ی گوتیان باوه‌ردارین، ئیتر ئەوه‌نده به‌س بی‌تو تافی نه‌کری‌نه‌وه تا راستی درووستی قسه‌که‌یان دهر‌بکه‌وویت؟ ئی‌مه خه‌لکانی پێش ئەوانمان تافی کردۆته‌وه؛ تا لای خوا ده‌سه‌لمیت کێ له باوه‌رکه‌یدا راستگۆیه‌و کێش درۆزنو دو‌رو‌وه.

له نایه‌تیکی تر‌دا ده‌فه‌رموویت: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾^(۳۷). واته: بۆ ئی‌وه وا ده‌زانن هه‌روا به‌ئاسانی بچنه به‌هه‌شت بێ ئەوه‌ی هاوشی‌وه‌ی خه‌لکانی باوه‌رداری پێش خۆتان تافی بکری‌نه‌وه، که رووبه‌رووی نه‌خۆشی و نه‌داری و جو‌ره‌ها نازراو ئەشکه‌نجه بوونه‌ته‌وه به‌شی‌وه‌یه‌ک که پێغه‌مبه‌ران و شوینکه‌وته‌کانیان ئەوه‌نده نار‌ه‌ح‌ه‌ت کراون ده‌یانگوت ئاخۆ سه‌رکه‌وتنی خوا که‌ی دیت، به‌ئێ سه‌رکه‌وتنی خوا نزیکه.

جا ئەگه‌ر به‌وردی سه‌رنجی نایه‌ته‌کان بده‌ین، ده‌بینین خوای گه‌وره له‌به‌ر سه‌ختی و قورسی تافیکردنه‌وه‌کان به‌زه‌مین له‌رزه ناوی ده‌بات.

کاتی‌کیش ده‌یه‌وویت نموونه‌کان بۆ ئی‌مه نزیکتر بکاته‌وه باسی په‌کێک له دیمه‌نه سه‌ختو دژواره‌کانی ژیان‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانمان بۆ ده‌کات له غه‌زای خه‌نده‌ق‌داو له‌باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا﴾^(۳۸). واته: له‌ویدا باوه‌رداران تافی کرانه‌وه‌و ناخو گیان و ژیانیمان هه‌ژاند،

۲۶- سورة العنكبوت: الآيتان ﴿۲-۳﴾.

۲۷- سورة البقرة: الآية ﴿۲۱۴﴾.

۲۸- سورة الأحزاب: الآية ﴿۱﴾.

هەرچەندە ساتە وەختەکانی غەزای خەندەق یەكەمین و دواھەمین و دژوارترین
وێستگە سەختەکانی ژبانی پیغەمبەر و هاوێلان نەبوو، بەلام یەكێك بوو لەو
وێستگانەى كە خوا ناخى باوەردارانى تێدا هەژاندوو و تاقى كردۆتەو.

لە شوپێنێكى تردا جەخت لەسەر حەتمییەتى ئەم تاقىكردنەوانە و بەردەوامییان
دەكات و دەفەرمویت: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ﴾ (٢٩). واتە:
دەنیابن لەوێ كە بەردەوام تاقیتان دەكەینەو، تا روون دەبێتەو كێ بەراستی
خوێناسەو لە پێناو ئەودا تێدەگۆشیت و ئارام دەگریت.

جا، نەك ئێمەى مرۆف كە پێكەتەیهكى هەمە چەشن و جۆراو جۆرین لە حەزو
نارەزوو و خولیاى دونیادارى، ئەو هەتا هاوشیوێى ئێمە خۆى گەورە فریشتە پاك و
بێگەردە زۆر نزیكەكانى خۆیشى تاقى دەكاتەو و باوەردەكەیان لەسەنگى مەحەك
دەدات كاتێك فەرمانیان پێ دەكات كرنووش بۆ ئادەم بەرن، لەویدا ناخى بەدى
ئیبلیس ئاشكرا دەبێت و لە تاقىكردنەو دەكەیدا سەرکەوتوو نابێت و بۆ هەتا هەتایە
خۆى گەورە، نەك لە خۆى، بەلكو لە بازەى بەزەهیشى بەدەر دەكات و بەر
نەفرتى خۆى دەخات.

هاوشیوێى ئەوانیش هەموو پیغەمبەرانیش بەهەمان پالۆگەى تاقىكردنەو دەدا
گۆزەریان كردوو و بەچەندان شیوێ تاقىكراونەتەو و هەمیشە تاقىكردنەو دەكانى
ئەوان زۆر لە هی خەلكانى سادە سەختترو دژوارترو هەژینەرترو بوو، بەلام ئەوان
وێك شاخ لەبەردەمیدا وەستان و هەرگیز چۆکیان دانەداوو و بۆساتیكیش لای
خوایان بەر نەداوو لە كۆمەك و فریادپەرسى بێهیاو نەبوون.

جارێكىان پرسىاریان لە پیغەمبەرى خوا ﷺ كرد، كە كێ لە هەموو كەس
زیاتر بەشمەینەتترو نارەحەتتەرە لە دنیا؟ لە وەلامدا فەرمووی: ﴿الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ
الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ، يُبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صِلَابَةٌ، زِيدَ صِلَابَتَهُ،

وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ، خُفِّفْ عَنْهُ^(۳۰). واته: پیغمبره‌ران، پاشان نه‌وانه‌ی وه‌ک نه‌وان
 وابوون له باوه‌پرداری و خواناسیداو مرؤف له قه‌دهر به‌هی‌زی باوه‌رکه‌ی تاقی
 ده‌کریته‌وه، تا زیاتر په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خوی گه‌وره پته‌و بیت تاقیکردنه‌وه‌کانیشی
 سه‌ختتر ده‌بیت، خو نه‌گه‌ریش په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خوی گه‌وره لاواز بوو؛ نه‌وا
 تاقیکردنه‌وه‌کانی بو سووک ده‌کریت.

که‌واته: پیویسته مرؤفی باوه‌ردار بو یه‌ک ساتیش له‌و راستیه بی‌ناگا نه‌بیت
 که زیان تنه‌ها تاقیکردنه‌وه‌یه‌و هیچی ترو پیویسته مرؤف هه‌میشه ناماده‌باشی
 رووبه‌روبوونه‌وه‌ی پیشه‌اتو نه‌هامه‌تییه‌کانی هه‌بیتو دنیا بیت له‌وه‌ی که هیچ
 شتیکی دنیا به‌رده‌وامی نییه‌و نابیتو دنیا قوناغیکی کورتی نه‌و زیانه نه‌برپاوه‌و
 هه‌میشه‌یه‌یه، که خوی گه‌وره مرؤفه‌کانی بو ناماده کردووه، به‌لام نه‌وه‌شمان
 له‌یاد نه‌چیت که مرؤف خوی له‌م قوناغه‌دا برپار له‌ دیاریکردنی چاره‌نووسی هه‌تا
 هه‌تایی خوی ده‌دات باش بیت، یان خراب.

شیوازه‌کانی تاقیکردنه‌وه‌ی یه‌قین:

به‌شیوازیکی گشتی خوی گه‌وره له‌سی رووه‌وه مرؤفی باوه‌ردار تاقی ده‌کاته‌وه:
یه‌که‌م: تاقیکردنه‌وه به‌ په‌رستش و نه‌رک و به‌رپرسیاریتییه شه‌رعییه‌کان:
 هه‌مووان ده‌زانین که خوی گه‌وره کاتیک مرؤفی درووست کردووه دای به‌زاندوته
 سه‌ر زه‌وی به‌رده‌وام شه‌ریعه‌تو په‌یامه‌کانی خوی بو ره‌وانه کردووه تا په‌یوه‌ندی
 له‌گه‌ل خوادا نه‌چرپیت و نه‌که‌ویته داوی شه‌یتان و نارزه‌وه‌کانی خویه‌وه‌و فه‌رمانیشی
 پی کردوون که پیوه‌ی پابه‌ند بن، نه‌وه‌تا ناموژگاری پیغمبره‌رکه‌ی ده‌کات که
 پابه‌ند بیت به‌ فه‌رمانه‌کانییه‌وه‌و پی ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾^(۳۱)
 . واته: په‌رستشی خوی گه‌وره بکه‌و نارام بگره له‌سه‌ر په‌رستشکردنی، پاشان
 فه‌رمانی پی ده‌کات، که نه‌ک تنه‌ها خوی، به‌لکو پیویسته فه‌رمان به‌ که‌سوکارو

۳۰ - النسائي، السنن الكبرى، ج ۵، ص ۳۷۵. ابن ماجه، سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۳۳۴. وقال الألباني

في تخريجه: حديث حسن صحيح.

۳۱ - سورة مريم: الآية ﴿٦٥﴾.

دۆستانیشی بکات که پابه‌ند بن به پهرستشه‌کانه‌وهو پئی ده‌فهرمویت: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾^(۳۳) . واته: فه‌رمان به خیزانو که‌سوکاره‌کته بکه، نویره‌کانیان بکه‌نو نارامگر به له‌سه‌ر جیبه‌جیکردنی نه‌و فه‌رمانه.

جا بویه لی‌رده‌ا، فه‌رمانه‌کانی رووبه‌رووی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کاته‌وه؛ تا نیمه تی بگه‌یه‌نیته که نه‌رکی پابه‌ندبوون به پهرستشو شه‌ریعه‌ته‌که‌ی خوی گه‌وره‌وه، که‌س نابویریت، گه‌رچی پیغه‌مبه‌ریش بیته.

نه‌و شه‌ریعه‌ته‌و په‌یامانه‌یش، به‌گشتی ژیانی مرؤفه‌و کارو کرده‌وه‌کانی دابه‌ش ده‌که‌ن به‌سه‌ر پینج ته‌وه‌رده‌ا که نه‌وانیش:

- **واجبات:** به‌و شتانه ده‌گوتریت، که خوی گه‌وره پیویستی کردووه له‌سه‌ر مرؤفه‌کان نه‌نجامی بده‌نو مرؤفه‌کان له‌سه‌ر کردنیان، پاداشت ده‌کرین و له‌سه‌ر نه‌کردنیان، سزا دهرین وه‌کو نویره‌و رۆزوو،

- **محرمات:** به‌و شتانه ده‌گوتریت که خوی گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی کردووه له‌سه‌ر مرؤفه‌کانو نابیت بیکه‌نو له‌سه‌ر کردنیان مرؤفه‌کان سزا دهرین و له‌سه‌ر نه‌کردنیان پاداشت ده‌کرین وه‌کو دزی و درؤ.....

- **مندوبات:** به‌و شتانه ده‌گوتریت که خوی گه‌وره به‌باشی داناوه مرؤفه‌کان بیکه‌ن، به‌لام فه‌رمانی به‌کردنیان نه‌کردووه مرؤفه‌کان له‌سه‌ر کردنیان پاداشت ده‌کرین، به‌لام له‌سه‌ر نه‌کردنیان سزا ندرین، وه‌کو رۆزووی دوشه‌ممان و پینج شه‌ممان، یان شه‌ونویره‌.....

- **مکروهات:** به‌و شتانه ده‌گوتریت، که خوی گه‌وره به‌باشی داناوه مرؤفه‌کان نه‌یکه‌ن، به‌لام قه‌ده‌غه‌و یاساخی نه‌کردوون و مرؤفه‌کان له‌سه‌ر نه‌کردنیان پاداشت ده‌کرین، به‌لام له‌سه‌ر کردنیان سزا ندرین، وه‌کو نویره‌کردن بی هؤ له‌کاتی خوره‌لاتن، یان خورئاوابوون و

- **مباحات:** به‌و شتانه ده‌گوتریت، که خوی گه‌وره دهرگای بؤ مرؤفه‌کان والا

۳۲- سورة طه: الآیة ﴿۱۳۲﴾ .

کردووهو بۇ حەزو خواستەکانى خۆيانى جى ھېشتووو سەرپىشى کردوون لە
بىپارى کردو نەکردنيانداو سزاو پاداشتى لەسەر کردو نەکردنيان دانەناو،
وھکو ھەلبىزاردنى جۆرى خواردن و جل و بەرگو شوپىنى حەوانەوھو
کۆى ئەم کردەوانە پىي دەگوتريت شەرىعەت و مرؤف بەھۆيانەوھ لە دوو
رپووھو تاقى دەكریتەوھ:

رپووى يەكەم: لەرپووى تيؤرى ھزرىيەوھ: كە سەرەتاترو گرنگترە لە رپووھكەى
تر، ئەويش بەوھى دەبىت مرؤف لەرپووى تيؤرى و ھزرىيەوھ بىروباوھرى بەكۆى
ئەو حوكم و پرسە شەرىعيانە ھەبىت، وھك ئەوھى كە خواى گەورە ديارى
کردووهو داى ناوھو بەھەمان شىوھى شەرىعەتەكەى خواى گەورە، رىزبەندى بۆ
حوكمە شەرىعيەكان بكات و واجباتى شەرع بە واجبو حەرامەكانى بەحەرامو
مەكروھو مەندوبو موباحەكانىشى وھكو خۆى بزانيت و نابىت لەم رپووھو بەموو
راحيابى لەگەل شەرع ھەبىت؛ چونكە ھەر راحيابيەك لەم رپووھو، لە بنەما
سەرەككەكاندا مرؤف لە بازنەى باوھر دەباتە دەرەوھ، بۆ نموونە: كەسك باوھرى
وا بىت نوپز واجب نىيە، يان زەكات، يان حەج، يان بالاپوشى ئافرەت، يان پىي
وا بىت زىنا حەلالە، يان عارەق، يان درؤ، يان سىجر، ئەمانە مرؤف پىي كافر
دەبىت، جا كەسەكە لەرپووى كردارىيەوھ بيانكات، يان نا.. ئەوھ گرنگ نىيە، بۆ
نموونە: كەسك نوپزىش بكات، بەلام پىي وا بىت واجب نىيە، يان زىنا نەكات،
بەلام پىي وا بىت حەرام نىيە، يان باوھرى بە دادووهرى ياساى ميرات نەبىت
لەنيوان ژنو پياودا، يان باوھرى بە فرەژنى، يان پىويستى بالاپوشى ئافرەتان
نەبىت، كە خواى گەورە لە قورئاندا باسى کردوون، ھەموو ئەمانە مرؤف پىيان
كافر دەبىت، با لەرپووى كردارىشەوھ پىيانەوھ پابەند بىت؛ چونكە ئەوھ تانەدانە
لە حوكم و حىكمەتى خواى گەورە، بۆيە مرؤف بەوھ دىتە بازنەى شەرعەوھ، كە
باوھرى تەواوى بەھەموو ئەحكامەكانى شەرع ھەبىت وھكو خۆى.

رپووى دووھم: لەرپووى كردارى و پراكتىكەوھ: پىويستە مرؤف لەم رپووھشەوھ

تەواو پابەند بېت بەھوكمەكانى شەرەھوھە ھەولئى تەواو بدات واجبەكان جىبەجى بىكاتو خۇى لەھەرەمەكان بىگىرئەھوھە سىنوووبەزىنى ھوكمەكانى شەرە نەكاتو بەپىى تىوانا (مىندوب) ھەكان بىكاتو خۇى لە (مىكروھ) ھەكان بىپارىزئىتو زىادەپروپىش لە (مىباح) ھەكاندا نەكات.

بەلام ئەگەر مەرۇف، لەم پرووھە كەمتەر خەمىيەكىشى ھەبىت؛ ئەوا باجى ئەم پرووھىان لەھەدى يەكەم كەمتەرە تەنھا پىى تاوانبار دەبىت، بەلام لە بازىنى باوەر ناروا تە دەرەھە، بۇ نەمۇنە: كەسىك ساردەنوئىز بىت، بەلام پىى وا بىت كە نوئىز ئەركىكى شەرەىيەھو دەبىت مۇسلىمانان پىوھى پابەند بىنو دان بەكەمۇكوورى خۇيدا بىنىت، ئەمە تاوانبارە، بەلام ھەر مۇسلىمانە، يان زىنا، يان دزى، يان عارەق، يان سوو بىخواتو پىى وا بىت كە ئەمانە ھەرەمىن و دان بە تاوانبارى خۇيدا بىنىت ئەمىش بەھەمان شىوھە تاوانبارە، بەلام كافر و بىباوەر نىيە.

كەواتە: پىوئىستە مەرۇفى باوەر دار لە ھەردوو پرووھە— چ لە پرووى تىوورى و چ لە پرووى كىردارىيەھە— پابەند بىت بەھوكمە شەرەىيەكانەھوھە فەرمانەكانى خۇاى گەورە ھەكو خۇى جىبەجى بىكاتو لىيان لا نەداتو بەمەش بەختەھەرى دۇنياو دواروژ دەبىت.

دووھە: تاقىكردنەھە بە بەخىشەكان:

ئىمە زور جار وا تى دەگەين كە تاقىكردنەھە تەنھا بە ناخۇشى و قاتوقپرى و لەناوچوون و نەخۇشى دەبىت، بىئاگا لەھەدى كە ھەندىك جار بەپىچەوانەھە تاقىكردنەھە بە بەخىش و دەسەلات دەولەمەندى و خۇشگوزەرانى دەبىت و لەوانەشە ئەم جۆرە لە تاقىكردنەھە، لەجۆرەكەى تر قورستر بىت و كەمتر مەرۇف بىتوانىت خۇى بۇ پراگىر بىكات.

خۇاى گەورە لەبارەى ئەم جۆرە لە تاقىكردنەھە دەفەر مۇئىت: ﴿وَنَبَلُّكُمْ بِالشَّرِّ

وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾^(۳۲). ئىمە بە ھەردوو بارى ناخۇشى و خۇشى تاقىتان

۳۲- سورة الأنبياء: الآية ﴿ ۳۵ ﴾.

دهكهينهوهو هه موویشی هه کۆتایی دیتو ههتا سهه ر نابیتو دواتر بۆ لای ئیمه دهگه پینهوهو سزاو پاداشتی هه ئویسته کانتان وهردهگرن.

یان دهفه رموویت: ﴿وَبَلَوْنَا هُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾^(۳۴). واته: ئیمه به چاکه و به خشش و خوشگوزهرانی و هه ندیك جاریش به ناخوشی و نه خوشی و به دحالی تاقیمان کردنهوه؛ تا بگه پینهوه بۆ لای خواو دهست له خراپه کۆتا کهن..

یان دهفه رموویت: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾^(۳۵). واته: نهو داها و دهسه لاتو مال و مندالهی هه تانه ته نهنا بۆ تاقیکردنهوهی ئیوهیه و خوی گه وره به خششی لهوه زۆر زیاتری لایه، بویه بهم که مهی دنیا فریو نه خۆن و لاری نه بن؛ تا نهو زۆرهی دواپۆژتان له دهست نه چیت؛ چونکه نهوهی دنیا چهند زۆر بیت ههه که مهو ههتا سهه رنییه، به لام نهوهی قیامهت له بننه هاتوو نه برارهیه.

سرووشتی مرووفیش وایه که زوو دهکه ویته ژیر کاریگه ریی دنیاو خوشیه کانی و که متر ده توانییت خوی بۆ رابگریت. نهوهتا خوی گه وره که خوی دروو ستکارو به دیهینه ری مروفه دهفه رموویت: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾^(۳۶). واته: نه خیر مروف کاتیک ده بینیت دهوله مهند بووهو دهسه لاتی ههیه گومراو لاری ده بیتو سنووره کانی خوا ده به زینیت، یان دهفه رموویت: ﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾^(۳۷). واته: به راستی پاره و سامانی دنیا تان زۆر خوش دهوویت.

پیشه و بوخاری فه رمووده یه که ده گیریته وهو دهفه رموویت: أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ إِلَى الْبَحْرَيْنِ يَأْتِي بِجَزَيْتِهَا، فَقَدِمَ أَبُو عُبَيْدَةَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ، فَسَمِعَتْ الْأَنْصَارُ بِقُدُومِ أَبِي عُبَيْدَةَ، فَوَافَتْ صَلَاةَ الصُّبْحِ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَلَمَّا صَلَّى بِهِمُ الْفَجْرَ، أَنْصَرَفَ فَتَعَرَّضُوا لَهُ فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ رَأَاهُمْ، وَقَالَ: لَا أُظَنُّكُمْ قَدْ سَمِعْتُمْ

۳۴- سورة الأعراف: الآية ﴿ ١٦٨ ﴾.

۳۵- سورة التغابن: الآية ﴿ ١٥ ﴾.

۳۶- سورة العلق: الآية ﴿ ٦ ﴾.

۳۷- سورة الفجر: الآية ﴿ ٢٠ ﴾.

أَنْ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدْ جَاءَ بِشَيْءٍ؟}. قَالُوا: أَجَلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: {فَأَبْشُرُوا، وَأَمَلُوا مَا يَسُرُّكُمْ، فَوَاللَّهِ لَا الْفَقْرَ أَخْشَىٰ عَلَيْكُمْ، وَلَكِنْ أَخْشَىٰ عَلَيْكُمْ أَنْ تُبْسَطَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا كَمَا بُسِطَتْ عَلَىٰ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا، وَتُهْلِكَكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ} (۳۸). واته: پیغهمبهری

خوَا ﷺ ئەبو عوبەیدە رەوانە کرد؛ تا جزیه‌ی ناوچە‌ی بەحرەینی بۆ کۆ بکاتەو، کە ئەبو عوبەیدە گەرایەو ئەنصار بیستبوویان کە گەراوتەو و مالاکی زۆریشی لەگەڵ خۆی هیناوە، وایش ریکەوت کە کاتی نوێژی بەیانی بوو، پیغهمبهری خوَا ﷺ نوێژی بەیانی بۆ کردن و کاتیک ویستی بروت چوونە خزمەتی و ئەویش زەرەدخەنەیه‌کی کردو فەرمووی وا بزانی بیستووتانە ئەبو عوبەیدە گەراوتەو و شتیکی لەگەڵ خۆی هیناوە؟ گوتیان: بەئێ ئەو پیغهمبهری خوَا ﷺ فەرمووی: دە‌ی مزگینیتان لێ بیتو ئەو‌ی بەتە‌مای هاتوون پیتانی دە‌دم، بەس بە خوَا من ناترسم لەو‌ی هەژار بکەون و نە‌دار بن، بە‌لام دە‌ترسم دویا باو‌ه‌شتان بۆ بکاتەو و زال بیت بە‌سەرتاندا، وە‌ک چۆن باو‌ه‌شی بۆ ئوممە‌تە‌کانی پیش ئیو‌ه کردبو‌و و ئیو‌هش بکەونە مە‌ملانی و پیش‌برکی لە‌سەر دویا وە‌ک ئەوانە‌ی پیش ئیو‌ه کردیان، بە‌و هۆیە‌شە‌و لە‌ناو بچن وە‌ک ئەوانە‌ی پیش ئیو‌ه لە‌ناو برد.

ئەبو دەرداء بۆمان دە‌گێریتە‌و و دە‌لێت: خرج‌ علینا رسول‌ الله ﷺ وَنَحْنُ نَذْكُرُ الْفَقْرَ وَنَتَخَوُّهُ، فَقَالَ: {الْفَقْرُ تَخَافُونَ!!! وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتُصَبَّنَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا صَبًّا حَتَّى لَا يُرِيغَ قَلْبَ أَحَدِكُمْ إِزَاغَةَ الْإِهْيِ} (۳۹). واته: جارێکیان دانیشتبووین باسی ترسو نارە‌حه‌تی هە‌ژاریمان دە‌کرد، پیغهمبهری خوَا ﷺ هات بۆ لامان و فەرمووی: دە‌لێی لە‌ هە‌ژاری دە‌ترسن؟! بە‌و کە‌سە‌ی گیانی منی بە‌دە‌ستە‌ خوَا نازو نیعمە‌تە‌کانی خۆی بە‌لێشاو دە‌رژیت بە‌سەرتاندا، تا وای لێ دیت، تاکە‌ مە‌ترسی بۆ سەر دڵ و دە‌روون و باو‌ه‌رتان تە‌نها دویا دە‌بیت.

لە‌م دە‌قائە‌و بۆمان دە‌ردە‌کە‌وێت کە‌ خۆشییە‌کانی دویا و نازو بە‌خۆشە‌کانی

۳۸- البخاري، صحيح البخاري، ج ۴، ص ۹۷.

۳۹- ابن ماجه، سنن ابن ماجه، ج ۱، ص ۴. وقال الألباني في تخريجه: حديث حسن.

به لائو هه پر شه يه كي گه وره ن بؤ سه ر دل و باوه رې باوه رداران.

ده بينين خه لگان يک هه ن، تا هه ژار بوون جوړ بوون له گه ل خوا، به لام که ده وله مه ند بوون، لای خويان به رداوه به هوې سه رقالي به دونياوه، که متر ده يان په رژي ته سه ر خه می قيامه تو هه ولى بؤ ده دن، که متر فريای پرسى حه لال و حه رامى مامه له گانيان ده که ون و زياتر له هه ولى کوگر دنه وهى پاره دان، به هوې سه رقاليان به دونياوه که متر فريای قورئان خويندن و نوپژى جه ماعه تو رپوژوو سوننه ت ده که ون، که متر، يان هه ر ده گمه ن خزم و نه خو شو خه لکانى هه ژار به سه ر ده که نه وه و ئاوريان لى ده دنه وه.

خه لگان يکى تر هه ن، گيروده ي ده ستى ني عمه تى له ش ساغى، يان گه نجى، يان پو ست، يان ده سه لات، يان هه نديک جار جوانى بوون و به هوې ئه و به خشانه وه که ده بو سو پاسى خويان له سه ر بکر دايه و شو کرانه بژير بوونايه و له رپى خواناسيدا به خه رجيان بدياه لارې و سه ر ليشيو او بوون و دژى خوا به کاريان هيناوه و خه لکان پى له خسته بر دووه و رپگای خواناسى و قيامه تيان ون کر دووه.

که واته: ده بيت مرؤفى باوه ردا له وه به ناگا بيت که هه رچى خوا پيى داوه له دنيا له به رامبه ري دا به رپر سياره و خوا له دوار وژدا لئى پچينه وهى له سه ر ده کاتو وه ک خو ي ده فه رموي ت: ﴿ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾^(٤٠). واته: پاشان لئى پرسينه وه يان له سه ر به خشش و نازو ني عمه ته کان له گه ل ده کر يت.. وه کو پيغه مبه رى خوايش ده فه رموي ت: ﴿لَنْ تَزُولَ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ أَرْبَعٍ: عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَشَبَابِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَنْفَقَهُ، وَعَنْ عِلْمِهِ مَاذَا عَمِلَ فِيهِ﴾^(٤١). واته: هيچ که س پيکانى له به رده م خوا ي گه وره ناترازى، تا لئى پرسينه وهى له سه ر

٤٠ - سورة التكاثر: الآية ﴿٨﴾.

٤١ - الترمذي (محمد بن عيسى أبو عيسى الترمذي)، سنن الترمذي (الجامع الصحيح)، ج ٤، دار إحياء التراث العربي، بيروت، تحقيق: أحمد محمد شاكر وآخرون، ص ٦١٢. وقال الألباني في تخريجه: حديث صحيح.

چوار شت له گهڼ نه کړیت، له باره ی ته مه نی له چیدا به سه ری بردووه و جوانی و گه نجی تی به که ی له چیدا داناوه و له سه ر پارو و سه روه تو سامانی چونی په یدا کردووه له چیدا خه رج کردووه و له سه ر نه و زانستو زانیاریه ی خوا پی داوه چی لی کردووه و چونی به کار هی ناوه.

سییه م: تاقیکردنه وه به نه هاهمه تی و ناخوشییه کان:

نه مه ش جوړیکه له جوړه کانی تاقیکردنه وه که خوی گه وره له باره یه وه ده فهرمویت: ﴿وَلَنْبَلُوْنَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِيْنَ﴾^(۴۲). واته: دنیا بن له وه ی که به چه ندان شیوه تاقیتان ده که ی نه وه له وانه هه ندیک جار به ترس، یان برسیتی، یان که می مال و مندال و به ره هم و داهات، یان پیتانی دده ی ن، پاشان که میان ده که ی نه وه و هریان ده گرینه وه و مزده بده به ئارامگران نه وانه ی له کاتی به سه رکردنه وه و تاقیکردنه وه کانی ئیمه دا ئارامگرو خوراکرن و ده لئین: ئیمه خویشمان و هه رجیش هه مانه هی خویوه و هه موویشمان هه ر بو لای نه و ده گه ری نه وه.

بوئنه وه ی بتوانین خومان بو نه و تاقیکردنه وانه ئاماده بکه ی ن و تییدا خوراکر بین، پیویسته وده لای نه و پرسیاره بده ی نه وه که ئیمه بو خوا ده په رستین؟!:

له بهر نه وه ده په رستین که به دیه ی نه وه یه و هه ر نه و شیوی په رسته؟.

یاخود له بهر به خششو نیعمه ته کانی ده په رستین؟.

خو نه گه ر له بهر خالی یه که م بیت که ریژه ی نه گوړو راستییه کی ره هایه و ده بیت لای هه موومان هه ر وا بیت؛ نه و ده بیت ژیانمان هه رچی و هه رچه ندو هه رچون بیت به رده وام بین له سه ر په رستنی خوی گه وره وده کو زاتی تاکی پاکی بیهاوتاو به دیه ی نه وه ی سه رجه م بوونه وده و هه رگیز له م رییه لا نه ده ی ن و هیج شتی که نه توانیت له خواو خاوه نی راسته قینه ی خومان بکات.

خو نه گه ری ش خوا نه کرده له بهر خالی دووم بیت؛ نه و هه ر له سه ره تاوه

ئەو بەندايەتى و پەرسىتەشە دانەمەزراو؛ چونكە ھەموو تاقىكرىدەو و بەلاو نارەھەتتەيەكان رپوو لە بەخشەكان دەكەن، نەك خودى خوا، بۇ نموونە: تەمەن، جوانى، بەختەوهرى، لەشساغى، سەرودتو سامان، خىزانو مندال، پلەوپايە، كەسپتى و ناوبانگ، ژىرى و زىرەكى، ھەموو ئەمانە بەخشى خوان و ھەندىك جار خوا بە گرتنەوھيان، يان كەمكرىدەوھيان باوهرى مرؤف تاقى دەكاتەو.

جا ئەگەر مرؤف لەبەر خودى خوا پەرسىتەشى كرىدبەت؛ ئەوا ھىچ كام لەوانە كارى تى ناكەن، خۇ ئەگەر بەر بەخشەكانى پەرسىتەشى كرىدبەت؛ ئەوا يەكسەر دەست دەكات بە ناشكورى و دەرپرپىنى نارەزايى بەرامبەر خواى گەورەو باوهرەكەى بەرگەى بچووكرىن تاقىكرىدەو ھاگرەت. ئەمەش ئەو دەسەلمىنەت كە ئەو جۆرە كەسانە كۆپلەو بەندەى بەخشەكان بوون، نەك خواى گەورەو خاوەنى راستەقىنەى خۇى و نىعمەتەكان.

ھەر بۆيە خواى گەورە سەرگۆنەى ئەو كەسانە دەكات كە لەبەر نىعمەتەكانى دەپپەرسىتنو لە قورئاندا لەبارەيانەو دەفەر موپت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكُمْ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾^(۴۳). واتە: خەلكانىك ھەن لەسەر لىوارى خواپەرسىتىن، ئەگەر لەرپى خواناسى و باوهردارىيەو پارەو سامان و پۆستو دونىيان دەستكەوت ئەو پى دنياو بەختەوهر دەبنو ھەست دەكەن كە رپگاكەيان رپگايەكى راستو درووستە، خۇ ئەگەر بەر توشى نارەھەتى و نەبوونى ھاتن؛ ئەوا لە باوهرەكەيان پاشگەز دەبنەو ھەلدەگەرپنەو، ئەوانە دونياو قىامەتیشيان دۆراندو و لەدەست داوو ئەوانەش زەرەمەندى گەورەن.

دەگىرپنەو: پىاويك ھەبوو دەھات لە مزگەوتەكەى پىغەمبەر ﷺ دادەنىشتو گوىى بۇ ئامۆزگارى و فەرموودەكانى پىغەمبەر ﷺ دەگرت، مندالىكى پى بوو، زۆرى خۇش دەويستو ھەمىشە بەدەورو پىشتى باوكىيەو بوو، رۆژىك پىغەمبەر ۴۳- سورة الحج: الآية ﴿۱۱﴾.

دەيزانى زۆرى خۇش دەۋىت، لىي پىرسى: ئەو مندالەت خۇش دەۋىت؟ پىاۋەكە نەيزانى بە چى ۋەسفى خۇشەۋىستىيى مندالەكە بكات گوتى: من ئەو مندالەم چەند خۇش دەۋىت، خوا ھىندە خۇشى بوۋىت، پاش ماۋەبەك ئەم پىاۋە ديار نەما. پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەۋالى پىرسى، گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ مندالەكەى مرد، ئىستا دلى بىروايى نادات بىتەۋە ئىرەو يادەۋەرىيەكانى مندالەكەى دىتەۋە پىش چاۋ. پىغەمبەر ﷺ كە ھەۋالەكەى بىست، چوو سەردانى كردو فەرموۋى: بۇ نايەتەۋە بۇ مزگەوت؟ پىاۋەكە گوتى: ناتوانم، فەرموۋى: بۇ؟ گوتى: مندالەكەم مرد، پىغەمبەر ﷺ پىي فەرموۋ: حەزت دەكرد ئەو مندالە ھەر لەبەر چاۋت بىمايە، يان ئىستا كە خۋاى گەۋرە بىرەۋىتتەۋە لە قىامەتدا لە ھەر دەرگايەكى بەھەشت بتەۋىت لەۋى چاۋەرپىت بكات؛ بۇئەۋەى بىتابە بەھەشت؟ پىاۋەكە گوتى: قوربان ئەۋەى قىامەتم پى خۇشە. فەرموۋى: كەۋاتە ئارام بگرەو ۋەرەۋە بۇ مزگەوت^(۴۴).

دەگىرنەۋە: پىاۋىكى تر لە تابەين كورپىكى ھەبوو تەمەنى (۱۰) سالان بوو، جگە لە قورئان، فەرموۋدەبەكى زۆرىشى لەبەربوو، مندالىكى زۆر ژىرو بەسەلىقە بوو، قەدەرى خوا ۋا بوو مندالەكە مرد. ھاۋەلىكى دەلىت رۆژىك دلنەۋايىم دەكرد لەسەر مردنى مندالەكەى، لە ۋەلامى قسەكانمدا پىي گوتىم: من نارەحەت نىم بۇ مردنى مندالەكەم، بگرە پىشم خۇشبوو؛ چونكە من دەزانم مردنى مندالەكە قەدەرى خۋاى گەۋرەيەۋ دەشزانم چ پاداشتىكى گەۋرەى ھەيە، پاشان گوتى: پىش ئەۋەى مندالەكە بىرپىت شەۋىك لە خەۋمدا قىامەت بوو، زۆرم تىنوۋ بوو، بە بىبانلىكى دوورو دژۋاردا دەرۋىشتىن، كۆمەلىك مندال ھاتنە پىشمان ئاۋيان پىبوو، منىش لەۋ بىبانە بەھەر مندالىكم دەگوت تۆزىك ئاۋم بەدەرى، مندالەكە

۴۴ - البيهقي (أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي البيهقي)، سنن البيهقي الكبرى، ج ۴، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، تحقيق: محمد عبد القادر عطا، ص ۵۹. صححه الألباني في صحيح الجامع، والسلسلة الصحيحة.

نەيدەدامىۋ دەيگوت ئىمە چاۋەرۋانى باوك و دايكى خۇمان دەكەين، ئاۋەكەمان بۇ ئەوان ھەلگرتوۋە، ئەوانە لە دنيادا بەمردنى ئىمە جەرگان سووتاو، بەلام ئاراميان گرتوۋە، ئىستا ئىمە چاۋەرۋانى ئەوان دەكەين، ئەگەر تۆ مندالت ھەيە با مندالەكەى خۆت ئاوت بداتى، كاتىك كە مندالەكەم مرد، سوپاسى خوام كرد، كە ئەو خەۋەشم بينى بۆم دەرگەوت كە مردنى مندال تاقىكردنەۋەيەكە، ئەگەر مروقى ئيماندار بتوانىت ئارامى لەسەر بگريت، لە قىامەتدا خۋاى پەرۋەردگار پاداشتى زور گەورەى دەداتەۋە.

بۇيە پىويستە ئىمەى برۋادار ھەمىشە ئامادەباشى تەۋاومان ھەبىت بۇ تاقىكردنەۋەكانى خۋاى گەورەۋ ئەو برپارە پىشۋەختەشمان لاي خۇمانەۋە دابىت، كە خۇمانو ھەرچىش ھەمانە لە مال و مندال و جوانى و لەشساغى و پۇستو دەسەلاتو برۋانامەو ... ھى خۋايەۋ خاۋەنى راستەقىنەى گشت بوونەۋەر ھەر ئەۋەۋو ھەرچى بباتەۋە، يان كەم بكاتەۋە ھەر ھى خۇيەتى و ژيانىش تەنھا ھۆلىكى تاقىكردنەۋەى مروققەكانەۋ ھىچى تر.

كەۋاتە: با ھەۋل بدەين سوود لەو بەخششانەى خۋاى گەورە ۋەر بگرين و لەكارى چاكەۋ خواناسيدا بەكاريان بەئىنين و بەگوپى ئەو فەرمودەيەى پىغەمبەر بكەين ﷺ كە دەفەر مويت: **{بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا أَوْ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا يَبِيعُ دِينَهُ بَعْرَضٍ مِّنَ الدُّنْيَا}** ^(۴۵). واتە: دەسپىشخەرى لە كردنى كارى چاكە بكەن، بەر لە ۋەى كۆمەلىك فیتنەۋ ئاشووب، ۋەك باى رەشى شەۋ بدات بەسەرتاندا، بەشىۋەيەك كە مروف رۆژ دەكاتەۋە برۋادارە، بەلام كە شەۋ دادىت لە بازنەى باۋەر چۆتە دەرەۋەۋ ئايىنەكەى لەدەست داۋەۋ دۇراندوۋە، يان بەپىچەۋانەۋە كە شەۋ دادىت باۋەر دارە، بەلام كە رۆژ دەكاتەۋە باۋەرەكەى لەدەست داۋەۋ ئايىنەكەى دۇراندوۋەۋ فرۇشتۋويەتى بەشتىكى كەم لە خۇشپىيەكانى دونيا.

ئامانچ لە تاقىکردنەوهى مرۆڤهەکان چىيە؟

لەوانەيە زۆر جار بېرسىنو بەمىشکماندا بىت: باشە بۆچى خواى گەورە بەو نارەحتىيانە تاقىمان دەکاتەوه؟ يان بەواتايەكى تر سوودى ئەو تاقىکردنەوانە دەبىت چى بن؟ لىردەدا هەندىک لەو سوودانە باس دەکەين:

يەكەم: کۆى پرۆسەى ژيان و زانو مان و مردن لە پىناو تاقىکردنەوهى مرۆڤهەکان هاتوووتە بوون و هيچى تر، کەواتە: فەلسەفەى بوون لە پىناو تاقىکردنەوهى مرۆڤهەکاندايە وەك خواى گەورە دەفەرمووت: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾^(٤٦). واتە: ئەو خوايەى کە مردن و ژيانى درووست کردوو، تا تاقىتان بکاتەوه کامەتان لە هەموان کردەوهى باشتەرەو خواناس ترە.

هەر لەبەرئەوهيە خواى پەرورەدگار پەيامو پىغەمبەرانى خۆى بۆ مرۆڤايەتى ناردوو؛ تا رىڭاي راستيان نیشان بەدەنو لە رىڭەى نارىک ئاگاداريان بکەنەوه وەك خۆى دەفەرمووت: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾^(٤٧). واتە: ئىمە رىڭاي راستمان نيشانى مرۆڤهەکان داوهو ئەوانيش خۆيان ئازادن لە بىرپاردان و هەلبژاردن سوپاسگوزار دەبن، يان ياخى و خوانەناس. هەرودەها دەفەرمووت: ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾^(٤٨). واتە: ئىمە هەردوو رىڭاي باشەو خراپەمان نيشان داوه.

سەرەراى ئەمانەش خواى گەورە بىرو ژىرى بەخشيوتە مرۆڤهەکان و تەمەنو کاتى تەواوى پى بەخشيون بۆ هەلسەنگاندن و ئازادى بىرپاردانىشى پى بەخشيون و لە کۆتايىشدا خۆيان بەرپرسىيان لە کۆى بىپارو هەلبژاردەکانيان.

بەخشىنو بەلاکانيش دوو هۆکارى کارىگەرى دەرخستنى پرووى راستەقىنەى مرۆڤهەکانن، بەتايبەتى بەلاو نارەحتىيەکان بۆيە خواى گەورە دەفەرمووت: ﴿وَمَنْ

٤٦ - سورة الملك: الآية ﴿٢﴾.

٤٧ - سورة الإنسان: الآية ﴿٣﴾.

٤٨ - سورة البلد: الآية ﴿١٠﴾.

النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ﴿٤٩﴾ . واته:

خه لگانیک ههن ده لئین: ئیمه باوه رمان به خوی پهره رداگار هیناوه، به لام نه گهر له پیناوی خوادا تووشی بچوو کترین نازارو نارچه تی بن؛ نه وا ده ستبه رداوری باوه رکه بیان ده بنو پینان وایه، نازاری خه لک و سزای خوا چوونیه کن.

نه گهر نه م تاقیکردنه وانه نه بن، لافوگه زافی دینداری ئاسانه و درویش داماه؛ چونکه هه موو کس پیی ده ویریت، چهند که سمان هه یه نه هلی نوپژو خواناسی بوون، نه که له ترسی سزا، به لکو له پیناوی ده ستخستنی پووستو پایه و پارهی دنیا وازی له دینداری و مزگه وتو تیکه لی موسلمانان هیناوه، چهن کس له ترسی کورسی و به رژه وهندیه کانی ناویریت سهردانی ماله کانی خوا بکات، نه مانه نه وانه ن که به رگهی شنه پایه کی ته ماع و چاوچنۆکی و دنیاویستی خویان نه گرتوو، نه ی نه گهر نه مانه له سه ر خوا قسه بیان پی بگوتریت، یاخود نازارو نه شکه نجه بدرین، بلئی ده ستبه رداوری دینه که شیان نه بن؟! هیچ به دووری مه زانه.

پیشه وا حه سه نی به صری ده لئیت: (خه لکی هه تا له خو شگوزه رانیدا بن، راستی ناخیان ده رناکه ویت؛ تا تووشی نه هاهه تی و نارچه تی نه بن، نه و کات راستی ناخیان ده رده که ویت، نه و کاته باوه رداوران له گه ل باوه رکه بیان ده میننه وه و دووروه کانیس دوور ویتیه که بیان ئاشکرا ده بیت) ^(٥٠).

سه ییدیش له ته فسیره که یدا ده لئیت: (باوه ر وشه یه ک نییه به دهم بگوتریت، به لکو راستیه که نه رک و به رپر سیاریتی به دوا ی خویدا ده هی نیت، نه مانه تیکه و ده بیت پیوه ی ماندوو بین، تیکوشان و نارامگری و خو رآگری ده ویت، کارو فه رمانه و به رگه گرتنی ده ویت، بویه نه وهنده به س نییه خه لکی به دهم بلین: باوه رمان هیناوه...؛ تا ته واو تاقی ده کرینه وه.. وه ک چو ن ئالتوونیک کاتیک تیزاب ده کریت

٤٩- سورة العنكبوت: الآية ﴿١٠﴾.

٥٠- الجاحظ (عمرو بن بحر بن محبوب الكناني)، البيان والتبيين، ج٣، دار ومکتبه الهلال، بیروت، ط١٤٢٣، ص٩٣.

به‌سه‌ریدا؛ تا ساغیی کانزای ئالتوننه‌که دهر بکه‌ویت، تاقیکردنه‌وه‌کانی دونیاش به‌هه‌مان شیوه کانزای خه‌لکه‌که دهرده‌خاتو راستیی ناخیان ده‌خاته (روو) ^(۵).

دووهم: تاقیکردنه‌وه‌و نارپه‌حه‌تییه‌کان باوه‌پدارانی تۆکمه‌و ته‌واو درووست ده‌کن؛ تا بتوان له داهاتوودا ده‌سه‌لات بگرنه ده‌ستو پاریزگاری له بیروباوه‌رو ده‌سه‌لاته‌که‌یان بکه‌ن:

نمونه‌یه‌کی ساده: ئه‌و هه‌موو نه‌هامه‌تییه‌ی له سه‌رده‌می مندالی و لاییتیدا به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ هات بۆ ئه‌وه بوو، خوی گه‌وره ئاماده‌ی بکات بۆ هه‌لگرتنی باری قورسی پیغه‌مبه‌رایه‌تی، بیهینه‌ پیش چاوی خۆت، نه‌گه‌ر ئه‌م پیاوه له مندالییه‌وه که‌سیکی به‌نازپه‌روه‌ده بوایه، دواتر به‌رگه‌ی ئه‌و هه‌موو نازارو ئه‌شکه‌نجه‌و نارپه‌حه‌تی و برسیتی و دهر به‌رده‌رییه‌ی ده‌گرت؟!

یان هاوه‌لانی له سه‌رده‌می مه‌ککه‌و بۆ ماوه‌ی سیازده سال به‌رگه‌ی ئه‌و هه‌موو نازارو ئه‌شکه‌نجه‌یه‌ی قوره‌شیان گرت؛ بۆئه‌وه‌ی خوی گه‌وره ئاماده‌یان بکات بۆ به‌رپه‌وه‌بردنی ده‌وله‌تی مه‌دینه له داهاتوویه‌کی نزیکدا، که‌واته: ئامانجی تاقیکردنه‌وه‌کان، رووخاندن نییه، به‌لکو درووستکردن و بونیادنانه به‌شیوه‌یه‌کی تۆکمه‌و پته‌و.

خه‌بابی کوری ئه‌ره‌ت که هاوه‌لێکی به‌رپز بوو ده‌لیت: ئیمه له مه‌ککه زۆر نازارو ئه‌شکه‌نجه دهراین، زۆریان بۆ هینابووین، رۆژیکیان چوومه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ بینیم له‌پال دیواری که‌عبه‌دا راکشاوه‌و عه‌باکه‌ی به‌خویدا داوه‌و پیم گوت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: بۆ له خوا ناپارپیته‌وه له‌م دۆخه‌ رزگارمان بکات؟ بۆ داوا له خوا ناکه‌یت سه‌رمان بخات؟ ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که گویی له قسه‌کانم بوو، هه‌ستاو ره‌نگی سوور هه‌لگه‌راو فه‌رمووی: **لَقَدْ كَانَ مِنْ**

قَبْلِكُمْ لَيْمَشَطُ بِمَشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ عِظَامِهِ مِنْ لَحْمٍ أَوْ عَصَبٍ مَا يَصْرِفُهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ وَيُوضَعُ الْمَنْشَارُ عَلَى مَفْرَقِ رَأْسِهِ فَيُشَقُّ بِأَثْنَيْنِ مَا يَصْرِفُهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ وَلَيَتَمَنَّ اللَّهُ هَذَا

۵۱- سید قطب، فی ظلال القرآن، ج ۵، دار الشروق، بیروت، ط ۱۷، ۱۴۱۲، ص ۲۷۳۰.

الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكِبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ مَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ^(۵۲). واته: ئەوانەى پيش ئۆپە بەشانەى ئاسن دايان دەهينان و گوشت و ئيسكو و دەمارەکانيان لياك جيا دەکردنەو و بەمشار لە تەوقى سەريانەو و تا بەرى پيايان دەيانکردن بەدوو کەرتەو، سەرەراى ئەوانە دەستبەردارى باوەرەكەيان نەدەبوون، دلتيا بن خوا ئەم پەيامەى خۆى سەردەخات، تا واى ليديت و ناشتى بەشيوهيهك بال بەسەر ناوچەكەدا دەكيشيت، كەسيك بە سواری و لاخەكەى لە سەنعاو دەروات بەرەو حەزرمەوت، جگە لە خوا شتيكى تر نيهه لىي بترسيت.

كەواته: پيغەمبەرى خوا ﷺ نهيىي ئەو ئازارو ئەشكەنجانەى شارى مەككەى دەزانى، كە ئەوانە ژانى بوون و باجى مانن. هەر لەبەرئەوهيه كاتيك سەرانى قورەيش سازشيان لەگەل دەکردو پيشنيارى ئەوهيان دەکرد دەسلەلاتى پى بدەنو بيكەنە گەورەى خويان رازى نەدەبوو بەوهى وەرى بگريت؛ چونكە دەپزانى تا ئەوكات پياوانيكى ناوھا پەرورەدە نەبوون، كە بتوانن بەرگرى لى بکەنو دەسلەلات و پەيامەكەى بپاريزن، بۆيه هەر دەسلەلاتيك لەم قوناغەدا درووست بىت، دەرەنجامەكەى شكست دەبىت و لەژير سايەى دەسلەلاتەكەى ئەبو جەهل و ئەبو لەهەبو وەلیدی كورى موغیرەدا دەبىت و ئيسلاميش هەرگيز لەگەل ستهم و نادادپەرورەيدا هەلناكات.

بۆيه لە پيشهوا شافعيان پرسى تافیکردنەو و ئارامگرتن خیری زياتره، يان دەسلەلاتدارى و سەرکەوتن؟ لە وەلامدا فەرموى: (التمكين درجة الأنبياء، ولا يكون التمكين إلا بعد المحنة، فإذا امتحن صبر، وإذا صبر مكن، ألا ترى أن الله عزو جل امتحن إبراهيم عليه السلام ثم مكنه، وامتحن موسى عليه السلام ثم مكنه، وامتحن أيوب عليه السلام ثم مكنه، وامتحن سليمان عليه السلام ثم مكنه)^(۵۳). واته: دەسلەلاتگرتنە دەست پەلەى پيغەمبەرانەو دەسلەلاتيش لە دواى قوناغى نارەحەتى و تافیکردنەو دىت،

۵۲ - البخاري، صحيح البخاري، ج ۵، ص ۴۵.

۵۳ - الغزالي، إحياء علوم الدين، ج ۱، ص ۲۶.

کاتیك تاقی دهگریتهوه ئارام دهگریت، که ئارامی گرت خوی گهوره سهری دهخات، نابینی خوی گهوره ئیبراهیمی تاقی کردهوه، پاشان سهری خست، موسای تاقی کردهوه، پاشان سهری خست، ئهیوبی تاقی کردهوه، پاشان سهری خست، سلیمانی تاقی کردهوه، پاشان سهری خست.

ئیمه ئهمرۆ دهبینین موسلمانانی دونیا زۆر له نارهحهتی و مهینهتدان و رووبهرووی نازارو ئەشکهنجهی زۆر دهبنهوه، له ههموو لایهکهوه کوفر تهنگی پی هه لچنیون و بهجۆرها شیوه ههولێ لهناوبردن و سهركوتکردنیان دهدن، بهلام ئەمانه وهکو گوتمان ژانی بوون، دهبیته ئه و نازارو ئەشکهنجانه درووستمان کات، پتهومان کاتو ههرگیز نابیت چۆکمان پی دابدات.

مملانیی ئیمه لهگهڵ خه لکانیکدایه وهك خۆمان مرۆفن، ههموو ئه و هۆکارانهی بۆ ئهوان پهخساون، بۆ ئیمهش پهخساون، ئهوان له دهرهنجامی ههول و ماندوو بوونی بهردهوام گهشتوونهته ئهم رۆژه، ئهگهر باوهردارانیان بیانهویت جلهوی دهسهلات بگرته دهست، دهبیته وهکو ئهوان بکهن و خۆیان ماندوو بکهن، ئهگینا خوا لهسهر خه لکانی تهممه ل و دهمردوو نایهته جواب، ئهوهتا راشکاوانه پیمان دهفهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾^(٥٤). واته: خوی گهوره بارودۆخی هیچ گه ل و نهتهوهیک ناگۆریت، تا خۆیان نهیگۆرن، یان تاخۆیان نهگۆرین و خۆیان چاک نهکهن. با ههرگیز چاوهروانی ئهوه نهکهین خوی گهوره خوی بیته و شهردمان لهسهر بکاتو دهسهلاتمان بداته دهست، یان چاوهروان بین به موعجیزهکانی سهردمان بخات؛ چونکه سوننهتی خوا بۆ سهرخستنی باوهرداران بهو شیوهیه نییه و خوی گهورهش سوننهتهکانی خوی، نهک بۆ ئیمه، به لکو بۆ هیچ پیغه مبهریک تیک نهداوه، به لکو خۆیان ههولیان داوه و چی له توانایاندا بووه خستوو یانهته کارو ئهوکات خوی گهوره سهرکهوتنی پی داو.

کهواته: خالیکێ تر له حیکمهتی نازارو نارهحهتییهکان، ناماده کردنی بهرهی

باوهردارانه بۆ قوناغی گرتنه دهستی دهسه لاتو حوکمرانی.

سییهم: خوای گه وره هاوشیوهی نوپژو رپژووو په رسته شهکان نهو خه مو په ژارهو نه هامه تیپانهش دهکاته مایه ی هه لوه رینی تاوانه کان.

پیغه مبهری خوا ﷺ له فهرمووده یه کیدا ده فهرمویت: **{إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الْخَيْرَ عَجَلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، وَإِذَا أَرَادَ بِعَبْدِهِ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِذَنْبِهِ حَتَّى يُؤَافِيَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ}** (۵۵). واته: نه گهر خوای گه وره بیه ویت چاکه له گه ل بهنده یه کیدا بکات، ههر له دونیادا توله ی تاوانه کان ی دهکاته وه، نه گهریش بیه ویت سزای بدات، توله ی تاوانه کان ی بۆ هه لده گریت؛ تا له قیامه تدا توله ی لی دهکاته وه.

ههر له بهرئه وه یه زانیانی پیشین گوتویانه: **(لولا مصائب الدنيا لوردنا القيامة مفاليس)** (۵۶). واته: نه گهر به لاهو نه هامه تیپه کان ی دونیا نه بوایه؛ به مایه پووچی ده چووینه قیامه ت.

نه مرپو دونیا ویستی به شیوازیک بهری چاوی بۆ قیامه ت گرتووین و ناسوی بوون و بیرکردنه وه مان ی قه تیس کردوه، نامانجی بوونی خو مان له بیر کردوه و بهرگه ی بچووکتیرین تاقیکردنه وه ناگرین.

چوارهم: ده سته و تنی پاداشتو نزیکبونه وه له خوای گه وره: ناخوشی و نه هامه تیپه کان ی دونیا، جگه له وه ی که تاوانه کان ده وه رینن، سوودیک ی تریان نه وه یه که نه گهر مرو ف له سه ریان خو راکرو نارامگر بیت، پاداشتیشیان له سه ر وهرده گریت، پیغه مبهری خوا ﷺ له فهرمووده یه کیدا ده فهرمویت: **{مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنْ شَوْكَةٍ فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً أَوْ حَطَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ}** (۵۷). واته: ههر شتیک تووشی مرو فی باوهردار بیت؛ له درکلیک که ده چیت به پییدا، تا شتی

۵۵ - الترمذی، سنن الترمذی، ج ۴، ص ۶۰۱. وقال الألباني في تخريجه: حديث حسن صحيح.

۵۶ - ابن القيم (محمد بن أبي بكر أيوب الزرعي الدمشقي)، زاد المعاد في هدي خير العباد، ج ۴، ط ۳، مؤسسة الرسالة، بيروت، ۱۹۸۶، ص ۱۹۲.

۵۷ - مسلم / صحيح مسلم، ج ۸، ص ۱۵.

گه وره تر، ئیلا خوی گه وره، یان پله یهك لای خوی به رزی دهکاته وه، یان تاوانیکی پی هه لده ورینیت.

دهبیت نه خوشو هه ژارو خه مبارو خاوهن په ژاره کان، هه ست به نیعمه تی له گه ل خوابوون و نزیکیان له خوا وه بکه ن؛ تا تالی خه مه کانیا ن له ناخدا بیته هه نگوین و ئاسووده یی دهروونیا ن پی به خشیت.

پیغه مبه ری خوا ﷺ له فهرمووده یه کی قودسیدا، باسی دیمه نیک له لیپرسینه وهکانی قیامه تمان بو دهکاتو ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا ابْنَ آدَمَ مَرَضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي؟! قَالَ يَا رَبِّ كَيْفَ أَعُوذُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟! قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنْ عَبْدِي فَلَانًا مَرِضَ فَلَمْ تَعُدَّهُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ. يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَطَعَمْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي؟! قَالَ: يَا رَبِّ وَكَيْفَ أَطْعِمُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟! قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ اسْتَطَعَمَكَ عَبْدِي فَلَانٌ فَلَمْ تُطْعِمْهُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي. يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَسْقَيْتُكَ فَلَمْ تَسْقِنِي. قَالَ: يَا رَبِّ كَيْفَ أَسْقِيكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ. قَالَ: اسْتَسْقَاكَ عَبْدِي فَلَانٌ فَلَمْ تَسْقِهِ أَمَا إِنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ وَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي﴾^(۵۸). واته: خوی گه وره له قیامه تدا به بنده که ی ده فهرمویت: ئه ی بنده که م نه خوش بووم، سه ردانت نه کردم؟! بنده که ش ده لیت: ئه ی په روه ردگار تو چون نه خوش ده که ویت؛ تا من سه ردانت بکه م، له کاتیکدا تو دروستکارو به دیهینه ری جیهانیانیت؟! خوی گه وره پیی ده فهرمویت: ئه ی نه ترانی فلان که سی بنده ی من نه خوش بوو، سه ردانت نه کرد، خو نه گهر سه ردانی ئه وت بکر دایه؛ ئه وا منت لای ئه و ده بی نی، پاشان پیی ده فهرمویت: ئه ی بنده که م برسیم بوو، داوا ی نانم لی کردیت پیت نه دام؟! بنده که ش ده لیت: ئه ی په روه ردگار من چون نان به تو بده م، له کاتیکدا تو دروستکارو به دیهینه ری جیهانیانیت؟! خوی گه وره پیی ده فهرمویت: ئه ی نه ترانی فلان که سی بنده ی من، داوا ی نانی لی کردیت پیت نه دا، ئه ی نه ترانی نه گهر نانت به و بدایه، ئیستا پاداشته که ییت لای من و مرده گرت ه وه، پاشان پیی

۵۸ - مسلم، صحیح مسلم، ج ۸، ص ۱۲.

دەفەر موو پیت: ئەى بەندەگەم تینووم بوو، داواى ئاوم لى کردیت پیت نەدام؟! بەندەگەش دەلیت: ئەى پەروردگار من چۆن ئاو بە تۆ بدەم لە کاتیگدا تۆ دروستکارو بەدیھینەرى جیھانیانیت؟! خواى گەورە پىی دەفەر موو پیت: ئەى نەترانى فلان کەسى بەندەى من، داواى ئاوى لى کردیت پیت نەدا، ئەى نەترانى ئەگەر ئاوت بەو بدایە، ئیستا پاداشتەگەیت لای من وەردەگرتەو.

کەواتە: خواى گەورە کاتیک بە ناخۆشییەك بەندەگەى بەسەر دەکاتەو لەبىرى ئەو نیعمەتەى لىی وەرگرتۆتەو ئەوئەندە لە خۆى نزیك دەکاتەو کە بەو شیوہیە گوزارشتى لى دەکاتو دەفەر موو پیت: سەردانى ئەوانو چاکەکردن لەگەل ئەوان سەردانى منو چاکەکردن لەگەل من بوو.

ئەمەش مژدەبەگى زۆر گەورەبە، بۆ ھەموو کەسێك کە خواى گەورە بە ناخۆشییەك لە ناخۆشییەکان بەسەرى کردۆتەو.

پینجەم: گەشتن بە پلە بالاکانى بەھەشت: یەگىكى تر لە نەپنییەکانى ناخۆشییەکان ئەوہیە کە ھەندىجار خواى گەورە بەندەبەگى خۆش دەو پیتو دەیەو پیت بەشى زۆر باشى لە بەھەشتدا پى بدات، بەلام کردەو چاکەکانى ئەم بەندەبە ئەوئەندە نین تا بیگەبەننە ئەو ئاستانە، بۆیە خواى گەورە بەو ناخۆشییانە بەسەرى دەکاتەو؛ تا پلەى بەرز بکاتەو بەیگەبەنیتە ئەو شوینەى کە خۆى بۆى داناو.

شەشەم: بەلاو ناخۆشییەکان زللەى میھرەبانى خواى گەورەنو مەبەست لىیان بەئاگاھینانەوہى بەندەگانە بۆ بەخۆداچوونەوہو گەرانەوہ لە دنیا بەر لە لىپرسینەوہو سزای قیامەت. خواى پەروردگار لەبارەى ئەم خالە دەفەر موو پیت:

﴿وَلَنذِيقُنَّهُم مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾^(۵۹). واتە: ئیئەم بەر لەسزا سەختو گەورەگەى قیامەت لە دنیا، ھەندىك جار سزاو ناخۆشییان بەسەردا دەھینىن؛ تا پەشیمان ببنەوہو بگەپنەوہ بۆ لای خوا.

لەم سۆنگەیهوه کاتیک ئاور لە زیانی پیغمبەر ﷺ و ڕووداوەکانی دەدەینەوه، ئەم خالە بەرپوونی هەست پێ دەکەین، بۆ نموونە: کاتیک هاوێلانی هەلەیهکیان کردبیت، خوای گەوره نەیهیشتوو بەسەریاندا تێپەربیتو یەکسەر ئاگاداری کردوونەتەوه، ئەوەتا لە غەزای ئوحوودا، کاتیک هەندیک لە تیرهاوێژەکان سەریپچی فەرمانەکی پیغمبەر ﷺ دەکەن و شوینەکانیان چۆل دەکەن، خوای گەوره، یەکسەر دەرەنجامی شەپەکه، لە سەرکەوتنەوه دەگۆریت بۆ شکستی باجەکەشی زۆر بەسەختی دەدەن و (۷۰) لە هاوێلە بەرپۆژەکانی شەهید دەبن.

خۆ دەرە خوای گەوره سەرەپای سەریپچیکردنەکەشیان، هەر سەرکەوتنی پێ ببەخسینایە، بەلام ئەوه رێخۆشکەر دەبوو، بۆ بەردەوامبوون لەسەر ئەو جوۆرە هەلانی، بۆیه خوای گەوره لێیان قەبوول ناکاتو یەکسەر باجی هەلەکیان پێ دەدات؛ تا جاریکی تر دووبارە نەکەنەوه لە قورئانیشداو لە نزیکی (۶۰) نایەتا وردەکارییەکانی شەپەکه تۆمار دەکات، هەتا نەک تەنها بۆ ئەوان، بەلکو تا قیامەت بۆ هەموو نەوهکان بێتە پەندو پابەند بن بەفەرمانەکانی پیغمبەرەوه ﷺ و بەموو لێی لاندەن، ئەگینا خوای گەوره سزای سەختیان دەدات.

ڕووداویکی تر کە دەرکۆت لەم ڕووهوه سوودی لێ ببینریت غەزای حونەین بوو، کە تێیدا ژمارە موسلمانان نزیکی (۱۲۰۰۰) کەس بوون و ئەم ژمارە زۆرەیش جوۆرێک لە لووتبەرزێ لای هەندیک لە هاوێلان درووستکردو کە ژمارەیان نەدەگەشتە (۱۵) کەسو گوتیان: (ئەمڕۆ بەم ژمارە زۆرەوه نابەزین). ئەوهبوو خوای گەوره بەهەمان شیوهی ئوحوود، بەسەختی دەرسی دادان و ئەگەر لوتفی خوا نەبوا، تووشی گەورەترین شکستی سەربازی دەهاتن، دواتر خوای گەوره هات بەهانایانەو سەری خستن، بەلام پاش ئەوهی باجی هەلوێستی هەلەکی خۆیان دا. خوای گەوره هاوشیوهی ئوحوود ڕووداوەکانی حونەینیشمان لە قورئاندا بۆ تۆمار دەکاتو باسی پەندو وانەکانیمان بۆ دەکات.

جا با لێردا هەلوێستەیهک بکەینو بەراوردیک لەنیوان حالەتی دینداری

خۇمان و ئەواندا بکەين. ئەوان ھاۋەلى پېغەمبەرى خوا بوون و پېغەمبەر ﷺ به جەستە لەو ئەزمونانەدا لەگەئيان بوو و ژياو.

ئەوان كە خۋاى گەورە ھەلى بژاردوون بۇ ھاۋەلىکردنى پېغەمبەرەكەى و لە چەندان شوپندا شاىھەتى پاكى و چاكى و دلسۆزى بۇ داو.

ئەوان كە ھەموو ژيانان خستبوە پېناوسەرخستنى دىنى خواو، بەلام سەرەراى ھەموو ئەمانە، خۋاى گەورە لەسەر بچووكترين ھەلە كە كەمىنەيەكى زۆر كەمىش كرددبېتيان، سزايان دەداتو سەرگەوتنيان پى نادات.

ئەى ئىستاو بەم پيۋەرانە، دەبىت حالى ئىمە چۆن بىت؟! ئىمە تا چەند پابەندىن بە فەرمانەكانى خواو پېغەمبەرەوہ ﷺ؛ تا لەروومان بىت داواى سەرگەوتنى لى بکەين!؟

پىم وايە لوتفى خوا لەگەئمان زۆرە، ئەگەر نا دەبوو، نەك ھەر شكست، بەلكو تەفروتوونا بوويناو شويئەواريشمان ھەر نەمايە؛ چونكە ئىمە، نەك خزمەتمان بەدىنى خوا پى نەكراو، بەلكو زۆر كات ھەئسوكەوتو ھەئويستەكانى ئىمە، بووئە لەكەو بەھۆيانەوہ خەلكى لە دىنى خوا تۇراو.

ئەوہ ئىمە كە بە ناخپىرى گيانمان، خۇمان بە ئىسلامى لەقەئەم داوہو خۇمان بەشويئەكەوتەى پېغەمبەر دەزانين و لافوگەزافى سەلەفییەت لى دەدەين، ئەگينا خەلكانى تر ئەوہ لەم جۆرە شوپانەدا ھەر جىى باس نين، ھەموو گەرانەونەتەوہ سەر نەرىتەكانى نەفامى سەردەمانى زو، ھەر يەكە بتيكى بۇ خۆى تاشيوہ لە خۆى كرددووتە خواو شەوو رۆژى خستۆتە سەر يەك لە پېناو پياھەئدانو خزمەتكردنيادا.

حەوتەم: بەلاو ناخۆشییەكان ھەستى گەورەبى و شيرىنى نىعمەتەكانى خوامان تيدا درووست دەكەن:

زۆر كات مرۆقەكان ھەست بە نىعمەتەكانى خوا ناكەن، تا بەچاوى خۇيان تالىى كەمكرنەوہ، يان وەرگرتنەوہيان نەبينن، بۇ نموونە: نىعمەتى لەشساغى،

يان دەولەتمەندى، يان گەنجى و جوانى، مرۆف ھەستىيان پى ناكات، ھەتا نەخۇش، يان ھەژار نەكەوېت، يان پىرىك نەبىنىت. بۆيە زۇركات خىواي گەورە كەمىك لە نىعمەتەكانى دەگرىتەوہ؛ تا مرۆف ھەست بەتامو چىژو گەورەبىيان بكات.

پىداوېستىيەكانى خۇپراگرى و دامەزراوى مرۆفەكان؟

خۇشەوېستان، پاش ئەوہى زانىمان نامانچ لە تاقىکردنەوہى مرۆفەكان چىيە، پىوېستە ئەوہش بزانىن كە دەبىت بەرامبەريان خۇپراگرو دامەزراو بىن، ئەم خۇپراگرى و دامەزراوېيەش، ھەروا لە بۇشايىيەوہ درووست نابىت، بەلكو پىوېستى بە چەندان ھۆكارو نامراز ھەيە لەوانە:

يەكەم: وا تى بگەين لە ژيانى دونيا كە تەنھا قۇناغىكە بۇ قىيامەتو تاسەر بۇ كەس نەبووہو نابىتو خۇشى و ناخۇشايەكانىشى تا سەر نىن، بۆيە با زۇر خەمى پىوہ ھەلنەگرىن، بەلكو ھەول بەدىن لە پىناو بەدەستەپىنانى ژيانى دوايىو مسۇگەرگردنى قىيامەت، ساتەكانى بەخەرج بەدىن.

دووەم: كاتىك بەلایەكمان بەسەر دىت بزانىن كە خەلكانىكى تر ھەن بەلایى زۇر لەوہى ئىمە گەورەترىان بەسەر ھاتووہو خىواي گەورە بەقورستر تاقى كىردوونەتەوہ؛ بۆيە پىغەمبەرى خىواي ﷺ دەفەر موپت: **{ أَنْظِرُوا إِلَى مَنْ أَسْأَلَ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزِدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ }** (۱۰). واتە: ھەمىشە سەيرى خەلكانى خوار خۇتانەوہ بكنو سەيرى خەلكانى سەرووى خۇتان مەكەن؛ چونكە ئەوہ واتان لى دەكات، بەكەم سەيرى نىعمەتەكانى خىواي گەورە نەكەن.

ئەمە خالىكى زۇر گرنگە؛ بۇ كەمكردنەوہى ئازارى خەمەكان بۇ نموونە: كاتىك ھەژار دەبىتو داھاتەكەت وەك پىوېست نابىت، بزانه خەلكانىك ھەن ھەر ھىچيان نىيە، ئەگەر ھەر ھىچت نىيە، بزانه خەلكانىك ھەن سەرەراي نەبوونى، لەشەبارو ناساغو لەجىكەوتەن، ئەگەر مندالىكت نەخۇش دەكەوېت، يان دەمرىت، بزانه خەلكانىك ھەن ھەر مندالىان نىيە و نابىت، بەم شىوہيە ھەركات تووشى

۶۰- مسلم، صحيح مسلم، ج ۸، ص ۲۱۳.

نارپه‌حه‌تی بوویت؛ سه‌یری خه‌لکانی خوار خۆت بکه‌یت، نه‌ک سه‌روو خۆت. خۆ نه‌گه‌ریش به‌په‌یچه‌وانه‌وه سه‌یری سه‌رووی خۆت بکه‌یت؛ نه‌وا نه‌گه‌ر هه‌یج خه‌میشته نه‌بیت هه‌ر خه‌مباریت؛ چونکه ده‌بینیت خه‌لکی شتانیکیان هه‌یه تۆ نیته‌و له‌ خه‌می په‌یداگردنیدایت، که په‌یدای ده‌که‌یت چاوت تیر نابیت؛ چونکه هه‌ر چاوت له‌ ژوور خۆته‌وه‌یه، به‌م شیوه‌یه ئارامی له‌ دل‌و ده‌روونت هه‌لده‌گیریت، خۆ نه‌گه‌ر تووشی به‌لایه‌کیش بیت؛ نه‌وا خه‌مه‌کان چه‌ند قات ده‌بنه‌وه‌و ژیانته‌ لی تال ده‌بیت.

سه‌یه‌م: سوپاسی خوای گه‌وره بکه‌ین، که نه‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌رمان هاتووه له‌وه گه‌وره‌تر نه‌بوو، نه‌گه‌ر گه‌وره‌تر بوایه، چ ده‌سه‌لایه‌کمان ده‌بوو؛ چونکه هه‌ر به‌لایه‌ک بیت به‌دلنیاپه‌یه‌وه له‌وه گه‌وره‌تر نارپه‌حه‌تتر هه‌یه.

چواره‌م: خۆراگرو ئارامگر بین و هه‌یج کاتو به‌هه‌یج شیوه‌یه‌ک نارپه‌زایی، یان قسه‌ی خرابو ناشکوری به‌هه‌یج نه‌ندامیکی جه‌سته‌ماندا نه‌یه‌ته، نه‌دل، نه‌ده‌م، نه‌ده‌ست، نه‌کرده‌وه؛ چونکه ناشکوریکردن، نه‌ک به‌لایه‌ک لا نابات، به‌لکو به‌په‌یچه‌وانه‌وه زیادی ده‌کاتو پاداشته‌که‌شی ده‌بات.

ئه‌مه‌ش خالی جیاوازیی نیوان مرۆفی برودارو خه‌لکانی بی‌باوه‌رپه؛ چونکه ئیمه‌و نه‌وانیش له‌ دنیا تووشی به‌لایه‌ نارپه‌حه‌تی ده‌بین، به‌لام ئیمه‌ ده‌زانین دنیا هه‌ر کۆتایی دیتو ئه‌م نارپه‌حه‌تیانه‌ش به‌شیکن له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی خوای گه‌وره، بۆیه ئارام ده‌گرینو چاوه‌روانی پاداشته‌ی نارپه‌حه‌تییه‌کانمان له‌ خوا ده‌که‌ین، به‌لام نه‌وان سه‌رباری نارپه‌حه‌تییه‌کانی دنیایان، سزای قیامه‌تیشیان له‌سه‌ره، بۆیه خوای گه‌وره دلنه‌واایمان ده‌کاتو ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ

وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ﴾^(٦١). واته: نه‌گه‌ر ئیوه له‌ کاتی رووبه‌روبوونه‌وه‌یاندا، تووشی ئازارو نارپه‌حه‌تی ده‌بن؛ نه‌وا نه‌وانیش وه‌کو ئیوه تووشی ئازارو نارپه‌حه‌تی ده‌بن، به‌لام ئیوه چاوه‌روانی پاداشته‌ له‌ خوا ده‌که‌نو نه‌وان چاوه‌روانی هه‌یج

٦١- سورة النساء: الآية ﴿١٠٤﴾.

پاداشتیك له هیج كهس نین.

بۆیه خوی گهوره، ئامۆژگاریمان دهکات که له کاتی به‌لاو ناره‌حه‌تییه‌کاندا

ئارامگر بین و مژده‌ی زۆر گهوره به‌ئارامگران ده‌دات و ده‌فه‌رمویت: ﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾^(٦٣). واته: موژده بده به ئارامگران ئه‌وانه‌ی کاتیک

نه‌هامه‌تییه‌ک روویان تێ ده‌کات، ده‌لێن: ئیمه‌ هی خواین و هه‌ر بۆ لای ئه‌ویش ده‌گه‌رێینه‌وه ئه‌وانه به‌زه‌یی و لیخۆشبوونی خوی گهوره داده‌به‌زیته سه‌ریان و هه‌ر ئه‌وانه‌ش له‌سه‌ر پێگای راستی خواناسین.

له شوینیکی تر دا باسی هاوه‌لی بوونی خۆی و کۆمه‌کیکردنی ئارامگران ده‌کات و

ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾^(٦٣). واته: خوی گهوره له‌گه‌ڵ ئارامگرانه. له

هه‌ندیك شوینی تر دا جه‌خت له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خۆی ده‌کاته‌وه بۆ ئه‌وان و

ده‌فه‌رمویت: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾^(٦٤). واته: خوی گهوره ئارامگرانی خۆش

ده‌ویت. سه‌رباری ئه‌مانه هه‌مووی مژده‌ی ئه‌وه‌یان پێ ده‌دات که بێ ئه‌ندازه و

به‌ش‌په‌وه‌یه‌ک که هه‌ر بیریان لێ نه‌کردۆته‌وه، پاداشتیان ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾^(٦٥). ئه‌مانه و چه‌ندان به‌خششی تر، که له

ئارامگریدا ده‌ست ده‌که‌ون.

هه‌ر بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوایش ﷺ فێرمان ده‌کات له کاتی رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی

هه‌ر پێش‌هاتیکدا خۆمان راده‌ستی خوی گهوره بکه‌ین و به‌قه‌ده‌ری ئه‌و رازی بین و

بیلێن: ﴿قَدَّرُ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلْ﴾^(٦٦). واته: ئه‌مه و یستی خوی له‌سه‌ر بووه، خوایش

٦٢- سورة البقرة: الآيات ﴿١٥٥-١٥٧﴾.

٦٣- سورة البقرة: الآية ﴿١٥٣﴾.

٦٤- سورة آل عمران: الآية ﴿١٤٦﴾.

٦٥- سورة الزمر: الآية ﴿١٠﴾.

٦٦- مسلم، صحيح مسلم، ج ٨، ص ٥٦.

هەرچی بویت؛ ئەو دەبیت.

ئەمانە ئەو ھەلۆیستانەن، کە دەقە شەرعییەکان فیرمان دەکەن لە کاتی نەرەحەتیدا بیانکەینە و پێردی زوبانمان و زیادو کەمیان لێ نەکەین. و بیرمان بەلای قسەى بەدو ناشکوردیدا نەروات.

پیشینانی ئەم ئوممەتە، ئەو ھەندە بەئاگاییەو ھەمامە ئەیان لەگەڵ ئەم پرسەدا کردوو، کاتیک تووشی نەرەحەتی بوون، نەک ھەر نەرەزاییان دەر نەبەرپو، بەئکو لای کەسێش باسیان نەکردوو؛ لە ترسی ئەو دەستە پاداشتەکەى کەم بێتەو. پیاویک دەئیت: سکاڵای نەخۆشییەکی خۆم لای کەسێک باس دەکرد، شورەیح ئاگای لێ بوو، ھات دەستی خستە سەر شانم و گوتی: ھەز دەکەم دوو قسەت لەگەڵ بکەم، دووری خستەو، گوتی: بڕام، بۆچی سکاڵای نەخۆشی و ناخۆشیی خۆت لای خەلک دەکەیت؟ وتم: من ئازارم زۆر بوو، بۆیە باسم کردوو، گوتی: سەیری ئەو چاوەم بکە، منیش سەیری چاوەم کرد، ھێچى پێوە دیار نەبوو، گوتی: سویند بە خوا نزیكەى (۱۵) سألہ نە کەسێک، نە رێگایەک ھێچى پێ نابینم، ھەتا ئیستایش جگە لە خۆم و خوا کەس نازانیت ئەو چاوەم لە دەست داوەم باسم نەکردوو؛ تا پاداشتەکەى لای خوا کەم نەکات، پاشان پێی گوتم: تۆ قسەکەى یەعقوبت گوی لێ نەبوو، کە دەفەر مویت: ﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾^(۱۷). واتە: من سکاڵای ناسۆرو خەمەکانم تەنھا لای خوا دەکەم^(۱۸).

ئەمە تیگەشتنێکی زۆر وردە لە مامە ئەکردن لەگەڵ خواى گەورەو ئێمە لێی بێئاگاین، بۆیە دەبینین بە بچووکتەری ئازار و نەرەحەتی ھاوارمان لێ ھەل دەسپیت و دەست دەکەین بە سکاڵاکردن و ناشکوری و تانەدان لە بێرێرەکانى خواى گەورەو تۆمەتبارکردنی بە ستەمکردن و نادادپەرودەری، ھەموو ئەمانەش نەرەزایی دەربرپینە بەرامبەر بە ویستەکانى خواو بێرێرەکانى.

۱۷- سورة يوسف: الآية ﴿ ۸۶ ﴾.

۱۸- ابن عبد ربه الأندلسي (أحمد بن محمد بن عبد ربه الأندلسي)، العقد الفريد، ج ۳، دار الکتب العلمیة، بیروت، ط ۱، ۱۴۰۴، ص ۱۵۵.

پینجهم: سوپاسی خوی گهوره بکهین له سهر ئهوهی ئهوه به لایه رووی له دینمان نه کردوو؛ چونکه ئهوهی له دنیا ههیه، هه مووی ههر دهروات، ساتیک درهنگتر، یان زووتر به جیی دههیلین، مرؤف به تنهاو به پروتی چون هاتووته دنیا، ئاوهایش لئی دهردهچیتو دهگهپرتهوه بؤلای خوا، کاتیک دهرانین ئهم بهخشانه ههر دهرؤن، بؤچی مرؤف وا بکات له سهریان، خوا له خوی برهنجینیت. ههر بویه پیغه مبهری خوا ﷺ کاتیک نزاى دهکردو دهپاراپهوهو دهیغه رموو: **{ولا تجعل مصیبتنا فی دیننا}** (۶۹). واته: خوی ههر به لایه موسیبه تیکت نارد؛ له دینمانی لابدهو با روو له دنیا بیت.

چونکه باوهرو خواناسی دهستمایهی ژیانی مرؤفه که له دهست چوو، قهره بوو ناکریتهوه، به لام گشت شتهکانی تر لاهه کین و ههر له دهست دهچنو خوی گهوره زور به باشتر قهره بوویان دهکاتهوه.

پیشهوا عومهر دهفه رمویت: **(ما ابتلیت ببلاء إلا کان لله تعالى علی فیه أربع نعم: إذ لم یکن فی دینی، واذ لم یکن أعظم منه، واذ لم أحرم الرضا به، واذ أرجو الثواب علیه)** (۷۰). واته: ههر ناخوشییهک رووی تی کردبیتم خوی گهوره له پالیدا چوار بهخششی له گه ل کردوو؛ یه کهم ئهوه ناخوشیو نه هه مته تیبه بؤ دنیا بووهو رووی له ئایینو بیروباوهرم نه بووه، دووه له وه گهوره تر نه بووه، سییه م پیی رازی بوومو له نیعمه تی رهمه ندی بیبهش نه بووم، چواره م چاره پروانی پاداشتم کردوو له خوی گهوره.

شه شه م: با هه میسه گومانی باشمان به خوی خومان هه بیت، که هه رگیز خوا کاریک ناکات، له زیانی بهندهکانی خوی، به لکو هه میسه باشی بویان دهویت؛ چونکه له ناو بوونه وهردا خوا ریزی زوری له مرؤف گرتوووه به دهستی خوی درووستی کردوووه له رۆحی خوی کردوووه به بهریداو ههر له سه رهتای درووستبوونییهوه فه رمانی به فریشتهکانی نزیکی خوی کردوووه کړنووشی بؤ بهرنو ئهم هه موو

۶۹- النسائي، سنن النسائي، ج ۶، ص ۱۰۶. وقال الألباني في صحيح وضعيف الجامع: حديث حسن.

۷۰- الغزالي، إحياء علوم الدين، ج ۴، ص ۱۲۹.

بوونەوهرى خۆى له زهوى خۆرو مانگو سيستمه مه گەردوونىيه زه به لاهى خستۆته پيناو خزمەتى ئەوهوهو دواتر ئەو هه موو په يامو په يغه مبه رى بۆ رهوانه كرددوون؛ تا گومراو لارۆ نه كهون، جا چ ژيرىك باوه ر دهكات، كه خوا بيه وپت بپيرۆزى به رامبه ر بهو دروستكراوه ناوازه يه ي خۆى بكات، يان بيه وپت نارەحه تى بكاتو رووبه رووى سزاو ئازارو ئەشكه نه جه ي بكاته وه؟!

به داخه وه ئيمه هه ميشه له ئاست تيگه شتنو زانستى كه م و كورتبىنى خۆمان برپار دهدينو هه لسه نگاندن بۆ كارو فه رمانه كانى خواى گه وره ده كه ين، خواى گه وره ش له ئاست تواناو به خشرو زانستى بپسنوورى خۆى برپار ده دات. ئەوه تا كاتىك باسى به لآو نارەحتىيه كانمان بۆ دهكات، ده فه رمو پت: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾^(٣١). واته: بلۆ هيج ناخۆشى و به لآيه كمان به سه ر نايه ت جگه له وهى خواى گه وره بۆى نووسيوين. كه واته: به لآكه بۆ ئيمه و له به رژه وه ندى ئيمه نووسراوه؛ چونكه ده فه رمو پت: (لنا)، نه ك (علينا). واته: بۆمانه، نه ك له سه رو له دژمانه.

يه كىك له سه ره تاييترين سووده كانى ناخۆشيه كانى دونيا، ئەوه يه كه خواى گه وره ده يكاته مايه ي لپخۆشبوونى تاوانه كانو كه مكر دنه وهى سزاى قيامه ت، په يغه مبه رى خوا ﷺ له فه رمو وده يه كيدا ده فه رمو پت: ﴿مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ، وَلَا وَصَبٍ، وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ﴾^(٣٢). واته: هيج شتىك نايه ته رپى مرؤقى باوه ردار له ماندو پتى و نه خۆشى و په ژاره و خه مو ئازارو نارەحه تى، ته نانه ت دركىك كه ده چپت به پييدا ئيلا خواى گه وره ده يكاته مايه ي سپنه وهى تاوانه كانى.

ئهمانه و چه ندان سوودى تر كه ئيمه هه ستىان پى ناكه ينو لپيان بيئاگان. **حه وته م:** باهه رگيز له به رامبه ر برپاره كانى خوادا گومانى باشمان به خۆمان نه بپت؛ چونكه ئەم گومان باشيه ي خۆمانه به خۆمان، وامان لى دهكات خۆمان

٧١- سورة التوبة: الآية ﴿٥١﴾.

٧٢- البخاري، صحيح البخاري، ج ٧، ص ١١٤.

به شایه‌نی هه‌موو شتیکی باش بزانی‌نو و هر شتیك به‌سه‌رمان بی‌ت، که به‌دلمان نه‌بی‌ت به‌سته‌می بزانی‌نو و هه‌ست بکه‌ین به‌وه‌ی ده‌بوو وانه‌بوایه، یان ده‌پرسی‌ن بۆ خوا وای لی کردین؟! یان بۆ خوا هه‌ر ئیمه‌ی له‌بیره؟! یان بۆ من، یان ئیمه‌ جیمان کردبوو؟! ئەمانه هه‌مووی سه‌ره‌رای به‌لاکه‌ی دونیا، ده‌رگای کوفرو بی‌دینیش به‌رووی مرؤفدا ده‌که‌نه‌وه، بۆیه له‌بری ئەم پرسیاره‌ بی‌پری و بی‌جیانه؛ با دلنیا بین له‌وه‌ی که هه‌رچی به‌ سه‌رمان دیت، هۆکاره‌که‌ی خۆمانین و خوایش سته‌م له‌ که‌س ناکات، ئەوه‌تا به‌رامبه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی پاش شکسته‌که‌ی ئو‌حود ده‌فه‌رمویت: ﴿أَوْلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾^(۷۳). واته: بۆ کاتیک تووشی به‌لاو نار‌حه‌تییه‌ک ده‌بنه‌وه، که دوو هی‌نده‌تان به‌سه‌ر دو‌ژمه‌کانتان هی‌ناوه، ده‌پرسی‌نو ده‌لین ئەوه له‌به‌رچی واما‌ن به‌سه‌ر هات؟ ئەی محمه‌مه‌د له‌ وه‌لامدا پیا‌ن بلێ: به‌هۆی کرده‌وه و سه‌رپی‌چیه‌کانی خۆتانه‌وه ئەو به‌لایه‌تان به‌سه‌ر هات.

زانایان ده‌فه‌رموون: (مانزل بلاء الا بذنب وما رفع الا بتوبة)^(۷۴). واته: هه‌ر به‌لایه‌ک که دیت به‌هۆی تاوانیکه‌وه‌یه‌و ته‌نه‌ایش به‌ ته‌وبه‌کردن خوا‌ی گه‌وره‌ لای ده‌بات. که‌واته: پی‌ویسته‌ ناخۆشی و نار‌حه‌تییه‌کان، خالی وهر‌چه‌رخان بن به‌ره‌و به‌خۆدا‌چوونه‌وه‌و چا‌کردنی په‌یوه‌ندییه‌کانمان له‌گه‌ل خوا، نه‌ک به‌پی‌چه‌وانه‌وه‌ هه‌لۆیسته‌هر‌گرتن له‌ خوا و داد‌گای‌کردنی بریاره‌کانی ئەو.

هه‌شته‌م: هه‌رگیز پی‌ت وا نه‌بی‌ت، که خوا‌ی گه‌وره‌ ته‌نه‌ا تو‌ تاقی ده‌کاته‌وه‌و خه‌لکانی تر پالیا‌ن لی داوه‌ته‌وه‌و له‌ نازو نیعه‌م‌تدا ده‌ژین، به‌ئکو دلنیا به‌ له‌وه‌ی که ئەوه‌ی به‌سه‌ر تو‌ دیت به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی هاتووه‌و دیت؛ چونکه‌ سه‌رووشتی ژیا‌نی دونیا وایه، که که‌س تا سه‌ر تییدا به‌خته‌وه‌ر نابیت و نه‌هامه‌تییه‌کانی ژیا‌ن

۷۳- سورة آل عمران: الآية ﴿١٦٥﴾.

۷۴- ابن القيم، الداء والدواء، دار عالم الفوائد، ط ١، مكة المكرمة، ١٤٢٩، تحقيق: محمد أجمل الإصلاحي، ص ١٧٩.

بۇ ھەمووان لە بۆسەدان و ھەر جارەو كەسئىك و بەشئوھىيەك گىرۇدەيان دەبئىت، جا بەختەوھرى راستەقىنە ئەوھىيە كە لە واتاۋ راستىيەكانى ژيان تى دەگاتو خۇى بۇ تاقىكردەنەوھكانى ئامادە دەكات، ئەمەش ئاسوودەيەكى زۇرى دەروونى بۇ مرۇقى باوھردار درووست دەكات، كە بۇ خەلكانى تر دەستەبەر نابئىت.

نۆيەم: با پئوھرى بەخششەكانى دونيا نەكەينە سەنگى مەحەكى باشى و بەختەوھرى مرۇقەكان، بەو واتايەى ئەگەر خواى گەورە دەرگاي دونياى بۇ خەلكانىكى خراب والا كرى، ئىتر پئمان وا بئت ئەوان راستن و لەسەر حەقن، بۇيە خوا دونياى پئ داون، ئئمەش پئويستە چاويان لئ بكەين؛ چونكە ئەم بۇچوونە ھەئەيە لەبەر دوو ھۇ:

۱- ھىچ كات بەخششەكانى دونيا نابنە پئوھر بۇ بەختەوھرى مرۇقەكان؛ چونكە بەختەوھرى لە ناخو دلدايە، نەك لەبەر دەستو دەوروبەر، بۇ نموونە: مەرج نىيە كەسئىك خانووى خۇشو ئۆتۆمبئلى مۇدئىل بەرزو پارەو سامانى زۇرى ھەبئت بەختەوھر بئت، پئچەوانەكەشى بەدبەخت بئت. ئئستا ولاتىكى وەكو يابان كە بە ھەموو پئوھرىكى دونيا، دەبئت دانىشتووانەكەى بەختەوھرتىن مرۇقى دونيا بن؛ كەچى بەپئچەوانەوھ زۇرتىن و مەترسىدارتىن پئژەى خۇكوشتن لە ولاتى يابانە، يان سوئد كە پئى دەئئن بەھەشتى خوا لەسەر زەوى پئژەى خۇكوشتن تئيدا ئئچگار زۇرەو ئەم پئژانەش بەپئى ئامارەكان سال بەسال روو لە زيادبوونە، باشە بۇچى؟! ئەى بۇ لە سومال كە ھىچ ھۇكارىكى بەختەوھرى ژيانى دونياى تئيدا نىيە پئژەى خۇ كوشتن دەگمەنە؟! كەواتە: وەكو گوتمان بەختەوھرى لە ناخدايەو خەلكى سۇمال بەختەوھرن بەو باوھرەى لە ناخياندايەو گەشبىنن بە دوارپۇژى باوھرو خواناسىيەكەيان.

۲- ئەو بەخششەكانە نابنە پئوھرى رەزامەندىى خواو راستىى رپبازى ئەوان؛ چونكە ھەندىك جار زۇرى بەخششەكان ئئستدراجەو خواى گەورە بەو بەخششەكانە تاقىيان دەكاتەوھ، پئغەمبەرى خوا ﷺ لە فەرموودەيەكىدا دەفەرموئت: **{إِذَا رَأَيْتَ**

اللَّهِ يُعْطِي الْعَبْدَ مِنَ الدُّنْيَا عَلَى مَعَاصِيهِ مَا يُحِبُّ، فَإِنَّمَا هُوَ اسْتِذْرَاجٌ^(٧٥). واته: نه‌گهر
 بینیت خوی گه‌وره، بیدلی به‌نده‌یه‌کی یاخی نه‌ده‌کردو نه‌وهی پپی خو‌ش بوو
 ده‌یدایه؛ نه‌وه بزانه خوا جله‌وی بو شل ده‌کاتو ئیستدراجی ده‌کات، پاشان نه‌وه
 نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمَ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا
 بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾^(٧٦): واته: کاتیک پشتیان کرده په‌یامه‌کانی
 خواو له‌بیرخو‌یان برده‌وه ئی‌مه‌ش در‌گای همه‌وو به‌خششه‌کانمان به‌روویاندا والا
 کرد، کاتیک که‌وتنه‌ نازو نی‌عمه‌ته‌وه، له‌ناکاودا له‌ناومان بردن و ته‌فروتوونامان
 کردن و بی‌هیوامان کردن له‌به‌زه‌یی خوا.

له‌نایه‌تیکی تر‌دا ده‌فه‌رمویت: ﴿أَيُّحْسَبُونَ أَنَّا نُنزِّلُ الْغُلُقُوتَ مِنَّا نُدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَنَبِينٍ × نَسَارِعُ
 لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾^(٧٧) واته: بو‌وا دوزانن نه‌وه به‌خششانه‌ی له‌گه‌لمان
 کردوون له‌وه مال‌و سه‌روه‌تو سامانه‌ی پیمان داون ئی‌مه‌ده‌مانه‌ویت خپرو چاکه‌یان
 له‌باره بکه‌ین نه‌خپر، به‌لکو نه‌وانه بی‌هه‌ستن و وای تی‌ده‌گن.

که‌واته: همه‌وو به‌خششو پیدانیک مه‌رج نی‌به‌نیشانه‌وه به‌لگه‌ی چاکه‌ی
 خاوه‌نه‌که‌ی بی‌ت، یان به‌پی‌چه‌وانه‌وه، نار‌ه‌ه‌تی و ناخو‌شی نیشانه‌ی خراپی
 خاوه‌نه‌که‌ی بی‌ت، به‌لکو هه‌ندیک جار به‌پی‌چه‌وانه‌وه‌یه نه‌وه‌تا فیرعه‌ون (٤٠٠)
 سال ژیاوه له‌هه‌موو ته‌مه‌نیدا، ته‌نانه‌ت ددانیکی نه‌ئی‌شاه‌وه نه‌وه هه‌موو ده‌وله‌تو
 ده‌سه‌لاته‌شی هه‌بووه، به‌لام نه‌مه‌هه‌رگیز نیشانه‌ی نه‌وه نه‌بووه، که‌خوا فیرعه‌ونی
 خو‌ش ویستووه، له‌به‌رامبه‌ریشدا پی‌غه‌مبه‌ران نه‌وه‌نده به‌شمه‌ینه‌تو نار‌ه‌ه‌ت
 بوون له‌ژیانی دنیا، نوح (٩٥٠) سال گیر‌وده‌ی ده‌ستی گه‌لیکی سه‌رسه‌خت بوو‌بوو،
 که‌هه‌میشه سه‌رقالی بانگ‌خو‌ازی و هیدایه‌تیا‌ن بوو، ئی‌براهیم به‌چه‌ندان شی‌وه
 خوی گه‌وره تاقی کرد‌وته‌وه هه‌ر له‌به‌گژا‌چوونه‌وه‌ی بی‌باوه‌ری باوکی و گه‌له‌که‌ی،

٧٥- الإمام أحمد، المسند، ج ٢٨، ص ٥٧٤. والحديث صححه الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة.

٧٦- سورة الأنعام: الآية ﴿٤٤﴾.

٧٧- سورة المؤمنون: الآيتان ﴿٥٥-٥٦﴾.

تا دەگاتە ھەولئ سووتاندىن و دەر بەدەر كىردى و بەجىھىشتىنى خىزانى و جگەرگۆشە تاقانەكەى لە دۆلىكى چۆل و بىكەسدا، تا فەرمان كىردن بەسەر بىرىنى تاقانەكەى پاش گەورە بوونى و جۆر ھا تاقى كىردنە وەى تر، ئەيۇب خىواى گەورە ھەموو سەر وەنت و سامان و مال و مندا لكەى لىوەر گىرتۆتە وەو بۆما وەى (١٤) سال نەخۇشىيەكى خىراپى گىرتو وە، كە شار بەدەر كىرا وەو لە ھىچ ئا وەدانىيە كىدا جىگەى نە كىرا وەتە وە، يوسىف چەندان سالى تەمەنى مندا لى و لا وى لە كۆيلا يەتى و بەنىدىدا بەسەر بىردو وە، پىغەمبەرى سەر وەرمان ﷺ ھەر لە سەر وەتا وە بەھەتى وى و ھەژارى ھا تو وەتە دونىا و ھەر لە مندا لىدا لە نازى داىكى بىبەش بو وە، پاشانىش پىو وەپىرو وى ئەو ھەموو نازار و ئەشكەنجەيە بۆتە وە لە لا يەن نەيارانىيە وەو پاش ئە وەش كە دەسە لا تى ھەبو و ھەر بەھەژارى و نەدارى ژيانى بىردۆتە سەر و جار ھەبو و بۆ دو ومانگ زىاتىر ناگر لە ھىچ مالىكىدا نە كىرا وەتە وەو تەنھا ئا و خورماى خوار دو وە، خۆ ناكىر پىت بلىين ئەمانە خوا خۇشى نە وىستو و، يان رقى لىيان بو وە.

كە واتە: پىوەرى خۇشى و ناخۇشى، لاى خوا بۆ قىامەتە، نەك خۆمان و خەلك و دونىا؛ چونكە ژيانى دوارۆژ نە بىرا وەو ھەمىشە يىيە ھەر بۆيە خوا پاداشتى با وەرداران و سزاي بىبا وەپرانى خستۆتە ئەو پۆژە.

دەيەم: ھەر ناخۇشىيەك بەسەرمان دىت، وىستى خىواى لەسەر وە ھىچ شتىك بى وىستى ئەو ناكىر پىت، پىغەمبەرى خوا ﷺ لە فەر مو و دەيە كىدا دە فەر مو پىت: **{وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَىٰ أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَّمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَّمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ}** (٧٨).
واتە: بزانه ئەگەر ھەموو ئەو ئوممەتە كۆ بىتە وە لەسەر ئە وەى سو و دىكت پى بگە يەنن، ناتوانن پىتى بگە يەنن، ئەگەر خىواى گەورە بۆى نە نو و سىبىت، ئەگەر پىش كۆ بىنە وە لەسەر ئە وەى زىانىكت پى بگە يەنن، ناتوانن پىتى بگە يەنن، مەگەر بەشتىك نە پىت كە خىواى گەورە لەسەرى نو و سىبىت.

٧٨- الترمذى، سنن الترمذى، ج ٤، ص ٦٦٧. وقال الألبانى نى تخريجہ: هذا حديث حسن صحيح.

کهواته: هه‌موو خوۆشی و ناخۆشییه‌ک که تووشمان دیت، ویستی خوای له‌سه‌ره‌و پێویسته ئیمه‌ش به ویسته‌کانی ئه‌و رازی و سوپاسگوزار بین هه‌رچی و هه‌رچۆن بێت؛ چونکه وه‌کو گوتمان ئیمه له‌به‌ر خودی خوای که شایه‌نی هه‌موو گه‌وره‌ییه‌که ده‌یه‌رستین، نه‌ک له‌به‌ر به‌خشه‌کانی و ئه‌و به‌لایه‌ش به‌دڵنیاییه‌وه‌وه به‌شیک له به‌خشه‌کانی بردووه، نه‌ک هه‌مووی.

پازده‌یه‌م: ئه‌و نه‌هه‌مه‌تییه هه‌ر ده‌بوو به‌هاتیه‌و ببوایه‌و خۆ ده‌ربازکردن لێی مه‌حال بوو، پێشه‌وا عه‌لی له‌ گوته‌یه‌کی‌دا له‌باره‌ی مردن ده‌فه‌رموویت: هه‌رگیز له‌ مردن نه‌ترساوم؛ چونکه کاتی ته‌مه‌ن و رۆژی مردنم دیاریکراوه‌و ده‌زانم ئه‌و رۆژه‌ی کاتی مردنم دیت ده‌ربازبوون لێی مه‌حال، ئه‌و رۆژه‌ش که کاتی مردنم نییه‌ مردن تێیدا مه‌حال. بۆیه هه‌رگیز لێی نه‌ترساوم.

بۆیه با نه‌لێین نه‌گه‌ر و امان بکرده‌یه‌ و ده‌بوو، یان و امان نه‌کرده‌یه‌ و نه‌ده‌بوو، یان بریا و امان بکرده‌یه، یان و امان بگوتایه، یان نه‌مکرده‌یه‌ و نه‌مگوتایه؛ چونکه ئه‌و جووره‌ بیرکردنه‌وانه‌ نازاری نه‌هه‌مه‌تییه‌کان زیاد ده‌که‌ن و کێشه‌ی دوودلی و هه‌سوسه‌ درووست ده‌که‌ن و باوه‌رپیش به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر لاواز ده‌که‌ن، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: **{وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا. وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلِ الشَّيْطَانِ}** ^(۷۹). واته: نه‌گه‌ر شتێکت به‌سه‌ر هات مه‌لێ نه‌گه‌ر و امان بکرده‌یه‌ ئاوا و ئاوا ده‌بوو، به‌لکو بلی: ویستی خوای له‌سه‌ر بووه، خوایش هه‌رچی بویت، ئه‌وه ده‌بیت؛ چونکه وشه‌ی (نه‌گه‌ر) ده‌رگای کاری شه‌یتان له‌سه‌ر مرۆفه‌کان ده‌کاته‌وه.

ئه‌مانه‌ کۆمه‌لێک خاڵن ده‌بیت زۆر به‌و‌ریایی و وردیه‌وه‌ مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ بکه‌ین و هه‌ول بده‌ین، هه‌میشه له‌بیرمان بن؛ چونکه پێم وایه زۆریک له‌ نازاری خه‌م و نه‌هه‌مه‌تییه‌کانمان که‌م ده‌کات و ئاسووده‌ییه‌کی زۆری ده‌روونیمان پێ ده‌به‌خشیت. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که ناخۆشییه‌کان ئه‌و هه‌موو سووده‌شیا‌ن هه‌یه، ناگریت تالی

۷۹- مسلم، صحیح مسلم، ج ۸، ص ۵۶.

نازاره‌کانیشیان فه‌رامۆش بکریت، بۆیه کۆمه‌لیک کار هه‌ن، ده‌کریت مرۆقی باوه‌ردار په‌نایان پێ ببات بۆ که‌مکردنه‌وه‌ی کاریگه‌ری نازارو تالی ناخۆشییه‌کان له‌وانه‌:

۱- نزاو پارانه‌وه: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی‌دا ده‌فه‌رموویت: **{لَا يَرُدُّ الْقَدَرَ إِلَّا الدُّعَاءُ}**^(۸۰). واته: ته‌نها نزاو پارانه‌وه‌ قه‌در گل ده‌داته‌وه.

بۆیه نه‌گه‌ر مرۆف له‌ روودانی رووداوێک ده‌ترسا، یان رووداوێکه‌ رووی دا بوو، کاریگه‌رییه‌کانی زۆر قورس بوو له‌سه‌ری با زۆر بیاریته‌وه، به‌لکو خوای گه‌وره‌ به‌زه‌یی پێیدا دێته‌وه‌و له‌سه‌ری لاده‌بات، یان بۆی قه‌ره‌بوو ده‌کاته‌وه‌و شوینه‌که‌ی بۆ پر ده‌کاته‌وه‌، ئومموسه‌له‌مه‌ی دایکی برواداران ده‌لێت: گویم لای بوو پێغه‌مبه‌ری خوا ده‌یفه‌رموو: **{مَا مِنْ مُسْلِمٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ مَا أَمَرَهُ اللَّهُ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ اجْرِنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا. إِلَّا أَخْلَفَ اللَّهُ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا}**^(۸۱). واته: هه‌ر موس‌لمانێک تووشی به‌لاو نار‌حه‌تیه‌ک بێت و نه‌وه‌ ب‌لێت که‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی پێ کردووه: ئیمه‌ مو‌لکی خواینو هه‌ر بۆلای نه‌ویش ده‌گه‌رپێنه‌وه‌، خوایه‌ گیان پاداشتی ئه‌م نه‌هامه‌تیو نار‌حه‌تیه‌م بده‌یته‌وه‌و شوینه‌که‌یم به‌باشتر بۆ پرپکه‌یته‌وه‌، ئیلا خوای گه‌وره‌ قه‌ره‌بووی نه‌هامه‌تیه‌که‌ی به‌باشتر بۆ ده‌کاته‌وه‌. ئومموسه‌له‌مه‌ ده‌فه‌رموویت: کاتیک ئه‌بو سه‌له‌مه‌ی هاوسه‌رم کۆچی دوایی کرد، من زۆر نار‌حه‌تو خه‌مبار بوومو له‌ دلی خۆم‌دا ده‌مگوت: ده‌بیت کێ له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی خۆم باشتر بێت، تا خوا بۆمی قه‌ره‌بوو بکاته‌وه‌، ده‌لێت: کات هاتو رویشت دواتر بوومه‌ خیزانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌وکات به‌های ئه‌و نزایه‌م بۆ ده‌رکه‌وتو زانیم چ کاریگه‌رییه‌کی هه‌یه‌.

بۆیه نابیت مرۆقی باوه‌ردار له‌ کاتی ناخۆشیو نه‌هامه‌تیدا چۆک دابداتو ده‌سته‌و نه‌ژنۆ دابنیشیت، به‌لکو با په‌نا بۆ خوا بباتو چی هه‌یه‌ له‌وی داوا بکات؛ چونکه‌ هه‌یج شت به‌بێ ویستی ئه‌و نا‌کریتو هه‌یج شتیکیش له‌ تواناو ده‌سه‌لاتی

۸۰- الإمام أحمد، المسند، ج ۵، ص ۲۸۰. وقال شعيب الأرنؤوط في تخريجه: حسن لغيره.

۸۱- مسلم، صحيح مسلم، ج ۳، ص ۳۷.

ئەو بەدەر نىيە، دلتىياش بېت لەوھى كە خۇاى گەورە نزاكانى وەردەگرېت و بەشىۋەھەك لەشىۋەكان بەدەم داواكانىيەو دەيت.

۲- نوپۇز كەردن: كەسەك تۈۋشى ناخۇشىيەك دەبەيت با زۇر نوپۇز بىكات؛ چۈنكە نوپۇز پەيوەندىي راستەو خۇيە لەگەل خۇاى گەورە، بەدلتىيايەو ئەو خۇرادەست كەردن و ملكەچى و چەمانەو و كرنووشبەردنە بۇخۇاى گەورە، واتاى زۇر گەورەى ھەيە، بۇيە خۇاى گەورە نامۇزگاريمان دەكات لە كاتى ناخۇشىدا پەناى بۇ بەرىن و دەفەرموويت: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾^(۸۲). واتە: لە كاتى ناخۇشىدا پەنا بەر ئارامگرى و نوپۇز كەردن بەرن و خۇاى گەورە يارو ياوهرى ئارامگرانە.

دیارە لەزېر رۇشناى ئەم ئايەتەدا بوو، كە ھاوولان بۇمان دەگېرنەو و دەفەرموون: ﴿كَانَ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى﴾^(۸۳). واتە: ھەركات پېغەمبەرى خۇا ﷺ رۈوبەرووى كارېك، يان شتىكى قورسو نارەحەت ببوايەتەو پەناى بۇ نوپۇز كەردن دەبرد.

۳- بەخشىن و چاكە كەردن لەگەل ھەزاراندا: پېغەمبەرى خۇا ﷺ لە فەرموودەيەكيدا دەفەرموويت: ﴿دَاوُوا مَرَضَاكُمْ بِالصَّدَقَةِ﴾^(۸۴). واتە: بە بەخشىن و چاكە كەردن لەگەل ھەزاراندا چارەسەرى نەخۇشەكانتان بكنە.

۴- قورئان خويىندن: خۇاى گەورە لەبارەى يەكەك لە سوودەكانى قورئانەكەى خۇى دەفەرموويت: ﴿وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾^(۸۵). واتە: لە قورئاندا ئايەتانىكمان دابەزاندو و كە چارەسەرو بەزەيى و بەخشىن بۇ باوهرداران. كەواتە: قورئان خويىندىش يەكەكى ترە لە چاكەكانى مرۇقى باوهردار، كە دەكرېت لە كاتى ناخۇشىيەكاندا پەناى بۇ ببات؛ تا ئازارەكانى سووك بكات.

۸۲- سورة البقرة: الآية ﴿ ٤٥ ﴾.

۸۳- السيوطي (عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي)، الفتح الكبير في ضم الزيادة إلى الجامع الصغير، ج ۲، دار الفكر، بيروت، ط ۱، تحقيق: يوسف النبهاني، ص ۳۳۰. وقال الألباني في تخريجه: حديث حسن.

۸۴- البيهقي، السنن الكبرى، ج ۳، ص ۳۸۲. وقال الألباني في صحيح وضعيف الجامع حديث حسن.

۸۵- سورة الإسراء: الآية ﴿ ٨٢ ﴾.

باسى شەشەم

دوورويى (النفاق)

يەككىلى تر لە كردهوه هەستيارەكانى دل دوورويى و گومان و نىفاقە، ئەم كردهوهيەش تەواو پېچەوانەى كردهوى پېشوو و هەركات باوەر دامەزراو نەبوو لە دلى باوەرداراندا ئەو كات دوورويى و گومان جيگەى دەگریتەوه.

لېرەداو لەبەر گرنگى ئەم باسە هەندىك لەسەر وردەكارىيەكانى هەلۆيسته دەكەين و دەويين؛ تا برواداران لىي بەئاگا بن.

سەرەتايىش لە پېناسەكەيهوه دەست بى دەكەين:

پېناسەى دوورويى (النفاق):

زانايان لەبارەى پېناسەى وشەى (نفاق) لە رووى زمانەوانىيەوه چەند بۆچوونىكيان هەيه لەوانە:

- هەندىك پىيان وايە وشەى نىفاق لە (نقى)وه وەرگىراوه و هەركەسىك لە جيگەيهكى شاراوهدا كارىك بكات، يان خوى تىدا بشارىتەوه، بەو جيگەيه دەگوتريت (نقى)؛ چونكە مرقى دوورويىش بىباوەرپىيەكەى دەشارىتەوه، بۆيه پىي دەگوتريت: (منافى) دووروو.

- هەندىكى تر دەلین: وشەى (نىفاق) لە ئازەلپىكەوه وەرگىراوه كە بەزمانى عەرەبى پىي دەگوتريت: (ىربوع)، ئەم ئازەلە چەند كونيك لە زەوى دەكات، كە هەست بە مەترسىي دەكات لە يەككى لەم كوناوهوه دەچىتە ناوهوه كە پىي دەگوتريت: (قاصعاء) و لە كونيكى ترهوه سەر دەر دەهينىت كە پىي دەگوتريت: (نافعاء). دوورووەكانىش لە لايەكەوه دىنە بازنەى باوەرپەوهو لە لايەكى ترهوه لىي دەر دەچن، جارىك وەك باوەردار خويان وينا دەكەن جارىكىش وەك بى باوەر.

- هەندىكى تر دەلین ئەم ئازەلە ژىرى زەوييەكە تەواو دەكۆلپت و بنى بۆش دەكاش، بەلام روو پۆشى زەوييەكە دەهينىتەوه، كە رو پۆشى زەوييەكە دەبينىت

ههست دهكەيت بهوهی زهوییهکی پتهوه، بهلام وا نییهو بنی بهتاله، باوهپی دوورپوههکانیش هه ر وایه، که بهرووکەش سهیریان دهکەیت زۆر تۆکمە دهردهکەون، بهلام باوهپهکهیان بهرگهی هیچ ناگریتو بچووکتیرین شتی بهرکهوپیته دادتهپیتو ههرهس دههینیت، هه ر بۆیه پییان دهگوتریت (منافق) ^(۱).

له رووی زاراوههشهوه زانیان لهبارهی پیناسهی (نفاق) دهلین: بریتیه لهوهی بهشیوهیهک لای خه لکی خۆت دهربخهیت، بهلام له راستیو له ناخدا وانهبیت.

بهشهکانی دوورپوهی:

زانیان دوورپوهی دهکەن به دوو بهشهوه:

یهکههه: دوورپوهی له بیروباوهرو ناخدا (نفاق الاعتقاد): ئەم جوړه له دوورپوهی له بنه ماکانی باوهرو خواناسیدا درووست دهپیت، وهک باوهروبوون به خواو پوژی دواییو قورئان و هه زواوقه دهر و... هتد. و زانیانیش بهکووی دهنگ دهلین که ئەم جوړه له دوورپوهی مروّف له بازنه ی باوهر دهباته دهرهوه و زۆربه ی ئایه تهکانی قورئان باس لهه جوړه ی دوورپوهی دهکات، هه ر لهبارهی سزای ئەم جوړه شه که خوای گهوره دههه رموپیته: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ ^(۲). واته: دوورپوههکان له قوولتیرین خالی دۆزه خدان و ئەمهش ئەوه دهسه لمی نیته که سزای ئەوان له سزای بیباوهران زیاترو سهختتره.

دووهه: دوورپوهی له کردهوه و ئاکاردا (نفاق العمل):

ئەم جوړه یان له دوورپوهی، زۆر کیشهی نییهو به تاوان ئەژمار دهگریته و مروّف له بازنه ی باوهر ناباته دهرهوه، وهک ئەوهی پیغه مبهری خوا ﷺ له هه ندیک

۱ - مرتضى الزبيدي (محمد بن محمد بن عبد الرزاق الحسيني)، تاج العروس من جواهر القاموس، ج ۲۶، دار الهداية، تحقيق مجموعة من المحققين، ص ۳۲. ابن الجوزي (أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي)، ج ۳، كشف المشكل من حديث الصحيحين، دار الوطن، الرياض، تحقيق: علي حسين البواب، ص ۴۰۹.

۲ - سورة النساء: الآية ﴿١٤٥﴾.

له فەرموودەکانیدا ئاماژەى پێ دەکاتو دەفەر مویت: **{ أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدَّعَاهَا: إِذَا أُوْتِنَ خَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ }** (۳). واتە: چوار ئاكار هەیه له هەرکەسێکدا هەبن؛ ئەو دەوێت و دەوێت و ئەو دەوێت و ئەو دەوێت؛ ئەو بەشێک له دووڕووی تێدایه، تا وازی لێ نەهێنێت؛ ئەگەر سپاردەیهکت بەلاوه دانا؛ ناپاکی بەرامبەر بکات، ئەگەر قسهی کرد؛ درۆ بکات، ئەگەر پەیمانێکی دا؛ بیشکێنێت، ئەگەریش کێشهى لهگهڵ کەسێک هەبوو؛ پیلانگێڕی و خراپهى بەرامبەر بکات.

زانایانیش لهبارەى وردەکارییهکانی ئەم جوړه له دووڕوویی و دیاردەکانی زۆر شتیان گوتوو، لهوانه گوتویانه: **(خَشْرُ النِّفَاقِ أَنْ تَرَى الْجَسَدَ خَاشِعًا، وَالْقَلْبَ لَيْسَ بِخَاشِعٍ)** (۴). دووڕوویی له ملکه چیدا ئەو هیه که سهکه به جهسته ملکه ج بیت، بهلام بهدل ملکه ج نه بێتو ئەمەش پەنا به خوا له زۆر به ماندا هەیه و دەبینین کەسێک زۆر جوان له نوێژەکهیدا وهستاوه و تهواو سهرى داخستوو، بهلام دلای نوێژەکهى نییه و بهدل لێی بێئاگایه.

سه رهتاو هوکارهکانی سه رهه ئدانی دیاردەى دووڕوویی:

سه رهتای سه رهه ئدانی ئەم دیاردەیه دهگه رپته و بو گه شتنی پیغه مبه ر ﷺ به مه دینه، په نگه له مه که هه ندیك خه لکانی دووړو هه بوو بن، به لام له حاله تی تاکه که سی تی په ر نه بووه و نه بوته دیارده و نه خوی گه وره له قورئاندا و نه پیغه مبه ری خوایش ﷺ له فەرموودەکانیاندا باسیان لێوه نه کردوو؛ چونکه بیباوه ران له مه که هدا به هیژبوون و هه موو جو مگه کانی ده سه لات له ده ستی نه واندا بوو، هه رچی به دل و ده مو ده ستیاندا به اتایه به موسلمانانیا ن ده کرد، که سه ش به رژه وه ندیی دونیا یی له گه ل ئەوه نه بوو به روو که ش له گه ل پیغه مبه ر بیت ﷺ.

۳- البخاري، صحيح البخاري، ج ۱، ص ۱۶. مسلم، صحيح مسلم، ج ۱، ص ۵۶.

۴- ابن رجب الحنبلي، جامع العلوم والحكم، ج ۲، ص ۹۰.

به لّام به گه شتنی پیغمبهر ﷺ بۆ مه دینه هاو کیشهی هیز، ته واو پیچه وانه بوویه ووه دهسه لات که وته دهستی موسلمانان، هیچ بیباوهریک نهیده توانی به ناسکرا دژی پیغمبهر ﷺ بووه ستیته ووه به رهنگاری بکات، بویه کۆمه لیک له بیباوهران بۆ په رده پۆشکردنی رِقو قینی دلّیان و پاریزگار یکردنی به رژه و هندییه دونیاییه کانیا، په نایان برده بهر سیناریۆی نیفاق و بهر ووکەش وهکو باوهردار خویان نیشان دهداو له ناخیشه وه خه ریکی پیلان گیرپی و شه رهنگیزی خویان بوون دژ به برواداران، ئەمانهش یهك كهسو دووکهس نه بوون، به لکو له بهر زۆری ژماره یان بوو بوونه دیارده له مه دینه داو مه ترسی ئەمانهش له سه ر برواداران زۆر له مه ترسی بیباوهره راسته قینه کانی قوره شیش زیاتر بوون؛ چونکه ئەمانه له هه موو کۆرو کۆمه لیک باوهرداراندا دهه اتن و ده چوون و ته واو نه یینییه کانی موسلمانانیا له به رده ست بوو، خالی به هیزو لاوازی کۆمه لگه ی مه دینه یان ده زانی و زۆر کات ئەو خالانه یان ده قۆسته ووه ناگری ناشوبو دوو به ره کیان له نیوان باوهرداراندا هه لده گیرساندو چه ندان پیلانیا بۆ له ناوبردنی پیغمبهر ﷺ و یارانی داده رپشت.

مه ترسییه کانی دیارده ی دوور ووی:

دیارده ی دوور ووی، حاله تیکی میژووی نییه له ماوه یه کدا سه ری هه لدا بیته و نه مابیت، به لکو به داخه وه حاله تیکه به رده وامی هه یه وه هر کات هه لو مه رجه کانی بره خسیت؛ سه ر هه لده داته ووه که م کات هه بووه ئوممه تی ئیسلامی خالی بوو بیته له م دیارده یه، هه ر له به ره ئه وه ده قه شه رعییه کان ئەوه نده به گه وره یی و گرنگی باسیان کردووه، به شیوه یهك كه له کۆی (30) سوره ت که له مه دینه دا هاتوو ته خواره وه خوی گه وره له (17) سوره ت و له (340) نایه تدا باسی دیارده ی دوور ووی و دوور ووه کان ده کاتو یهك سوره تی ته واویشی به ناوی سوره تی (المنافقون) تابه ت کردووه به باسی ئەوان و له سه ره تاکه یدا ده فه رمویت:

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ

الْمُنَافِقِينَ لَكَادِبُونَ ﴿٥﴾ واتە: ئەگەر مونافىقو دوورپووهكان هاتنه لاتو گوتيان: ئەى محەممەد ئىمە باوەرپى تەواومان هەيە، كە تۆ پىغەمبەرى خوايت، خۆ خواى گەورە خۆى باش دەزانىت كە تۆ پىغەمبەرو پەيامبەرى ئەويت، بەلام هەر ئەو خوايهى كە تۆى كردۆتە پىغەمبەر شاھىدە لەسەر ئەودى كە دوورپووهكان درۆ دەكەنو و لە ناخياندا باوەرپان پىت نىيە.

بۆ زياتر بەئاگاھىيانەودى موسلمانانىش خواى گەورە ئەوانە وەك دوژمنى سەرەكىى باوەرپاران ناودەباتو لەبارەيانەو دەفەرمووت: ﴿هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُوهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ ﴿٦﴾ . واتە: ئەوانە دوژمنى راستەقىنەى ئىو، بۆيە لىيان بەئاگا بن، خوا بيانكوژىت تاكەى دەست لەو خووە بەدەيان بەر نادەن. لە سەرەتای سورهتى بەقەرەشدا كە گەورەترين سورهتى قورئانە خواى گەورە باسى سى دەستە دەكات لە دانىشتووانى شارى مەدينە:

دەستەى **يەكەم**: باوەرپاران و خواى گەورە لە (٤) ئايەتدا باسى سىفاتەكانيان دەكات. دەستەى **دووم**: بىباوەرپان و خواى گەورە تەنھا لە (٢) ئايەتدا باسيان دەكات. دەستەى **سێيەم**: دوورپووهكان و خواى گەورە لە (١٣) ئايەتدا باسى ئەوان دەكات. ئەمەش ئامازدەيەكى پوونە بەودى كە ئەگەر بىباوەرپان دوو جار جىگەى مەترسى بن بۆ سەر باوەرپاران؛ ئەوا دوورپووهكان شەش قاتى ئەوان زياتر جىگەى مەترسين بۆ باوەرپاران.

كاتىك قورئان قسە لە سەر دياردەى دوورپوويى دەكات، وەك حالەتىكى تاكە كەسى، يان دياردەيەكى كۆمەلەيەتى باسيان ناكات، بەلكو وەك بزووتنەو تەوژمىكى سياسى و هزرى باسيان دەكات.

لەشارى مەككە تەنھا دووبەرە هەبوون ئەوانىش بەرەى باوەرپاران و بىباوەرپان بوون، بەلام لەشارى مەدينە چەندان بەرەى تر پەيدا بوون لەوانە: بەرەى

٥- سورة المنافقون: الآية ﴿١﴾ .

٦- سورة المنافقون: الآية ﴿٤﴾ .

جوولهكهو خاوهن پهيامه ئاسمانيهكانو بهرهى دووړووهكانو ئهمهى دواييان مهترسى لهبهرهكانى تر زور زيارتر بوون. بويه قورئان بهشيوهيهك گرنگى به مهترسى دووړووهكان داوه، كه ئيبنو لقهيم دهفهرمويت: **(كاد القرآن أن يكون كله في شأنهم)**^(۷). واته: نزيك بوو ههموو قورئان بيته باسى دووړووهكانو تهنه له سهر ئهوان بيته خوارهوه.

مهترسى رولى ئهمانه لهوهدايه، كه زهحمهت دهناسريتهوهو پيلانهكانيان ناشكرا دهبيت؛ چونكه ئهمانه وهكو پيغهمبر ﷺ باسيان دهكات: **{ هُمْ مِنْ جِلْدَتِنَا وَيَتَكَلَّمُونَ بِأَلْسِنَتِنَا}**^(۸). واته: ئهوانه له خانهوادهو هوزو نهتهوهى ئيمهنو بهزمانى ئيمهش قسه دهكهن، جا ليرهدا مهبهست له زمان، زمانى بابهتو پاشخانى ئاييىنو هزرييه، نهك زمانى قسه كردن. مروقى باوهردار ئاسانه خوى له خهلكى بياوهو پياريزيتو گوږى بو نهگريت، بهلام ئهمانه گورگنو لهپيستی مهردانو لهژير پهردى باوهرو خواناسيدا، پلان و ژههرهكانيان بلاو دهكهنهوه.

پيغهمبرى خوا ﷺ لهبارى مهترسى نهو جوړه كهسانهوه، فهرموويهتى: **{إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ بَعْدِي كُلُّ مُنَافِقٍ عَلِيمِ اللِّسَانِ}**^(۹). واته: لهپاش مردنم نهوهى كه زور لىي دهترسم لهسهر نوممهتهكه، خهلكانى دووړووى قسهزانن، ئهوانه كه خواى گهوره له وهسفياندا دهفهرمويت: **{وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ}**^(۱۰). واته: كه دهيا بنينيت پييان سهرسام دهبيت؛ چونكه خهلكانيكى پوشتهو كهشخهو خاوهن پلهوپايهنو ههميشه كومه لىك كاسه لىسو ماستاوچى بهدهوريانهوهنو أشهد باللهيان بو دهكهنو نهگهر قسهش بكن بهشيوهيهك سهرنجت بهلاى خوږاندا رادهگيشن، كه گوږى بو قسهكانيان دهگريت.

۷- ابن القيم، مدارج السالكين بين منازل إياك نعبد وإياك نستعين، ج ۱، ص ۳۵۸.

۸- البخاري، صحيح البخاري، ج ۴، ص ۱۹۹. مسلم، صحيح مسلم، ج ۶، ص ۲۰.

۹- الإمام أحمد، المسند، ج ۱، ص ۲۲، وقال الأرنؤط فى تخريجہ: إسنادہ قوى .

۱۰- سورة المنافقون: الآية ﴿ ٤ ﴾.

ئەوھتا ئەوانەى ئىستائىش لە ئىسلام دەدەن، ھەر ئەو دووروانەن كە لە ناسنامەكەيان مووسلمان نووسراوھو خۇيشيان لەپىش چاوى خەلكى وا وينا دەكەن، بەلام شەوو رۇژيان ناوھتە سەر يەك بۇ دزايەتيكردى موسلمانان و تەنگ ھەلچىن بە بانگەوازى ئىسلامى و مەلاو مزگەوتو دياردە ئىسلامىيەكان.

ھەر ئەوانەن كە رۇژانە لە كەنالەكانيانەوھ سووكايەتى بە پىرۇژىيەكانى ئىسلام دەكەن و ناووناتۆرى ناشىرىن لەموسلمانان دەنين و ھەولى شىواندى روخسارى جوانى ئىسلام دەدەن و خەلكانىكى زۇريان بەناوى كۆمەلىك بتو دروشمى بىبنەماى وەك مەدەنىيەتو دىموكراتىيەتو لىبرالىيەتو پىشكەوتنخووازى فرىو داوھو لەسايەى ئەو دروشمانەوھ، دىن و داھاتى خەلكيان بەتالان بردووه، بەشىوھىەك كە رۇلى ھىچ كام لەمانە لە رۇلى عەبدووللاى كورپى ئەبى سەلول لە دزايەتيكردى ئىسلام كەمتر نىيە، بەلام بەداخوھ نىگاو سرووشى ئاسمان نەماوھ؛ تا رووى راستيان بۇ خەلك ھەلمائىتو ئابروويان ببات.

ئەمانە كە لاى ئىمە خۇيان وەكو موسلمان وينا دەكەن لاى ئاغاكانيان عىلمانى و دوور لە دىنن و كىبركىيى ئەوان دەكەن، لە دزايەتيكردى ئىسلام و موسلماناندا، ئەمانە تا ئەوكاتە ئىسلاميان قەبوولە كە لە بەرژەوھندى دەسەلاتەكەيان بىتو خەلكيان بۇ دەستەمۇو ملكەچ بكاتو باس لە بەگژداچوونەوھى ستەم و قۇرخكارى و بەرنامە پووجەكانيان نەكات، خۇ ئەگەر كار گەشتە ئەوانە ئەوكات ئىسلام دەبىتە ھىلى سوورو لەژىر دەپەھا ناووناتۆرى ناشىرىندا، ھەولى بنبركردىن، يان بەلاى كەم بزارى دەقەكانى دەكەن و ئەو دەقەنەى زىانى بۇ كورسى و دەسەلاتەكەيان ھەبىت، بەھىلى سوور پۇلىنى دەكەن و دزايەتى دەكەن.

ھەر بۇيە خواى گەورە لە دەسفى دوورووھكاندا دەفەرموئىت: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾^(۱). واتە: ئەوانە دلان نەخۇش بوو -بۇيە دووروو بوون- خواى گەورەش ئەوھندەى تر نەخۇشى خستىن. ئىبنو

۱۱- سورة البقرة: الآية ﴿۱۰﴾.

لقه ییم له باره ی نه خوښی دلی دووړووهکان ده لیت: (قد نهکت أمراض الشبهات والشهوات قلبهم فأهلكتها، وغلبت القصد السيئة على إراداتهم ونياتهم فأفسدتها) (۱۲). واته: نه خوښی گومان و نارده زووبازی، دلّه کانی ته و او شهکته کردبوون و له ناو بردبوون و نامانجی خراپیش به سر مه به ستو خواسته کانیاندا زال بوو بوو ته و او تیکیدا بوو، که واته: به هوی تیکچوونی دلّه کانیانه وه هم مو مه به ستی کرده و کانیان تیک چو بوو.

ئین ته میمه ش له باره ی دیارده ی دووړووی، باس له وه دهکات، که خه لکی بی او پره نه گهر باو پر یان هینا به شیوه یه کی گشتی ده چنه بازنه ی ئیسلامه وه، یان نه گهر به موسلمان ی له دایکبوون و پابه ندبوون به درووشمه کانییه وه گوپراهه ئی فرمانه کانی خوی گوره و پیغه مبر بوون ﷺ، نه مانه به شیوه یه کی گشتی به باو پر دار نه ژمار ده کرین، به لام دامه زراوی باو پر له دلیناندا ههنگاو به ههنگاو درووست ده بیت و پیوستی به هه ول و خومان دووکرده، نه گینا خه لکانیک هه ن هه ر نه و باو پر پته و دیان بو درووست نابیت و بچو وکترین گومان سه ریان لی ده شیوینیت و گومر یان دهکات، کاتیکیش بانگ ده کرین بو خواناسی و پابه ندبوون به ئیسلامه وه زور به کزی و سستی دین به ده مییه وه، نه مانه بی او پر و دووړوویش نین، به لام باو پر ده کیه یان نه وهنده دامه زراو نییه، که له گومان و دووړووی بیان پاریزیت، یان توندوتولیان بکات له جیبه چیکردنی فرمانه کانی خواو پیغه مبردا ﷺ، نه مانه نه گهر تووشی تاقیکردنه وه بنو توژیک نارحمت بکرین له باو پر ده کیه یان پاشگه ز دهنه وه و تووشی دووړووی دین (۱۳).

ئستا حالی زوربه ی باو پر دارانی ئیمه ناوهایه، نه مه گرفتیک ی گوره ی خه لکی موسلمان، که هیچ شاره زاییه کیان له باره ی ئایینه کیه یان نییه و هه ر که سیک له باره ی ئیسلام شتیکیان پی بلیت، یان هه ر کتیبیک بخویننه وه، یه کسه ر گومانیان له سر

۱۲- ابن القیم، مدارج السالکین، ج ۱، ص ۳۴۹.

۱۳- ابن تیمیه، ایمان، ج ۲، ط ۵، المکتب الإسلامی، بیروت، ۱۹۹۶، تحقیق: محمد ناصر الدین الألبانی،

دینه‌که‌یان بۇ درووست دەبیتو دەکەونە ژپر کاریگەریی ئەوەی بیستویانە، یان بینویانە و باوەرەکه‌شیان ئەوەندە پتەو نییە که لەو جۆرە گومانانە بیانپاریزیت.

خەلگمان هەیه (۵۰) سائە نوێژ دەکات، هەتا ئیستاش هیچ لە دینی خوا شارەزا نییە و نازانیت مانای نوێژو پەيامی پەرستشەکان چییە، بۆیە هەر ئەوانەن که لایەنگرو دەستباری خەلگانی بیدین و خاوەناسن، هەر ئەوانەن لە بازارەکاندا مامەلە بە سوو دەکەن و مەى دەفرۆشن و سەد سووکایەتی بە ئایین و پیرۆزییەکانیان بکریت، ئەلفیکیان لە دەم نابیستی، بەلام یەك قسەى ناشیرین بەرامبەر بە خۆیان قەبوول ناکەن. ئەمانە بەراستی دەبیت چاو بە باوەرەکه‌یاندا بخشیننەوه؛ چونکه ئیسلامەتی و خواناسی، تەنھا بە دەم ناگوتریت و درووشمی بیناوەرپۆک نییە، ئەمەش بەشیکیە لە دوورپوویی که ئیمە لەنیوان خواو خەلگا خۆمان بۆ یەکلا نەگراوئەتەوه و نازانین کامیان هەلبژیرین، لەنیوان دونیاو قیامەت حەپەساوین نازانین بۆ کامیان دەستبەرداری ئەوی تریان بین.

ئەگەر لە کۆمەلگەى پیغمبەردا ﷺ یەك عەبدوئالای كورپى ئوبەى كورپى سەلول هەبووبیت؛ ئەوا لە کۆمەلگەى ئیمەدا سەدان و هەزاران عەبدوئالای كورپى ئوبەى كورپى سەلول هەیه، سەدان دەرویش و دەستوپۆیه‌ندى عەبدوئالای كورپى ئوبەى دەمەزەردى دین و بانگەوازەكەى ئەو دەکەنەوه و پۆژانە گەنجى موسلمان لەخستە دەبەن و لارییان دەکەن.

خۆشەویستان نابیت مروّف لە خراپەى دل و دەروون و حەزو نازەرزووەکانى خۆى بېخەم بېت و پشتوینى لى بکاتەوه؛ چونکه ئەم جۆرە دیاردانە کردەوهى دلنو لەویدا چەکەرە دەکەن و دەبیت زۆر بەوریایى مامەلەیان لەگەل بکریت.

ئەودتا هاوئالانى پیغمبەر ﷺ لەگەل ئەوهش که خواى گەوره لە چەندان شوینى قورئاندا شایەتى باوەردارى و دلسوژییان بۆ دەدات که چى هەر لەم جۆرە دیاردەو گومانانە ترساون، ئیبنو ئەبى مەلیکه دەئیت: بەخزمەت سى لە هاوئالانى پیغمبەر ﷺ گەیشتووم، هەموویان لەوه دەترسان که سیفاتى دوورپوویان تیدا بیت^(۱۴).

۱۴- ابن القيم، طریق الهجرةین و باب السعادتین، الدار السلفية، القاهرة، ط ۲، ۱۳۹۴، ص ۴۰۹.

ئىبنو حەجەر دەئىت: ئەو ھاۋەلانى ئەبى ئىبنو ئەبى مەلىكە باسىيان دەكات: پېشەۋا ەلىو سەعدى كورپى ئەبى ۋەقاصو خاتوو ئوموسەلەمەو عائىشەى خىزانى پېغەمبەرو خاتوو ئەسمای خوشكى خاتوو عائىشەو ەبىدوللاى كورپى ەبباسو ەبىدوللاى كورپى ەومەرو ەبىدوللاى كورپى مەسعوودو ەبىدوللاى كورپى ەمەرى كورپى عاص بوون ^(۱۵).

حوزەيفەى كورپى يەمانىش دەئىت: پېشەۋا ەومەر ەمموو جارىك سويندى دەدام كە پېغەمبەر ﷺ ناوى منى لەگەل ناوى دوورپوۋەكان نەبردوۋەو منىش دەمگوت: نا ناوى تۆى نەبردوۋەو ^(۱۶).

جا ئەگەر ئەو ەو ەو خاۋاناسو بەرپىز خوشەويستانە بىت دەبىت ەالى ئىمە چۆن بىت؟! كەۋاتە: نابىت دوورپوۋى ۋەك رووداۋىكى مېژوۋى سەير بكرىت؛ چونكە ئەمە ەالەتتە تىيدا دەژىنو روژانە بە چاۋى خۆمان دەبىبىننو ەستى بى دەكەن، بۆيە دەبىت زۆر ئاگامان لە خۆمان بىتو ەۋشيارانە مامەلە لەگەل ئەم چەمك و دياردانە بکەين.

نیشانەكانى دوورپوۋى:

دەفەكانى قورئانو سوننەت باس لە كۆمەللىك نیشانەى خەلكانى دوورپو دەكەن، كە گرنگترىنيان ئەمانەن:

۱- پشتكردەنە حوكمى خواو رەخنەگرتن لە بېرىارەكانى شەرعو بەگزاچوۋنەۋدى: ئەمە ديارترىن سىفاتى دوورپوۋەكانە، كە ەەركات حوكمى خوا لە بەرژەۋەندىيان نەبىت، يان لەگەل ەزىو ئارەزوۋەكانىيان يەك نەكاتەۋە پەكى دەخەنو پىشتى تى دەكەن، خواى گەۋرە لەبارەى ئەم رەۋشەتيان دەفەرموئىت: ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ

۱۵- ابن حجر العسقلاني (أحمد بن علي بن حجر)، فتح الباري شرح صحيح البخاري، ج ۱، دار المعرفة، بيروت، ط ۱۳۷۹، ص ۱۱۱.

۱۶- ابن القيم، المصدر نفسه.

وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ * وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿١٧﴾.

واته: نه گهر بانگيان بکهیت بوئهوهی حوکمی خواو پیغه مبهرو برپاره کانی شهرع جیبه جی بکهن؛ ده بینیت کومه لیکیان به ره هه لستیت ده کهن و پشتت تی ده کهن، خو نه گهر حوکمی خواو شهرع له به ره ژه وهندیان بیت؛ نهوا ملکه چی ده بنو جیبه جی ده کهن. نه مهش واتای نه وهیه که نهوانه ته نها به ره ژه وهندیه کانی خو یان لا پیروژه و ویلی تیرکردنی ناره زووه کانیان، پاشان خوی گه وره نمونه یه کی نه م ره وشته یانمان بو باس ده کاتو ده فهرمویت: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ﴾^(۱۸). واته: هه یانه ره خنعت لی ده گرن له شیوازی دابه شکردنی خیرو به خشه کان، نه گهر به شیان بدهیت؛ نهوا لیت رازی ده بنو به شان و بالتدا هه لده دن، نه گهریش به شیان نه دهیت؛ نهوا لیت تووره ده بنو رقت لی هه لده گرن.

۲- گالته کردن به پرواداران و ناوزراندنیان و ناووناقورهی خراب لینانین: خوی گه وره له باره ی نه م ناکاره شیان ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(۱۹). واته: نه گهر پینان بگوتریت و مرن وهکو خه لکی باوهر بهینو خوتان رادهستی فهرانه کانی شهرع بکهن، ده لین: نی مهش بین وهکو نهو خه لکه کالقام ساویلکانه باوهر بهینین؟! نه و جا خوی گه وره له وهلامی قسه که یاندا ده فهرمویت: به راستی نهوانه خو یان کالقام ساویلکه ن، به لام هه ست به کالقامی خو یان ناکهن.

یان ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا إِلَى شِيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ﴾^(۲۰). واته: کاتیک دووروه کان به باوهر داران ده گه شتن

۱۷- سورة النور: الآية ﴿ ٤٨ ﴾.

۱۸- سورة التوبة: الآية ﴿ ٥٨ ﴾.

۱۹- سورة البقرة: الآية ﴿ ۱۳ ﴾.

۲۰- سورة البقرة: الآية ﴿ ۱۴ ﴾.

دەیانگوت: ئىمەش موسلمانىن و لەگەل ئىوھىن، کاتىكىش دەچوونە لای بىباوەران دەیانگوت: ئىمە لەگەل ئىوھىن و گائتەمان بەعەقلى ئەوانە دىتو پىيان رادەبوپىرین.

۳- لوت بەرزى و خۆبەزلانى: ئەمەش يەگىكى ترە لە رەوشتە ناشىرىنەکانى دوورووھەکان کە تەنانت ئەو کاتو ئىستائىش خۇيان لە خەلکى تر پى زياترە، کاتى خۇى خۇيان لە پىغەمبەر ﷺ پى گەرەتر بوو، بۆيە پىيان کەمى بوو کە رۇژىک لە رۇژان لەسەر ھەلۆيستە نابەجىکانىان داواى لىبوردى لى بکەن، يان داواى لى بکەن کە لای خوا تىکايان بۇ بکات تا لىيان خۇشبىت، خواى گەرە لەو بارەيەو دەفەر موپت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَأرُؤُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾^(۳۱). واتە: ئەگەر پىيان بلین وەرن با پىغەمبەرى خوا ﷺ داواى لىخۇشبوونتان بۇ بکات سەريان بادەدەن و پشت ھەلدەکەن و لووتبەرزى دەکەن.

ھەر ئەم ھەستو ھەلۆيستەش بوو، بووبوو ھۆکارى سەرلىشىوان و گومرابوونيان؛ بۆيە لە يەگىک لە غەزاکاندا کاتىک دەمەقالەيەک لەنىوان کۆچەرى و پشتىوانەکاندا درووستبوو، عەبدوئالای کورپى ئوبەى دەمراستى دوورووھەکان گوتى: (أَوْقَدْ فَعَلُوا، قَدْ نَافَرُونَا وَكَاتَرُونَا فِي بِلَادِنَا، وَاللَّهِ مَا أَعَدْنَا وَجَلَابِيبَ قُرَيْشٍ إِلَّا كَمَا قَالَ الْأَوَّلُ: سَمَنْ كَلْبِكَ يَا كَلْبُكَ، وَاللَّهِ لَقَدْ ظَنَنْتُ أَنِي سَأَمُوتُ قَبْلَ أَنْ أَسْمَعَ هَاتِفًا يَهْتَفُ بِمَا سَمِعْتُ، أَمَّا وَاللَّهِ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ)^(۳۲). واتە: کار گەشتە ئەوھى وا بکەن ئەمانە ھاتن و لە شارەکەى خۇماندا زۆر بوون و زال بوون بەسەرماندا، واللە ئىمەو ئەم پەرىدانەى قورەيش وەك ئەوھمان لى ھاتووہ کە پىشىنان دەلین: سەگەکەت قەلەو بکە؛ تا بتخوات، واللە چاوەروانى مەرگى خۇم دەکرد، نەك بىستنى ئەو قسانە، ئەگەر گەرپاينەوہ مەدىنە پىاوماقوول و دەستروپىشتووہکانمان ئەم رىساو

۲۱- سورة المنافقون: الآية ﴿ ٥ ﴾.

۲۲- ابن هشام، السيرة النبوية، ج ۲، ص ۹۰. محمد بن يوسف الصالحى الشامى، سبل الهدى والرشاد في سيرة خير العباد، ج ۳، ص ۱۷۴.

په پیدانه دهکهینه دهرهوه. هه موو قسه کانیشی به ئاراسته ی پیغه مبه ر ﷺ و
 هاوه لانی بوو، خوی گه وره نهو هه لویسته ناشیرینه ی له قورئاندا تومار دهکات و
 به توندی به رپه رچی ده داته وهو ده فهرموویت: ﴿يَقُولُونَ لَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا
 الْأَعْرَابُ مِنَ الْأَذَلِّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(۳۳). واته:
 نه گهر گه راپنه وه مه دینه، پیاوماقوول و دهسه لاتداره کانمان نه م رپسواو په ریدانه
 دهکهینه دهرهوه، پاشان خوی گه وره ده فهرموویت: دهسه لات و سه رفرازی و ریز
 ته نها بو خواو پیغه مبه رکه ی و باوه ردارانه، به لام دووره ده کان نهو راستیه نازان.
 ۴- شهرمنه کردن له خواو گوئ نهدان به قیامت: دووره ده کان به هوئ نه وه ی که
 باوره که بیان ته نها له پیناو دهستخستنی دونیایه، بویه، نهک زور به خه می قیامت
 نین بگره هه ر باوره پیشیان پی نییه، نه مهش و دهکات باوره که بیان له خراپه
 نایانگیریته وه بویه هه ر کات له په نهانییه کدا خراپه په کیان بو هه لکه وتو چاوی
 خه لکیان لی دیار نه بوو؛ نهوا په کسه ر خراپه که ده که ن بی گویدانه نه وه ی که خوی
 گه وره هیچ کاتو له هیچ کهس بیئاگا نییه، به لام نهوان خه لکیان لامه بهسته،
 نهک خوی گه وره، بویه خوی گه وره له باره بیان وه ده فهرموویت: ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ
 النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾^(۳۴). واته: تاوانه کانیان له خه لکی دهشارنه وه، به لام
 له پرووی خواد ابه ئاشکرا دهیکه ن و خه لکیان له خوا زیاتر لامه بهسته.

به داخه وه هه ندیك له باوره ردارانیش هه لگری نه م خووه خراپه ی نه وانن و هه ر
 کات چاوی خه لکیان لی دیار نه بییت، خویان له تاوان ناپاریزن، بیئاگا له وه ی
 که هه رگیز چاوی خویان لی غافل نابیت، نه وهشی سزاو پاداشتی راسته قینه ی
 له دهست خوییه، نهک خه لکی.

۵- بلا و کردنه وه ی خراپه به ناو خه لکید: دووره ده کان زیاد له وه ی که خویان
 بو ده ل و هیچ له بارانه بوون، هه ولئ به رده و امیشیان بوئه وه یه که هه موو خه لکی

۲۳- سورة المنافقون: الآية ﴿ ۸ ﴾.

۲۴- سورة النساء: الآية ﴿ ۱۰۸ ﴾.

وہك خۇيان خوانەناسو سەرلېشىۋاۋا بىكەن، بۇيە ھەموو داھاتو دەسەلاتو رۈگەيانىدەن توۋاناکانى حىزبو پېرۇژەكانيان دەخەنە ئەو پېناۋەو، ئەمانە زۇر كات، نەك لە بنەماۋ چەمكە ئېمانىيەكان دەترازىنۋ لادەدەن، بەلكو لە بەھاۋ بنەما رەۋشتىۋ مەۋقايەتتېيەكانىش سەر دەكەنۋ دەترازىن. خەلكانىكى زۇر ھەن راستە باۋەردار نېن، بەلام دادپەرۋەرن، مەۋقەدۇست، راستگۇن، بەتەنگ بەرژەۋەندى مىللەتەكانىانەۋەن، بەلام ئەمان، نە بۇ دېن نەبۇ دۇنيا سوۋدىكىيان بۇ خەلكى نېيەۋ نەبوۋە سوۋورى نازادىۋ دېموكراتىيەتەكەشىان تەنھا بۇ داۋىنۋ گېرفانى خۇيانە، ئەگىنا بۇ بېرو بەھاۋ بېرۇى خەلكى نېيە. خۇ ئەگەرىش دەمىان بىكەتتەۋ؛ ئەۋا پېيان وايە ژيانى خەلكۋ ئەۋ ھەۋايەش كە ھەلى دەمژىن لەسايەى گەۋرەيىۋ جۋامېرى ئەۋانەۋەيە، بۇيە خۋاي گەۋرە لەبارەى ئەمانەۋ پېشىنەكانىانەۋە دەفەرموۋىت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾^(۳۵). واتە: ئەگەر پېيان بگوتىت خراپەۋ بەدخۋىي بە زەۋىدا بلاۋ مەكەنەۋە دەلېن: ئېمە چاكە كارو رېفۇرمخۋازىن، نەخېر خراپەكارى راستەقىنە ئەۋان، بەلام ھەستى پې ناكەنۋ خۇيانى لى گېل دەكەن.

ئەمانەۋ چەندان سىفاتى نەخۋازراۋى تىران ھەيە، كە خۋاي گەۋرە لە قورئاندا ئامازەى پېكردوۋەۋ ئېمە تەنھا ئەۋەندەى لى باس دەكەين، بۇ ئاگاداربوۋنمان لە خۇمان كە توۋشى ئەۋ جۇرە خوۋە خراپانە نەبېن، لەۋانىش كە نەتۋان فرېومان بەدەنۋ ھەلمان بىخەلەتېن.

۲۵- سورة البقرة: الآياتان ﴿۱۱-۱۲﴾.

باسى ھوتەم

خۇشەويستى و رقلیبون (الولاء والبراء)

خۇشويستى و رقلیبونەو ھەكىكى ترە لە كرددەو ھەستیارەكانى دل و بنەماكانى باوهر؛ چونكە كاتىك مرؤشەكان برپارىك دەدەن، كەسىكىان خۇش بویت، يان رقیان لىى بىت لە دلەو ۋە برپارە دەدەن، ۋەك وتەپەكى كوردى ھەپە دەلئیت: پر بە دل خۇشە دەویت، يان رقم لىپەتى، يان دەلئیت: كەسىكە دەچیتە دلەو، يان ناچیتە دلەو.

خوای پەرودەدگاریش لە قورننى پىرۇزدا (۸۴) جار باسى ئەم كرددەو ھەپە دل و وشەى خۇشەويستى و لىكەوتەكانى كرددو ۋە لە ھەندىك تەو ھەردا باسى خۇشەويستى خوا دەكات بۇ خەلك، لە ھەندىك تەو ھەپە بەپچەوانەو لە ھەندىك تەو ھەردى تریشدا باس لە خۇشەويستى خەلكى دەكات بۇ پەكتەر. ھەر لەبەرئەو ھە زانايان و پىشىنى ئەم ئوممەتە زور گرنىگان بە لىكۆلپەو ھەم بابەتە داو ھەوانە شىخ عەبدولقادرى گەیلانى، لە (الفتح الربانى). و پىشەوا غەزالى لە (احياء العلوم الدين). و ئىبنو لقەيىم: (طريق الهجرة بين باب السعادتین). و ئىبنو قودامەش لە: (مختصر منهاج القاصدين) دا بەتیروتەسەلى باسیان لپو كرددو. ئىمەش لپردا ۋە ھەندەى كاتو شوپن بواردەن، تىشكى دەخەپنە سەرو سەرەتا لە پىناسەو دەست پى دەكەپن.

پىناسەى خۇشەويستى:

زانايان لەبارەى خۇشەويستى خوای گەرە، پىناسەى جوانيان ھەپە لەوانە: ئىبنو لقەيىم دەلئیت: (فالمحبة شجرة في القلب عروقها الذل للمحوب، وساقها معرفته، وأغصانها خشيتها، وورقها الحياء منه، وثمرتها طاعته، ومادتها التي تسقيها ذكره، فمتى خلا الحب عن شيء من ذلك كان ناقصا)^(۱). واتە: خۇشەويستى خوای گەرە ۱ - ابن القيم، روضة المحبين ونزهة المشتاقين، ص ۴۰۹، دار الكتب العلمية، بيروت، ط، ۱۹۸۳.

داريڭكە لە دالدا، ملكەچبوون و خۆبەكەمزانی لە ئاست فەرمانەكانی رەگەكەيەتی، ناسینی بە ناوہ جوانەكان و سیفاتە بەرزەكانی قەدەكەيەتی، ترسو سەكردنەوہ لەسەر پێچیکردنی فەرمانەكانی لقەكانی، شەرمکردن لە زاتی ئەو گەلاکانی، جێبەجێکردنی فەرمانەكانی بەرەكەيەتی، یادکردنی بەردەوامی خۆراكی، ھەر خۆشەویستیەكیش یەكێك لەوانە تیدا نەبوو، كرچوكاڵ و بێواتایە.

ئیبنو لجه و زیش دەلیت: **(حقیقة المحبة: هي موافقة المحبوب في محابته فيحب ما يحبه محبوبه)**^(۲). خۆشەویستی راستەقینە ئەوہیە كە ھەرچی خۆشەویستەكەت پێی خۆش بێت تۆیش پێت خۆش بێتو جێبەجێی بكەیت.

شیخ جونەیدی بەغدادیش دەلیت: **(علامة المحبة دوام النشاط .. يفتقر بدنه ولا يفتقر قلبه)**^(۳). واتە: نیشانەى خۆشەویستی، بەردەوامی كارو پەرسشەكانە بەگەرموگوری و بێ دابرا، بەشێوہیەك كە گەر جەستەشى ماندوو بێت، دل و دەروونی ماندوو نەبێتو ھەر بەردەوام بێت.

پلەكانی خۆشەویستی:

۲- وشەى خۆشەویستی، پەيوەندی راستەوخۆی بەواتاو چەمكى بەندایەتیەوہ ھەيە، بەلام زۆریك لە برپاواران ئەو راستییە نازان، بۆیە تیگەشتن لە زاراوہى بەندایەتی و پەرسش جارێكى تر پێداچوونەوہو روونکردنەوہى پێویستە.

وشەى بەندایەتی (عبادة) لە زمانى عەرەبیدا بەواتای تروپكى خۆشەویستی بەكار دێت، بەلام بەداخەوہ ئەم وشەيە لە سەردەمى نەفامى عەرەبیدا بەشێوہیەكى نەخواراو بۆ سیستەمى ستمكارانە بەكار ھاتووہ كە پێى گوتراوہ سیستەمى (كۆیلايەتی)، بۆیە ئیستایش ھەندىك كەس كە باسى عیبادەت و بەندایەتی بۆ دەكەیت، ھەمان سیستەمى كۆیلايەتی بەھەمان ئاكارو روخسارەوہ دیتە پێش چاو، ۲- ابن القيم، طريق الهجرة، ص ۲۶۸.

۳- أبو طالب المكي (محمد بن علي بن عطية الحارثي)، قوت القلوب في معاملة المحبوب ووصف طريق المرید إلى مقام التوحيد، ج ۲، ط ۲، دار الكتب العلمية، بيروت، ۲۰۰۵، تحقيق: د. عاصم إبراهيم الكيالي، ص ۹۱.

له كاتيكدا زاراوى بهنديه تي له دهقه شهريه كاندا زور دووره له م واتايه وه،
 همر بويه كاتيك نيسلام هات، پيغهمبهرى خوا ﷺ بهكارهينانى ئەم زاراوه
 ناوازيه يى بۇ ئەو سيستمه پر ستمه قهدهغه كردو فهرمووى: **{لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ
 عَبْدِي وَأُمَّتِي كُلُّكُمْ عِبِيدُ اللَّهِ، وَكُلُّ نِسَائِكُمْ إِمَاءُ اللَّهِ، وَلَكِنْ لِيَقُلْ غُلَامِي وَجَارِيَتِي وَفَتَايَ
 وَفَتَاتِي}**. واته: باهيچ كەس له ئيوه به خزمه تكاره كەى نه ئيت بهنده كەم؛ چونكه
 ئيوه هه مووتان به ژنو و پياوتانه وه بهنده ي خان، به لام بابليت خزمه تكاره كەم،
 يان كاره كره كەم.

زانايانى زمانى عه ره بى و بوارى عيرفانى له باره ي ريزبه ندى پله كانى
 خو شه ويستى و پله ي (عباده) له و ريزبه ندييه دا ده ئين:
 يه كەم قوناغى خو شه ويستى به (علاقة) ده ست پى ده كات، كه سه ره تا يي ترين
 پله كانى خو شه ويستيه و به واتاي وابه سه ته بوون و په يوه سه ته بوون دي ت.

دواتر كه ئەم په يوه ندييه زياتر قوول ده بيته وه و گه شه ده كات، ده چي ته قوناغى
 (ارادة) وه و له م قوناغە دا مرؤفه كه ويستى ته واوى بو دروست ده بيت له گه ل
 خو شه ويسته كەى، وه ك ئە وهى كه ئە هلى ته سه وه ف به كه سي ك ده ئين: مور يده، ئە م
 مور يده واته: خو شه ويستيه كەى ئە وه نديه كه مرؤفه كه وابه سه ته ي ئە و ريبازە،
 يان وابه سه ته ي ئە و كه سه بو وه به ته واوى.

دواتر قوناغى سييه مى خو شه ويستى دي ته پيش، كه پى ي ده وتريت: (الصابابة) و
 له م قوناغە دا خو شه ويستى كه سه كه گه شه تو وه ته ناستيك كه ناتوانيت به سه ر
 خو يدا زال بيت و واز له خو شه ويسته كەى به يني ت.

دواتر ئە م خو شه ويستيه ئە گه ر به رده وام بوو په ره ده سه ني ت و ده چي ته قوناغى
 (الغرام) كه بري تيه له خو شه ويستيه ك كه مرؤفه كه، ناتوانيت بۇ ساتي كيش
 خو شه ويسته كەى له بير بكات و لى ي بترازيت، بۇ نموونه: خوا ي په روه ردي گار له باره ي
 سزاي جهه نه م ده فه رموي ت: **{إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا}** (4). واته: نازارو ئە شه كه نه جه ي

٤ - سورة الفرقان: الآية ﴿٦٥﴾.

دۆزەخ بۇ ساتىكىش خامۇش نابىۋ نابرېتەۋە لىيان جيا نابىتەۋە.

لەپاش قۇناغى (الغرام) قۇناغىكى تر لە خۇشەۋىستى دىتە پېش، كە پىي دەگوتىت: (المودة) كە لە (الود)دەۋە ۋەرگىراۋە ۋەۋىش لە عەرەبىدا بە واتاى خۇشەۋىستىيەكى زۇر ساغۇ بىگەرد دىت، كە ۋا لە خاۋەنەكەى بكات، تەۋاۋ پەكلا بىتەۋە بۇ خۇشەۋىستەكەى.

لەپاش ئەم قۇناغەيەش قۇناغىكى تر دىتە پېش كە پىي دەوتىت: (الشغف) لەم قۇناغەشدا ۋەك زانايان دەفەرموون خۇشەۋىستىيەكە دەگاتە ئاستىك كە پەردەيەكى تەنك ھەيە بە دەۋرى دىدا ئەۋ خۇشەۋىستىيە ئەۋ پەردە تەنكە دەپرىتو دەچىتە ناۋ دىل ۋە ۋەۋى ۋە قوۋلايى دىدا جىگىر دەبىت، بۇيە خۋاى پەروەردگار لە باسى بەسەرھاتى يوسف پىغەمبەر (درودى خۋاى لى بىت) ۋە لەسەر زمانى گەۋرە ژنانى مىسر كاتىك باسى خۇشەۋىستىيى ھاۋسەرەكەى عەزىزى مىسر دەكەن بۇ يوسف دەفەرموئىت: ﴿قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا﴾^(۵). واتە: قۇناغى خۇشەۋىستىيى ئەۋ ئافەرتە بۇ يوسف لە (شغف) دابوو، بەلام بەشۋىۋەيەك كۈنترۇلى ھەستو نەستى كىردبوۋ كە ھەموو شتىكى لە پىناۋ خۇشەۋىستىيى ئەۋدا خستبوۋە لاۋە، لە جوانى ۋە مال ۋە پۇستو ناۋبانگو ۋە خۇشگوزەرانى، جا ئەگەر خۇشەۋىستىيى ئىمە بەحسابى خۇمان دوو قۇناغ لەۋەشى تىپەپراندىتو لە خۇشەۋىستىيەكەماندا پاستىگۇ بىن دەبىت چى بىكەين بۇ خۋاى گەۋرە؟!.

لەپاش ئەم قۇناغەش، خۇشەۋىستى دەگاتە قۇناغى (العشق)، بەلام ئەم قۇناغە ۋەك زانايان دەفەرموون بۇ نىۋانى بەندەكان بەكار دىتو لەگەل خۋاى گەۋرە بەكار نايەت؛ چۈنكە عىشق پالئەنرەكەى پالئەنرىكى غەرىزى ۋە جەستەيىە، بۇيە لەگەل خۋا بەكار نايەت.

لەپاش ئەم قۇناغەش خۇشەۋىستى دەگاتە قۇناغى (التميم) ۋە لەم قۇناغەدا كەسەكە ۋاى لى دىت دەبىتە دىۋانەى خۇشەۋىستەكەى ۋە ھەموو خۋاىۋا

۵- سورة يوسف: الآية ﴿ ۳۰ ﴾.

خۆشەويىستى و ئالوودەبوونىكى بۇ خۆشەويىستەكەى دەبىت.

لە پاش ئەم قۇناغە ئەوجا قۇناغى (التعبد) واتە: بەندايەتى دېتە پېشەو، كە وشەى (عبد) لە زمانى عەرەبىدا بەشتىكى سافو بېگەردى تەواو دەگوترىت، واتە: لەم قۇناغەدا خۆشەويىستى دەگاتە ئاستىك كە ئەم كەسە، گەردنى بۇ فەرمانى خۆشەويىستەكەى تەواو كەچە بە شىوئەيك «نا» لە ئاست فەرمانەكانى نازانىت^(۱). بۇيە پىويىستە ئىمە ئەو راستىيە بزانىن كە پەيوەندىيى ئىمە لەگەل خوا لەسەر بىنەماى خۆشەويىستى درووست بوو، جا نەك خۆشەويىستىيەكى سادە، بەلكو ترۇپكى خۆشەويىستى.

خۆشەويىستىيەك كە دل تەنھا بەيادى ئەو ئارام بىتو هيووا ئاواتى سەرەتاو كۇتايى رەزامەندىيى ئەو بىت.

خۆشەويىستىيەك وامان لى بكات ھەموو ئەوانەى خۆشەويىستەكەمان خۇشى دەوېت خۇشمان بوېت، ئەوھش كە ئەو خۇشى ناوېت خۇشمان نەوېت. خۆشەويىستىيەك كە بزوپنەرى ھەموو ھەستو ھەلوېستەكانمان بىت لەبىستىن و بىننىن و گوتىن و بەخشىن و ترس و پەرسىن و پىشتىبەستىن و سەرجم كىردەوكانى ترمان.

خۆشەويىستىيەك وامان لىبكات ھاوتاي ويىستەكانى خواى گەورە، ويىستەكانمان لەقالب بدەينەوھو داپشتنەوھيان بۇ بکەينەوھ. ھەرچى خوا پىيى خۇشبىت؛ پىمان خۇش بىت؛ ئەگەرچى لە بەرژەوھندىشمان نەبىت، يان كەمىك ماندووومان بكات، يان ھەزو ئارەزووھكانمان سنووردار بكات؛ چونكە ئىمە دلئايىن لە دانايىن و دلئسۇزى تەواوى خۆشەويىستەكەمان و دەشزانىن كە ھەرچى داوامان لى دەكات لە بەرژەوھندىيى خۇمانەو مەبەستى خۇشگوزەرانىيى ئىمەيە.

كەواتە: خۆشەويىستىيى راستەقىنە دەبىت ھەموو ئەو واتايانەى سەرەوھى تىدا بەرجەستە بىتو مرۇف خۇى بۇ خۆشەويىستىيى راستەقىنەى كە خواى گەورەيە يەكلا بكاتەوھ.

۶- ابن القيم، مدارج السالكين بين منازل إياك نعبد وإياك نستعين، ج ۳، ص ۲۷.

تهنها بهم خوشه‌ویستییه‌ش مرؤفی باو‌پردار هه‌ست به شیرینی باو‌پر دهکات
 وهك پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: **{ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ
 يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ
 فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَفَ فِي النَّارِ}**^(٧) : واته: سی شت له هه‌رکه‌سیکدا هه‌بن نه‌و
 که‌سه شیرینی باو‌پری چه‌شتوو، ده‌بیت خوی گه‌وره‌و پیغهمبه‌ری ﷺ له هه‌رچی
 شت هه‌یه خوشتر بویت. هه‌رکه‌سیکی خوش ویست ته‌نها له‌به‌ر خوا خوشی بویت،
 وه‌چهند پیی ناخوشه‌ فری بدریته‌ ناگروه‌و نه‌وه‌نده‌ش پیی ناخوش بیت بگه‌رپیته‌وه
 سه‌ر ئاکاری سه‌رده‌می نه‌فامی و بیباو‌پری.

نیشانه‌کانی خوشه‌ویستی خوی گه‌وره:

دیاره خوشه‌ویستی خوی گه‌وره هه‌ر به‌قسه‌و بانگه‌شه‌ پیک نایه‌ت، به‌لکو
 ده‌بیت نه‌و خوشه‌ویستییه‌ نیشانه‌و هه‌بووی راسته‌قینه‌و دیاری هه‌بیت له
 هه‌ل‌سوکه‌وتو هه‌لویتو کرده‌وه‌کاندا، گرنگترین نیشانه‌کانی خوشه‌ویستی خوی
 گه‌وره‌ش نه‌مانه‌ن:

۱- شوین که‌وتنی په‌یامو پیغهمبه‌ره‌که‌ی: خوی گه‌وره به‌روونی له‌ قورئاندا
 ئاماژه به‌م خاله‌ ده‌کاتو ده‌فه‌رمویت: **﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ
 اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾**^(٨) . واته: نه‌ی محهمه‌د ﷺ پییان بلی
 نه‌گه‌ر نیوه‌ راست ده‌که‌ن و خواتان خوش ده‌ویت؛ نه‌وا شوینی من و په‌یامه‌که‌ی من
 بکه‌ون؛ تا خوا خوشی بوینو له‌ گونا‌هه‌کانتان خوش بیت.

نه‌مه‌ش نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ هه‌ر که‌س باو‌پری به‌ پیغهمبه‌ری خوا ﷺ و
 په‌یامه‌که‌ی نه‌بیت که‌ ئیسلامه‌ مه‌حاله‌ بگاته‌ خوشه‌ویستی خوا هه‌ر وه‌ک له
 نایه‌ته‌که‌ی تردا ده‌فه‌رمویت: **﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ**

۷- البخاري، صحيح البخاري، ج ۱، ص ۱۲.

۸- سورة آل عمران: الآية ﴿٣١﴾.

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩﴾ . واتە: ھەر كەس ئىك جگە لە ئىسلام، ھەر ئايىنىكى تری ھەبىت
 خواى گەورە لىي وەرناگرىت، لە دوارۆژيشدا زەرەرەومەند دەبىت، ئەمەش دەقىكى
 رەھايەو ھەموو بەرنامەو پەيامە دەستکردو ئاسمانىيەكان دەگرىتەو، جا نەك ھەر
 ئەوان، بەلكو ھەموو ئەوانەش كە ئەمرۆ لەژىر پەردەى دەست گرتن بەقورئان و
 قورئانىبوونەو تانە لەسوننەتەكانى سەرورەو سەرچاوەى دووھى تەشرىع و
 ياسادانانى ئىسلام دەدەن و گومان لە دلى خەلكدا بەرامبەرى درووست دەكەن و
 پىگەى لاواز دەكەن، ئەوانەش ھەر درۆ دەكەن و لەژىر پەردەى دىندا دزايەتى
 بەيامبەرەو پەيامەكەى خوا دەكەن؛ چونكە وەكو ئايەتەكە پىمان دەفەرموويت:
 تاكە رىگە بۆ گەشتن بەخۆشەويستى خوا خۆشەويستى و شوپىنكەوتنى پىغەمبەرە
 ﷺ، خۆ كىشەى جوولەكەو گاوردەكان و بت پەرسەكانى سەردەمى پىغەمبەرىش
 ﷺ ھەر لەسەر باوەرپوون بە پىغەمبەر ﷺ بوو ئەگىنا وەكو باوەرپوون بە خوا
 ھىچ كىشەيان نىيەو نەبوو.

ھەربۆيە پىوھرى راستەقىنەى خۆشەويستى خوا خۆشەويستى پىغەمبەرەو
 شوپىنكەوتنى پەيامەكەى و دەستگرتنە بەسوننەتەكانىيەو.

۲- رازىبوون بەقەدەرى خواو بە ھەموو ئەو شتانەى خوا پىي داو، يان
 دەيھىننە پىي: ئىمە وەكو پىشترىش گوتمان بەندەى خواين و خۆمان و ھەرچىش
 كە ھەمانە ھى خوايەو ئەو لە مېھەبانى و گەورەى خۆيەو پىي داوين، جا كەم،
 يان زۆر، يان ھەرچۆن بىت، دەبىت پىي رازى بين؛ لەبەر كۆمەللىك خال:

أ- ھەرچى دىتە پىش لەلای خواوھىەو ئىمەش ھەرچى ئەو بىفەرموويت پىي
 رازىن و قەبوولمانە.

ب- دونىاو ھەرچى و ھەرچەندو ھەرچۆن بىت؛ ھەر دەگوزەرىت و دەبىتەو،
 گەرنگ ئەوھىە مرؤف ئامانجى بوونى خۆى بدۆزىتەو، كە خواناسى و يەكتاپەرسىيە.

ج- ناپەزايى و ناشكورى ھىچ لە ھاوكىشەو قەدەرەكانى خوا ناگۆرن و لا نادەن

۹- سورة آل عمران: الآية ﴿ ۸۵ ﴾ .

بگره به پیچه وانه وه توندترو خهستتری دهکه نه وه و جگه له به دبه ختی دنیا مائویرانی قیامه تیشی به دوا دا دیت.

د- خوی گه وره شتیک له زیانی بهنده کانی ناکاتو هه رچی دیته ریپان و به سه ریان دهه نیت بؤ بهرزه وهندی خویانه، لیره بیت، یان له زیانی نه بر او دی نه و دنیا. پیغه مبه ری خوا صَلَّى له فهرمو ودهیه کیدا ده فهرمویت: **{إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَيَحْمِي عَبْدَهُ الْمُؤْمِنَ مِنَ الدُّنْيَا وَهُوَ يُحِبُّهُ كَمَا تَحْمُونَ مَرِيضَكُمْ الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ تَخَافُونَ عَلَيْهِ}** (۱۰). واته: خوی گه وره بهنده که ی خوی له که و تنه داوی دنیا ده پاریزیت و دنیای لی دهگریته وه له گه لئ نه وهش که خۆشی دهویت، ههروهک چۆن ئیوه نه خۆشه کانتان له خواردن و خواردنه وه دهگر نه وه له ترسی نه وهی نه با زیانی بی بگه یه نیت.

ئهم ههست و قه ناعه تیش ته و فیه یکه و خوی گه وره له به رامبه ر سه رراستی و نیه تپاکی بهنده کان له گه لئ خوادا دهیبه خشیت ههروهک پیغه مبه ر صَلَّى ده فهرمویت: **{إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُعْطِي الدُّنْيَا مَنْ يُحِبُّ، وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُعْطِي الدِّينَ إِلَّا مَنْ يُحِبُّ}** (۱۱). واته: خوی گه وره دنیا ده دات به هه مووکه س نه وهی خۆشی دهوی و نه وهش که خۆشی ناویت، به لام دینداری و خواناسی نادات به که سیک که خۆشی ناویت. بویه نه و که سانه ی که دهستکورت و نه دارن، یان نه خۆش و له شبه بارن ده بیت بر او ی ته و او یان به و به شه هه بیت، که خوا پیی داو و به هیج شیوهیه ک نار هزای بی به گوفتار و کرداریانه وه دیار نه بیت.

ه- له ناو خه لکیدا که سیک خۆشه ویست ده بیت: یه کیک تر له نیشانه کانی خۆشه ویستی خوا نه وهیه، که نه و که سه خوی له ناو خه لکدا خۆشه ویست ده بیت. ۱۰- ابن حجر العسقلانی، إطرف المسند المعتلي بأطراف المسند الحنبلي، ج ۵، دار ابن کثیر، دار الکلم الطیب، دمشق، بیروت، ص ۲۶۴. الحاکم النیسابوری، المستدرک علی الصحیحین، ج ۷، دار العرفه، بیروت، ص ۳۰۷ صححه الحاکم و وافقه الذهبی فی التلخیص، و صححه الألبانی أيضاً فی صحیح الجامع. ۱۱- البویصری (أحمد بن أبي بكر بن إسماعيل البوصيري)، إتحاف الخيرة المهرة بزوائد المسانيد العشرة، ج ۶، ط ۱، دار الوطن، الرياض، ۱۹۹۹، ص ۱۳. الحاکم، المستدرک علی الصحیحین، ج ۱، ص ۵۶. صححه الحاکم و وافقه الذهبی فی التلخیص.

چونکه ههر کهس خوای خویش بویت، خوایش نهوی خویش دهویت ههرکهسیش خوا خوشی ویست خه لکیش خوشیان دهویت، پیغهمبهری خوا ﷺ له فهرموودهیه کیدا دهفهرمویت: **{إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأَحْبِبْهُ، فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ، فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأَحْبِسُوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ}**^(۱۲). واته: نه گهر خوای گه وره بهندهیه کی خوش ویست، بانگی جبریل دهکاتو پیی دهفهرمویت: خوا فلان کهسی خوش دهویت توش خوشت بویت، جبریل له سهر فهرمانه کهی خوا خوشی دهویت، پاشان جار ددات به ئاسمانه کاندا، که خوای گه وره فلان کهسی خوش دهویت، ئیوهش خوشتان بویت، نهوجا هه موو دانیشتووانی ئاسمان خوشیان دهویت، نهوجا نهو خوشه ویستییه دهخاته دلی مرؤفه کانه وه له سهر زهوی.

جاریکیان تهرمیک به لای پیغهمبهری خوادا ﷺ تیپهری، خه لکی هه موو به باش باسیان دهکرد، پیغهمبهری خوا ﷺ سی جار له بهر خویره وه فهرمووی (وجبت)، دواتر تهرمیکی تر به لایدا تیپهری و خه لکی هه موو به خراب باسیان دهکرد به هه مان شیوهی جاری پیشوو سی جار فهرمووی (وجبت). هاوه له کانی لییان پرسى بۆچی بۆ ههر دووکیان فهرمووت (وجبت)؟ فهرمووی: **{مَنْ أَتَيْتُمْ عَلَيْهِ خَيْرًا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ وَمَنْ أَتَيْتُمْ عَلَيْهِ شَرًّا وَجَبَتْ لَهُ النَّارُ أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ}**^(۱۳). واته: نهوهی که به باش باستان کرد بههشتی بۆ واجب بووه، نهوهش که به خراب باستان کرد دۆزهخی بۆ واجب بوو، پاشان سی جار فهرمووی: ئیوه شایهتی خوان له سهر زهویدا.

نهه خوشه ویستییهش له گه ل خوا به یادکردنی بهردهوامی دروست دهبیت، وهکو پیغهمبهری خوا ﷺ له خوای گه وره وه بۆمان دهگپریته وه دهفهرمویت: **{وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ}**

۱۲- البخاری، صحیح البخاری، ج ۴، ص ۱۱۱. مسلم، صحیح مسلم، ج ۸، ص ۱۴.

۱۳- مسلم، صحیح مسلم، ج ۳، ص ۵۳.

فِي مَلَأَ خَيْرٍ مِنْهُمْ^(۱۴). واته: من له گه ل بهنده که مم کاتیک یادم دهکات، نه گهر له ناخی خویدا یادم بکات نهوا منیش لای خوّم یادی دهکه م و باسی نهو دهکه م، خو نه گهریش له ناو کوّمه لیکدا باسم بکات، نهوا منیش له ناو کوّمه لیک له کوّمه له که ی نهو باشتر باسو یادی نهو دهکه م.

و- هه موو نهو سیفاتانه ی تیدا بیت، که خوی گه وره خوشی دهوین: زور سیفیه هه ن دهقه کانی قورئان و سوننه ت باسی گه وره بیان دهکه ن، هه رکه سیس نهو سیفاتانه ی تیدا بیت؛ دیاره خوی خوش دهویت و له به رامبه ریشدا خوی گه وره خوشی دهویت له وانه:

- چاکه کاری: **﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾**^(۱۵). واته: خوی گه وره خه لکی چاکه کاری خوش دهویت.

- نارامگری: **﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾**^(۱۶). واته: خوی گه وره خه لکی نارامگری خوش دهویت.

- له خواترسان: **﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾**^(۱۷). واته: خوی گه وره خه لکی له خواترسی خوش دهویت.

- دادپه ره وری: **﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾**^(۱۸). واته: خوی گه وره خه لکی دادوهری خوش دهویت.

- خوشویستی خه لکانی موسلمان و به سه رکردنه وهیان و لپرسینه وهی خه مه کانیان: پیغه مبهری خوا **ﷺ** دهفه رمویت: **﴿إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَيْنَ الْمُتَحَابِّونَ بَجَلَالِي؟ الْيَوْمَ أُظِلُّهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي﴾**. واته: خوی

۱۴- البخاری، صحیح البخاری، ج ۹، ص ۱۲۱. مسلم، صحیح مسلم، ج ۸، ص ۶۲.

۱۵- سورة البقرة: الآية ﴿۱۹۵﴾.

۱۶- سورة آل عمران: الآية ﴿۱۴۶﴾.

۱۷- سورة آل عمران: الآية ﴿۷۶﴾.

۱۸- سورة المائدة: الآية ﴿۴۲﴾.

گهوره له قيامه تدا ده فەرمویت: کوان ئەوانەى له بەر من یه کتریان خۆش ویستوو، ئەمڕۆ له سیبەرى خۆمدا حەشریان دەکەم، که جگه له سیبەرى من، هیچ سیبەریکی تر نییه.

ز- پابه‌ندبوون بە سوننه‌ته‌کانه‌وه: راسته ئیمه فەرزەکان له خوا نزیکمان ده‌کاته‌وه، به‌لام سوننه‌ته‌کانیش گرنگن؛ چونکه فەرزەکان له‌وانه‌یه له ترسی سزای نه‌کردنه‌که‌ی پێوه‌یان پابه‌ند بین، به‌لام پالنه‌ری سوننه‌ته‌کان ته‌نها خۆشه‌ویستی خوايه‌و ترسی سزای نه‌کردنیمان نییه‌و هک له فەرموو ده‌ قودسیه‌که‌دا هاتوو: **{وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّىٰ أُحِبَّهُ}**^(١٩). واته: به‌رده‌وام به‌نده‌که‌م به‌کردنی سوننه‌ته‌کان لێم نزیک ده‌بێته‌وه، هه‌تا خۆشم ده‌وێت.

ح- پێغه‌مبه‌رو خیزانه‌کان و هاوه‌لانی خۆش بویت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌باره‌ی خۆشویستی هاوه‌لانی له‌ پشتیوانان ده‌فه‌رمویت: **{الْأَنْصَارُ لَا يُحِبُّهُمْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يُبْغِضُهُمْ إِلَّا مُنَافِقًا، فَمَنْ أَحَبَّهُمْ أَحَبَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ أَبْغَضَهُ اللَّهُ}**^(٢٠). واته: ئەوه‌ی پشتیوانانی خۆش بویت باوه‌رداره، ئەوه‌شی رقی لێیانە دووروو مونا‌فیکه. هه‌رکه‌سیک خۆشی بوین، خوای گه‌وره خۆشی ده‌وێت، هه‌رکه‌سیش رقی لێیان بێت، خوای گه‌وره رقی لێیه‌تی.

ت- عاقیبه‌ت خێری: مردن له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی چاکه‌ نیشانه‌ی خۆشه‌ویستی خوای گه‌وره‌یه، عه‌مری کورپی حه‌مقی خوزاعی ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: **{إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا عَسَلَهُ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا عَسَلَهُ؟ قَالَ: يُؤَفِّقُ لَهُ عَمَلًا صَالِحًا بَيْنَ يَدَيَّ أَجَلِهِ حَتَّىٰ يَرْضَىٰ عَنْهُ جِيرَانَهُ، أَوْ قَالَ: مَنْ حَوْلَهُ}**^(٢١). واته: ئەگه‌ر خوای گه‌وره که‌سیکی خۆشویست، شیرینی ده‌کات. گوتم: واتای چی شیرینی ده‌کات؟ فەرمووی: به‌ر له‌ مردنی ده‌یخاته‌سه‌ر کارو کرده‌وه‌یه‌کی چاک، هه‌تا ده‌رودراوسێو که‌سه

١٩- البخاري، صحيح البخاري، ج ٨، ص ١٠٥.

٢٠- البخاري، صحيح البخاري، ج ٥، ص ٣٢. مسلم، صحيح مسلم، ج ١، ص ٦٠.

٢١- الحاكم، المستدرک، ج ٢، ص ٦١. وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

نزيكەكانى لى رازى دەكات.

كەواتە: مردن لەسەر كارى چاكە، نيشانەى خۆشويستنى خواى گەورەيە.
ئەمە نيشانەكانى خۆشويستنى خواى گەورەيە، ئەوئى تەنھا يەك ھۆكارىش
لەمانەى تىدا بىت، خواى گەورە خۆشى دەوئىت، بەلام دەبىت ئىمە ھەول بەدەين،
ھەموو ئەوانەمان تىدا بىت، كە خواى گەورە خۆشى دەوئىن، ئەوكات خواى گەورە
لە چەند دەروازەيەكەو، خۆشى دەوئىن و لە خۆيمان نزيك دەكاتەو.
جا لىردا پئويستە پرسیارى ئەو لە خۆمان بکەين: ئايا خۆشەويستى ئىمە
بۇ خواى گەورە، بەو شىئەيەيە؟! پئويستە بپرسیين: ئايا شاينەى ئەوئىن كە
نازناو شەرەفى بەندايەتتى خوامان بى بپرىت؟!

ئەگەر وا نىيە؛ ئەوا با پئىداچوونەو بە خۆمان و خۆشەويستىيەكەماندا
بکەينەو؛ چونكە خواى پەروەردگار لە ئايەتتىكى ھەر شەئامىزدا چەند پرسیارىك
لەبارەى خۆشەويستى خۆى رووبەرووى مروقى باوپردار دەكاتەو دەفەرموئىت:
﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ
تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرَبُّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾^(۲۲) واتە: ئەى پئىغەمبەر
پئىيان بلى؛ ئەگەر ئىو بەو بابو باپىرانو مندالو نەوئەكانو خوشكو براكانو خىزانو
ھاوسەرەكانو ھۆزو بنەمالەكانو مالو بازرگانىيەك كە لە تىكچوونو زىانھىنانى
دەترسنو زەوى خانوو شوئىنى ھەوانەوئەكانتان لە خواو پئىغەمبەرى خواو
تىكۆشان لە پئىناو رپبازى خوادا خۆشتر دەوئىت؛ ئەوا چاوەرئى بن، تا فەرمانى
خوا بەلەناوبردنتان دئىتو خواى گەورەش ھەرگىز خەلكى تاوانبارو سنووربەزئىن
ناخاتە سەر رپى راستو تەوئىقيان نادات.

جەمسەرەكانى خۆشەويستى خواى گەورە:

دىارە چەمكى خۆشەويستى لەگەل خواى گەورە دوو جەمسەرى ھەيە،

۲۲- سورة التوبة: الآية ﴿ ۲۴ ﴾.

جه‌مسهریکیان نه‌وه بوو که باسمان کرد.

جه‌مسهری دووهم: خو‌شه‌ویستی خوای گه‌وره‌یه بو به‌نده‌کانی؛ چونکه خو‌شه‌ویستی به‌نده‌کان بو خوای گه‌وره بی‌به‌رام‌به‌رو تاکلا‌یه‌نه نییه، به‌لکو به‌رام‌به‌ره، واته: ئیمه چنده خوامان خو‌ش بویتو لیلی نزیك بینه‌وه، خوای گه‌وره زور زیاتر ئیمه‌ی خو‌ش ده‌ویتو لیمان نزیك ده‌بیته‌وه، نه‌وه‌تا له قورئاندا کاتیک باسی خو‌شه‌ویستی نیوان خو‌ی و به‌نده‌کانی ده‌کات خو‌شه‌ویستی خو‌ی بو به‌نده‌کانی ده‌خاته پیش خو‌شه‌ویستی به‌نده‌کانی‌وه بو خو‌ی و ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾^(۳۳). واته: خوای گه‌وره نه‌وانی خو‌ش ده‌ویتو نه‌وانیش خویان خو‌ش ده‌ویت.

له فه‌رمو‌وده‌یه‌کی قودسی‌شدا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّىٰ أَحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنِ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِذَنَّهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدُّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ، يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ﴾^(۳۴).

واته: هه‌ر که‌سیک دزایه‌تی خو‌شه‌ویستیکی من بکات؛ نه‌وا من شه‌ری له‌دژ به‌ریا ده‌که‌م، به‌نده‌که‌م به‌هیچ شتی‌ک لیم نزیك نابیته‌وه نه‌وه‌نده‌ی به‌ جیبه‌جی‌کردنی فه‌رزه‌کان لیم نزیك ده‌بیته‌وه، به‌رده‌وامیش به‌کردنی سوننه‌ته‌کان لیم نزیك ده‌بیته‌وه، هه‌تا خو‌شم ده‌ویت، که خو‌شم ویست؛ ده‌بم به‌و گو‌ییه‌ی که پیی ده‌بیستیت، به‌و چاوه‌ی که پیی ده‌بینیت، به‌و ده‌سته‌ی که کاری پیی ده‌کات، به‌و قاچه‌ی که پیی ده‌روات، نه‌گه‌ر داوای هه‌ر شتی‌کی‌شم لی بکات پیی ده‌ده‌م و په‌نام له هه‌رچی پیی بگریت په‌نای ده‌ده‌م، له هیچ شتی‌ک که بمه‌ویت بیکه‌م، هه‌لو‌یسته‌ نا‌که‌م نه‌وه‌نده‌ی له‌کی‌شانی گیانی نه‌و به‌نده‌یه هه‌لو‌یسته‌ ده‌که‌م؛ چونکه نه‌و

۲۳- سورة المائدة: الآية ﴿٥٤﴾.

۲۴- البخاري، صحيح البخاري، ج ۸، ص ۱۰۵.

مردنی پى ناخۆشه و منيش پيم ناخۆشه بیدلى بکه م.

بهريزان، سهيرى نه و خۆشهويستيهى خواى گهوره بکه ن بۆ بهندهکانى، كى ههيه له ئيمه نه وهنده خواى خۆش بووبيت نه وهندهى خواى گهوره ئيمهى خۆش دهويت؟ هه ر بۆيه پيشه و اعلى ده فەر موويت: نه گه ر له قيامه ت پيم بلين لپرسينه وه ت ده دهينه ده ست داىك و باوكت رازى نابم؛ چونكه دلنيام له وهى خواى گهوره به رامبه رم له وان به به زه ييتره .

نیشانه كانى خۆشهويستى خواى گهوره بۆ بهندهكانى:

له گرنگرين نیشانه كانى خۆشهويستى خواى گهوره بۆ بهندهكانى:

۱. به ده ستى خۆى درووست كر دووين له كاتيكدا ده يتوانى فه رمان به فريشته كان بکات نه وان درووستمان بکه ن.

۲. له رۆحى خۆى كر دووه به به رماندا؛ تا به هه ميشه يى بمينينه وه .

۳. فه رمانى كر دووه به سه رجه م فريشته و به نده نزيکه كانى كه كرنووشمان بۆ به ن، تا به گهوره ليمان برون و هه ر له سه ر ئيمه ش شه يتانى به نه فره ت كر د.

۴. له سه ر جوانترين شيوه درووستى كر دووين.

۵. عه قل و ژيري پى داوين و ناوى هه موو هه بووه كانى بوونه وه رى فير كر دووين كه هيج كام له فريشته زور نزيکه كانيش نه يانده زانى.

۶. نازادى ته واوى پى داوين له بريار و هه لباردن، ته نانه ت له سه ر په رستنى خۆيشى كه راستيه كى په هاپه ناچارى نه كر دووين و زورى لى نه كر دووين.

۷. هه ميشه رينمووى كر دووين بۆ ريگاي راست و به رده وام په يامو پيغه مبه رانى خۆى بۆ په وانه كر دووين تا گومراو سه رليشيو او نه بين.

۸. هه رچى له ئاسمان و زه ويديايه له پينا و خزمه ت و خۆشگوزه رانى ئيمه دا درووستى كر دووه .

۹. به به هاترين به ره مه كانى خۆشهويستى خواى گه وره ش ليخۆشبوونى گونا هه كان و خۆشكر دنى ژيان و گوزه ران و گه رانه وه يه بۆ به هه شتى نه براهه . نه وه تا

به‌ئینمان پی دهدات له فه‌رمووده‌یه‌کی قودس‌یداو ده‌فه‌رموویت: **{ يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا، ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا، لِأَتَيْتَكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً }** (۳۵) واته: ئه‌ی به‌نده‌که‌م نه‌گه‌ر پ‌رپه‌پ‌ری ئه‌م زه‌وییه‌ تاوانت کردییت، به‌لام هاوه‌لت بۆ بریار نه‌دابم، پاشان بگه‌رپیته‌وه‌ بۆ لام پ‌رپه‌پ‌ری زه‌وی لیخۆشبوونت پی دده‌م. له‌و پ‌یناوه‌شداو هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی لییان خۆش بییتو پله‌یان لای خۆی به‌رز بکاته‌وه‌ فه‌رمانی به‌ فریشته‌کانی کردووه‌ هه‌رکه‌س‌یک به‌نیه‌تیش نیه‌تی هی‌نا، کرده‌وه‌یه‌کی چاکه‌ بکات، ئیوه‌ بۆی بنووسن به‌چاکه‌، خۆ نه‌گه‌ر کردی یه‌ک به‌ ده‌و تاحه‌وت سه‌د جار به‌رامبه‌ر بۆی زیاد بکه‌ن، خۆ نه‌گه‌ریش نیه‌تی هی‌نا خراپه‌یه‌ک بکات؛ ئه‌وا له‌سه‌ری مه‌نووسن هه‌تا ده‌یکات، ئه‌گه‌ر کردی وه‌ک خۆی بینووسن (۳۶). ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌کدا ده‌کرا هه‌ر مرؤفیک کاریک بکات باش بییت، یان خراپ، هی‌نده‌ی کرده‌وه‌که‌ی خۆی پاداشت، یان سزا وه‌ر بگریت، به‌لام خوای گه‌وره‌ له‌به‌هانه‌یه‌ بۆ لیخۆشبوونی به‌نده‌کانی و سه‌فرازکردنیان، نه‌ک سزادانیان.

چه‌ندان ده‌قی قورئان و سوننه‌تیشمان هه‌یه‌ که‌ جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌و خاله‌ ده‌که‌نه‌وه‌ له‌وانه‌: خوای گه‌وره‌ له‌ قورئانی پ‌یرۆزدا ده‌فه‌رموویت: **{ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِئَةٌ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ }** (۳۷) واته: نموونه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ماله‌کانیان ده‌به‌خشن له‌ پ‌یناوی خوادا، وه‌ک ده‌نکه‌ گه‌نمیک وایه‌ که‌ حه‌وت گوئه‌ گه‌نمی لی به‌ره‌م بییتو له‌ هه‌ر گوئی‌کدا، سه‌د ده‌نکه‌ گه‌نمی ت‌ی‌دا بییتو خوای گه‌وره‌ش چه‌ند قات له‌مه‌ش زیاتر دهدات به‌ به‌نده‌کانی.

پ‌یغه‌مبه‌ری خودایش ﷺ له‌ فه‌رمووده‌یه‌کیدا ده‌فه‌رموویت: **{ مَا مِنْ حَسَنَةٍ عَمَلَهَا ابْنُ آدَمَ إِلَّا كُتِبَ لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا الصَّيَّامَ فَإِنَّهُ }**

۲۵- الترمذي، سنن الترمذي، ج ۵، ص ۳۴۸. وقال الألباني في تخريجه: حديث صحيح.

۲۶- سورة البقرة: الآية ﴿ ۲۶۱ ﴾.

۲۷- سورة البقرة: الآية ﴿ ۲۶۱ ﴾.

لی وَأَنَا أَجْزَى بِهِ^(۲۸) . واته: هه چ کرده ویههك مرؤف بیكات خوی گهوره به دهقات تا
 هوسه دات بؤی دنوو سیټ، خوی گهوره دهفه رموویټ: جگه له رۆژوو؛ چونکه
 نهوه تهنه بؤ منهو ههر خویشم دهزانم، چون پاداشتی خاوه نه که ی ددهمه وه.
 نه گهر سه رنجی نهو دوو دهقه ی سهروهه بدهین ده بینین نایه ته که تهنه باسی
 به خشین دهکات، به لام فهرمووده که باسی هه موو کرده وه باشه کان دهکات، له نوپژو
 رۆژو هه جو فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه.

له فهرمووده یه کی تر دا دهفه رموویټ: {مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ حَسَنَةٌ،
 وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ: أَلَمْ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَا مٌ حَرْفٌ، وَمِمْ حَرْفٌ}
^(۲۹). هه رکه سیك پیټیک له قورئان بخوینیت؛ چاکه یه کی بؤ دنوو سریتو ههر
 چاکه یه کیش به ده هینده ی خوی پاداشت ده دریته وه، نالیم (الم) هه مووی پیټیکه،
 به لکو (الف) پیټیکه (لام) پیټیکه (میم) پیټیکه. خو شه ویستان سه رنج بدن،
 خوا جه ند میهره بانه ئیمه نه گهر له رۆژیکدا یه ک لاپه ره قورئان بخوینینه وه
 ته رازووی چاکه کانمان جه ند پیی زیاد دهکاتو قورس ده بیټ! به لام به داخه وه
 زۆریکمان سه ره رای نه وهش ههر نایکه یین

بویه عه بدو لای کورپی مه سهوود ده ئیت: (وَيْلٌ لِمَنْ غَلَبَتْ وُحْدَاتُهُ عَشْرَاتِهِ)^(۳۰). واته:
 دۆزه خ به حالی نهو که سه ی که یه که کانی له ده یه کانی زیاتر بن، واته: تاوانه کانی
 که یه که به رامبه ره زیاتر بیټ له چاکه کانی، که ده به رامبه ره نه ژمار ده کریټ.
 سه ره رای نه وانه هه مووی، هه ندیک کرده وه تر هه ن پاداشته کانیان بی نه ندازه
 زۆره بؤ نموونه:

زیندوو کرده وه یه که شهوی سال به په رستش که شهوی قه دره خوی گهوره
 له باره یه وه دهفه رموویټ: ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾^(۳۱). واته: په رستشی شهوی

۲۸- النسائي، سنن النسائي، ج ۱۰، ص ۹۲. وقال الألباني في تخريجه: صحيح.

۲۹- الترمذي، سنن الترمذي، ج ۵، ص ۱۷۵. وقال الألباني في تخريجه: صحيح.

۳۰- ابن رجب الحنبلي، جامع العلوم والحكم، ج ۲، ص ۳۲۸.

۳۱- سورة القدر: الآية ﴿۳﴾.

قهدر خیری په‌رستی (۱۰۰۰) مانگی هه‌یه که زیاتر له (۸۳) سال دهکات، واتا نه‌گهر که‌سیک بتوانیت ماوهی (۱۰) سالی ته‌مهنی نه‌و (۱۰) شه‌وهی ر‌مه‌زان زیندوو بکاته‌وه که ههر (۱۰) شه‌وه‌که دهکاته (۴۰) سه‌عات، نه‌گهر ئی‌مه بتوانین (۲۰) سال نه‌م شه‌وانه زیندوو بکه‌ینه‌وه به په‌رستش و به‌ندایه‌تی و چاکه‌کردن نه‌وکاته ئی‌مه (۱۶۰۷۰) سال ته‌مهن په‌رستشمان ده‌بیت. به‌م شی‌وه‌یه ئی‌مه ده‌توانین به په‌رستی چهن‌د کاتزمیری‌ک له چهن‌د شه‌ویکدا پیشی هه‌موو نه‌و نه‌ته‌وانه به‌دینه‌وه که پیش ئی‌مه هه‌زار سال زیاد زیاونو و خواناسیان کردوو، نه‌مه ته‌نها میه‌ره‌بانی خوی گه‌وره‌یه. یان نوپ‌زی حه‌ره‌می که‌عه‌بی پیرو‌ز خیری (۱۰۰،۰۰۰) نوپ‌زی هه‌یه و نوپ‌زی مزگه‌وته‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خیری (۱۰۰۰) نوپ‌زی هه‌یه و نوپ‌زی مزگه‌وته‌ی نه‌ق‌صا خیری (۵۰۰) نوپ‌زی هه‌یه.

یان ده‌فه‌رمو‌یت: **{الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَاتٌ لِّمَا بَيْنَهُمَا}** (۳۳). واته: عه‌مه‌یه‌ک هه‌تا عه‌مه‌یه‌کی تر هه‌موو تا‌وانه‌کانی نیوانیان ده‌سپ‌نه‌وه.

یان ر‌و‌زووی (۱۰) مو‌حه‌ر‌ه‌م خوی گه‌وره تا‌وانی یه‌ک سالی پی ده‌سپ‌رته‌وه. یان هه‌رکه‌سیک له ر‌و‌زیکدا (۱۲) ر‌کات نوپ‌زی سو‌ننه‌ت بکات، خوی په‌روه‌رد‌گار ک‌وش‌کی‌کی له به‌هه‌شته‌دا ب‌و درووست دهکات. بوونی نه‌م پادا‌شته ز‌و‌رانه له‌سه‌ر نه‌م کرده‌وه ب‌چوو‌کانه، به‌لگه‌ی میه‌ره‌بانی و به‌زه‌یی خوی گه‌وره‌ن ب‌و مر‌و‌فه‌کان.

له هه‌موو نه‌مانه‌ش مژده به‌خ‌ش‌تر نه‌وه‌یه، که هه‌موو نه‌مانه‌ی با‌سمان کردوون لی‌که‌وته‌ی کارا‌کردنی یه‌ک به‌ش له‌سه‌د به‌شی به‌زه‌یی خوی گه‌وره‌ن ب‌و به‌نده‌کان، وه‌ک له فه‌رمووده‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ردا هاتوو صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: **{إِنَّ لِلَّهِ مِائَةَ رَحْمَةٍ أَنْزَلَ مِنْهَا رَحْمَةً، وَاحِدَةً بَيْنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ، فِيهَا يَتَعَاطَفُونَ، وَبِهَا يَتَرَاحِمُونَ، وَبِهَا تَعَطِفُ الْوَحْشُ عَلَى وَلَدِهَا، وَأَخَّرَ اللَّهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً يَرْحَمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ}**

۳۲- البخاری، صحیح البخاری، ج ۳، ص ۲. مسلم، صحیح مسلم، ج ۴، ص ۱۰۷.

(۳۳). واتە: خۇاى گەورە سەد بەش بەزەبى ھەيە، يەك بەش لەو بەزەبىيە خۇى ناردۇتە سەر زەوى بۇنىوان مرۇفو جنۇكەو ئازەل و بالئندەكان، بەو بەشە بەزەبىيان بەيەكدا دىتەووەو يەكتريان خۇش دەوئىت، ھەر بەو بەشە دىندەكان سۆزىيان بۇ بەچكەكانىيان دەجوولئىت، نەو دەونۇ بەشى بەزەبىيەكەى ھەلگرتووە بۇ باوپرداران لە دوارۇژدا، كە بۇ لىخۇشبوونى ئەوان دەيخاتە كار.

جا نازانم چۆن بتوانىن باسى ئەو (۹۹) بەش خۇشەويستىيەى خۇاى گەورە بكەين لەدوارۇژدا؟! چۆن بتوانىن درك بە ئاسۆو سنوورەكەى بكەين؟! ئەگەر ھەر لە سەرەتاي بوونەوەرەو، تا دەگاتە ئادەم تا رۇزى دوايى، ھەموو ئەم بوونەوەرە بە يەك بەش بەزەبى خۇا بەرپۆە چووبىت، ئەى ئەگەر (۹۹) بەشەكەى تر بخاتە كار بۇ لىخۇشبوونى بەندەكان، دەبىت ئەو بەدبەختانە كىبن كە ھىشتا نايانگريتەووەو داديان نادات؟ دەبىت ئەو كەسانە دوايى گلەى لە كى بكەن و يەخەى كى بگرن؟! دەبىت كى بە كەمتەرخەم و ستەمكار بزنان؟!

لېرەدا با ھەلۆيستەو بەراوردىك بكەين، بزنانىن كى پىويستى بە خۇشەويستى ھەيە؟ بوونى ئەو خۇشەويستىيە لەنىوان خۇاى گەورەو بەندەكانى لە بەرژەوەندىي كىيەو كى لىي بەھرمەند دەبىت؟ خۇشەويستىي ئىمە بۇ خۇا دەبىت چ سوودىكى بۇ خۇا ھەبىتو ئەگەر نەبىت زىانى چى بىت؟! ئەى خۇشەويستىي خۇا بۇ ئىمە چەند سوودى ھەيەو ئەگەر نەبىت تووشى چە بەدبەختىيەك دىين.

بۆيە بەندايەتى بۇ خۇاى گەورە، كە لەسەر بنەماى ئەو دوو جەمسەرى خۇشەويستىيە تۆكەو پتەووە دامەزراوہ جىي شانازىو سەربەزىيە بۇ مرۇقەكان. عەبدوئلاى كورى موبارەك دەئىت: سالىكىيان وشكەسالى بوو، چووین نوپژەبارانە بكەين، بىنىم پىاويكى رەشى ھەژار لەپالما نوپژى دەكرد، گوپم لى بوو دەيگوت: خوايە سوئندت لەسەر دەخۇم ھەر ئىستا باران ببارىنە. دەئىت: چەند ساتىكى كەمى پى چوو بىنىم ھەور بەرى ئاسمانى گرتو بارانىكى زۆر بارى، كە ئەوہم

بىنى، بېيارم دا شوپىن ئەو پياوۋە بىكەوم، بزانمە چ كارەيە، بىننىم لە بازار كۆيلەى
كەسىكەو كرىن و فرۇشتىنى پىوۋە دەكات. چوومە لاي و گوتەم: ئەو بەندەيەم پى
بفرۇشەو لە خاۋەنەكەيم كرى. لەگەل خۇم بىردم و لە رېگە باسەكەم بۇ گىپرايەو،
گوتى: بۇ تۇ ئاگات لى بوو؟ گوتەم: بەلى.

گوتى: باشە مۇلەتم دەدەيت نوپۇزىك بىكەم؟

گوتەم: بەلى، فەرموو. دەلىت: دوو ركات نوپۇزى كىرد، پاشان دەستى بۇ ئاسمان
بەرزكردەوۋە گوتى: خوايە ئەوۋە لەنيوان من و تۇدا بوو، خەلك پى زانيو،
خوايە بىمبەرەوۋە بۇ لاي خۇت.

دەلىت: بىننىم هات بەلاداۋ گىانى دەرجوو.

ئەمەش پىچەوانەى خۇشەويستىي ھەموو بەناو گەورەكانى دونيايە كە لەسەر
خويىن و رەنجى شوپىنكەوتەكانيان دەژىن و سەرەراى ئەوۋەش زۇرىش لىيان بىمەنتەو
بىئاگان و ەك چۇن دونيايان بەھەدەر دەدەن لە قىامەتىش ھەر ئەوانن دەبنە
مايەى سووتان و تياچوونيان.

بەلام بەداخەوۋە ئىمە لە تىگەشتەن و مامەلەكردنمان لەگەل ئەم چەمكەنە،
كورتبىن و كەمتەرخەمىن.

دەلىين خوامان خۇش دەوۋىت، بەلام لە ھەمان كاتدا خەلكى دژە خواو بىدىن و
داۋىنپىسىشمان خۇش دەوۋىت! دەلىين خوامان خۇش دەوۋىت، بەلام شوپىن بەرنامەى
خەلكى تر كەوتووۋىن و بەرنامەى ئەوانمان لە خوا پى باشتەرە!

دەلىين خوامان خۇش دەوۋىت، بەلام ئامادە نىن لە پىناو رەزامەندىي ئەو
دەست لە بچووكتىن ھەزو ئارەزوۋى خۇمان ھەلبىگرىن!

ئەمانە ھەموۋى دوورۋوۋىي و نىفاقەو لەگەل سەرەتايىتىن واتاى خۇشەويستى
بۇ خوا يەك ناگرەوۋە.

باسى ھەشتەم

پشتبەستن بە خۆى گەورە (التوكل)

توكل: بەككى ترە لە كردهووە گرنگو ھەستيارەكانى ترى دڵ، ھەر بۆيە خۆى گەورە لە زياتر لە (۷۰) دەقى قورئانداو بەچەندان شىوہى جياواز گوزارشتى لى كردهووە، پيشەوا ئەحمەدیش لەبارەيەو دەلئيت: (هو عمل القلب)^(۱). واتا برىتييە لە كردهووى دڵ.

پىناسەى (توكل) پشتبەستن بە خۆى گەورە:

توكل: لە زمانەوانيدا بەواتاى: پشتپىبەستن، يان خۆرا دەستكردن، يان خۆبە دەستەو دەدان دىت. ھۆكارى ئەو پشتپىبەستن و خۆرا دەستكردنەش بۆ دەسەوسانى كەسەكە دەگەرپتەو، واتا ئىمە لەبەر بىدەسەلاتى و لاوازى خۆمان، خۆمان رادەستى ھىزىكى بىھاوتاو لەبن نەھاتوو دەكەين كە خۆى گەورەيە. لە زاراوھشدا: زانايان بە چەند شىوازىك پىناسەى دەكەن:

پيشەوا غەزالى لەبارەى (توكل) دەلئيت: (الإكتفاء بالأسباب الخفية عن الأسباب الظاهرة مع سكون النفس إلى مسبب السبب لا إلى السبب)^(۲). واتە: خۆدانە دەستى ھۆكارە نەيىنىو پەنھانەكانە لەبرى ھۆكارە ديارو ئاشكران، لەگەڵ دنىابوون و پشتبەستنى تەواو بە بەدەيھىنەرو ھەئسوورپنەرى ھۆكارەكان، نەك خودى ھۆكارەكان.

شىخ عەبدولقادرى گەيلانىش دەلئيت: (هو اكتفاء العبد الذليل بالرب الجليل، كإكتفاء الخليل بالجليل حين لم ينظر إلى عناية جبريل)^(۳). واتە: برىتييە لە پشتبەستنى

۱- ابن القيم، طريق الھجرتين و باب السعادتين، دار السلفية، القاهرة، ط ۲، ۱۳۹۴، ص ۲۵۷.

۲- الغزالي، إحياء علوم الدين، ج ۴، ص ۲۶۶.

۳- عبد القادر الكيلاني (عبد القادر بن موسى بن عبد الله بن جنكي دوست الحسني)، الغنية لطالبي طريق الحق عز وجل، ج ۲، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۱، ۱۹۹۷، تحقيق: أبو عبد الرحمن صلاح بن

بەندەيەكى بېدەسەلەت بە خاويەكى گەورە بەدەسەلەت، وەك پشەتەستەنەكەي ئىبراھىمى خەلىل بە خاوى بەدەسەلەتو جەلىل، كاتىك ئاوپى لە چاودىرىي جىرىلىش نەدەيەو وە خاوى تەنھا بە خوا سپارد^(۴).

ھەندىكى تىرىش دەلىن: **(هو علم القلب بكفاية الرب للعبد)**^(۵). واتە: بىرىتىيە لە دۇنيايى دىل بە بەسبوونى خوا بۇ بەندەكەي. كەواتە: توكل بىرىتىيە لەوھى مرۇقى باوهردار خاوى بداتە دەستى خاوى گەورەو ھەموو كارو خواستەكانى خاوى بەو بسپىرىت.

گرنگىي پشەتەستن بە خاوى گەورە:

وەك پىشترىش ئامازەمان پى دا، خاوى گەورە لە قورئاندا گرنگىيەكى زۇرى بە (توكل) داوھو بە چەندان شىوھو لە چەندان تەوھردا سەرنجى بەندەكانى بۇ لاي ئەم چەمكەي باوهر راکىشاوھ لەوانە:

۱- خاوى گەورە ناوى (الوكيل)ى كر دووھتە يەككە لەناوھ جوانەكانى خاوى، واتا ئەو زاتەي كە بەدەيەنەرو ھەلسوورپنەرى ھەموو بوونەوھرەو ھۆكارو دەرەنجامەكان ھەمووى بەدەستى ئەونو ھەر ئەويش پشەتو پەناي تەواوى بەندەكانىتىو ھەلسوورپنەرى راستەقىنەي كارەكانىانە.

۲- زۇر جار (توكل)، لەگەل باوهر باس كراوھو وەكو ھاوتاي ئەو وينا كراوھ، وەك دەفەرموئىت: **﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾**^(۶). واتە: بلى ئەوھ خاوى من كە (الرحمن) باوهرمان پىي ھىناوھو پشەتو پەنايشمان ھەر ئەوھ، يان دەفەرموئىت:

محمد بن عويضة، ص ۳۱۸.

۴- مەبەستى ئەوھيە كاتىك خەرىك بوو ئىبراھىم دروودى خاوى لى بىن فرىدەنە ناو ئاگرەكەوھ، جىرىل ھات بۇ لاي و پىي گوت: چىت پىويستە بوئى بگەم، ئىبراھىم فەرمووى: ھىچ پىويستىم بە تۇ نىيە: تەنھا پىويستىم بە خوا ھەيە.

۵- ابن القيم، مدارج السالكين، ج ۲، ص ۱۱۴.

۶- سورة الملك: الآية ﴿ ۲۹ ﴾.

﴿قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٍ﴾^(۷). واته: بلیٰ نهوه په‌روه‌ردگاری منه جگه لهو هیچ په‌رستراویکی تر به‌حقوق نییه پشتو په‌نام ههر نهوه و ههر بو لای نه‌ویش ده‌گه‌ریمه‌وه.

۳- هه‌ندیك جاریش وه‌كو مه‌رجی باوه‌ر باس کراوه، نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌په‌نیت، که لاوازی پشتبه‌ستن به‌خوا نیشانه‌ی لاوازی باوه‌ره‌و نه‌بوونیشی نیشانه‌ی نه‌بوونی باوه‌ره. وه‌ك ده‌فه‌رموویت: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾^(۸). واته: نه‌گه‌ر راست ده‌که‌نو باوه‌ردارن؛ نه‌وا ته‌نها پشت به‌خوای گه‌وره‌ببه‌ستن، یان له‌سه‌ر زمانی موسا دروودی خوای لی بیت ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ﴾^(۹). واته: موسا به‌گه‌له‌که‌ی گوت: نه‌گه‌ر نیوه‌راست ده‌که‌نو باوه‌رتان به‌خوا هی‌ناوه؛ نه‌وا ته‌نها پشت به‌و ببه‌ستن.

۴- یان هاوتای په‌رستش و خواناسی باس کراوه. وه‌ك ده‌فه‌رموویت: ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾^(۱۰). واته: ههر نه‌و په‌رسته‌و پشتو په‌نایشت با ههر نه‌و بیت، یان ده‌فه‌رموویت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾^(۱۱). واته: نی‌مه‌به‌ته‌نها تو ده‌په‌رستین و پشتو په‌نایشمان ههر تو‌ی. نی‌بنو ته‌یمیه‌ده‌لئیت: (توکل) و پشتبه‌ستن به‌خوای گه‌وره‌هه‌ردوو چه‌مکه‌سه‌ره‌کییه‌که‌کو ده‌کاته‌وه: چه‌مکی په‌رستن و چه‌مکی پشتبه‌ستن، ده‌بیت نه‌م دووانه‌ش ته‌نها بو خوای په‌روه‌ردگار بن.

۵- یان هاوتای ترس ملکه‌چی و گه‌رانه‌وه‌بو لای خوا باس کراوه: وه‌ك ده‌فه‌رموویت: ﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾^(۱۲). واته: خواجه‌پشتو

۷- سورة الرعد: الآية ﴿٣٠﴾.

۸- سورة المائدة: الآية ﴿٢٣﴾.

۹- سورة يونس: الآية ﴿٨٤﴾.

۱۰- سورة هود: الآية ﴿١٢٣﴾.

۱۱- سورة الفاتحة: الآية ﴿٥﴾.

۱۲- سورة الممتحنة: الآية ﴿٤﴾.

پەنامان ھەرتۆی بۇلاى تۆ گەراوینەو ھە چارەنووسو دوارپۇژیشمان ھەر بۇ لاى تۆیە. یان دەفەر موویت: ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾^(۱۳). واتە: ئەو خوای گەورە پەروردەگارى مەنە پشەتو پەنايشم ھەر ئەو ھەر بۇ لاى ئەویش دەگەر پیمەو.

۶- یان ھاوتای تەقواو لەخواترسان باس کراو: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾^(۱۴). واتە: لەخوا بترسنو با پشەتو پەناى باو ھەردارانیش تەنھا خوای گەورە بێت.

۷- یان ھاوتای ئارامگارى و خۇراگارى باس کراو ھە دەفەر موویت: ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾^(۱۵). واتە: ئەو کەسانەى خۇراگەر بوونو پشەتیا بە پەروردەگارى خۇیا بەستوو.

ئەم گرنگىپیدانەى قورئانىش بەم بابەتە وای لە ئىبنولقەيىم کردوو لەبارەى گرنگى (توکل) بلیت: (التوکل نصف الدين .. ومنزلته: أوسع المنازل وأجمعها)^(۱۶). واتە: پشەبەستن بە خوای گەورە نیوہى ئایینو باو ھەرەو پێگە کەشى فراوانترین و گشتگىرتىن پێگە.

سەعیدى کورى موسەییەبیش لەبارەى توکل دەلیت: (التوکل جماع الإیمان)^(۱۷). واتە: پشەبەستن بە خوای گەورە کۆمکارى ھەموو چەمکەکانى باو ھەر.

۱۳- سورة الشورى: الآية ﴿ ۱۰ ﴾.

۱۴- سورة المائدة: الآية ﴿ ۱۱ ﴾.

۱۵- سورة النحل: الآية ﴿ ۴۲ ﴾.

۱۶- ابن القيم، مدارج السالکین، ج ۲، ص ۱۱۳.

۱۷- ابن رجب الحنبلى، جامع العلوم والحکم، ج ۲، ص ۴۹۷.

ياساى پەپوھەندىيى نىوان ھۆكارو دەرەنجامەكان(السببىيە):

يەككەك لە نىشانەكانى لوتفى خواى گەورە بە بەندەكانى ئەوھىيە، كە سىستەمەو ياساسى (السببىيە)ى بۇ داناون و فىرى كروونكە ھەرچى لەگەردووندا ھەيە، ھۆكارو رېكارى خۆى ھەيە، بۇيە ھەر كەس بىھوئىت بەھەر ئامانجىك بگات باش بىت، يان خراپ، خواى گەورە ھۆكارەكانى نىشان داوھو ئازادى تەواوى لە ھەلبژاردنىشدا پى داوھو دەتوانىت لەرپى ئەو ھۆكارانەوھ ئامانجەكانى باش بن، يان خراپ پىيان بگات.

سىستەمى (السببىيە): برىتبيە لە پەيوھەستبوونى دووشت پىكەوھ لە بوونو نەبووندا، كە يەككىيان پىش ئەوى تريان روو دەداتو بە يەكەميان دەگوتريت: ھۆكارو بەوى تر دەگوتريت: دەرەنجام.

بەھوى ئەم ياسايەوھ ئىمە تى دەگەين، كە بۇ گەشتن بەھەر ئەنجامىك سەرەتا پىويستمان بەرپىكارو ھۆكارەكانە، خۇ ئەگەر وانەبووايە، ئەو كات ھەموو شتەكان لە خۇيانەوھو بەبى ھىچ پىشەككىيەك روويان دەداو ئەو كاتيش عەقلى و ژىرىى مرۇف، بەھايەكى ئەوتوى نەدەبوو، بەلكو مرۇفەكان دەبوو وەك پەرى دەم با، خۇيان بەدايەتە دەستى رووداوەكان، بەلام خواى گەورە لوتفى لەگەل كروونو سەرەراى ئەوھى ژىرى پىداون بۇ ھەرشتىكىش ياساو رىساى تايبەتى بۇ داناونو فىرىشى كروون، كە لەرپى ئەو ياسايانەوھ بە ئامانجەكانيان دەگەن و لە قەدەرى بەردەستبوونى ھۆكارەكانىش، ئامانجەكان بەرجەستە دەبن.

ھۆكارو دەرەنجامەكانىش، لەرووى پەيوھەستبوونيان بەيەكەوھ دەبن بەسى بەشەوھ:

بەشى يەكەم: پەيوھەستبوونى تەواو لەنىوان ھۆكارو دەرەنجامەكاندا ھەيە، بەشىوھىەك كە مەھال لىك بترازىن، وەكو پەيوھەستبوونى نىوان خواردنو ھەناسەدان بۇ بەردەوامىي ژيان، كە ژيان بى بوونى ئەو دووانە، جۇرپىكە لە مەھال. ئەم جۇرە ھۆكارانە، مرۇف بەھىچ شىوھىەك ناتوانىت وازيان لى بەئىنىت:

چونکه هر زیانیکی بههویانهوه لی بکهوئیت، خوئی بهرپرسیار دهبئیتو لای خوایش گوناھبار دهبئیت.

بهشی دووم: گومان دهکریت که نهو هۆکارانه به دهرهنجامهکانمان بگهپهمن، بهلام مهرجیش نییه وا بیت: بۆ نمونه: بهکارهینانی درمان بۆ چارهسهر، زۆر جار نهخۆشهکان بهکاری دههینن، بهلام مهرج نییه پئی چاک ببنهوه، یان ریگاکانی رزقو پاره پهیداکردن، زۆر جار مرۆفهکان دهیانگره بهر، بهلام ههندیك جار، نهك ههر هیچیان لئی دهست ناکهوئیت، بگره بهپیچهوانهوه زیانیان له قازانجیان زیاتره.

بۆچوونی پهسهند سهبارت بهم جورهشیان نهوهیه، که دهبئیت مرۆف ههولئی بۆ بداتو خوئی بۆ ماندوو بکات، ئەگەر نا ههر زیانیکی لی بکهوئیت بههوی وازلپهینانییهوه ههر تاوانیار دهبئیت.

بهشی سییهم: ئەم بهشیان پهیوهستبوونهکهیان وههمییهو خهلكی خوئی بۆی دهتاشییت، ئەگینا بنهمایهکی شهرعی نییه، وهك: شوومی ههندیك له شتهکان، یان ههلواسینی مووتومورو نالی ئەسپو شاخی نازهل و نووشتهی جادوگهران بۆ گهشتن به ئامرازهکان، یان گلدانهوهی دهردو بهلاکان، که ئەمانه هیچیان بهلگهی شهرعییان لهسهر نییهو مرۆفهکان خوئیان دایان ناوه.

ئەم بهشه پیچهوانهی دهقه شهرعییهکانهو نیشانهی لاوازیی باوهرههو هیج بوونیک، یان کاریگهرییهکی نهوتوئیشی نییه لهسهر رووداوهدکانو حهرامه مرۆف پهنایان پئی ببات، یان تهناهت باوهریشیان پئی بکات.

پهغهمبهری خوا ﷺ له فهرموودهپهکدا تیشك دهخاته سهر ئەم بابتههوه دهفهرومئیت: **{عَرَضْتُ عَلَيَّ الْأُمَّمِ فَجَعَلَ النَّبِيُّ وَالنَّبِيَّانِ يَمُرُونَ مَعَهُمُ الرَّهْطُ وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ حَتَّى رُفِعَ لِي سَوَادٌ عَظِيمٌ قُلْتُ مَا هَذَا؟ أُمَّتِي هَذِهِ؟ قِيلَ بَلْ هَذَا مُوسَى وَقَوْمُهُ، قِيلَ انظُرْ إِلَى الْأُفُقِ فَإِذَا سَوَادٌ يَمْلَأُ الْأُفُقَ ثُمَّ قِيلَ لِي انظُرْ هَاهُنَا وَهَاهُنَا فِي آفَاقِ السَّمَاءِ فَإِذَا سَوَادٌ قَدْ مَلَأَ الْأُفُقَ قِيلَ هَذِهِ أُمَّتُكَ وَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ هُوَلاءِ سَبْعُونَ أَلْفًا بَغَيْرِ حِسَابٍ.... فَقَالَ: هُمْ**

الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ، وَلَا يَتَطَيَّرُونَ، وَلَا يَكْتُمُونَ، وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ^(۱۸).

واته: خوای گهوره قیامه‌تی هینایه پيش چاومو بینیم هه‌ندیك پیغه‌مبهر تپه‌ر ده‌بوون، کۆمه‌لیك خه‌لکیان له‌گه‌لدا بوون، هه‌ندیکی تر که‌سیان له‌گه‌ل نه‌بوو، تا له دووره‌وه ره‌شاییه‌کی زۆرم بیني گوتم: ئه‌وه چیه؟ ئه‌وه ئوممه‌تی منن؟ گوتیان: نا، ئه‌وه موساوه‌گه‌له‌که‌یه‌تی. گوتیان: سه‌یری ناسۆ بکه، سه‌یرم کرد بینیم ره‌شاییه‌کی یه‌کجار زۆر هه‌یه که دم که‌لی ناسۆی گرتبوو، گوتیان سه‌یری ئه‌وی و ئه‌وی و ئه‌وی بکه له ناسۆی ئاسماندا بینیم له‌ویش ره‌شاییه‌کی یه‌کجار زۆر هه‌یه به‌ری ئاسمانی گرتوووه گوتیان: ئه‌و ره‌شاییه زۆره ئوممه‌تی تۆن؟ له‌وانه هه‌فتا هه‌زاریان به‌بی لپی‌رسینه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شت، پاشان له وه‌سفی ئه‌و هه‌فتا هه‌زاره‌دا فه‌رمووی:

{هُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ}. واته: ئه‌وانه‌ن که په‌نا به‌ نووشته^(۱۹) و جادوو، فالو قاوه‌گرتنه‌وه نابه‌ن. **{وَلَا يَتَطَيَّرُونَ}**. باوه‌ریان نییه به‌وه‌ی که شتیك شووم بی‌ت، یان خیری پپوه نه‌بی‌ت، یان پپی ره‌ش بی‌ت. **{وَلَا يَكْتُمُونَ}**. واته: داخو سووتان بۆ چاره‌سه‌ر به‌کار ناهینن^(۲۰).

پاشان فه‌رمووی: **{وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ}**. واته: له‌بری په‌نا‌بردن به‌و شتانه پشت به‌ خوای خۆیان ده‌به‌ستن.

له فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رمووی‌ت: **{لَا عُدْوَىٰ، وَلَا طَيْرَةٌ، وَلَا هَامَةٌ، وَلَا صَفَرٌ، وَلَا نَوَاءٌ، وَلَا غَوْلٌ، وَلَا يُورِدُ مَرِيضٌ عَلَىٰ مِصْحٍ}**^(۲۱).

۱۸- البخاري، صحيح البخاري، ج ۷، ص ۱۲۶. مسلم، صحيح مسلم، ج ۱، ص ۱۴۳.
۱۹- هه‌رچه‌نده نووشته‌کردن به کۆمه‌لیك مهرج هه‌ل‌له: له‌وانه ته‌نها فورئانی تیدا بنووسریت. دووم: هیچ نه‌خشه‌و ته‌لیسمی تیدا نه‌بی‌ت به خه‌تیکی روون نووسرا بی‌ت. سه‌یه‌م: که‌سه‌که برۆی وا بی‌ت که شیفا ته‌نها له‌لای خواجه، نه‌ک خودی نووشته‌که‌وه هه‌ر نووشته‌یه‌ک ئه‌و مهرجانه‌ی تیدا نه‌بی‌ت، هه‌رامه‌و درووست نییه.

۲۰- دیاره مه‌به‌ست له‌و داخه، داخه زه‌مانی پیغه‌مبهر بووه ﷺ که هیچ روویه‌کی پزیشکی نه‌بووه، به‌لام نه‌گه‌ر سه‌لما، داخکردن بۆ رێگرتن له خۆینه‌ربوون سوودی پزیشکی هه‌یه؛ ئه‌وا درووسته‌و کیشه‌ی نییه.

۲۱- بۆ نمونه: چه‌ند سالیك له‌مه‌وه‌به‌ر سه‌رۆکی له‌سه‌ر کار لابراوی تونس، ئه‌و سالی که ئه‌نفلۆنزای بالنده بلاو بوویه‌وه، نه‌یه‌یشت حاجیانی تونس برۆن بۆ حج، به‌ بیانووی ئه‌وه‌ی تووشی ئه‌و نه‌خۆشیه‌ نه‌بن، که‌جی

{ لَا عَدْوَى }: واتا هیچ کەس باوەری وا نەبێت کە بەهۆی پەتاو نەخۆشیی کەسێکی ترەوه، تووشی نەخۆشی بووه، بەلکو بەقەدەری خۆی بزانیت و بزانیت ئەگەر رەزامەندی خۆی لەسەر نەبوايه؛ تووش نەدەبوو^(۳۲).

ئەم بابەتەش ئەگەر بەوردی مامەڵە لەگەڵ نەکەین؛ تووشی هەلە دەبین؛ چونکە دوو جەمسەری هەیه: جەمسەریکیان لەرپووی بیروباوەرپەوهیه، کە فەرموودهکە باسی لێوه دەکات. جەمسەری دووهمیش لەرپووی پارێزکاری و خۆپاراستنی جەستەییەوهیه، کە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی پێ کردوین، ئەوەندە دەتوانین خۆمان لەو نەخۆشو نەخۆشیانە بپارێزین، کە ئەگەری گواستەوهیان هەیه، هەر بۆیه لە کۆتایی فەرموودهکەدا دەفەرموویت: **{ وَلَا يُورِدُ مَرَضٌ عَلَيَّ مُصِحٌ }**. واتە: با ئەگەر کەسێک وشتر، یان نازەلەکانی نەخۆش بوون، تیکەلی وشتر، یان نازەلی کەسێکی تری نەکات، کە ساغ. هەر لەو پێناوەشدا، فەرمانی کردوو کە ئەگەر تاعون و پەتا لە شوینیکدا هەبوو نەچینە ناوی، و ئەگەریش لە شوینیکدا بووین و تێیدا بلاو بوو بویهوه لێی دەر نەچین، یان فەرموویەتی خۆت لە مرۆفی گول بپارێز، وەك چۆن خۆت لە شیر دەپارێزیت. کەواتە: دەبێت بەوردی مامەڵە لەگەڵ کۆی فەرموودهکاندا بکەین؛ بۆئەوهی نەکەوینە هەلەوه.

{ وَلَا طَيْرَةٌ }: واتا هیچ شتێک شووم و خراپ نییه، ئەمەش فێری ئەوهمان دەکات، کە رەشبین نەبین بەرامبەر هیچ درووستکراویکی خۆی گەوره، نە خاک، نە ئەسپ، نە بالەندە، نەهیچ رۆژو مانگیك؛ چونکە هەموو ئەمانە، درووستکراوی خۆی گەورەن، خێرو شەپیان بۆ خۆشیان بەدەست نییه، نەك بۆ خەلکی.

{ وَلَا هَامَةٌ }: مەبەست پێی دیسان کوندەپەپووه؛ چونکە کاتی خۆی عەرەبەکان ئەگەر کوندەپەپوویەکیان لە سەر مالتیک، یان خێمەیهك ببینیایه، پێیان وابوو ئەو سبحان الله خۆی لە ناو کۆشکەکەى خۆیداو لەژێر ئەو هەموو چاودێرییه وردەدا، تووشی پەتای ئەنفلونزای بالەندە بوو.

۲۲ - مسلم، صحیح مسلم، ج ۷، ص ۳۱.

لە ھىندىستان كە ولاتىكى نەودويىەو لە زۇر ئاستى زانستىدا، زۇر پېشكەوتوون ئىستايىش مشك و مانگا و بت و فىل و ئەندامى زاوزى دەپەرستىن، ئەمانە بە جۇرېك نەفامىن، كە باوەر ناكەم لە ھىچ سەردەمىكى ژيانى مەرفاىەتەتەدا، نەفامى وا ھەبوو بېت و پېشكەوتنى تەكنەلۇجىايش نەيتوانىو پېگر بېت لە ھىچ كام لەم بىرو باوەرەپووچ و بېنەمايانە.

{ وَلَا غَوْلَ } ناوى جنۇكەيەو كاتى خۇى عەرەبەكان پېيان وا بوو، جنۇكەكان لە بىابانەكاندا پېيان پى دەگرن، تووشى زيان و ئازارىان دەكەن، پېغەمبەر ﷺ دەيەوئەت دۇنيايان بىكاتەو، كە ئەوانە ھىچى راست نىن و بوونيان نىيە و جنۇكەو شەيتانەكانىش درووسترراوى خواى گەورەنو وەك ئىمەى مەرفۇقنو بەبى وىستى خوا ناتوان ھىچ سوود، يان زىانىكىمان پى بگەيەنن.

ئەمانەى پېغەمبەر ﷺ لەم فەرموودەيەدا باسىان دەكات، كۆمەئىك ھۆكارو ئامراز بوون خەئك بۇ گەشتن بە ئامانجەكانيان، يان خۇلادان لە بەلاو نەھامەتەيەكان پەنپان پى دەبردن و قوربانى و نەزرو پەرسىشان بۇ ئەنجام دەدان، ئەو دەيەوئەت پېيان بىفەرموئەت ئەمانە ھىچى لەگەل بىنەماى (توكل) و پىشتەستىن بە خواى گەورە يەك ناكاتەو و دۇ دەوئەستىتەو.

دواتر ھاوئەلەكانى پرسىارىيان كرد، كە ئەگەر كەسئىك شتىكى واى كردبوو، يان ئەگەر بەبىرىدا ھات، چى بىكات باشە، فەرمووى با بلىت: **{ اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ وَلَا طَيْرٌ إِلَّا طَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ }**^(۳۳). واتە: خوايە ھىچ باشەو چاكەيەك نىيە، جگە لەوئەى لەلاى تۆو دىت، ھىچ ناخۇشى و نەھامەتەيەك نىيە، جگە لەوئەى لەلاى تۆو دىت، ھىچ پەرسىراوئىكىش بەحەق نىيە، جگە لە زاتى تاكى پاكى تۆ نەبىت. ھەندىك فەرموودە لەم بارەيەو ھەن، ھەموويان راقەى ھەلەيان بۇ كراو و وەكو پىويست بەدواداچوونيان بۇ نەكراو لە دىارتىنى ئەو فەرموودانە، فەرموودەكەى عەبدوللاى كورى عومەرو ئەبو ھورەيرەيە كە دەفەرموئەت: **{ إِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ:**

۲۳ - الإمام أحمد، المسند، ج ۲، ص ۲۲۰، وقال الأرنؤوط في تخريجه: حديث حسن.

فِي الْفَرَسِ، وَالْمَرْأَةِ، وَالِدَارِ ^(٢٤). واته: تهنها سئ شت شوومن: ئهسپو ئافرهتو خانوو. دوو پیاو هاتن بۆ لای خاتوو عائیشهو پرسپاری ئهو فهرموودهیهیان لای کرد، که بیستی زۆر تووره بوو فهرمووی: چۆن شتی وایان بهدهم پیغهمبهری خواوه ﷺ گوئوه؟! ئهوه نییه خوی گهوره دهفهرموویت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلٍ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ ^(٢٥). واته: ههچ بهلاو نارحهتییهک بهسهرتان دیت له زهویدا بهفاتوقری، یان وشکهسالی، یان له خۆتاندا به نهخۆشیو کهمنهندامی، ههموو ئهوانه لای ئیمه تۆمار کراون، بهر لهوهی که ههر ببنو بیینه دونیاش.

دواتر خاتوو عائیشه پیاان دهفهرموویت: خوا لیاان خۆش بیت ئهوان که هاتنه خزمهت پیغهمبهر گوپیاان له سههرهتای فهرموودهکه نهبوو، بهس کۆتاییهکهیان گوئ لای بوو، سههرهتای فهرموودهکه، پیغهمبهر فهرمووی: ﴿لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى الَّذِينَ قَالُوا إِن الشَّوْمُ فِي ثَلَاثٍ﴾ ^(٢٦). واتا نهفرهتسی خوا له جوولهکهو گاورهکان، که دهیانگوت ئهو سئ شته شوومن.

بهه شیوهیه خاتوو عائیشه خوی لای رازی بیت، تیگهشتنی ئهو هاوهلانه راست دهکاتهوهو جهخت لهسهه ئهو بنهما گشتیانه دهکاتهوه، که پیغهمبهری خوا ﷺ باسی کردوون، که ههموو شتی که بهدهستی خوی گهورهیهو ههچ شتی که بی ئهو ناکریتو مروقهکان دهبیت تهواو دلایان لهسهه ئهمه، دامهزراو بیت.

شیوازی درووست بۆ مامهلهکردن لهگهڵ یاسای (السببية):

٢٤- البخاري، صحيح البخاري، ج ٤، ص ٢٩.

٢٥- سورة الحديد: الآية ﴿٢٢﴾.

٢٦- الطحاوي (أبو جعفر الطحاوي)، ج ٢، بيان مشكل الآثار، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، ص ١٧٢-

هەرچەندە دەقە شەرعییەکان روون و ئاشکران لەسەر شیوازی مامەلەکردن لەگەڵ یاسایی (السببية) و چۆنییتی ئاویتەکردنی بە بنەمای پشتبەستن بە خوای گەورە، بەلام بەداخەووە هەندیک لە خەلکی نازانن، یان ناتوانن بەشیوەیهکی دروست مامەلە لەگەڵ ئەو دوو چەمکەدا بکەن و هاوسەنگی نیوانیان رابگرن، بۆیە بەشیوەیهکی گشتی خەلکی لەو روووەووە دابەش بوون بەسەر سێ بەرەدا:

یەكەم: هەندیک تەواو وابەستەى ھۆکارەکان و پێیان وایە، تەنھا ئەوان کاریگەرییان ھەیەو هیچ شتیکی تر کاریگەری ھەر نییە، ئەمانەش وەکو خەلکانی مادەپەرست و عەقڵگەراکان، ئەمەش تیگەشتنیکی درووست نییەو پێچەوانەى دەقە شەرعییەکان و بنەمای (توکل) و پشتبەستن بە خواپە؛ چونکە هیچ شتیکی لەم گەردوونەدا، بێ ویستی خوا روونادات و ھەر ئەویش ئەو پەیوەستبوونەى لەنیوان ھۆکارو دەرەنجامەکاندا درووست کردووەو ھەر خۆیشی دەتوانیت بەتالی بکاتەووە.

دووەم: هەندیکى تر بەتەواوی پشتیان لە ھۆکارەکان کردووەو خۆیان داووتە دەستی قەدەر و پێیان وایە ئاوردانەووە لە ھۆکارەکان دژە لەگەڵ پشت بەستن بە خوای گەورە، ئەمەش دیسانەووە بۆچوون و تیگەشتنیکی ھەلەپە لە چەمکی (توکل) و بگرە زانایان بەم جۆرە دەلێن: (تواکل)، نەك (توکل).

جارێکیان پیاویك ھاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ و شترێکی پێ بوو، گوتی: ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ، و شترەكە بەردەم و بیسپێرم بەخوای؟ یان بیبەستەمەو؟ پێغەمبەرى خوا ﷺ پێی فەرموو: بیبەستەووەو ئەوجا بیسپێرە بە خوا.

راستە ئێمە دەلێن: پێویستە مرۆفی باوەردار بۆ ھەموو کارەکانی تەنھا پشت بە خوای گەورە ببەستیت و بەتەواوی خۆی بداتە دەستی ئەو ھەموو ھیدایەت و تەوفیقێك ھەر لەو داوا بکات، بەلام ئەمە ھەرگیز واتای ئەو نییە کە مرۆف پالی لێ بداتەووەو هیچ ھەوێك نەدات و رێکارە شەرعى و یاسایى و سروشتییەکان نەگریتە بەر لە پێناو گەشتن بە ئامانجەکانی، ئەمە پێچەوانەى ویستی خواى گەورە و بنەمای (توکل) و سیرەت و سوننەتى پێغەمبەران و سروشتى ژبانیشە.

ئەوھتا خىۋاي پەروەردگار لە زۆر شوپىنى قورئاندا فېرمان دەكاتو ھەئمان دەنييت تا كار بە ھۆكارەكان بکەين و پيشمان دەئيت بەبى ھۆكارو ماندووبوون ئەو بەھاناي کەسەوھ نايەت، بۇ نمونە: پيمان دەفەرمويت: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾^(۳۷). واتە: ھيچ بۇ مەرفەھەكان نابييت جگە لەوھى خۇيان ھەولئى بۇ نەدەن و كارى بۇ نەكەن، يان كاتىك باسى پيدانى رزقو رۆزى دەكات دەفەرمويت: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾^(۳۸). واتە: خىۋاي گەورە زەوى بۇ رامو ملکەچ کردوون بپون پييدا بگەپين و لە رزقو رۆزى خوا بخون، کەواتە: بەبى گەرانو ماندووبوون، رزق نىيەو پەيدا نابييت. تەنانەت ھەنديك جار ئەگەر ھۆكارەكان زۆر لاوازيش بنو لە ئاست دەرنجامەکانيشدا نەبن، خىۋاي گەورە ھەر فەرمانى پى دەكات، نەوھەك مەرفەھەكان فېرى پالدا نەوھە تەممەئى بن، ئەوھتا كاتىك موسا دروودى خىۋاي لى بى، خەريکە بکەويتە بەردەستى فيرەھونو سەربازەھەكانى، خىۋاي گەورە فەرمانى پى دەكاتو دەفەرمويت: ﴿أَنْ اضْرِبْ بَعْصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطُّوْدِ الْعَظِيمِ﴾^(۳۹). واتە: فەرمانمان پى کرد کە گۆچانەگەت بدە بە ئاوى دەرياگەداو ئاوى دەرياگە بوو بەدوو کەرتەوھە، ھەر کەرتىكى ھېندەى شاخىكى سەخت دەبوو. باشە دەبييت ھىزى ئەو دارە، لەچاو ھىزى ئەو دەرياھەدا چى بييت، بەلام خىۋاي گەورە دەيەوييت ھەرچون بييت، موسا خوى ھەولئىكى رزگاربوون بداتو ئەوجا ئەو قودرەتى خوى بۇ بخاتە کارو رزگارى بکات، يان كاتىك دەيەوييت شىفاى ئەيوب بدات، پاش چەندان سالى نەخوشىو نەھامەتى پى دەفەرمويت: ﴿ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾^(۴۰). واتە: ھەستە راکە، ئەوھە ئاويکە خوتى تيدا بشۆرەو لىي بخۆرەوھە،

۲۷- سورة النجم: الآية ﴿ ۳۹ ﴾.

۲۸- سورة الملك: الآية ﴿ ۱۵ ﴾.

۲۹- سورة الشعراء: الآية ﴿ ۶۳ ﴾.

۳۰- سورة ﴿ص﴾ الآية ﴿ ۴۲ ﴾.

کاتیک ئەیوب ئەو کارەى کرد، خۆى گەورە شىفای بۆ نارد، یان بە مەریەمى فەرموو: ﴿وَهَزَىٰ إِلَيْكَ بِجِدْعِ النَّخْلَةِ تَسَاقُطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا﴾^(۳۱). واتە: دەست بەرەو قەدى خورماکە رابوەشێنە، خورمای تەرۆتازەت بۆ دەخاتە خوارەو. باشە ئافرەتیک لە کاتى ژانى مندالبووندا بێتو بەو هەموو ئازارەو دەتوانیت بەدەستە لەرزۆکەکانى قەدى دارخورمایەک رابوەشێنیت. بەدئى یایەو نەخیر، بەلام خۆى گەورە فێرى پشتبەستن بەخۆى و پەنابردنەبەر هۆکارەکانى دەکات.

کاتیکیش باسى بەخششەگەى خۆیمان بۆ دەکات بۆ زەکەریا پێغەمبەر، سەرەتا باس لەو دەکات کە زەکەریا هەوڵى داوێو نزاى کردووەو پاراو تەووەو پەنای بردۆتە بەر خوا، ئەوجا ئەویش هاتووە بەدەم داواکە یەووەو مندالی پى داووەو لەو بارە یە شەو دەفەرمویت: ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ * فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ﴾^(۳۲). واتە: زەکەریايش کاتیک هاواری لە خوا کردو گوتى: خوايە بەتەنهایى و وەچاگوێرى نەمەیلێتەو، تۆيش خۆت باشترينى ميراتگرانى. ئەوکات هاتين بەدەم داواکە یەووەو خیزانە کە یمان بۆ باش کردووەو یەحیامان پى بەخشى.

یان لەبارەى شىفاو چارەسەرەگەى ئەیوبەو دەفەرمویت: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ * فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾^(۳۳). واتە: ئەیوبيش کاتیک هاواری لەپەرودەگارى کردو پارایەووە کەمن نەخۆش کەوتومو تۆيش خوايەکى بەخشندەو بەبەزەيیت، یەکسەر هاتين بەدەم داواکە یەووەو هەرچى نەخۆشى هەبوو چارەسەرمان کردو هەرچى مالو مندالی هەبوو، دووھێندەى ئەو شەمان پى دایەو.

جا ئەمانە پێغەمبەرەو خەلکانى بۆ خواسوێحاو بوون، ئەگەر خۆى گەورە

۳۱- سورة مريم: الآية ﴿ ۲۵ ﴾.

۳۲- سورة الأنبياء: الآيات ﴿ ۸۹ - ۹۰ ﴾.

۳۳- سورة الأنبياء: الآيات ﴿ ۸۳ - ۸۴ ﴾.

بەبى ھۆكار ھىچى بۇ ئەمان نەكردبىت، ئەى بۇ ئىمەى چۈن دەكات؟! بۇيە مەبەستى گىرپانەھى چىرۆكەكان ئەوھىيە، كە خواى گەورەئىمە فىر بكات كە بەبى ھەول و ماندبوونى مرۆقەكان خۇيان ھىچيان بۇ ناكات، نە لە دونيا، نە لە دوارۆژ. **سايەم:** ھەندىكى تر پىيان وايە، كە پىويستە بەشىۋەبەكى ھاوسەنگ مامەلە لەگەل ئەو دوو چەمكە بكرىتو مرۆف لەرووى ھۆكارەكانەو، چى پى بكرىت؛ ئامادەباشى تەواو بكات، بەلام دللى بە دەسەلاتى خواوہ پەيوەست بىتو پىي وا بىت، بەبى ويستى ئەو ھىچ ناكرىت.

ئەمەش بۇچوونى درووستەو بەلگە شەرعىيەكان پشتراستى ئەم بۇچوونە دەكەنەو، پىويستە مرۆقى باوہردار، سەرەتا ھەموو ھەول و كۇششىكى خۇى بخاتە كارو ھەرچى ھۆكارو رىكارى شەرى ھەيە بۇ گەشتن بە ئامانجەكەى بىگرىتە بەرو ئەوجا پشت بە خوا بەستىت.

بۇ نمونە: جووتيارىك بۇ وەگەرختنى زەوييەكەى و بەرھەمەينانى پىويستى بە كىلان و تۆوكردن و ئاودان و بزاركردن و چەندان ھۆكارى تر ھەيە، بەلام ئەمانە ھەموويشيان پىكەوہ بەس نىن بۇ سەرکەوتن و گەشتن بە ئەنجام؛ چونكە ئەو كەسەى برىار لە سەرکەوتن، يان شكستخواردنى پرۆسەكە دەدات، خواى گەورەيە، نەك ئىمەو ھۆكارەكان، ئىمە راستە تۆوہكەمان چاندووہو ئاومان داوہ، بەلام برىارى رۆح بەبەراكردن و چەكەرەكردى تۆوہكە لای ئەوہ، نەك لای ئىمەو ھەر ئەويش برىارى پەيوەستبوون لەنيوان ھۆكارو دەرەنجامەكاندا دەدات.

بۇ نمونە: رىكارى شەرى و سرووشتى بۇ بوونى مندال و درووستبوونى پرۆسەى ھاوسەرگىرى و جووتبوونە لەگەل رەگەزى بەرامبەر، بەلام ئايا بەتەنھا ئەوہندە بەسە بۇ گەشتن بەو ئامانجە؟! بەدلئىاييەوہ نەخىر، ئەوہ بەتەنھا بەس نييە، بەلكو دەبىت خواى گەورە ويستى لەسەر درووستبوون و پىدانى مندال ھەبىت، ئەگىنا وەك دەبىنين ھەزاران كەس ھەن، نەك يەك پرۆسە، بەلكو چەندان پرۆسەى ھاوسەرگىريشيان ئەنجام داوہ، بەلام بىسوود بووہو نەبوونەتە

خاوهنى منداۋو پزىشكەكانىش دەسەوسانن لە دۇزىنەۋەدى ھۆكارى نەزۇكىيەكە.
 كاتىكىش خۆى ويستى لەسەر درووستكردىن ھەبىت، بەبى ئەو پىرۇسەو
 ھۆكارانەش درووستى دەكات، ھەرۋەك چۆن ئادەم ھەۋاۋو عىساي درووست كرد
 سەلامى خويان لى بىت، بەبى پىرۇسەى ھاوسەرگىرى و بوونى رەگەزى بەرامبەر،
 تا بەمرۇفەكانى بسەلمىنىت، درووستكارى راستەقىنە ھەر خۆپەتى، نەك ئىمەو
 ھۆكارو ھەۋلەكانمان، بۆيە كاتىك لە قورئاندا باسى پىرۇسەى درووستكردىن مرۇفو
 منداۋبوون دەكات دەفەرموئىت: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾^(۳۴).
 واتە: ئىۋە ئەو تۆۋو ئاۋە دەبىنن كە لە ھەناۋى خۆتاندا درووست دەبىت و دىتە
 دەرەۋە، بۇ ئىۋە دەيكەنە مرۇفو منداۋو درووستى دەكەن، يان ئىمە؟!

يان كاتىك باسى پىرۇسەى چاندنو تۆۋكرن دەكات، دەفەرموئىت: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا
 تَحْرُثُونَ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكُهُونَ﴾^(۳۵). واتە:
 ئىۋە ئەو تۆۋە دەبىنن كە دەينىژن، بۇ ئىۋە دەپروئىنن، يان ئىمە دەپروئىنن
 ئەگەر بمانەۋىت وشكى دەكەين و دەيكەينە چىلكەو چەۋال، ئەۋجا سەرتان سوور
 دەمىنىت كە چۆن و بۇ ۋاى لى ھاتوۋە.

كەۋاتە: تەنھا ھۆكارەكان بەس نىن بۇ گەشتن بە ئامانجەكان، بەلكو پىۋىستمان
 بەھاۋكارى و تەۋفيق و ھىدايەتى خۋاى گەۋرەيە بۇ گەشتن پىيان. بۆيە مرۇف
 سەرەپاى بەرجەستەكردىن ھۆكارو رىكارەكان، دەبىت ھەمىشە بىپارپتەۋە: خۋايە
 من لە قەد تواناى خۆم ھەۋل دەدەم، تۆش لە قەد دەسەلاتو تواناى خۆت بۆم
 جىبەجى بىكە.

تەنانەت لە بابەتى قىامەتىشدا ئىمە خۋاى پەرۋەردگار داۋاى لى كىردوۋىن
 كار بىكەين، بەلام لە ھەمان كاتىشدا پىمان دەئىت، كە ھىچ كەس بەھۋى كارو
 پەرسشى خۆپەۋە نارۋاتە بەھەشت ئەگەر بەزەبى خۋاى گەۋرە نەبىت؛ چۈنكە

۳۴- سورة الواقعة: الآيات ﴿ ۵۸ - ۶۵ ﴾.

۳۵- سورة الواقعة: الآيات ﴿ ۶۳ - ۶۵ ﴾.

بههشتو بهخشهکانی خوا زور لهوه زیاترن، که مرؤف بتوانیت له تهمهنیکی زور کورتو بهکومهئیک کردهوی کرچوکال بههشتی خوا بهدهست بهینیت؛ بویه پیغهمبری خوا ﷺ له فهرموودهیهکیدا دهفرمویت: **{لَنْ يُنَجِيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ}**. **قَالَ رَجُلٌ: وَلَا إِيَّاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟! قَالَ: {وَلَا إِيَّاكَ إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَةٍ}** (۳۶).
واته: هیچ کس کردهوهکانی خوی رزگاری ناکاتو نایپاته بههشتهوه. پیاویک گوتی: تهنانت تویش ئهی پیغهمبری خوا ﷺ؟! فهرمووی: بهئی منیش مهگهر بهزهیی و میهرهبانی خوی گهوره بمگریتهوه.

پیشهوا عومهریش دهفرمویت: کهس دانهنیشیت له مالهوهو بلئ: خویه رزقم بدیت؛ چونکه ئاسمان ههرگیز ئالتونو زیو نابارینیت بؤ خهئک، ئاسمان هؤکارهکان دهبارینیت (۳۷).

پیویستییهکانی پشتبهستن به خوی گهوره (التوکل):

بؤئهوهی بتوانین، وهکو پیویست دئمان به خوی گهورهوه پهیوهست بیتو پشتمان پیی قایم بیتو ههموو کارو کردهوهکانی خؤمان بهو بسپیرین، پیویستمان بهکومهئیک خال ههیه ئهنجامی بدهین لهوانه:

یهکههه: پیویسته بهوردی خویندنهوه بؤ ناوه جوانهکانو سیفاته بهرزهکانی خوی گهوره بکهینو لییان تی بکهین؛ تا بزاین ئهو زاتهی ئیمه پهراستشو بهندایهتی بؤ دهکهینو خؤمانو ههموو بوونمانی رادهست دهکهینو پشتی پی دهبهستین کییهو چؤن دهتوانین رهزامهنیدی بهدهست بهینین.

دووهم: پیویسته بهشیوازیکی هاوسهنگو دروست له چهکی (توکل) بکهینو ئیمه خؤمان وهکو مرؤف ههرچی له تواناماندا ههیه بیخهینه کار، بؤ گهشتن به نامانجهکانمان، بهلام ههرگیز پشتیان پی نهبهستینو وانهزاین بهشانو بازووی

۳۶- البخاری، صحیح البخاری، ج ۵، ص ۲۳۷۲. مسلم، صحیح مسلم، ج ۸، ص ۱۳۹. واللفظ لمسلم.

۳۷- الغزالی، إحياء علوم الدين، ج ۲، ص ۶۲.

خۆمان، خواسته‌كانمان جېبه‌جې دهن، با ههمیشه پشتمان به خوا، له ههموو شت پته‌وتر بېت، با خۆيشمان له ئام‌پرازی ناشه‌رعو ودهمی بپارېزینو په‌نايان پې نه‌به‌ين؛ چونکه ئه‌وانه جگه له زیان، سوودېکیان نییه، ئه‌وه‌ش له توانای خۆماندا نییه، بیده‌ینه دهستی خوی گه‌وره و لېی بپارېنه‌وه که به لوتفی خوی هاوکاریمان بکات.

سییه‌م: با ههمیشه گومانی باشمان به خوی خۆمان هه‌بیت، که خویه‌کی به‌خشنده و به‌به‌زه‌یی و داناو به‌توانامان هه‌یه، خویه‌ک که به‌رامبه‌ر به‌نده‌کانی له ههموو کهس به‌به‌زه‌یی‌تره، خویه‌ک که جگه له به‌رژه‌وه‌ندیی به‌نده‌کان، به‌رژه‌وه‌ندیی‌ه‌کی تری نییه له‌م بوونه‌دا، خویه‌ک که هه‌رگیز زیانی به‌نده‌کانی ناویت، به‌لام ئه‌وه ئی‌مه‌ین، کورت‌بینین و هه‌ست به به‌رژه‌وه‌ندیی خۆمان ناکه‌ین و پاشه‌پوژو چاره‌نووسی کاره‌کانمان تې ناگه‌ین.

چواره‌م: با ههمیشه پرازی بین به‌وهی خوی گه‌وره ده‌یدات؛ که‌م بېت، یان زور، شیرین بېت، یان تال؛ چونکه به رهامه‌ندیی ئی‌مه به قه‌ده‌ری خوا؛ رهامه‌ندیی خوامان ده‌ست ده‌که‌ویت و رهامه‌ندیی خوییش له ههموو شته‌کانی تری دونیا گه‌وره‌تره. ئی‌مه ئه‌گه‌ر به خویه‌تیی خوا پرازی بین؛ ده‌بیت به ههموو قه‌ده‌رو ویسته‌کانیشی پرازی بین، با بۆ دونیاو مال و ده‌ولت خوا له خۆمان نه‌که‌ین؛ چونکه هه‌رچی که هه‌یه، له دونیا دره‌نگ یا زوو هه‌ر له‌ده‌ست ده‌چیت، به‌لام مانه‌وه له‌گه‌ل خوا هه‌تاهه‌تاییه‌و هه‌رگیز له‌ناو ناچیت. بۆیه عاریفان گوتوو یانه: (چیی ده‌ست که‌وتوو، ئه‌وهی خوی له‌ده‌ست داوه و چیی له‌ده‌ست داوه، ئه‌وهی خوی ده‌ست که‌وتوو).

خۆ ئه‌گه‌ریش خوا نه‌کرده، نارازی بووین ئه‌و کات هه‌م ناخۆشییه‌کان لا ناچن، هه‌م خوییش له‌خۆمان ده‌که‌ین.

باسى نۆپەم

ترسان لە خوای گەورە (خشىة)

ترسان لە خوای گەورە، يەككى تره له كردهوه گرنگهكانى دلو كهس ناتوانیت ههستى پى بكات جگه له خوای گهورهو خاوهنهكهى، بهلام بهدنياييهوه بهپى پلهى راستى و درووستى رهنگدانهوى لهسهر كردهوهكان دهپیت.

ئهو ترسهى ئيمه ليرهدا باسى دهكهين، ترسيك نيهه بمانرووخينيت و به چۆكماندا بهينيت، يان بيهوامان بكات له بهزهى خوا، نهخير؛ چونكه ئهو جوړه ترسه ههراوه و شهري نيهه، بهلكو ترسيكه بهردهواميمان لهسهر رپگاي راست پى دهبهخشيت، ترسيكه بهردهوام ههلماندهنيت و هيوای گهشتن به خوامان پى دهبهخشيت، ترسيكه له خراپه و كارى نارپكى دهمانگيرپتهوه، ترسه له لهدهستدانى خوشهويستى خوای گهورهو كهوتنهناو بۆسهو داوى شهيتان.

ترسيك ئهم ههستانه لای مرؤفى باوهردار درووست نهكات؛ پى ناگوتريت: ترسو هيچ واتايهكيشى نابیت.

پيناسهى ترسان له خوای گهوره (الخشية):

له زمانى عهرهبيدا چهند دهستهواژهيهك بۆ گوزارشتكردن له ترسان له خوا بهكارديت لهوانه: (الخوف، الخشية، الخشوع، الإخبات، الوجع، الرهبة)، بهلام ههريهكهيان واتاي تايبهتى خوى ههيهو چوونيهك نين.

بۆ نموونه: وشهى (خوف) بۆ ئهو كهسانه بهكار ديت، كه گوناھبارن و له ئهنجامى گوناھهكانيان، له خوای گهوره دهترسن.

بهلام وشهى (خشية)، لهو تايبهتترو بۆ ئهو كهسانه بهكار ديت كه له خواوه نزيكنو سهراى نهوهى كه پههستشى زۆريان ههيهو تاوانيكى نهوتويشيان نيهه،

به‌لام به‌رامبهر به‌خو، ههر خوڤان به‌که‌مته‌رخهم ده‌زان.

ترسان له‌خوای‌گه‌وره‌له‌ده‌قه‌شه‌رعیییه‌کاندا:

خوای‌گه‌وره‌له‌قورئاندا‌گرنگیییه‌کی‌زوری‌به‌م‌جوړه‌ترسه‌داوه‌فه‌رمان‌به‌بهنده‌کانی‌ده‌کات،‌که‌ئه‌م‌ترسه‌له‌دلئاندا‌هه‌بیتو‌به‌ته‌نهایش‌ههر‌له‌و‌بترسن‌و‌له‌که‌سی‌تر‌نه‌ترسن‌و‌ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَخَشَوْنَ﴾^(۱). واته:‌ته‌نها‌له‌من‌بترسن‌و‌له‌که‌سی‌تر‌مه‌ترسن.‌وه‌سفی‌ئه‌و‌به‌ندانه‌شی‌ده‌کات‌که‌ئه‌م‌جوړه‌ترسه‌یان‌له‌خوای‌گه‌وره‌هه‌یه‌و‌له‌باره‌یانه‌وه‌ده‌فه‌رمویت: ﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾^(۲). واته:‌ئه‌وانه‌ی‌په‌یامه‌کانی‌خو‌ده‌گه‌یه‌نن‌و‌جگه‌له‌خو‌ترس‌و‌باکیان‌له‌که‌س‌نییه.

ههر‌بو‌یه‌ئه‌م‌جوړه‌ترسه‌ی‌تایبه‌ت‌کردووه‌به‌بهنده‌زانا‌کانیوه‌فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾^(۳). واته:‌ته‌نها‌بهنده‌زانا‌کان‌وه‌ک‌پ‌یویست‌له‌خوای‌گه‌وره‌ده‌ترسن؛‌چونکه‌ئه‌وانه‌له‌گه‌وره‌یی‌و‌ده‌سه‌لاتو‌میهره‌بانیی‌خوای‌گه‌وره‌تی‌ده‌گهن.

پ‌یغه‌مبه‌ری‌خوایش‌ﷺ‌که‌گه‌وره‌و‌پ‌یشه‌وای‌له‌خواترسان‌بووه،‌هه‌میسه‌له‌نزا‌کانیدا‌ده‌یفه‌رموو: ﴿اللَّهُمَّ أَقْسِمُ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ﴾^(۴). واته:‌خوایه‌گیان‌ئه‌وه‌نده‌ترسی‌خوت‌بخه‌دلئانه‌وه،‌که‌له‌تاوانه‌کان‌بمانگ‌یریته‌وه.

له‌فه‌رموو‌ده‌یه‌کیشدا‌له‌باره‌ی‌شه‌وره‌و‌پ‌یه‌که‌ی‌بو‌خزمه‌تی‌خوای‌گه‌وره‌ده‌فه‌رمویت: ﴿مَرَرْتُ لَيْلَةً أُسْرِي بِي بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى وَجَبْرِيلُ كَالْحَلِيسِ الْبَالِي مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ

۱- سورة المائدة: الآية ﴿ ٤٤ ﴾.

۲- سورة الأحزاب: الآية ﴿ ٣٩ ﴾.

۳- سورة فاطر: الآية ﴿ ٢٨ ﴾.

۴- النسائي، السنن الكبرى، ج ١، ص ١٠٨. الترمذي، سنن الترمذي، ج ٥، ص ٥٢٨. وقال الألباني في

تخريجه: حديث حسن.

تَعَالَى ﴿^۵﴾. واته: ئەو شەوہی شەوہویم پێ کرا، بەلای فریشتە نزیکەکانی خوای گەورەدا تێپەریم بینیم جبریل وەك ڕاخەریکی شەرۆل بە جیگەیی خۆیدا نووساوە لە ترسی خوای گەورە.

جاریکیان خاتوو عایشە پرسیاری لێ کرد لەبارەیی ئەو ئایەتەیی کە دەفەر مویت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ ^(۶). واته: ئەوانەیی سەرەرای کردووەکانیان، دلایان لە ترسو دڵەراو کێدایە کە بۆ لای خوای گەورە دەگەرێنەووە. گوتی: ئەووە مەبەستی پێی ئەو کەسانەییە کە دزو داوینێیسو مەیحۆرن؟ فەر مووی: نەخیر ئەی کچەکەیی ئەبۆبەکر، بەلکو مەبەستی ئەو کەسانەییە کە نوێژ دەکەنو و پۆژوو دەگرنو دەبەخشن لە پیناوی خوادا، سەرەرای ئەووەش دەترسن کردووەکانیان کەموکورتی تێدا بێتو تەواو بۆ خوا یەکلا نەبووبنەووە خوا لێیان وەرنەگرت. هەر بۆیە شیخ حەسەنی بەصری دەئیت: **(إِنَّ الْمُؤْمِنَ جَمْعُ إِحْسَانٍ وَشَفَقَةٍ، وَإِنَّ الْمُنَافِقَ جَمْعُ إِسَاءَةٍ وَأَمْنٍ)** ^(۷). واته: کەسی باوەردار چاکەو ترس لە خۆیدا کۆ دەکاتەووە، کەسی دوور و ویش خراپەو چاوقایمی.

ترسان لە خوای گەورە لە دیدی زانایاندا:

زانایان بەگشتی لەبارەیی (الخشیه) دەئین: ترسان لە کەمتەر خەمی کردن بەرامبەر خوای گەورە، بالاترین پلەکانی پەرستش و رێزدارترینیانە. ئەبو سولهیمانی دارانی دەئیت: **(مَا فَارَقَ الْخَوْفَ قَلْبًا إِلَّا خَرَبَ)** ^(۸). واته: هەر دئیک

۵- الطبرانی (أبي القاسم سليمان بن احمد الطبراني)، المعجم الأوسط، ج ۵، دار الحرمین للطباعة والنشر، ص ۶۳. وقال الألباني في تخريجه في صحيح وضعيف الجامع: إسناده حسن.

۶- سورة المؤمنون: الآية ﴿٦٠﴾.

۷- ابن المبارك (عبد الله بن المبارك بن واضح)، الزهد، دار الكتب العلمية، بيروت، تحقيق: حبيب الرحمن الأعظمي، ص ۳۵۰.

۸- الغزالي، إحياء علوم الدين، ج ۴، ص ۱۶۲.

ترسی خوی گه وره تییدا نهما، کاول ده بیته و ده بیته که لاره.
 زهنونی میسریش ده لیت: **(الناس علی الطريق ما لم یزل عنهم الخوف، فإذا زال عنهم الخوف ضلوا الطريق)**^(۹). واته: خه لکی تا ترسی خوی گه وره له دلاندا بیت، له سه ر
 ری پاست به رده وام دهن، که ترسی خوا له دلاندا نهما، گومرا دهن.
 ئیبراهیمی کوری سوفیانیس ده لیت: **(إذا سكن الخوف القلب أحرقت مواضع الشهوات منها وطرده الدنيا عنها)**^(۱۰). واته: هر دلک ترسی خوی گه وره تییدا
 جیگیر بوو، نهو ترسه هه موو نارزه زوبازییه کانی تییدا ده سووتینیت و دنیای لی
 دهرده کات.
 دیاره نهو ترسه ی نهوان باسی ده کهن، وهک زاخا وایه، هه موو زهنگوزاریکی
 دلکه ده سواته وهو تنهنا خوشه ویستی خوی تییدا ده هیلیته وه.

چون مامه له له گه ل ترسو چاکه کانمان بکهین؟:

ئیمه هه ندیک جار هه له ده کهن و له خو بایی دهبین به هو ی کرده وه
 چاکه کانمانه وه، پیمان وایه نه وهی دهیکهین سه روزیادمانه بو لای خوی گه وره،
 بیئاگا له وهی که:

نایا تاجه ند خوی گه وره کرده وه کانمانی قه بوول کرده وه؟

نایا چاکه کانمان قه ره بووی خراپه کانمان ده کهنه وه؟

نایا چاکه کانمان له ئاست به خشش و نیعمه ته کانی خوی گه وره دایه؟

نایا چاکه کانمان له ئاست گه وره یی و به شکوی خوی گه وره دان؟

نه مانه و چه ندان نه گه ری تر ههن، که پیویسته هه میسه له پیش چاومان بیت؛
 بوئه وهی نه وهک خوا نه کرده خه رمانی کرده وه چاکه کانمان به بریسکه یه کی

۹- القشیری (عبد الکریم بن هوازن بن عبد الملك القشیری)، الرسالة القشیریة، ج ۱، دار المعارف، القاهرة، تحقیق: الدكتور عبد الحلیم محمود، الدكتور محمود بن الشریف، ص ۲۵۴.

۱۰- القشیری، نفس المصدر، ج ۴، ص ۱۶۲.

له خۆباییبوون بدهین به بادا.

پیغه مبهری خوا ﷺ باسی دوو کهسمان بو دهگیریتته وه له نه وهکانی نیسپرائیل و دهفه رمویت: **{كَانَ رَجُلَانِ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مُتَاخِيَيْنِ، فَكَانَ أَحَدُهُمَا يُذْنِبُ وَالْآخَرُ مُجْتَهِدٌ فِي الْعِبَادَةِ، فَكَانَ لَا يَزَالُ الْمُجْتَهِدُ يَرَى الْآخَرَ عَلَى الذَّنْبِ فَيَقُولُ: أَقْصِرْ. فَوَجَدَهُ يَوْمًا عَلَى ذَنْبٍ فَقَالَ لَهُ: أَقْصِرْ. فَقَالَ: خَلْنِي وَرَبِّي، أَبْعَثْتَ عَلَيَّ رَقِيبًا؟! قَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لَكَ، أَوْ لَا يُدْخِلُكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ. فْقَبِضَ أَرْوَاحُهُمَا فَاجْتَمَعَا عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِينَ. فَقَالَ لِهَذَا الْمُجْتَهِدِ: أَكُنْتَ بِي عَالِمًا؟! أَوْ كُنْتَ عَلَيَّ مَا فِي يَدِي قَادِرًا؟! قَالَ لِلْمُذْنِبِ: أَذْهَبَ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِي، وَقَالَ لِلْآخَرِ: أَذْهَبُوا بِهِ إِلَى النَّارِ}**^(۱۱) واته: دوو پیاو له نه وهکانی نیسپرائیل زور برادهری به کتر بوون، به کتیکیان خراپه کار بوو، نه وی تریان خواناسیکی باش بوو، چاکه کاره که هه میسه که برادهر که هی ده بیینی، تاوانی ده کرد، نامۆزگاری ده کرد و پیی ده گوت: واز له خراپه بهینه.

رۆژیکیان بیینی وا هاوورپکه هی خه ریکی خراپه یه، پیی گوت: واز بینه و به سه. برادهر که شی گوتی: لیم گه ری بو خوی خۆم، خۆ خوی گه وره تۆی بو چاودیری من ره وانه نه کردوو. نه میس گوتی: وه لاهی خوی گه وره هه رگیز لیت خۆش نابیت، یان هه رگیز ناتخاته به هه شت.

دواتر نه م دوو هاوورپیه مردن و گه رانه وه لای خوی گه وره، خوی گه وره به پیاو چاکه که هی فه رموو: تۆ ده تزانی بریاری من به رامبه ر به و که سه چییه و چۆنه؟! یان کاری من به ده ست تۆیه؟! پاشان فه رمانی به برادهر خراپه کرد که به به زهی و میهره بانی من برۆ به هه شت. به پیاو باشه که شی فه رموو: بیبه ن بو دۆزه خ.

۱۱- أبو داود (أبو داود سليمان بن الأشعث السجستاني)، سنن أبي داود، ج ۴، دار الكتاب العربي، بيروت، ص ۲۷. وقال الألباني في تخريجه: صحيح.

ئەبو ھورەيرە لە ڕافەى ئەم فەرموودەيەدا دەفەرموئەت: **(وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَكَلَّمَنَّ بِكَلِمَةٍ أَوْبَقَّتْ دُنْيَاهُ وَأَخْرَجَتْهُ)** ^(۱۳). واتا سوئند بە خوا ئەو پياوچاکە قسەيەکی کرد، دونياو قيامەتی خوێ پێ فەوتاند.

کەواتە مروۆفی باوەردار دەبێت هەميشە لەنيوانی دوو هەلۆیستدا بێت، يەکەمیان ترسان لە خوای گەورەو سزای سەختی قيامەت، دووهميشيان: بێ هیوا نەبوون لەبەزەیی و لێخۆشبوون و بەهەشتەکەى.

پێويشيشە بۆ دونيا هەستی يەکەمیان زالتەر بێت؛ بۆئەوێ زیاتر هەلمان بنیت بۆ کردەوێ چاکەو دوورکەوتنەو لە خراپە، بەلام بۆ کاتی نزیکبوونەو لە مردن و وادەى داخستنی دەرگای کردەوکان، باشتەر وایە هەستی دووهمیان زالتەر بێت؛ چونکە ئیتر کردەو سوودی نییەو دەمینیتهو بەزەیی خوای گەورە.

پێغەمبەرى خوا لە فەرموودەيەکدا، کە لە خوای گەورەو بۆمان دەگێرێتەو دەفەرموئەت، خوای گەورە دەفەرموئەت: **﴿أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي﴾** ^(۱۳). واتە: من لەحیى گومانی بەندەکەمدا، جا گومانی چیم پێ دەبات با بیبات، ئەگەر گومانی باشم پێ ببات کە من لێبوردەو بەخشندهو میهرەبانم؛ ئەوا لێی خۆش دەبم و دەيبەخشم، خۆ ئەگەریش گومانی خراپم پێ ببات کەمن توورەو تۆلەسینم؛ ئەوا بەگومانەکەى خوێ مامەلەى لەگەڵ دەکەم و سزای دەدم.

بۆیە ئەو ترسەى باسى دەکەین، دەبێت (خسوع)مان تێدا دروست بکات.

۱۲- أبو داود، نفس المصدر.

۱۳- البخاري، صحيح البخاري، ج ۹، ص ۱۲۱. مسلم، صحيح مسلم، ج ۸، ص ۶۲.

پیناسه‌ی (خشوع):

خشوع: یه‌کیکی تره له‌واتاو شیوازده‌کانی ترسان له‌خوای گه‌وره.

خشوع: له‌زمانه‌وانی عه‌ره‌بیدا به‌واتای خامۆشبوون و ئارامی دیت، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ﴾^(۱۴). واته: یه‌کیکی تر له‌نیشانه‌کانی ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره ئه‌وه‌یه، که ده‌بینیت زه‌وی خامۆشو ئارامه، کاتیک بارانی به‌سه‌ردا ده‌بارینین، ده‌بینیت ده‌که‌وێته جوولّه‌و گه‌شه‌و سه‌وز ده‌بیت.

به‌لام له‌رووی زاراوه‌وه: ئیبنو لقه‌یم (خشوع) دابه‌ش ده‌کات به‌سه‌ر سێ قو‌ناغدا: **یه‌که‌م:** ملکه‌چی و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان بۆ فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره‌و خۆبه‌که‌مزانی له‌ناست زاتی ئه‌ودا.

دووهم: به‌دواداچوون و لێپێچینه‌وه‌ی به‌رده‌وامی دڵ و ده‌روون و دۆزینه‌وه‌ی خاله‌لاوازو که‌موکورتیه‌کانی و هه‌ولدان بۆ چاره‌سه‌رکردنیان.

سێیه‌م: که‌ئهمه‌ به‌رزترینی پله‌ی (خشوع) له‌خواترسانه‌و به‌وه‌ ده‌بیت که‌ مرؤف به‌هۆی سه‌رقالی به‌به‌ده‌سته‌هینانی ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌وه، ناگای له‌ قسه‌و هه‌لوپستی خه‌لکی به‌رامبه‌ر به‌خۆی نه‌مینیته‌و ئاو‌پیان لێ نه‌داته‌وه‌و هه‌ول بدات هه‌رچی ده‌کات، له‌پیناو ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌دا بیکاتو که‌سی تر ناو کرده‌وه چاکه‌کانی له‌خه‌لکی په‌نه‌ان بکات؛ تا درک به‌نه‌ینیی په‌یوه‌ندی پته‌وی نیوان ئه‌و و خوای گه‌وره‌ نه‌زانو تووشی رپاو له‌خۆباییبوونی نه‌که‌ن.

جیاوازی نیوان (خشیه‌و) (خشوع) یش ئه‌وه‌یه که‌ (خشیه‌) هه‌سته‌یکه‌ ده‌ست به‌سه‌ر دلدا ده‌گریتو داگیری ده‌کاتو ئاراسته‌ی هه‌موو کرده‌وه‌کانی دڵ ده‌کات. به‌لام (خشوع): بریتیه‌ له‌ ده‌رکه‌وتنی شوپنه‌واری ئه‌و ترسه‌ی دڵ، له‌سه‌ر سه‌رجه‌م ئه‌ندامانی جه‌سته، به‌شیوه‌یه‌ک که‌ ترسی خوای گه‌وره، به‌سه‌ر هه‌موو

۱۴- سورة فصلت: الآية ﴿۳۹﴾.

ئەندامانى جەستەو جوولەكانىيەو دەيارە.

بۆيە خۇاى گەورە، ھەمىشە لە قورئاندا، ئەم وەسفە دەداتە پال ئەندامانى جەستە، بۇ نموونە:

- كاتىك باسى دەنگى مرۇقەكان دەكات لە قىامەتدا، دەفەرموئەت: ﴿وَحَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾^(۱۵). واتە: ھەموو دەنگەكان لە ترسى خۇاى

گەورە كىبوون، چرپەيەك نەبىت گوئەت لە ھىچ دەنگىكى تر نابەت.

- كاتىك باسى چاويان دەكات دەفەرموئەت: ﴿أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ﴾^(۱۶). واتە:

چاوەكانيان شۆرەو ناتوانن لە ئاست خۇاى گەورەدا بەرزى بکەنەو.

- كاتىكىش وەسفى ھالى باوەرداران دەكات لە نوپزەكانياندا دەفەرموئەت:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾^(۱۷). واتە: بىگومان باوەرداران

سەرفراز دەبن؛ ئەوانەى كە لە كاتى نوپزەكانياندا تەواو ملكەچو بەئاگان.

- ئىبنو لقەيىم لە زىر رۇشنايى ئەم نايەتەدا، ھالى نوپزەخويان دەكات بە

پىنج بەشەو:

يەكەم: ئەوانەى لەبرى پاداشت، لەسەر نوپزەكانيان سزا دەدرين؛ ئەوانەش

ئەو كەسانەن كە كەمتەرخەمى لە نوپزەكانياندا دەكەنو دەستنويزو نوپزەكانيان

بەپەلەو بىسەرۆبەرى ئەنجام دەدەنو مافى خۇى پى نادەن، يان نوپزەكانيان لە

كاتى خۇيدا ناكەن.. ئەمانە لەبرى پاداشت لەسەر نوپزەكانيان لىپرسىنەوھيان

لەگەل دەكرىتو سزا دەدرين.

دووەم: ئەوانەن كە لە نوپزەكانياندا خەيالىيان دەرواتو ناگايان لای نوپزەكانيان

نەيەو ھەر بەرپى دەكەنو خۇيان واتەنى؛ لەكۆلى دەكەنەوھو ھىچ لەپەيامو

واتاكانى نوپزەكردن نازانو نوپزەكانيان ھىچ كاريگەرىيەكى ئەوتۆ، لەسەر

۱۵- سورة طه: الآية ﴿١٠٨﴾.

۱۶- سورة النازعات: الآية ﴿٩﴾.

۱۷- سورة المؤمنون: الآيتان ﴿٢-١﴾.

هەئسوكهوتو رەوشتيان درووست ناكات.

ئەم جوړه كەسانەش تەنھا فەپزى نوپژەكەيان لەسەر لادەچپت، ئەگينا پاداشتى لەسەر وەرناگرن و نوپژەكانيان لە خواى گەورە نزيكيان ناكاتەو؛ چونكە زۆر بەى كات لىي بئناگا بوون، زانايان لەبارەى ئەم جوړە كەسانەو پاداشتى نوپژەكانيان كۆدەنگن لەسەر ئەوەى كە: ﴿ليس للمرء من صلاته إلا ما عقل منها﴾^(۸). واتە: مرؤف تەنھا ئەوەندەى نوپژەكەى پى دەبپت و بۆ دەنووسرپت كە ئاگای لىيەتى، بەلام ئەوەى خەيالى لای نىيە، بۆى نانووسرپت.

سپيەم: ئەو كەسانەن كە هەم چاودپىرى دلپان دەكەن لە نوپژەكانياندا؛ تا هيچ وەسوەسەو بئناگاييەكى بۆ درووست نەبپت، هەم چاودپىرى جوولەو هەئسوكهوتەكانيشيان؛ تا بە جوانترين شيوە نوپژەكانيان بكەن.

ئەم جوړە كەسانەش هەرچەند پلەيان لای خوا زۆر بەرز نىيە، بەلام لەسەر ئەو سەرقالى و بەناگايى و بەدەمەو بوونەيان پاداشت وەردەگرن.

چوارەم: ئەمانە گەشتوونەتە قۇناغليك كە دلپان تەواو ئاوپتەى نوپژەكانيان دەبپت؛ چونكە ئەوەندە پەيوەستن بە خواى گەورەو، بۆ ساتيكيش دلپان لە خوا غافل نابپت، بەلام بەردەوام هەولى جوانكردنى و درپژكردنەو زۆر مانەو دەدەن لەگەل خواى گەورە لە نوپژەكانياندا.

ئەمانە پلەيان لای خوا گەورەو چ بۆ دونياو چ بۆ قيامەت زۆر بەهرەمەند دەبن لە نوپژەكانيان.

پينچەم: ئەو كەسانەن كە بەراستى دل و سەرچەم ئەندامانى جەستەيان وەك يەك ئاوپتەى نوپژو خواناسى دەبپت، ئەمانە ئەو كەسانەن كە بەراستى لە نوپژەكانياندا بەخزمەت خواى گەورە دەگەن، هەست بە شيرينى ئەو بەيەگگەشتە دەكەن، نوپژەكانيان بەتەواوى لە دونياو دەوروبەريان دەبپت.

١٨ - الغزالي، إحياء علوم الدين، ج ١، ص ١٥٩.

وهك ئهوهى پيغهمبهرى خوا ﷺ فهرمى پى دهكاتو دهفهرمويت: **{صَلِّ**
صَلَاةَ مُودِعٍ كَأَنَّكَ تَرَاهُ}^(۹۸). واته: ههر نوپژيكت كرد بهو رۇحيهته بيكه، كه ئهمه
كۇتا نوپژته له دونياو پاش ئهه نوپژته، دونيا بهجى دههپليتو دهچيتهوه خزمهت
خواى گهورهه جاريكى تر ههلى نوپژت بۇ نارەخسپتهوه.
ئپستا بهرپزان، با ههريهكهمان سهپرى نوپژهكانى خۇمان بكهينو بزانيين له
كام بهشهين.
كهواته: بابتهى ترسان له خوايش، خۇشهويستان، يهكيكى تره له كردهوهكانى
دل و دهبيت گرنگيى تهواوى پى بدرپتو ئهه ترسانه رهنكدانهوهى تهواوى ههبيت
لهسهه سههجهه كردهوهكانمانو له كارى بهدو خراپه بمانگيرپتهوه.

۱۹ - السيوطي (جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي)، الجامع الصغيرالجامع الصغير في
أحاديث البشير النذير، ج ۳، دار الفكر، بيروت، ص ۹۵. وقال الألباني في تخريجه في صحيح وضعيف
الجامع، حسن.

باسی دهیم

دلرہقی (قسوة القلب)

له کۆتا باسی بابہ تہ کہ ماندا، ھہ لویستہ لہ سہر نہ خۆشیہ کی کوشندہی دل دہکین، ئہ ویش نہ خۆشیی دلرہقیہ (القسوة) و دژی ملکہ چی و لہ خواترسانہ و یہ کی کہ لہ مہ ترسیدارترین نہ خۆشیہ کانی دل و ھہ ول دہدین بہ پی توانا و لہ ژیر رۆشنایی دہقہ شہرعیہ کان و قسہی زانیان، تیشکی بخہینہ سہرو سہرہتا لہ دہقہ شہرعیہ کانہ و ہ دست پی دہکین.

دلرہقی لہ دو توپی لہ دہقہ شہرعیہ کاندا:

خوای گہورہ سہرکۆنہی ئہ و کہ سانہ دہکات، کہ تووشی نہ خۆشی دلرہقی دین و ھہرہ شہیان لہ دہکات و دہفہرمویت: ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾^(۱). واتہ: دۆزخ بہ حالی ئہ و کہ سانہی کہ دلہ کانیان لہ بہرامبہر یادی خوای گہورہ رہقہ، ئہ وانہ تہ و او لہ گومراییدا نغرو بوون.

کیشہی دلرہقی لہ و ہدایہ، کہ نہ خۆشیہ کہ تہنہا بہ دلہ کہ و ہ ناوہستیت، بہ لکو ھہموو دہرگانای تری ئہندامانی جہستہ لہ بینین و بیستن ھہستکردن بہ پرووی ھہر کاریکی چاکہ دا دادہ خات و خاوندہ کہی لہ بیبہش دہکات، ئہ و ہتا کاتیک نوح پاش (۹۵۰) سالی بانگہ واز، سکالای گہلہ کہی لای خوای گہورہ دہکات لہ بارہی ھہ لویستی گہلہ کہی دہفہرمویت: ﴿وَإِنِّي كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِيَتَغَفَرُوا لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا﴾^(۲). واتہ: من ھہرکات بانگم دہکردن؛ بوئہ و ہی باوہر بہینن و تو لیان خۆش بیت، توند پەنجہ کانیان دہکرد

۱- سورة الزمر: الآية ﴿۲۲﴾.

۲- سورة نوح: الآية ﴿۷﴾.

به گويياند او جله‌كانيان د هدا به‌سهر يانداو زياتر سوور دهبوون له‌سهر بيباوهرې خويان و لووتبه‌رزى ده‌يگرتن.

جا سهرنج بدن به‌رپزان، نوح جگه له به‌رژه‌وهنديى ئه‌وان، شتيكى ترى مه‌به‌ست نه‌بووه، ئه‌وه‌تا ده‌ليټ: هه‌ركات بانگم كردوون بوټه‌وهى تو لييان خوښ بيت، باشه نوح ده‌بيټ به‌رژه‌وهنديى چى بيت به ليخوشبوونى ئه‌وان جگه له دلسوزى، به‌لام له‌به‌رامبه‌ردا سه‌يرى دل‌ره‌قى و دل‌ره‌شىى ئه‌وان بكه، نه‌ك ته‌نھا به‌گوييان نه‌كردووه، به‌لكو به‌ناشيري‌نترين شيوه به‌رپه‌رچيان داوه‌ته‌وهو به‌گزي‌دا چوونه‌ته‌وهو ته‌نانه‌ت ناماده نه‌بوون گوى بۇ قسه‌كانيشى بگرن، يان ته‌نانه‌ت سه‌يرى بكه‌ن.

ئهمه‌ش ده‌ره‌نجاميكي ئاساييه بۇ به‌رده‌وامى تاوانكارى؛ چونكه وه‌كو پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رموويټ: كاتيک دل په‌له‌ى تاوان ليى ده‌دات، ره‌شى ده‌كات، ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌كه‌ى له‌سهر تاوانكارى به‌رده‌وام بوو، ته‌وبه‌ى نه‌كرد؛ ئه‌وا دل‌ه‌كه‌ى ئه‌وه‌نده ره‌ش ده‌بيټ، ترووسكايى خيىرى تى ناچيټ، خاوه‌نه‌كه‌ى راستى و ناراستى وا لى تيكه‌ل ده‌بيټ، ئه‌وه‌ى ئاره‌زووى خو‌ى نه‌بيټ، نايكاتو نايسه‌لمينيټ^(٣).

بويه خواى گه‌وره له‌وه‌سفى ئه‌و جوړه كه‌سانه‌و دل‌ه‌كانياندا ده‌فه‌رمويټ: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾^(٤). واته: پاشان دل‌ه‌كانتان ره‌ق بوو، تا وه‌ك به‌ردو بگره له به‌ره‌ديش ره‌قتري لى هات.

ئهم دل‌انه‌ش كه ره‌ق ده‌بن، ته‌نھا له ئاستى راستى و چاكه‌و په‌يامه‌كاني خوا ره‌ق ده‌بن، ئه‌گه‌رنا له ئاستى خراپه‌و خاوه‌نه‌ناسى زور نه‌رم و سازنو له‌برى به‌ندايه‌تى خواى گه‌وره، ده‌بنه به‌نده‌ى شه‌يتان و ئاره‌زووه‌كانيان و شه‌يتان هه‌رچوونى بوټ، ئاوا ئاراسته‌يان ده‌كات.

خواى گه‌وره له‌باره‌ى ئه‌و جوړه كه‌سانه‌و دل‌ه‌كانيان ده‌فه‌رمويټ: ﴿لِيَجْعَلَ مَا

٣- مسلم، صحيح مسلم، ج ١، ص ٩٤.

٤- سورة البقرة: الآية ﴿٧٤﴾.

يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ﴿٥﴾. واته: بؤنه وهى فيل و داوه كانى شهيتان بكاتة مايه له خشته بردن و لادانى نه و كه سانهى كه دلّه كانيان نه خوش و رهقه له ناست يادى خواو په يامه كه ي.

بؤيه پيغهمبه رى خوا ﷺ هه ميشه له پاران هوه كانيدا دهيفه رموو: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا** ﴿٦﴾. واته: خوايه گيان من په نات پي ده گرم له زانستيك كه سوودى بؤم نه بيت، په نات پي ده گرم له دليك كه ملكه چيى فه رمانه كانى تو نه بيت و په نات پي ده گرم له دهروونيك كه چاوبرسى بيت و له دونيا تير نه بيت. له پاران هوه په كيش كه وهلامى نه بيت و تو فه بوولى نه كه يت.

كه واته: پيويسته نيمه ي باو دردا ريش، هه ميشه نه م نزايه دووباره بكه ي نه وه و له خواى گه و ره بپا رپينه وه، كه له دهردى دلره قى به دوورمان بكات؛ چونكه دلره قى سه رچاوهى هه موو خراپه و بهد خووييه كه وه خو پاراستن لپى هه روا ناسان نييه، نه وه تا عه بدوللاى كورى مه سعود ده لپت: (ماكان بين اسلامنا و بين ان عاتبنا الله بقوله: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾ ﴿٧﴾ إلا أربعة سنين) ﴿٨﴾. واته: له نيوان موسلمان بوونمان و نه و گله ييهى كه خواى گه و ره پي فه رموو ين: ناي كاتى نه وه نه هاتو وه، كه برواداران دليان نه رم بيت بو يادى خوا ته نها چوار سال بوو.

مه ترسيى نه خوشيى دلره قى:

باشه نه گه ر پيغهمبه رى خوا ﷺ، به وه هه موو پله به رزى و خواناسييه وه، هه ميشه له دلره قى ترسابيت و په ناي به خوا پي گرتبيت، يان نه گه ر خواى گه و ره گله يى

٥- سورة الحج: الآية ﴿٥٣﴾.

٦- مسلم، صحيح مسلم، ج ٨، ص ٨٢.

٧- سورة الحديد: الآية ﴿١٦﴾.

٨- مسلم، صحيح مسلم، ج ٨، ص ٢٤٣.

دلڙهڙي له هاوهلاڻي پيځه مېر ګرديت، نهى دهبيت حالي نيمه چوڻ بيت؟!
نه ګر نهو دلانهى بهردهوام بهوهځي و قورئان و فهرمووده شيرينه کاني پيځه مېر
ناوده دران، ګله يي دلڙهڙيان لى بکريت، نهى دهبيت دواى زياتر له (۱۴۴۰) سال،
حالي دلى نيمه ومانان چوڻ بيت!؟

نه ګر ګله يي دلڙهڙي له نه بوبه ګرو عومرو عوسمان و عهلى و عهبدو لاي
کورى مه سعوود بکريت، نهى دهبيت حالي نيمه ومانان چوڻ بيت!؟
نه ګر نيستا قورئان بهاتايه ته خواره وه، ده بوو خواى ګوره له باره ي دلنه کاني
نيمه چي بفرمووايه؟! هر خوا خوى عالمه چي ده فهرموو!؟

که واته: پيوسته بهردهوام پشکنيڼ بو دلنه کانمان بکه يڼو له ژهنگوزاري تاوان
پاکي بکه يڼه وهو بو نهو مه بهسته ش عهبدو لاي کورى مه سعوود هه نديک ريگامان
فپر دهکاتو ده فهرمصويت: (اطلب قلبك في أربعة مواطن: عند سماع القرآن، وفي
مجالس الذكر، وفي أوقات الصلاة، وفي الخلوات، فإذا لم تجده فسل الله تعالى أن يمن عليك
بقلب فإنه لا قلب لك)^(۹). واته: له چوار شويندا، به دواى دلندا بګه پري و بزانه هه ست
دهکيت دلته هه يه، نه ګر هه ست پڼ نه کرد؛ نهوا بپارپروهه با خواى ګوره دلته
پڼ بدات؛ چونکه دلته نييه:

يه که م: کاتيک گوى بو قورئان ده گريت.

دوو هم: کاتيک له کوږو دانيشتن يکدا يادى خواى ګوره ده گريت.

سيه م: کاتي نوپزه کان.

چوار هم: لهو کاتانه ي که ته نها ده بيت.

نه ګر مروف له م کاتانه دا دلى جوولاو هه ستى باوه ر بزواندى؛ نهوا نيشانه ي
نه وه يه که نهو دلنه زيندووه، خو نه ګر هيج کام لهو کاتانه، دلنه که کار ي ګه رى
له سهر درووست نه بوو؛ نهوا نيشانه ي نه وه يه نهو دلنه مردووهو له جيى نه بوانه.
به ناګابوون له م حاله ته ش، بو مروفي باوه ردار زور ګرنگه؛ چونکه له وانه يه

۹- ابن القيم، الفوائد، ص ۲۱.

بېئاڭگايى بەردەوامو پشتگوڭيخستنى دلهكه بېيټه هۆى مردنى دلهكهو لەدەستدانى. وهكو حوزەيفهى كورپى يەمان دەفەرموڤت: **(أول ما تفقدون من دينكم الخشوع، وآخر ما تفقدون من دينكم الصلاة، ورب مصل لا خير فيه، ويوشك أن تدخل مسجد الجماعة فلا ترى فيه خاشعاً)**^(۱۰). واتە: يەكەم شت كه له ئىسلام لەدەستى دەدەن: ترسو ملكهچييه بۆ خواى گەوره، كۆتا شتيش كه له ئىسلام لەدەستى دەدەن: نوڤژكردنه؛ تاواى لى ديت نوڤژخوڤن دەبينيت، بەلام پياوچاك نيبه و هيچ خيىرى تيدا نيبه، لەوانهيه سەردەمانيك بېت بچيته مزگەوتيك كه نوڤژى بەكۆمهلى تيدا دەكرېت، بەلام يەك كەسيان تيدا نيبه كه دلى بۆخواسولحاو ملكهچ بېت. ئەمانەى ئەو هاوئە بەرپزانە باسيان كردوو، ئىستا هەمووى لە ئيمەدا هەيهو رۆژانە لە خۇمانو لە خەلكيشدا بەچاوى سەر دەيانينين.

هۆكارەكانى درووستبوونى دلرەقى:

دياره دلرەقىش، وهك هەر نەخۆشيبهكى تر، له خۆيهوه درووست نابېت، بەلكو كۆمهلىك هۆكار هەيه درووستى دەكەن، گرنگترينى ئەو هۆكارانەى دلرەقى درووست دەكەن، بریتين لە:

يەكەم: رووكردنه دونياو پشتردنه قيامەت: ئەمە يەككە له سەرەكيترين هۆكارەكانى مردنى دل، ئەمەش پيچەوانەى لۆژيك و عەقلە؛ چونكه مرؤف هەنگاو بەهەنگاو، له ليوارەكانى مەرگو گۆرو قيامەت نزيك دەبېتەوهو پشت له دونيا دەكات، كهچى ئيمە بەپيچەوانەى شەپۆلى دەريای بوونمانهوه، مەله دەكهينو پشتمان كردووته قيامەتو باوئەشمان بە دونيادا كردوو.

ئەگەر هەموو تەمەنى هەر يەككە له ئيمە بخهيتە سەر يەك، پى ناچيت يەك لەسەر دەى هەولى دونيامان، كارمان بۆ قيامەت كرديتو هەولمان بۆ دابيت، له كاتيكدا دەبوو هاوكيشەكه بەپيچەوانهوه بوايه؛ چونكه ئامانج له بوونى

۱۰- ابن القيم، مدارج السالكين، ج ۱، ص ۵۲۱.

مرۆڤه‌كان و دوامه‌نزلی راسته‌قینه‌یان قیامه‌ته، نه‌ك دنیا.

دنیا جگه له هۆلیکی تاقیکردنه‌وه‌ی گه‌وره، شتیکی تر نییه، هه‌ر بۆیه وشه‌ی (دنیا) خۆی له زمانی عه‌ره‌بیدا له (دنو) وه هاتوو که ئاماژه‌یه به بێنرخیی دنیاو قیامه‌تیش ئاماژه‌یه به‌به‌رده‌وامی و نه‌پراوه‌یی، که‌چی ئێمه به ئاوه‌ژوه‌وه مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ین، هه‌روه‌ك مه‌حوی ده‌لێت:

له ناکه‌س کاربیا، خاکم به‌سه‌ر، رۆیی به با عومرم خوا! تۆ بمزیننه، تا له‌به‌ر قاپیی که‌سی ئه‌مرم به ضایع چوو له (ما لا یعنی) یا وه‌قتم هه‌موو، یه‌عنی ده‌بی وه‌قتی له (بو‌الوقت) بخوازم تا تیا بمرم ئه‌جهل ده‌ورم ئه‌دا: حاضر به، واده‌ی ده‌ورو ته‌سلیمه منی غه‌فله‌ت زه‌ده، هه‌شتا خه‌ریکی مه‌سه‌ئه‌له‌ی ده‌ورم خه‌یالی پووچی دنیا، وا ده‌ماغ و دلمی پێچاوه قیامه‌ت، هه‌ر مه‌گه‌ر رۆژی قیامه‌ت بێته‌وه فکرم له پێ که‌وتوووم و نه‌فسم بۆ هه‌وا ئه‌شنی وه‌کو مندال له‌به‌ر پیری، سه‌رم خۆی ناگریتو تازه پێ ئه‌گرم چیه سووچو گوناھی؟ بۆچی ئه‌یکاته جه‌زاخانه؟ له قه‌بره‌ه‌لکه‌ن، هه‌تا رۆژی جه‌زا ده‌عواچیه قه‌برم سه‌بینی (یحشر المرء)ه، براگه‌ل، فرسه‌ته ئه‌مرو ته‌به‌رپرا بن له من، با که‌س نه‌بی حه‌شری له‌گه‌ڵ حه‌شرم له من نازانم، ئیتر نه‌فسی به‌دخوو چیی ئه‌وی مه‌حوی که به‌دکردارو به‌دره‌فتارو به‌دئه‌فکارو به‌دطه‌ورم مه‌گه‌ر به‌ر مه‌وجی به‌حری ره‌حه‌تم خا وه‌صفی سه‌تاری و ده‌گه‌رنا، زه‌حه‌مه‌ته پابوونه‌وه‌م، نامومکینه سه‌ترم.

دووم: كه مئى شارهزايى له ئىسلام و پهرستشهكان و ئامانجهكانيان: كه ئەمەش واماڤ لئ دەكات بەهەئە له چه مكه ئىسلامىيەكان حاالى بىڤو بەئاسانى بكه وىڤه ژىر كارىگه رىي هەر گومان و درؤيهك، كه نه يارانى ئىسلام له باره ي ئىسلام ده يكه نو هه لئ ده به ستن، كه به داخه وه زؤر جار ئەو موسلمانە سادانه خؤيان ده چن به شوپن ئەو شتانه دا ده گه رپن و ده يخو پڤنه وه.

سپيه م: سستى له ئەنجامدانى پهرستشهكان و هه موو ئەو شتانه ي له خوا ي گه وره نزىكمان ده كاته وه و په يو ه ندىمان له گه ل ئەو پته و ده كات.

چاره م: خواردنى مالى حه رام: هه موو ئەندامانى جه سته به و خواردنانه ده ژين كه مرؤف ده يخوا ت، ئەگه ر ئەو خواردنه ش حه رام بىت؛ ئەوا به دئىاييه وه كارىگه رىي خراپى بو سهر سه رجه م ئەندامانى جه سته ده بىت، به تا يبه تى دل كه هه ستيار تى رىي ئەو ئەندامانه يه كه ئەو خواردنه حه رامه كارىگه رىي خراپى له سه ر دروو ست ده كات و له ئاست يادى خوا سست و ره قى ده كات.

پىنجه م: كردنى حه رامه كان به گشتى؛ له درؤ و غه يبه ت و بوختان و سه ير كردنى شتى حه رام و كات به فىرؤدان و زؤرقسه كردنى بىسوود و زؤر خواردن و زؤر پىك شتى تر، كه شه ر نه ه ي لئ كردوون.

شه شه م: تىكه لى كردنى خه لكانى خراپ و دوور له خوا و له دل ه وه خؤشو پستىيان و پشتگى رى و كؤمه ك پىكردنىيان و رؤپشتن له سه ر به رنامه و په پره وىيان، كه زؤر جار ئەو په پره و به رنامه له گه ل په يام و به رنامه كه ي خوا يه كئاگر نه وه و بگره دؤ ده وه ستنه وه.

نیشانەکانی دلرەقى:

له گرن گترىن نىشانه كانى دلرەقىش، ئەوه يه كه مرؤف هىچ كارى تئ ناكات و هه رچى پئ ده لئىت، وه كو با به لای گو پىدا ده روات و هه مىشه خؤشى پئ باشه و پىي وايه، كه س له و باشتر نىيه و له به رام به ر حه رامه كانىشدا زؤر لاواز ده بىت و زؤر به ئاسانى ده كه و پته ناو داوى تاوان و هه ندىك جار تاوانه گه و ره كانىشى لا

ئاسايى دەبىتو ھەمىشە پاساوى نابەجىيشيان بۇ دەھىنىتەوہ. وەك عەبدوللاى كورى مەسعوود دەئىت: مرؤقى خواناس تاوانەکانى وەك شاخىك دىتە پىش چاۋ، كە ھەمىشە لە ترسى ئەوہداپە ھەرەس بەھىنىتو بىرووخىت بەسەرىدا، بەلام مرؤقى دووروو، تاوانەکانى وەك مېشېك دىتە پىش چاۋ، كە بەچاۋترووكانىك لەسەرى لا دەچىتو نامىنىت^(۱۱).

ھۆكارەکانى درووستبوونى دلنەرمى و ترسان لە خوا:

لەبەرەمبەر ئەمانەدا، كۆمەئىك ھۆكار ھەن، دەكرىت ھاوکارمان بن لەسەر نەرمى دلەكان و رامکردن بۆ خاى گەرە:

پەكەم: ناسىنى خاى گەرە لەرپى ناوہ جوانو سىفاتە بەرزەكانىوہ.

دووہم: يادکردن و باسکردن خاى گەرەو ئەنجامدانى پەرستشەكانو خۆسەرقالکردن بەردەوام بە كارى چاكەو بەو شتانەى رەزامەندى خاى گەرەمان بۆ دەستەبەر دەكات.

سىيەم: يادکردن مردن بەبەردەوامى و خۆ بۆ ئامادەکردن؛ چونكە ھەرەك سەعیدى كورى جويەير دەئىت: (ئەگەر بۆ ساتىك مردن لەبىر بكەين؛ دلەكانمان تىك دەچىت).

چوارەم: ھەستکردن بەبەردەوامى چاۋدىرى خاى گەرە بۆ ھەموو ھەئسوكەوتى بەندەكانى، كە خاى گەرە بۆ ساتىكيش لىمان بىئاگا نابىت. ھەموو ساتەكانى تەمەنمان تۆمار دەكاتو دواترىش لىپىچىنەوہمان لەسەرى لەگەل دەكات.

پىنجەم: بەئاگابوون لە خراپىيەكانى نەفسو داوہكانى شەيتان؛ چونكە وەكو پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرەمۆيت: **{إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِ}**^(۱۲). واتە: شەيتان وەكو خويىن بەناو دل و مېشك و دەمارو گشت موولولەخويىنەكانى

۱۱- ابن القيم، الجواب الكافي لمن سأل عن الدواء الشافي، دار الكتب العلمية، بيروت، ص ۳۸.

۱۲- البخاري، صحيح البخاري، ج ۳، ص ۵۰. مسلم، صحيح مسلم، ج ۷، ص ۸.

مرۆفدا هاتوچۆ دهکاتو هه‌میشه له بۆسه‌دایه بۆ له‌خسته‌بردنی.
 به‌رێزان، له کۆتاییدا ماوه ئه‌وه بلییم، ئه‌وهی من له‌م زنجیره‌ باسه‌دا تۆمارم
 کردوون ده‌رباره‌ی کرده‌وه‌کانی دڵ، دڵۆپیکن له ده‌ریایه‌ک و زۆر ئاسته‌مه مرۆف
 بتوانیت هه‌موو چه‌مک و بابته‌کانی کۆ بکاته‌وه.
 مه‌به‌ستی منیش ته‌نها سه‌رنج‌پراکیشانی جه‌نابتان و وروژاندنی هه‌ست و
 بیرو ده‌روونتان بووه، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ
 الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۱۳). واته: به‌رده‌وام یادیان بخه‌روه؛ چونکه یادخسته‌وه سوود به
 باوه‌رداران ده‌گه‌یه‌نیت. یان وه‌ک ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ
 أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾^(۱۴). واته: ئه‌وه یاد خسته‌وه‌یه‌که بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که
 دلیان زیندووه، یان گوێ هه‌لده‌خه‌ن بۆ بیستنی راستیه‌کان و لێی به‌ئاگان^(۱۵).

۱۳- سورة الذاریات: الآیة ﴿ ۵ ۵ ﴾.

۱۴- سورة ق: الآیة ﴿ ۳ ۷ ﴾.

۱۵- یه‌که‌م ئه‌لقه‌ی باسه‌که‌مان له ۲۰۱۴/۵/۲۱ و دوایه‌لقه‌شی له: ۲۰۱۴/۱۱/۱۱ تۆمار کرد.

كۆتايى

سوپاس بۇ ئەو خويەي كە لە ساپەي نىعمەتو بەخششەكانى ئەودا، كارە باشەكان پىك دىن و دەگەنە پايان.

ئىستايىش لە كۆتا قۇناغى باسەكەماندا گىرنگىرىن دەرەنجام و راسپاردەكانى تۆمار دەكەين، بەم شىۋەيەي لاي خوارەو:

۱- دىل ھەستىيارترىن ئەندامى جەستەي مەرۇفە، چ لە رپووى جەستەيى و چ لە رپووى شەرعىيەو، ھەربۇيە نەخۇشكەوتن و لاوازبوونى لە ھەر رپوويەكيانەو، ژيانى مەرۇف دەخاتە مەترسىيەو.

۲- لەرپووى جەستەيەو دىل (۴۰،۰۰۰) دەمارەخانەي تىدايەو لە ھەرخانەيەكيشيدا مېشكىكى زۆر وردو ئالۇز ھەيە.

۳- لەرپووى شەرعىيەو خوي پەرودىگار لە قورئاندا لە (۱۰۰) جىگەدا باسى دىل كىردو ھو گىشت ئەركو بەرپىرسيارىتتەي شەرعىيە ھەستىيارەكانى لە ھەردوو حالەتى ئەرىنى و نەرىنىدا رپوبەرپووى دىل كىردۇتەو.

۴- نىيەت سەرەتايىترىن و گىرنگىرىن كىردەو دىل، كە كارىگەرى راستەوخۇي لەسەر كىردەو دى سەرجم ئەندامانى جەستە ھەيە؛ بۇيە پىۋىستە مەرۇف بەر لەھەستانى بەھەر كارىك تەواو لە نىيەتى دىل و مەبەستى كارەكەي بەناگا بىت و بزانيت چۇنى دەيكات؟ بۇ كىي دەكات؟ ..

۵- تەنھا بوونى نىيەت بەس نىيە بۇ ۋەرگىرتنى كىردەو ھەكان، بەلكو دەبىت ئەو نىيەتە تەواو بۇ خوي گەورە يەكلا بووبىتەو ھەسەكە جگە لە رەزامەندىي خوي گەورە، ھىچ مەبەستىكى تى بەكىردەو ھەكانى نەبىت، بەمەش دەگوتىت (إخلاص).

۶- ئەو يەكلا بوونەو ھەيخلاصەش ھەروا كارىكى ئاسان نىيە؛ چۈنكە سىرووشتى مەرۇف وايە كە ھەمىشە ھەز دەكات بەزوى بەرھەمى كارو چاكەكانى بچنىتەو ھەمىشە ھەزى لە ستايىش و ناوبانگو پىاھەلدانە ئەم جۆرە ھەست و خواستەش پىي دەگوتىت (رياء) و تەواو دژە بە يەكلا بوونەو بۇ خوي گەورە.

۷- يەككى تر له كردهوه گرنگهكانى كانى دل، ئەوهيه كه بەردەوام دنىاو دامەزراو بىت و له هىچ كاتو لەژىر كاريگهريى هىچ شتىكدا نەگۆرپىتو باوەرەكهى لەق نەبىت، بەمەش دەگوترىت: (يقين).

۸- يەككى تر له كردهوه هەستيارەكانى دل دوورويى و گومان و نىفاقه، ئەم كردهوهيهش تەواو پىچەوانەى كردهوى پىشووو هەركات باوەر دامەزراو نەبوو له دلى باوەرداراندا ئەو كات دوورويى و گومان جىگهى دەگرىتەوه.

۹- خۆشويستن و رقلابوونەوه يەككى تره له كردهوه هەستيارەكانى دل.

۱۰- توكل: برىتييه له وهى مروقى باوەردار خوى بداته دەستى خوى گەورهو هەموو كارو خواستەكانى خوى بەو بسپىرپىت.

۱۱- ترسان له خوى گەوره، يەككى تره له كردهوه گرنگهكانى دل و جگه له خوى گەورهو خاوەنەكهى، ترسيك كه بەردەواميمان لەسەر رپىگاي راست پى دەبەخشىت و بەردەوام هەلمانەنىتو هيوای گەشتن بە خوامان پى دەبەخشىت.
۱۲- كۆتا باسى بابەتەكهەمان نەخۆشپىيهكى كوشندەى دلە، كه دلرەقىيه (القسوة) و دزى ملكهچى و لەخوا ترسانە.

له كۆتاييدا سوپاسو ستايشى بىبايان بۆ قاپى رەحمەتو ميهري پەروەردگارى جيهانيان كه لوتفى كردو كاتو تەمەنى بەخشى؛ تا تەواوكردى ئەم بەرەمەو هيوادارم بەلوتفى خوى لىمانى قەبوول كاتو بىخاتە تەرزوى چاكەكانمان له قيامەتداو نەيداتەوه بەناوچاوماندا.

سوپاس بۆ هەموو ئەو دۆستو دلسۆزانەى كه بەشدار بوونو هاوکار بوون له تەواوكردى ئەگەر بە وشەيهكيش، يان دوعايهكى خىر بووبىت.

هەرچيش لىردا تۆمار كراوه، ئەوهى راستەو پەسەندە له خواوهيهو تەنها تەوفىقى ئەوه، ئەوهش هەلەو كهموكورتييه هى بەندەيهو بىگەردى تەنها بۆ خوى گەورهو پىغەمبەرو پەيامە پىرۆزەكهيهتى.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

پېرسټن سمرچاوهگان

یهکم: قورئانس پیرۆزو راقهکمی:

الراغب الأصفهاني (الحسين بن محمد)، المفردات في غريب القرآن، ط ١، دار القلم والدار الشامية، دمشق، بيروت، ١٩٩٢، تحقيق: صفوان عدنان الداودي.

إبن أبي زمنين (محمد بن عبد الله بن أبي زمنين)، تفسير القرآن العزيز، دار الفاروق الحديثة، القاهرة، ط ٢٠٠٢، تحقيق: حسين بن عكاشة، محمد بن مصطفى الكنز.

سيد قطب، في ظلال القرآن، ط ١٧، دار الشروق، بيروت، ١٤١٢.

إبن كثير (إسماعيل بن عمر بن كثير الدمشقي)، تفسير إبن كثير (تفسير القرآن العظيم)، ط ٢، دار طيبة للنشر والتوزيع، ١٩٩٩، تحقيق: سامي بن محمد سلامة.

القرطبي (محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري القرطبي)، الجامع لأحكام القرآن، دار عالم الكتب، الرياض، تحقيق: هشام سمير البخاري.

دووهم: سمرچاوهگانى فهرموودهو راقهکمی:

أحمد بن حنبل، مسند الإمام أحمد بن حنبل، ط ٢، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٩٩، تحقيق: شعيب الأرنؤوط وآخرون.

البخاري (محمد بن إسماعيل البخاري)، صحيح البخاري، ط ١، دار طوق النجاة، ١٤٢٢، تحقيق: محمد زهير ناصر.

البويصري (أحمد بن أبي بكر بن إسماعيل البوصيري)، إتحاف الخيرة المهرة بزوائد المسانيد العشرة، ط ١، دار الوطن، الرياض، ١٩٩٩.

البيهقي (أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي البيهقي)، سنن البيهقي الكبرى، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، تحقيق: محمد عبد القادر عطا.

الترمذي (محمد بن عيسى أبو عيسى الترمذي)، سنن الترمذي (الجامع الصحيح)، دار إحياء التراث العربي، بيروت، تحقيق: أحمد محمد شاكر وآخرون.

إبن الجوزي (أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي)، كشف المشكل من حديث الصحيحين، دار الوطن، الرياض، تحقيق: علي حسين البواب.

الحاكم النيسابوري، المستدرك على الصحيحين، دار المعرفة، بيروت.
إبن حبان (محمد بن حبان بن أحمد أبو حاتم التميمي)، صحيح ابن حبان بترتيب ابن
بلبان، ط ٢، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٩٣، تحقيق وتعليق: شعيب الأرنؤوط.
إبن حجر العسقلاني، إطراف المسند المعتلي بأطراف المسند الحنبلي، دار ابن كثير، دار
الكلم الطيب، دمشق، بيروت.

أبو داود (سليمان بن الأشعث السجستاني)، سنن أبي داود، دار الكتاب العربي، بيروت.
إبن رجب الحنبلي (عبد الرحمن بن أحمد بن رجب بن الحسن)، جامع العلوم والحكم،
ط ٧، مؤسسة الرسالة، بيروت، ٢٠٠١، تحقيق: شعيب الأرنؤوط - إبراهيم باجس.
السيوطي (جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي)، الجامع الصغير في أحاديث
البشير النذير، دار الفكر، بيروت.

السيوطي (جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي)، الفتح الكبير في ضم الزيادة
إلى الجامع الصغير، ط ١، دار الفكر، بيروت، تحقيق: يوسف النبهاني.
الطبراني سليمان بن احمد الطبراني)، المعجم الأوسط، دار الحرمين للطباعة والنشر.
الطحاوي (أبو جعفر الطحاوي)، بيان مشكل الآثار، تحقيق: شعيب الأرنؤوط.
عبد الرزاق (أبو بكر عبد الرزاق بن همام الصنعاني)، مصنف عبد الرزاق، ط ٢،
المكتب الإسلامي، بيروت، ١٤٠٣، تحقيق: حبيب الرحمن الأعظمي.
إبن القيم (محمد بن أبي بكر بن أيوب الزرعي الدمشقي)، حاشية إبن القيم على سنن
أبي داود، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ١٤١٥.

إبن ماجة (محمد بن يزيد أبو عبدالله القزويني)، سنن إبن ماجة، دار الفكر، بيروت،
تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي.

مسلم (مسلم بن الحجاج)، صحيح مسلم (الجامع الصحيح)، دار الفكر، بيروت.
النسائي (أحمد بن شعيب النسائي)، سنن النسائي الكبرى، ط ١، دار الكتب العلمية،
بيروت، ١٩٩١، تحقيق: د. عبد الغفار سليمان البنداري، سيد كسروي حسن.
الهيثمي (نور الدين علي بن أبي بكر الهيثمي)، مجمع الزوائد ومنبع الفوائد، دار

الفكر، بيروت، ط ١٤١٢.

إبن حجر العسقلاني ﴿أحمد بن علي بن حجر﴾، فتح الباري شرح صحيح البخاري،
دار المعرفة، بيروت، ط ١٣٧٩.

سَيِّهَم: سمرچاوه كانس بير وباوهر:

البيهقي (أبو بكر أحمد بن الحسين البيهقي)، شعب الإيمان، ط ١، دار الكتب العلمية،
بيروت، ١٤١٠، تحقيق: محمد سعيد البسيوني.

إبن تيمية (أحمد بن عبد الحلیم بن محمد ابن تيمية)، الإيمان، ط ٥، المكتب الإسلامي،
بيروت، ١٩٩٦، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني.

إبن تيمية (أحمد بن عبد الحلیم بن محمد ابن تيمية)، منهج السنة النبوية في نقض
كلام الشيعة القدرية، جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية، ط ١٩٨٦.

إبن تيمية (أحمد بن عبد الحلیم بن محمد ابن تيمية)، النبوات، أضواء السلف، ط ١،
الرياض، ٢٠٠٠، تحقيق: عبد العزيز بن صالح الضويان.

چوارهم: سمرچاوه كانس زوهد وڅو پاريزی وړوحانيات:

أحمد بن ناصر الطيار، حياة السلف بين القول والعمل، ط ١، دار ابن الجوزي للنشر
والتوزيع، الدمام، ١٤٣٣.

إبن الجوزي (عبد الرحمن بن علي بن محمد أبو الفرج)، صفة الصفوة، ط ٢، دار المعرفة،
بيروت، ١٩٧٩، تحقيق: محمود فاخوري - د. محمد رواس قلعه جي.

إبن الجوزي (عبد الرحمن بن علي)، صيد الخاطر، ط ١، دار القلم، دمشق، ٢٠٠٤.

إبن الحاج (محمد بن محمد بن محمد العبدري)، المدخل إلى تنمية الأعمال بتحسين النيات
والتنبية على كثير من البدع المحدثثة والعوائد المنتحلة، دار التراث.

الدينوري (أحمد بن مروان)، المجالسة وجواهر العلم، ط ١، دار ابن حزم، بيروت.
الصفوري (عبد الرحمن بن عبد السلام الصفوري)، نزهة المجالس ومنتخب النفائس،
المطبعة الكاستلية، مصر، ط ١٢٨٣.

- أبو طالب المكي (محمد بن علي بن عطية الحارثي)، قوت القلوب في معاملة المحبوب،

- ط ٢، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٥، تحقيق: د. عاصم إبراهيم الكيالي.
- عبد العزيز بن محمد بن عبد المحسن، موارد الظمآن لدروس الزمان، ط ٣، ١٤٢٤.
- أبو العلاء محمد بن حسين، أصول الوصول إلى الله تعالى، ط ٢، المكتبة التوفيقية.
- الغزالي (محمد بن محمد الغزالي الطوسي)، إحياء علوم الدين، دار المعرفة، بيروت.
- عبد القادر الكيلاني (عبد القادر بن موسى بن عبد الله)، الغنية لطالبي طريق الحق عز وجل، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧، تحقيق: صلاح بن محمد.
- إبن قدامة المقدسي، مختصر منهاج القاصدين، دار البيات، دمشق، ط ١٩٧٨.
- القرافي (أحمد بن إدريس بن عبد الرحمن المالكي)، الذخيرة، ط ١، دار الغرب الإسلامي، بيروت، ١٩٩٤، تحقيق: محمد حجي وآخرون.
- القشيري (عبد الكريم بن هوازن بن عبد الملك القشيري)، الرسالة القشيرية، دار المعارف، القاهرة، تحقيق: الدكتور عبد الحليم محمود، الدكتور محمود بن الشريف.
- إبن القيم (محمد بن أبي بكر الدمشقي)، إغاثة اللهفان من مصائد الشيطان، ط ٢، دار المعرفة، بيروت، ١٩٧٥، تحقيق: محمد حامد الفقي.
- إبن القيم، بدائع الفوائد، ط ١، مكتبة نزار مصطفى الباز، مكة المكرمة، ١٤١٦ - ١٩٩٦، تحقيق: هشام عبد العزيز وآخرون.
- إبن القيم، الجواب الكافي لمن سأل عن الدواء الشافي، دار الكتب العلمية، بيروت.
- إبن القيم (محمد بن أبي بكر الدمشقي)، الداء والدواء، ط ١، دار عالم الفوائد، مكة المكرمة، ١٤٢٩، تحقيق: محمد أجمل الإصلاحي.
- إبن القيم، روضة المحبين ونزهة المشتاقين، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ١٩٨٣.
- إبن القيم، طريق الهجرتين وباب السعادتين، ط ٢، الدار السلفية، القاهرة، ١٣٩٤.
- إبن القيم، الفوائد، ط ٢، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٧٣.
- إبن القيم، مدارج السالكين بين منازل إياك نعبد وإياك نستعين، ط ٢، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٧٣، تحقيق: محمد حامد الفقي.
- إبن القيم، الوابل الصيب من الكلم الطيب، ط ١، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٨٥.

تحقيق: محمد عبد الرحمن عوض.

إبن المبارك، الزهد، دار الكتب العلمية، بيروت، تحقيق: حبيب الرحمن الأعظمي.

محمد نصر الدين محمد عويضة، فصل الخطاب في الزهد والرقائق والآداب.

يُنْجَم: هندیك سهرچاوهی تر:

إبن تيمية (أحمد بن عبد الحليم)، الفتاوى الكبرى، ط ١، دار المعرفة، بيروت، ١٣٨٦،

تحقيق: حسنين محمد مخلوف.

الجاحظ (عمرو بن بحر)، البيان والتبيين، دار ومكتبة الهلال، بيروت، ط ١٤٢٣.

الجرجاني (علي بن محمد بن علي)، التعريفات، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت،

١٩٨٣، ضبطه وصححه جماعة من العلماء بإشراف الناشر.

إبن عبد ربه الأندلسي (أحمد بن محمد)، العقد الفريد، ط ١، دار الكتب العلمية،

بيروت، ١٤٠٤.

إبن القيم (محمد بن أبي بكر أيوب الزرعي الدمشقي)، زاد المعاد في هدي خير العباد،

ط ٣، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٨٦.

محمد بن يوسف الصالحي الشامي، سبل الهدى والرشاد في سيرة خير العباد.

مرتضى الزبيدي (محمد بن محمد بن عبد الرزاق الحسيني)، تاج العروس من جواهر

القاموس، دار الهداية، تحقيق مجموعة من المحققين.

إبن نجيم الحنفي (زين العابدين بن إبراهيم)، الأشباه والنظائر، ط ١٩٨٠، دار الكتب

العلمية، بيروت.

النووي (محيي الدين يحيى)، المجموع شرح المهذب، دار الفكر، بيروت.

إبن هشام، السيرة النبوية.

أبو يعلى (محمد بن محمد)، طبقات الحنابلة، دار المعرفة، بيروت، تحقيق: محمد حامد.

<http://www.kaheel7.com/ar/index.php/2010-02-02-22-17-58/132->

2010-03-22-23-54-11.

پېرستی بابه ته کان

پیشه کی ۲

باسی **یه که م:** گرنگی کرده و هکانی دل ۵

یه که م: گرنگی کرده و هکانی دل له پرووی جهسته ییه وه ۵

دووه م: گرنگی کرده و هکانی دل له پرووی شه رعیه وه ۷

باسی **دووه م:** نیه ت: ۱۶

پیناسه ی نیه ت ۱۶

شیوازی نیه ت ۱۶

فه رموده ی: (إنما الأعمال بالنیات) ۱۷

گرنگی نیه ت ۲۰

کاریگه ریی نیه تی خراب له سه ر کرده و هکانی مرؤف ۲۷

باسی **سییه م:** دل سوژی و یه کلابونه وه بو خوی گه وره (الإخلاص) ۳۰

پیناسه ی ئیخلاص ۳۰

گرنگی ئیخلاص ۳۱

باسی **چوارم:** رووپامایی (الریاء) ۳۷

پیناسه ی ریا ۳۷

مه ترسیی ریا ۳۸

- ھۆکارەکانى رپا.....۴۱
- پلەکانى رپا.....۴۴
- جۆرەکانى رپا.....۵۱
- ھۆكىمى ئەو كىرەوانەى رپوپامايى و رپايان تپدا درووست دەبپت.....۵۶
- باسى **پپنچەم**: دامەزراوىى دل(اليقين).....۵۸
- پپناسەى يەقین.....۵۸
- واتاى يەقین لە قورئاندا.....۶۰
- قۇناغەکانى گەشتن بە يەقین.....۶۲
- پلەکانى يەقین.....۶۴
- ھۆکارەکانى درووستبوونى يەقین.....۶۷
- شپوازەکانى تاقىکردنەوى يەقین.....۷۵
- ئامانج لە تاقىکردنەوى مرۇقەکان چپپە؟.....۸۶
- پپداوېستپپەکانى خۇراگرى و دامەزراوى مرۇقەکان.....۹۶
- باسى **شەشەم**: دوورپووىى (النفاق).....۱۰۹
- پپناسەى دوورپووىى.....۱۰۹
- بەشەکانى دوورپووىى.....۱۱۰
- سەرەتاو ھۆکارەکانى سەرھەلدانى دياردەى دوورپووىى.....۱۱۱

- مهترسييه كانى دياردهى دوورويى..... ۱۱۲
- نیشانه كانى دوورويى..... ۱۱۸
- باسى **حه وته م:** خۆشه ويستی و رقلیبون (الولاء والبراء)..... ۱۲۳
- پیناسه ی خۆشه ويستی..... ۱۲۳
- پله كانى خۆشه ويستی..... ۱۲۴
- نیشانه كانى خۆشه ويستی خواى گه وره..... ۱۲۸
- جه مسره كانى خۆشه ويستی خواى گه وره..... ۱۳۵
- نیشانه كانى خۆشه ويستی خواى گه وره بۆ به نده كانى..... ۱۳۶
- باسى **هه شته م:** پشتبهستن به خواى گه وره (التوكل)..... ۱۴۲
- پیناسه ی پشتبهستن به خواى گه وره..... ۱۴۲
- گرنگی پشتبهستن به خواى گه وره..... ۱۴۳
- ياسای په پوهندی نیوان هۆکارو دهره نجامه كان (السببية)..... ۱۴۶
- شیوازی دروست بۆ مامه له کردن له گه لّ ياسای (السببية)..... ۱۵۳
- پئويستیيه كانى پشتبهستن به خواى گه وره (التوكل): ۱۵۸
- باسى **نۆیه م:** ترسان له خواى گه وره (الخشية)..... ۱۶۰
- پیناسه ی ترسان له خواى گه وره..... ۱۶۰
- ترسان له خواى گه وره له دهقه شه رعیه كاندا..... ۱۶۱

- ترسان له خوای گهوره له دیدی زانایاندا..... ۱۶۲
- چۆن مامهله له گهه ترسو چاکه کانمان بکهین؟..... ۱۶۳
- پیناسه‌ی (خشوع)..... ۱۶۶
- باسی دهیهم: دله‌رقی (قسوه القلب)..... ۱۷۰
- دله‌رقی له دوتوی له دهقه شه‌رعیه‌کاندا..... ۱۷۰
- مه‌ترسی نه‌خۆشیی دله‌رقی..... ۱۷۲
- هۆکاره‌کانی درووستبوونی دله‌رقی..... ۱۷۴
- نیشانه‌کانی دله‌رقی..... ۱۷۶
- هۆکاره‌کانی درووستبوونی دله‌رقی و ترسان له خوا..... ۱۷۷
- کۆتایی (ده‌ره‌نجام و راسپارده‌کان) ۱۷۹
- پیرستی سه‌رچاوه‌کان..... ۱۸۱
- پیرستی بابه‌ته‌کان..... ۱۸۶

دوورپووی

دلسۆزی

پوپامایی

پشت بهستن به خوا

رقلیبوون

خۆشهویستی

دلرمقی

ترسان له خوا

نیهتی خرب

دامهزراومیی دل